

ماریا قینه

شیریکیان کوشتووہ!

وہرگیپانی: خہبات عارف

Bokförlaget Aura

شیریکیان کوشتووہ!

نووسینی: مارییا قینہ
وہرگیپانی: خہبات عارف

Bokförlaget Aura
2010

شیریکیان کوشتووہ!
نووسینی: مارییا قینہ
وہرگیپانی: خہبات عارف
چاپی یہ کہم: سوید، ستوکھۆلم ۲۰۰۴
چاپی دووہم: کوردستان، ہہولیز ۲۰۰۷
دہستگای چاپ و بلاوکردنہ وہی ئاراس
چاپی سییہم، ئینتہرنیت: سوید، ستوکھۆلم ۲۰۱۰
Man har skjutit ett lejon?

Översättning: Khabat Aref Marouf

Första utgåva - Stockholm 2004

Andra utgåva - Kurdistan - Hewler 2007

Tredje utgåva - OnLine - 2010

Bokförlaget Aura

Västertorpsvägen 142

129 44 Hägersten

www.aura-publishit.com

E-mail: info@aura-publishit.com

khabat.eref@comhem.se

پیشہ کی

چاپی سییہ می "شیریکیان کوشتووه" ۱۹۷۴

ئیسٹا کہ بۆ جاری سییہم چیرۆکی به سهرهاته کانم بلاو دهکریته وه، هن دهکهم و دهمه ویت چهند وشهیه که له بارهیه وه بلیم.

سهردیری "شیریکیان کوشتووه" م بۆیه ههلبژارد، چونکه شیر، بۆ من، نوینه رایه تیی هیژ دهکات و ئەگهر مندالیی منیش هینده پر له ترس و توقاندن و دوور له خوشه ویستی نه بوایه، دلنیام که دهبووم به کهسیکی به هیژتر و دلنیاییه کی زیاتریش ناخ و دهروونی پر دهکردمه وه. کهواته ئەو شیره کوژراوه، منم.

هاوکاتیش به ئاگام له وهی که ههندیک له به سهرهاته ترسناکه کانم زیده روئیان پیوه دیاره، به لام ئەو به سهرهاتانه له چاوی مندالیکه وه بینراون و به دلنیاییه وه ترسویمیش روئیکی زۆر گهره تریان له دنیای مندالیکدا ههیه، زۆر زیاتر له وهی له شیوهیه کی ئاساییدا دهیهیئیه ته پیش چاوی خۆت.

وا پیده چیت، بیره وه ریی ئەو به سهرهاتانه ی سهردهمی مندالی، تا ئیسٹاش، بۆ من گرنگی و بایه خییکی زۆریان هه بیته. من سه ره رای شیکاری و له خوکیلینه وه و هه ولدان بۆ دوزینه وهی چاره سه ر – که ده توانریت "کتیبی شیره که!" به هه ولیک به ره وه گه یشتن به و ئامانجان ه دابنریت – نه متوانیوه خۆم له دهست مۆته که ی ئەو به سهرهاتانه رزگار بکه م. نیگهرانی و نادلناییم به رانه ر به سه گ، به پیچه وانه وه،

زیادی کردووه، به هه‌مان شی‌وه‌ش گومان و دوودئیم به‌ران‌بەر به‌و مه‌سه‌دان‌ه‌ی پ‌ی‌یان ئ‌اش‌نا نیم و تا ئ‌ی‌ست‌اش له ئ‌است پ‌ش‌یل‌ه‌دا هه‌ست به ناد‌ل‌نی‌ایی و گرژئی و له‌ش‌به‌باری ده‌که‌م. ئەو رووداوه ب‌ی‌ب‌ایه‌خ‌ه‌ی، ئە‌گ‌ه‌ر له ده‌روه‌ه‌را ته‌ما‌ش‌ای ب‌ک‌ه‌یت، به‌ران‌ب‌ه‌ر به‌و پا‌که‌تا‌نه‌ی که له جه‌ژ‌نی کری‌سم‌س‌دا وه‌ری‌ان‌نا‌گر‌یت، ج‌ی‌یه‌کی وا قوولئ له ناخ‌م‌دا به جئ ه‌ی‌شت‌وو‌ه، که له‌گ‌ه‌ل هاتن و نزیک‌بو‌ونه‌وه‌ی ه‌ه‌ر جه‌ژ‌نی‌کی کری‌سم‌س‌دا، هه‌ست به بو‌ش‌اییه‌کی پر له نی‌گ‌ه‌رانی و خه‌مینی ده‌که‌م. به‌لام له‌وه ده‌چ‌یت که به ته‌واوی به‌سه‌ر ترسان له ئ‌اوه قوول‌ه‌کان‌دا زال بووم: من ئ‌ی‌ستا بوومه‌ته مه‌له‌وان‌ی‌کی چاک و له مه‌له‌کرد‌ندا باوه‌رم به توانای خۆم هه‌یه.

ب‌ی‌گومان له‌گ‌ه‌ل ت‌ی‌پ‌ه‌ر‌بوونی روژ‌گ‌ار‌دا خۆم ف‌ی‌ر کردووه که چاک‌تر هه‌لسوکه‌وت له‌گ‌ه‌ل یاده‌کانی سه‌رده‌می من‌دا‌ئ‌ی‌م‌دا ب‌که‌م و به‌ره‌و پار‌ه‌وه به‌ره‌مه‌ی‌نه‌ره‌کان به ک‌ی‌ش‌یان ب‌که‌م. هه‌روه‌ها هه‌ند‌یک له‌و به‌سه‌ره‌ات‌انه‌ش ق‌ا‌لت‌ریان کردووم له ژ‌یان‌دا و سه‌رم‌ایه‌یه‌کی زیات‌ریان بو کار‌کردن له‌گ‌ه‌ل‌یان‌دا خست‌وو‌ته به‌ر ده‌ستم. پ‌ی‌م وایه، ئەو جو‌ره توانایه‌ش که بتوانم ب‌چه‌ چاره‌نووسی مرؤ‌قه‌کانی تروه‌و و ت‌ی‌یان‌دا ب‌ژ‌یم، یه‌ک‌یک له ده‌رئه‌ن‌ج‌امه‌ چاکه‌کانی سه‌رده‌می من‌دا‌ئ‌ی‌مه.

ئ‌ه‌گ‌ه‌رچی ترس و ناد‌ل‌نی‌ایی به‌سه‌ر کت‌ی‌به‌که‌م‌دا زالن، به‌لام له‌گ‌ه‌ل ئەوه‌ش‌دا ئەو بر‌گ‌انه‌شی ت‌ی‌دا هه‌ن که ساته‌کانی به‌خته‌وه‌ری و دل‌شادی ده‌گ‌ی‌ر‌نه‌وه. ده‌کر‌یت هه‌ر ئەو ساته‌ کور‌تا‌نه‌ش بن که وایان کرد‌ب‌یت ترس و خه‌مینی قوول‌تر هه‌ست‌یان پ‌ی ب‌کر‌یت، یان تو ب‌ل‌ی‌یت، سه‌ر‌باری هه‌ر شت‌ی‌ک‌یش، هه‌ر ئەو ساته‌ کور‌تا‌نه‌ نه‌بن که منیان تا ئ‌یره‌ گه‌یان‌دووه؟ که‌م‌یک له‌وه دوود‌ل بووم که به‌شی یه‌که‌می کت‌ی‌به‌که‌م ل‌اب‌به‌م

يان نا . ئەو بەشە نەختىك رەنگوروى ئەفسانەى پتوھ ديارە ،
بەلام لە دووبارە خویندنهوھيدا ئەوھ دەبىنمەوھ كە ئەو بەشەش
باسوخواسىكى بۆ گىرانەوھ تىدايە . ئىستا لىم روونە ، كە
ئەوسا پتويست بوو كە بۆ ھەلكوتانە سەر يادەكانى
سەردەمى مندا لىم ، پەنا بۆ گىرانەوھىەكى ئەفسانەىى بەرم ، تا
تۆزىك كەمتر ھەست بە ئىش و ئازاريان بكەم .
ئىستا يەك دوو رووداوى نويم بۆ كتیبەكە زياد كردووھ و
ئەوانەش سووك و ئاسان لەگەل ديسان خویندنهوھى
كتیبەكەدا لىم دەر كەوتن ، بىجگە لەوھش چەند بركەيەكم لە
كتیبەكانى ترمەوھ ، كە پىم وابوو ، ئىرە جىيان بىت ،
وەرگرتووھ و ھەندىك بركەى ترىشم سەرلەنوئ
دارشتووھتەوھ .

سۆلنا

۱۹۷۴/۲/۹۹

ماریا فینه

که به تاسهوه دواى يادهکانى منداليم کهوتم، هه ره شهيان ليکردم، سهروچاوه تووره و تۆسنهکانى خۆيان لى وهرگيرام، پهلاماريان دام و، فرتيان دامه تاريکيهکهوه، لهوئى، به کليلى ئاسنينى قورس لييان دام. کاتىک، دهم به هاوار، سهرم نايه نيو دهستهکانمهوه، مروقهکان بهگيريان هيئام و لهنيو قهفهزى شيړيکدا، بهنديان کردم.

لهبهر شيشبهندى قهفهزهکهدا، دهستم کرد به قسهکردن لهگهه خۆمدا: لهراستيدا من مروقيکم و دهبيت وهک مروقه بژيم و بير بکهمهوه، بهلام هه رچيهکه له دنياى شيړاندا روو دهيات، بهتوندى، پيوهندى به منهوه ههيه، پياو ناتوانيت شيړيک بکوژيت، بى ئهوهى لهنيو خۆمدا، ههست به مههگ و ئازارهکانى نهکهه. ناخۆشترين ههستيش ئهوههستهيه، کاتىک دهمهويت پيبکهه، پيبکهنينيکى مروقانه و، دهنگى گوللهيهکه ديه بهر گويم و شيړيکى پيکراو دهبينم. ئهوکات خۆم له دنياى مروقهکان دهکيشمهوه و، بۆ ماوهيهکى دريژخايه، بهنيو جهنگهه لى خهونهکانمدا رو دهچم.

روژانه قهفهزهکهه تهنگه، زۆربهى کات، سهرم بهر شيشهکانى دهکهويت، به جوړيک که ئاگرهکان به ئاگا دين و پهلامارم دهه، دهمسووتين و منيش بهدهم ئازارهوه دهقيژينم. لهنيو شيشهکانهوه دهست دهبينم بۆ يارمهتيدان دريژ دهکريه، بهلام کاتم نييه چاک بيمهوه، بير له سههه لگرتنى خۆم دهکهمهوه، بهردهوام بهرهو شيشهبندهکه رادهکهه و رى به خۆم دهدهم ئازار بچيژم، يان له جيى خۆمدا دهيممهوه و گوئى بۆ دهنگى گوللهکان رادهگرم و شيړهکانيش دهبينم دهگلين و به لادا دين.

شهوانه، قهفهزهکهه، چيتر قهفهز نييه. به هه مان هيژ و

بوئیری شپیره که وه، به نئو جهنگه لی خه ونه کانمدا، دهگه ریم. جارنا، له دووره وه، دهنگی مرۆفان ده بیستم و؛ جار جاریش له نزیکه وه، دهنگی گیانله بهران دیته بهر گویم، ده بینم مرۆفه کان خویان دهگۆرن و ده بن به گیانله بهر و گیانله بهر هکانیش به مرۆف. ده ونه بچوکه کان ده بینم به ئاگری بالنده رهنگا ورهنگه کانه وه دهگرین، رووباری ئاسمان ده بینم که سیبه ری لق و پۆیه کان به ند دهکات. قیزه ی بکوژ و کوژرا وه کان ده بیستم. زریانه کان ده بیستم گه وره ده بن و ده بن به ئۆرکان، ئۆرکانه کانیش ده بینم گولّه گه وره لمینه کانی بیابان له بناره وه به ره و دوندی چیا که هه لده گرن، دهنگی به ئاگا هینه ره وه ی هه وره تریشقه و گولله ده بیستم، برووسکه ده بینم ماره ئاگرینه کانی له تاریکیی دره خته کان ده چه قینیت و گیانله بهر انیش هه لدین، پۆلیک بالنده ده بینم، به بهر زایی ئاسمانه وه، فوو به شمشاله دهنگنو ساوه کانیاندا دهکن. ده بینم، بریسکوهوری ده ریا بهر شه وارهیان ده خات و بهر ده بنه وه و، وا هه ست ده که م که ده بیت منیش به ره و ده ریا که بیه وه، به لام چه ند زیاتر، به ره و ده ریا که را بکه م، هینده زیاتر خوی دوور ده خاته وه و لیم هه لدیت.

شه ویک له و شه وانه رووبه رووی ماری جهنگه ل بوومه وه. ئیمه، هه میشه خو له یه کتر لا ده دهین، به لام ئەمشه و به فیشکه فیشک لیم راست بووه وه و په لاماری دام، به جوړیک که ناچار بووم بیکوژم. ئەمه کاتیکی زۆری خایاند و، کاتیکیش به مردووی له بهردهمی خۆمدا بینیمه وه، زۆر خه مبار بووم و ئاره زووی چوونه سه ر ده ریا شم له ده ست دابوو. به لام له پریکدا ده ریا م له پیش خۆمدا بینی، به چه شپیریکیشم بینی له کهناری ده ریا نزیک بووه وه، له

پشت دوه نیکیشه وه راوکه ریکم، به تاپر پیکه وه، بینی و به ره و
پیشه وه را مکرد و بوئه وهی شیره که ناگادار بکه مه وه به و
نیوه دا قیژاندم. به لام درهنگ بوو! دواي گولله که، بینیم
شیره که به لادا هات و، کاتیکیش گه یستمه سه ری، کچیکی
دهمولیو خویناوی له وی که وتبوو. هه لمگرته وه، خستمه سه ر
پشتم و، به نیو دارستانه که دا بردم.

بو سبه ی، که له نیو قه فه زه که مدا به ناگا هاتمه وه، ته وا و
دلنیا بووم له وهی که نابیت مروقه کان بمکوژن. ئه وانیش هه ر
همان به یانی ده رگای قه فه زه که میان کرده وه و له دهره وهش
دارستانی مندالیم ته وا و رووناک بوو بووه وه و، گشت
هه ورازه کانی خوی له به رده ممدا راخستبوو.

*"Fredrik d. 7 skænkede Jægerspris Slot
til Grevinde Danner, der oprettede
Kong Fredrik d. 7.s Stiftelse hjælpeløse
og forladte Pigebørn af Almuen."*

له پریکدا، دهوره دراو به کۆمه لیک کچ، که چاوه شینه گوره کانیان تی بریبووم و له هه موو شتیک ورد ده بوونه وه، له پشت دهر وازهی خانهی مندا لآندا خۆم بینیی هه، ژنیکی نه ناسی اویش هاته ژووره وه و وتی: به (خوشک) بانگی ده کهین، چونکه ته مهنی ته نیا دوو سالانه و له هه مووشتان بچوو کتره. په نه گه گوره می له ده مم دهر هیئا و ئه و که سه ش که له گه ل خۆیدا برد بوومیه ئه وئ، دهستی به ردام و بۆ هه می شه له دهر وازه که وه ون بوو، گوره کچیک لیم هاته پیش و به ره و ژووریک تری بردم. له وئ، هیندهی نه مابوو، له گیژنه ی دهنگی ئه و مندا لآندا که پیده که نین، بخنکیم.

لنگه پۆلایینه پرشن گداره کانی مقه سه ته که له هه وادا که وتبوونه لنگه فرتی و هینده گوره و خۆنه گر بوون، که ناچار بووم هه ردوو دهستم، کاتیک که ده مو یست کاغه زه رهش و زهرد و سووره کانی پی ببرم، به کار بهیئم. یه ک له دوای یه ک، به مقه سه ته که، شیوهی دلم له کاغه زه ره شه کان دهر ده هیئا، تاکو دوا ییه که ی به لۆمه و سه رزه نشته وه گشتیان له توپهت کردن و وتیان دل ده بیت سوور بیت. پاشان دلی سوورم دهر کرد، یه ک له وی دیکه یان گوره تر و کچه کانی ش له دهور و بهرم دانیشته بوون و هه ر ده مان بری و ده مان بری و مقه سه ته کانی شمان وه کوو ماسی فرته فرتیا ن ده کرد و ده بری سکانه وه، به لام هه ر ئه وسا یه که وراست مقه سه ته که م به لنگی کراوه وه له هه وادا وه ستا و هه موو له شم که وته

له رهوله رن: سښبه رئاسا و به خپرايي به پرسياره که مان به سه ر پشتي ئه سښه ره شه که يه وه به بهر په نجه ره که دا ر هت بوو. سه که لټکي چلټسيش به هه ناسه برکټوه به دواي که وتبوون، لموزه کراوه و داچه قواوه کانيان وه کوو ئه شکه وتي سوور ده بريسه کانه وه و له نټوياندا زمانه ته ر و ليکاوييه کانيان شو ر بوو بوونه وه و له دلله کاغه زيبه کاني من سوور تر بوون. هاوکات يه کټک له سه که کان خو ي بو په نجه ره کراوه که هه لدا و ژوره که ي پر کرد له گرموه وري وه رين.

هه موو دلله له کاغه ز دروست کراوه کانم له دست بهر بوونه وه و توقيو و دل پر له خورپه به ره و کوانوو ئاسنينه که ي قورژبني ئه وسه ري ژوره که، که مينا پشکو ده گرا، هه له اتم.

ده بوو سالانه، دوو جار ان، گول له سه ر گلکو ي ژني خاوه نزه ويزاره کاني ئه و ده ورو به ره که وه کوو پاريزه رمان له و نزيکه وه نيژ رابوو دابنټين. ئه و دووسه د سال بوو مردبوو و به سه دان کچيش سالانه، دوو جار ان، گوليان له سه ر گلکو که ي دانا بوو: گولله کاني پاييز که سوور و پر له ژيان بوون و گولله به هاريه کانيش که زهرد و خه مبار ده هاتنه پيش چاوان.

ده يانگي رايه وه که ئه و ژنه دؤستي پادشايه ک بووه. دؤستي که سيک بوون؟! ده بيت که سيکي زور خوشه ويست بوو بيت و منيش، کاتيک بيده نگ و له سه ره خو له و پليکانانه وه که سي هه نگاو له و شيشبه نده وه دوور بوون که ده وري گلکو که يان دابوو ده هاتمه خوارټي، په يمانم به خوم دا که ده بيت منيش بيمه ژنيکي وه ک ئه و و که گوره ش بووم، بيم به دؤستي که سيک. ده بيت زور له بهر دلانيش شيرين بم!

بو ئه وه ي بتوانم گولله کان به سه ر ئه و شيشبه نده دا که ده وري گلکو که يان دابوو هه لده مه سه ر گلکو که ي، ده بوو

لەسەر نووکی پەنجان بوەستم. بێدەنگ لەو پەیکەرەم دەروانی
 کە وینای ئەوی دەنواند: چاوەکانی کوێر بوون.
 بەلام، کاتیک بە هیواشی بەنیو دەریایەک لە گەلای سووری
 ئاگرین و وەریوی پاییزدا بەرەو مאלەوہ - بەرەو خانەہی
 منداڵانەکە - دەبوومەوہ، دلی خۆم بەوہ دەدایەوہ، کە ھەر
 چۆنیک بیت زۆر لەبەر دلان شیرین بووہ و خۆشیان ویستووہ.
 سبەہینی دەچین. من پیشووتر سۆزم بە کچەکان دابوو کە
 لەگەڵیاندا بچم بۆ ئەو ژوورەہی مردووہکانی لی بوو. دەیانوت
 ئیسکی مردووہکان ھیشتا لەوی، لە ژوورەوہ، ماون و ئەگەر
 جامولکەہەک خواردن لەویدا دابنیت، بۆ سبەہینی ھیچی تیدا
 نامینیت.

پەشیمان بووم لەوہی سۆزم پێدابوون و بیرم لەوہ کردوہ
 چۆن خو لەو پەیمانەم رزگار بکەم. ئەگەر نەخۆش
 بکەوتماہەوہ، بێگومان دەمتوانی لەنیو جیگادا بمینمەوہ و
 لەگەڵیان نەچم. سەرم بە قەراغی جیگاکەدا کیشا، پەنجەم لە
 قورگم وەردا، لێفەکەم لەسەر خۆم فری دا و لە جیی خۆم
 خەریکی بۆلە و خورتەخورت بووم و چاوەری بووم نەخۆشی
 بیت و لە جیگادا بمھیلتەوہ. ئیستا ئیتر پیم وابوو کە قورگم
 دەئیشیت و لە راستیشدا کاتیک قوتم دەدا نەختیک دەئیشا
 و ئارخەیان لئی نووستم. بۆ سبەہی بە زەردەخەنەہیەکی
 تاساوہوہ سەرم بۆ گەرەکان ھەلبیری و وتم نەخۆشم. بەلام
 کەسیان باوہریان پی نەکردم و ناچار بووم ھەلسم و بکەومە
 دوايان.

کاتیک بەرەو ئەو ژوورە تاریکونووتەنەکەہی مردووہکانی لی
 دانرابوو رۆ چووین، دەستی یەکتەریمان گرتبوو. بۆنی
 کە پرووی لی دەھات و بنمیچەکەش ئاوی ساردی لی

دتهكيايه وه. هه وای سارد، وهك پارچه په پړوی ته پړکړاو، له قاقو قولمان ده پچرا. من له بهر نه وهی بچو کتریانیاں بووم له پیزه که دا له دواى هه موویانه وه بووم. پشت و نه وه دستم که به دستى که سه وه نه بوو، له و تاریکاییه دترسان که تا دهات زیاتر له دوامه وه زیادى ده کرد. چنه قوولتر رڼو دهچووین، هینده زیاتر ده بوو خو بچه مینینه وه. که س نهیده وپرا هیچ بلیت. ته نیا گویمان له دنگی مردووی نه و دلویانه بوو که ده که وتنه سر نه رزه به ردینه که. دهسته ته نیا که مم، نه وه دهسته ی که به دهستی که سه وه نه بوو، له بنبالمددا شارده وه. تا دهات په نجه تیکه لویپیکه له کانمان، قوولتر و قوولتر، ترس و بیمی خو یان به نیو له پی دهسته کاندرا پړو ده کرد و ترسی هاو به شیشمان ته وای ژورره که ی پړو کردبوو له و قیزه و هاوارانه ی که هیشتا له دم نه هاتبوونه در. هیواشتر و نادانیاتر به ره و پیش رڼو چووین و وا پیده چوو که پار وه که بی کۆتایی بیت. له هه ردوولاه تاریکایى دهوری ته نیبووین. به لام هه له و کاته دا بیدهنگیه که، به و قیزه یه ی که چاوه پروان ده کرا، شکینرا. یه کیک له که کان پی هه نوتو و به قیزه قیزه وه دهستی هاوریه که ی به ردا و رایکرده دره وه.

هه دواى نه وه گه رده لولو لیکى توقینر له نیو نه شکه و ته دا هه لیکرد و هه موو دهستی یه کتریان به ردا و به قیزه و هوپ به به رده می مندا به ره و دره وه رایانکرد. نه موپرا له جی خوّم بجوولیم و نه شمده زانی در ییه که ده که وپته چ لایه ک و هه ر بینیت و، نیستا نا ده میکی تر، ته نیا و بیکه س له گه ل قیزه کانی خوّمدا به جی هیلرام. ده موست خوّم له سر نه رزه به ردینه که پال بخه م، به لام له و کاته دا هه ستم به چنگیک کرد

کرا به قولمدا . یه کیک له گه ل خویدا بو دهره وه په لکیشی کردم .
له دهره وه خوړی زستان، کز و لاواز، ددره وشایه وه و
کچانیش به قریشکه قریشک و به کامی دل له گه ل کورانی
گونده که دا به لپالی نه و گرده وه که نزیک به گورستانه که
بوو، پیکه وه، خه ریکی خلیسکین بوون . نه وهی که منی
پاکیشابوو دهره وه یه کیک له و کورانه بوو و پاشان لپی
پرسیم ناخو دهمه ویت خلیسکینه ی له گه ل بکه م، منیش
لاره مل به سه ر وه لامم دایه وه و پیکه وه که وتینه
خو خلیسکاندن، به لام که بینی من وه کوو کچه کانی تر له
خوشیاندا ناقریشکینم و له ویدا کز و لاواز و ته زیو دوی
که وتووم، هر زوو تاقه تی لیم چوو و منیش به دهم بو له و
خورته خورته وه به ره و مال گه رامه وه .

هەر له‌بەر ئه‌وه‌ی به‌یانیه‌که‌ی هێنده‌ی دڵ بخوازیت قه‌شه‌نگ و جوان بوو و منیش نه‌مده‌زانی چی له‌و خه‌نین و شادییه‌ بکه‌م که له‌شی داگرتبووم، سیوکی قه‌ده‌غه‌کراوم هه‌لگرت و دانم له‌ گووپه‌ سووره‌کانی گیر کرد. له‌ سزای ئه‌وه‌دا، به‌و رۆژی رووناکه‌، ناچاریمان کردم برۆم و بخزیمه‌ نیو جیگا و بنووم.

کاتیک که له‌ گریه‌گری بوومه‌وه‌، چاوم به‌ هه‌موو لایه‌کی ئه‌و هۆلی نووستنه‌ چۆلوه‌هۆله‌دا گێرا. هه‌موو شتیک تا راده‌ی تۆقاندن سپی بوو. په‌نجهره‌ نیوه‌کراوه‌ هاوینییه‌کان به‌ چاوه‌ کویره‌کانیانوه‌ تییان ده‌روانیم، با له‌ شووشه‌کانیانی ده‌دا و ترسی ده‌چۆراند هه‌م گوییه‌کانمه‌وه‌، باسکی شه‌کاوه‌ی په‌رده‌کان هه‌ره‌شه‌ی په‌لاماریان لێ ده‌کردم، کۆله‌که‌ سپی و تۆکمه‌وتۆله‌کانی بنمیچه‌که‌ش هێزی خۆیان پێشان ده‌دام و خۆیان له‌ به‌رانبه‌ر بیه‌یژی مندا ده‌نواند. هه‌تا نه‌مده‌وی‌را سه‌یری ژیر جیگای نووستنه‌که‌م بکه‌م و له‌وه‌ش زیاتر نه‌مده‌وی‌را ده‌سته‌کانم به‌سه‌ر چه‌رچه‌فه‌که‌مه‌وه‌ به‌هێلمه‌وه‌، نه‌کا خێویک په‌لاماریان بدات. زۆر شت بوون که چاوه‌کانم ده‌بوو پاسیان بکات: په‌نجهره‌کان، ده‌رگاگان، جیگای نووستنه‌که‌م، کۆله‌که‌کان، په‌رده‌ دا‌راوه‌کان. نه‌مو‌ی‌را سه‌یری په‌نجهره‌که‌ی پشتمه‌وه‌م بکه‌م، نه‌مو‌ی‌را ئاو‌ر بده‌مه‌وه‌، نه‌کا په‌رده‌کانی په‌نجهره‌که‌ی دی هه‌لکوته‌ سه‌رم، به‌لام گویم رادیرابوو، چروپ‌ر به‌ گوپی پشتسه‌رم گویم راکرتبوو و هه‌ر ئه‌وساش گویم له‌ هه‌نگاو ده‌بوو خۆیان له‌ پشتم که ترس خۆی لیه‌ پێچابوو نزیك ده‌خسته‌وه‌، بینیم چۆن ده‌سکی ده‌رگای ئه‌و ژووره‌ی که جلوه‌رگی تیدا هه‌لده‌گیریت ده‌ستی به‌ جووله‌جوول کرد، چۆن کۆله‌که‌کان خۆیان لار ده‌کرده‌وه‌،

خوځيان لول دها و به هره شه وه به سه رمد د هچمانه وه .
 كاتيك كه دسته كانم به رز كرده وه بو ته وهى خوځميان لى
 بپاريزم، كتوپر ههنگاو هكان له پشته وه وهستان و دهرگاي نه
 ژورهش كه جلو به رگي تيدا هه لده گيريت به توندى به يه كدا
 هات و زرمه ليو هه لسا . ده موچاوم خسته ژير
 سه رچه كه مه وه و قيزاندم . شتيكي سارد به نيو له شمد
 كه وته جووله جوول .

كه گوره كان به په له و هه له داوان گه يشتنه سه رم و به
 تنيا له هو لى نو وستنه كدا بينيانمه وه ، هر نه ونده يان
 پيكر سه ريكيان لى بادام و لى يان پرسيم كه بو گشت
 جلو به رگي ژوره كه م به سه ر يه كتر داوه . منيش هر
 نه ونده م له دست هات به وه وه لاميان بده مه وه كه من
 هر گيز سه رم به و ژوره دا نه كرده وه .

سه رها تا په نجه گوره ميان له نيو نه شه كه وتى دنيا و گه رمى
 ده ممد دهره ينا و ده موچاوه زل و قه به كاني خوځيان به سه ردا
 چه مانده مه وه ، لچيان لى هه لقوورچاندم و وتيان : عه يبه ...
 عه يبه ، نابيت په نجه ت بمژيت ! پاشان ، كاتيك په نجه
 خه ونبينه ره كانم له نيو كونه لووته كانمدا ده گه ران ، به نه رميه وه
 به دسته كانياندا كيشام و ، به توندوتيزيه وه وتيان : ئاى ،
 ئاى ، كچي گه وره نابيت دست به كونه لووتيدا بكات !
 كاتيكيش كه مرواربي نيو رانه كانم دوزيه وه و ده مويست به
 دسته كانم شه وقى پى هه لبه ينم ، توندتر به دسته كانياندا
 كيشام . به لام نه مجاره يان ، له چند نيگايه كى به د و ناحه ز
 زياتر ، هيچيان بو باس نه كردم . له و كاته وه نيتر شاردنه وهى
 دسته كان له ژير گه رمي ليه دا ، گه ران به نيو نه ينيه كاني
 جه سته دا و دوزينه وه يان قه ده غه بوو . هه موو شه ويك
 چاوديري نه وه يان ده كرد ، دسته كان به سه ر ليه وه بن ، كه
 لهويدا وهك بالنده ي ته زيوى بى هيلانه خويان لى ده كه وت .

گرهومان له سهر ئه وه كرد كى نامه كه بۆ بهرپرسياره كهى خانهى مندا لان به جى بهيلىت. تا خوا حهز بكات، له سهگه چليسه كانى، كه هه ميشه بهر له وهش بگهينه بهر دهرگا كهى ههستيان به نزيكبوونه وه و گهيشتى ئيمه دهركد، دهرساين. من دۆراند و بهدهم زهردهخهنه وه كاغهزه كه م وهرگرت و به پى كه وتم. له راستيدا ژووره كهى ئه وه كه وتبووه ئه وه بهرى باخچه كه وه و راسته ريگايه كمان بهين بوو، به لام من ئه وه م پى باشتربوو لارييهك بگرمه بهر. به ورياييه وه به پال ديوارى خانووه كه دا خو م دزييه وه، تا سهگه كان چاويان پيم نه كه وي ت كه هه ميشه له بهر په نجره كهيدا ده وهستان و شووشه كه يان به ليك داده پوشي.

بى ئه وهى ببينريم، گهيشتمه جى. به هيواشى دهر وازه كه م كرده وه. جيرهيهكى ليوه هات، جيرهيهك كه هه رزوو له لايه ن ئه وه سهگه وريايانه وه قوسترايه وه و، چونكه من ئيتر له دهرگاي ژووره كهى نزيك بوو بوومه وه، به ميره مپيكي دره وه، كه پاشان بوو به وهره وه پيكي ته واو، وه لاميان دايه وه. هه ر ئه وساش گويم له خشه خشى پنيه كانيان بوو كه به توورپه ييه وه به سهر ئه رزى بهرده مى ژووره كه ياندا دههينا و وهكوو شلپه ي قامچى بهر ئه رزه كه ده كه وتن. بى ئه وهى بويم دهست له سهر زهنگه كه دا گرم، ماوهيهك له بهر دهرگا كه دا وهستام. ته واو بيدهنگ و كشمات بوو. وهكوو ئه وهى ههردوو سهگه كه و منيش له چاوهرواني ئيشاره تيكدان، تا وايان لى بكات به هيزيكي نوپوه دهست به وهره وه پى خويان بگه نه وه. ته نيا دهستدا گرتيكي كه ميش له سهر زهنگه كه بهس بوو بۆ ئه وهى به توورپه يى و لووره لووره وه خو به دهرگا داخراوه كه دا بكيشن و منيش له ترساندا بۆ دواوه گه رامه وه.

هەر له و کاته دا گویم له ترپه ی ههنگاو و دهنگیک بوو که
 ههولئ دها سهگهکان بئ دهنگ بکات و پاشانیش دهرگا که
 هینه به په له خرایه سهر پشت که پدیهکانی خسته
 هه شوکه و لهرزین. ئەوجا بهرپرسیاره که له نیوان ههر دوو
 سهگه کهیدا له بهر ده ممد قووت بووه وه. به هه موو هیزییه وه
 ههولئ ئەوهی دها ری له سهگهکان بگریت، تا په لامارم
 نه دن. لاشه زه به لاهه کانیا ن خویان بو قه له م باز به رووی
 مندا ئاماده کردبوو، بو شای نیو دهرگای کراوهش به ورگه
 هه ئاوساوه کانیا ن، به خسه خشی دستوپه لیا ن و به لموزه پر
 له لیک و هه ئاوساوه کانیا ن پر بووبوو و هه ناسه سواریشیا ن
 به بوئیکی ناخو ش و شیرین بهنجی کردم. به کیکیان
 دهستهکانی خسته سهر شانم و منیش سهیری لموزه سوور و
 تو قینه رهکانیم کرد، که زمانی وه کوو پارچه گوشتیکی زیندوو
 له نیویدا دهگه را و دهله رزی و که له کانیشی له نیو دهریا یه ک له
 لینی و لیکدا به ئاسته م دهریسهکانه وه.

زریکه یه کم لی بهرز بووه وه. بهرپرسیاره که پیکه نی و بو
 هیور کردنه وهی سهگه توورهکانی دهستی به مل و پشتیا ندا
 هینا. پاشان چه ند کلۆشه کریکی هه لدا یه ناو لموزه لیکن و
 داچه قاوه کانیا نه وه و یه ک دوو کلۆشی بو من هه لدا و ههر به
 پیکه نینیشه وه بانگی له یه کیک له ژووره که ی پشتیه وه کرد تا
 بیته و پی شوازیم لی بکات. پاشان خو ی و سهگهکانی ون بوون.
 به لام من دهرگا که م به خیرایی به یه کدا دا و به سههر
 پلیکانهکاندا به ره خووار بوومه وه. له بهر دهر وازه که دا بو م
 دهر کهوت که نامه که م به جئ نه هیشتبوو. به پیدز که و
 وریاییه وه گه رامه وه و نامه که م له بهر دهرگای ژووره کهیدا دانا.

ئەوسا ، كە ھېشتا فېرى ئەو ھەببۇبۇوم قۇم ھەنمەو، رېم دەدا، ھەموو بەيانىيەك، (ئەننا) بۆم ھەنئەتەو. ئەو بەيانىيەش، ھەك ھەر بەيانىيەكى تر، خەرىكى ئەو ھەبو قۇم بۆ بكات بە دوو پىرچى پىر و ئەستور، كاتىك كە يەكەك لە گەرەكچەكان بە خۇي و گۇقارىكى ياساغەو خۇي كىر بە ژوردا و بەوپەرى نەئىيەو بە گوئىدا چىپاند. (ئەننا)ش كتوپر پىرچە نىو تەواو بووكانى بەردام و پىكەو خۇيان لە سووچىكى ژورەكە خزاندا و بە خۇشىيەو دەستىان كىر بە گەران بەنىو گۇقارەكەدا. لە كاتىكدا كە نەياندەھېشت بەشدارىي نەئىيەكانىان بىكەم وىستەم بە دزىيەو بىرۆمە دەرەو؛ بەلام بەر لەوھى دەرگاكە پىو بەدەمەو (ئەننا) ھاوارى لى كىردم: خوشكى، كاتىك كە بەسەر رىگا سەرەكەيەكەدا دەرۆيت، وريا بە و رىو بەرۆوى ئەو پىاو ھەبىتەو كە مەستىكى گەرە پىيە. ئەو تە لە گۇقارەكەدا نووسراو كە بە مەستەكەى قىزى كچە بىكۆلەكان دەرپىت، دەيفرۆشىتەو و ھېشتاش پۇلىس نەتوانىو بىگرىت.

بۆ دواى نىو رۆ نىردام بۆ مالى قەشەكە و لە رىگاشدا بە نىك پىرەژنىكەو رىم دەكىر، چونكە لەو دەترسام رىو بەرۆوى ئەو پىاو بەمەو كە مەستەكەى پىيە. بەلام پىشوازىي پىر لە دىنەوايى ژنى قەشەكە واي لى كىردم كە ئەوم لە بىر بىتەو و بەدەم گۇرانىوتنەو، بەسەر ئەو رىگا چۆل و تەنبايەدا بەرەو مالى بوومەو. ھەر لەسەر ئەو رىگايە، لە پىرەكدا، چاوم بە پىاويكى جىلاتەكاو و شىرۆلە كەوت كە بەرەو رىوم دەھات و يەكسەر ئاگادار كىردنەوھى كچەكانم بە بىردا ھاتەو. بەسەر چالەكەدا بەرەو ئەو بەرى رىگا كە قەلەمبازم دا. بەلام پىاو كەش ھەنگاويكى بەسەر چالەكەدا ھەلپىنايەو و لە

ههمان بهری ریگا که دا به رهو رووم هات. دهمویست بگه ریمه
دواوه و هر لهو کاتدا ئه و بانگی لی کردم که نه ترسم. بی
جووله له جیه که هی خومدا وه ستام و هینده هی نه برد ئه ویش
گه یشته سه رم. به روویه کی خوش و خه مباره وه سهیری کردم
و پاشان وتی: قژت چهند جوانه! و دواپی به دهسته زبره که هی
دهستی به روومه تمدا هیئا. له ترساندا چنگم به پرچه کانمدا
کرد. پی وتم که پیویست ناکات بترسیم و هاوکاتیش خه ریکی
دهسته هیئا بوو به جله کانیدا. لهو کاتدا بیرم بو لای ئه وه
چوو: هر ئیستا مقهسته که هی دهرده هیئیت و، دهستم له
پرچه کانم توندتر کرد. به لام مقهستی دهرنه هیئا و له نیو
دهستی کیدا هیشتیه وه و دهسته که هی تریشی خستبووه سه ر
شانم. له پریکدا ئه ایکی هه لکیشا و که وته ریخستنه وه هی
جله کانی. له گیرفانی شی نوقوولیکی ته ری دهره هیئا و بو
دریژ کردم. به لام من نوقووله که م فری دا و به پرچی
نه قرتا وه وه به رهو مال بوومه وه.

ئەگەر كەست ھەبىت خۆشى بوويت، لە جەژنى كرىسمسا ديارى وەر دەگریت. زۆر گرنگە كە سىكت ھەبىت، خۆشى بوويت، بە تەنگتەو ھەبىت و تۆش بزانىت كە جیورپىھەكت لە دلى كە سىكدا بۆ خۆت گرتووه. چونكە مرۆف ناتوانیت تا ھەتا ھەتايە ھەر لە خانەى مندا لانددا بمىنیتەو! زۆر جار ان گەورە كچە كان ئەمەيان وتبوو - بەلام من نەمدەزانی كە كە سىك ھەبىت منى خۆش بوويت و بتوانم، كاتىك كە چىتر ناخوازن لە خانەى مندا لاندەدا بمىنمەو، بچم بۆ لای.

چەند ھەفتە ھەبىك بوو، بەر لە نووستن، ھەموو ئیوارە ھەبىك گویم بۆ ئەو چىرۆكانە رادەدیرا كە كچە گەورە كان لە بارەى جەژنە كرىسمسا بەسەر چوو ھەبىكەو ھەبىكەو بۆ ھەبىكەو دەرگى راپارەو، ھەر لەبەر ئەو ھەبىكەو كە ئىتر ئەم جەژنى كرىسمسا ھەبىكەو دەرگىر دەبوو ھەبىكەو، جەژنە بەسەر چوو ھەبىكەو و ديارى ھەبىكەو تا دەھاتن جوانتر و قەشەنگتر دەبوون.

ھەندىك لە كچە كان بە ديار قەلەم و كاغەزە كانىانەو، لەسەر جىگا كانىان، پال دەكەوتن و لە لیستەدا ناوى ئەو شتانەيان دەنووسى ھەبىكەو كە خوازىار بوون لە دایك و باوك و خزمە كانىانەو بە ديارى و ھەبىكەو. منیش پەر بە دل ھەبىكەو دەكرد لیستە ھەبىكەو بۆ ئەو شتانە بەكەم كە خوازىار بووم و ھەبىكەو، بەلام لیستە بۆ كى بنىرم، من تەنانەت نەمدەزانی كە ئاخۆ ھىچ دایك و باوكىكم ھەن - كاتىك باسى لیستەكەم بۆ كچە كانى تر كرد، پىم پىكەنەن و وتیان: تۆ بۆ كى دەنووسیت؟ تۆ كە كەس نازانىت لە كوێو دەیت! خۆ ئەگەر كە سىكیش سەر ھەبىكەو لە ھىچ جىپەكەو ھەبىكەو ديار نەبىت، ناكرىت چاوەروانى ئەو ھەبىكەو ھىچ ديارى ھەبىكەو لە ھىچ كە سىكەو ھەبىكەو پى بگات!

به لَام - ئاھ، چەندى بە ئاواتەوہ بووم ديارىيەكم له كه سىكەوہ
بۆ بىت، چەندە بچكۆلەش بووايە، گرنگ نەبوو، ھەر ئەوہندە
ديارىيەك بووايە له كه سىكەوہ، تا كچەكانى تر به چاوى
خۆيان بيانىنيايە كه منىش سەرو بەرم به جىيەكەوہيە!

لەو ژنەم پرسى كه چاودىرى دەكردين ئاخۆ لەو
بروايەدايە، ئەگەرچى من سەرو بەرم له ھىچ جىيەكيشەوہ
ديار نىيە، ھىچ ديارىيەكم به دەست بگات. ئەو پىكەنى و وتى:
ئەمە چ قسەيەكە كه تۆ سەرو بەرت له ھىچ جىيەكەوہ ديار
نىيە؟ ئىمە ھەر ھەموومان له جىيەكەوہ دىين و بىگومان
ديارىيەك بۆ تۆش دىت، چاوەروان بە تا بزانيں وايە يان نا!
ئەو ھىندە بە دلنيايىيەوہ قسەكانى كرد كه ئىتر باوهرم پىكرد
و ھەستم بە ھىمنى و دلشادىش كرد. بە لَام كاتىك كه بۆ
كچەكانم گىررايەوہ كه ئەوہى وتووہ و پەيمانى گەيشتنى
ديارىيەكيشى پىداوم، بە پىكەنىنەوہ وەلاميان دامەوہ: ئەو
ھەر لەبەر ئەوہى دلئەنگ نەبىت ئەوہى وتووہ! و ئىتر منىش
ديسان كەوتمەوہ دلەراوكە و گومانەوہ -
ئاخرييەكەى شەوى كرېسمس ھات.

ھەموو دەستى يەكترمان گرتبوو و بە دەورى سنەوبەرى
جەژندا سەمامان دەكرد و گۆرانيمان دەوت: بەسەر سەوزى
دەرختەكانەوہ برىقوباقى جەژن دەدرەوشىتەوہ - منىش
لەنيوان كچىك و ئەو ژنەدا كه سەرپەرشتى دەكردين ھەر
ھەلدەبەزىمەوہ و قولىكم بە قولى كچەكەوہ و قولىكەى
دىكەشم ھەلبىرپىوو، تا بتوانم دەستم له دەستى ژنە
سەرپەرشتكارەكەمان بەر نەبىت و ھەرزووش قولم كەوتە
ئىش و لەتاو ئىش و ئازار بە زەحمەت دەمستوانى
گۆرانىيەكەيان لەگەلدا بلیمەوہ.

سه رهتا هه موو به ئاراسته يهك سه مامان به دهوړی
 سنه و به ره كه دا ده كرد و پاشانیش به پیچه وان هه و
 سنه و به ره كه ش هینده بهرز بوو سه ری دابوو له بنمیچه كه و
 هیندهش پانو پور بوو كه ده دهست و قوئی دریتكراوی
 مندالانه ی دهویست تا پیدایا بگاته وه. له گشت لایه كه وه بوون و
 بهرامه ی مؤم و دارستانی سه روو و سنه و بهر دههاتن و
 هیندهش به گری مؤمه كان رووناك بوو بووه وه، كه چیترا له
 گه لا و لق و پویه چروپره كانی نه ده ترسام - له كاتیکدا كه من
 هه ردهم ترس دایده گرتم، كاتیک له تاریكیدا به لای سه روو و
 سنه و به ره كانی دارستاندا تپه پر ده بووم.

تاله ده زووی زیوینی به بریقو باق له سه ره وه ی
 سنه و به ره كه وه تا بنه وه ی شو پر بوو بوونه وه و وهك خاچیک ی
 دارینی دهوره دراو به چل و گه لا كانی دهینواندا! به لقه كانیه وه
 زهنگوله ی بچووك بچووكی له زیو هه لكی شراو و ئه و دله
 سوور و سپییانه هه لواسرا بوون كه من خووم له
 دروستكردنیاندا به شدار بوو بووم. دله كان هه لواسرا بوون،
 چونكه كرا بوون به کیسه و پر له شیرینی كرا بوون.
 زهنگوله كان، به ئاسته میك، به و بایه ی كه له سه ماكه ی
 ئیمه وه دههات دهرنگانه وه و گشت مؤمه كانیش قژه
 ئاگریه كه ی خوئیان بو پیشه وه داهینابوو، به لام هه ر كه له
 سه ماكردن دههستاین، ئه وانیش قژیان به ولادا هه لده دایه وه.
 دیاریه كان له سه ر ئه و میزه ی تایبهت بو ئه و جه ژنه
 رازینرابووه دانرابوون: بریتی بوون له پاكهت له هه موو
 قه باره و له گشت شیوه یه كه، به لام گه وره ترینه كانیان له ژیر
 میزه كه دا دانرابوون. به تاسه و ئاره زووی دیاریه كانه وه
 بووم، كه چی هیشتا سه ماكه كوئیایی نه هاتبوو، به نابه دلییه وه

راپیچ دهکرام و پیچ و ابوو که ئەستیره‌ی جه‌ژنی کریسمس‌یش زۆر به به‌رزى به بنمیچه‌که‌وه هه‌ل‌واسراوه، ئەوه‌ندهم سه‌یر کرد، ملم که‌وته ئیش و کاتیکیش به سه‌ماکردنه‌که‌وه روومان بو لایه‌کی دی وهرگیرا، فریای ئەوه نه‌که‌وتم که به خیرایی قاچم بگۆرم و خه‌ریک بوو له‌به‌ر تیکنا‌لانی قاچه‌کانم ده‌که‌وتم. به‌لام ژنه سه‌ره‌په‌شتکاره‌که‌مان به توندی قو‌له درێژکراوه‌که‌می گرت و به‌دوای خویدا کی‌شی کردم، به جو‌ریک که ده‌بوو زیاد له پ‌یویست هه‌نگاو هه‌لبه‌ینمه‌وه تا هه‌قی ئەو هه‌نگاوانه بکه‌مه‌وه که له کیسم چوو‌بوون. ته‌واو گیژ بوو‌بووم و له خو‌م ده‌پرسی ئاخو‌که‌ی ئەم سه‌مايه کو‌تایی دیت، به‌لام سه‌ره‌په‌رشتکاره‌که‌مان ده‌ستی به سه‌ره‌تای گۆرانییه‌کی تر کرد، سه‌ماش به‌رده‌وام بوو و منیش که هاوکات شاد بووم و زوو زوو هه‌ل‌ده‌نووتام و ده‌شترسام، به راکه‌راکه دوایان ده‌که‌وتمه‌وه.

زۆربه‌یان به کامی دل گۆرانییان ده‌وت، به‌لام من ده‌می‌ک بوو بیده‌نگ بوو‌بووم. نه‌مه‌ده‌توانی به‌ده‌م سه‌رسمه‌وه و به قو‌لی شل و شه‌که‌ته‌وه، له‌کاتیکدا که جاریک سه‌رم بو‌ سنه‌به‌ره‌که هه‌ل‌ده‌بری و جاریکیش ته‌ماشای دیارییه‌کانم ده‌کرد و هاوکاتیش ده‌بوو گۆرانی بلیم، له‌سه‌ر راکه‌راک به‌رده‌وام بم! هی‌ز و برستم له‌به‌ر برابوو و قورگیشم پر بوو‌بوو له‌گریان، کاتیک که له گۆرانی و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی که‌وتن و ده‌ستی یه‌کت‌ریان به‌ردا، ئەوسا ئی‌تر هی‌دی هی‌دی سه‌ره‌په‌رشتکاره‌که‌مان به‌ره‌و لای می‌زه‌که بووه‌وه و بیده‌نگی و کشتوماتیه‌کی تا‌قه‌ت‌پروینیش ئەو ناوه‌ی گرت‌ه‌وه. منیش له‌شبه‌بار و ده‌مدا‌چه‌قاو دوای که‌وتم. ئەو خو‌ی بو‌ می‌زه‌که درێژ کرد و نه‌ختیک به بیده‌نگی، بو‌ ئەوه‌ی سه‌رنج و

چاوه پروانیمان بۆ لای خوئی رابکیشیت، له تهنیشتییهوه
پاوهستا. دهمیکی هینده دریژخایهن بوو که من پیم وابوو
ئیتتر هیچ شتیک روو نادات -

ئاخریه که هی خوئی به رهو میزه که چه مانده وه و پا که تیکی
هه لگرت و بۆ ماوه یه که له و ناوه راما که له سه ری نووسرابوو
و ئه و جا خویندییه وه. کچیک به په له رایکرده پیشه وه و
دیارییه که هی وه رگرت، به په له ش بۆ دواوه گه رایه وه و خوئی له
کونجیک خزاند و بۆ ئه وه ی پا که ته که هی بکاته وه له سه ر
ئه رزه که لیی دانیشتن. ئیتتر به و شیویه به رده وام بوو.
سه ری ره شتکاره که، یه که له دوا ی یه که، ناوه کانی ده خوینده وه
و کچه کانیش دلشاد و خه نی خو یان هه لده دایه به رده می و
پریان به پا که ته کانیا ندا ده کرد و بۆ ئه وه ی بیانکه نه وه له سه ر
ئه رزه که لیی داده نیشتن. ئه رزه که پر بوو بوو له خشوهوری
کاغه زی چرچولۆچکراو، داوه به نی پێچانه وه ی گرمۆله کراو و
یاری مندالانه ی تازه و دیاریی هه مه چه شنه ی تر، دهنگی پر
له خوئی و شادیی کچانیش که هاواریان ده کرد: ته ماشاکه!
ته ماشاکه!، دهنگی ده دایه وه و ژووره که ی پر کرد بوو.

من له لایه که وه پاوه ستا بووم، دلّه خورپه دایگر تبووم:
هیشتا ناوی من نه خوینرا وه ته وه، له کاتیکدا ناوی هه ندی له
کچه کان دوو و سی جار خوینرا وه ته وه و پا که ته کانی سه ر
میزه که ش خه ریکه ته واو ده بن -

دهنگی خوئی و شادیی ئه وان ی تر ئازاری ده دام، هه ستم
ده کرد ته نیا و دوور له وان ماومه ته وه، منیش پر به دل
ده مویست له گه ل ئه واندا له سه ر ئه رزه که لیی دانیشتم، پا که ت
بکه مه وه و وه کوو ئه وانیش هاوار بکه م. نه مده ویست له وان
جیاواز بم، ده بیته پا که تیک بۆ منیش هه بیته. ئاره فه ی سه ر

تەوئىلم دۆپەي بەستبوو: بىر بکەرەوہ ئەگەر... — بەلام نا،
هیشتا دیارییەپاکەتە گەرەکانی ژیر مێزەکە لە جیی خویان
مابوون.

لە سەرپەرشتکار و مێزەکە چوومە پیشەوہ، بئ دەنگ
سەیری لئوہکانیم کرد، بەلام هیشتا هەر بانگی ناوی خۆم
نەدەهاتە بەر گوئ. فرمیسکەکانم قولپیان دەدا، لئوہکانم
کەوتبوونە لەرزەلەرز، دەستەکانم یەکتریان هەلدەگوشی و
لەبەر خۆمەوہ دەموتەوہ: دەبا پاکەتییکی بۆ منیش تیا بێت!
دەبا هەر هیچ نەبێت کەسێکیش هەبێت حەزی لە من بێت! دل
پر لە خورپە لە کچەکانی ترم دەروانی، کە لەسەر ئەرزەکە
دانیشتبوون و روومەتەکانیان لە خۆشیاندا داگیرسابوون.
ئاخر منیش دەمویست لەگەڵ ئەواندا دانیشتم!

بە لاچاوێک سەیری ژیر مێزەکەم کرد و بینیم هیشتا
چەند پاکەتییکی لئ ماوہ، بىرم کردەوہ رەنگە یەکیک هیشتا
هەر... — بەلام نا وا یەکیکی تر و یەکیکی تریش دیار نەما —
ئێستا ئیتر تەنیا دوو پاکەت، ... یەک پاکەتی لئ ماوہ و
... وا هیچی لئ نەما!

وہکو ئەوہی لە پەلوپۆ کەوتبم لەویدا راوہستابووم. پاکەتی
لئ نەما! کەس نەبوو منی بە لاوہ گرنگ بێت! سەرۆبەرم بە
هیچ جییەکەوہ نەبوو! ئایا من هیچ جییەک نییە، کاتیک کە
چیتەر خانەي مندالانەکە ناتوانیت ئاگاداریم بکات، رووی تئ
بکەم! ئاھ، مندالەکانی تر راستیان کرد!
سەرپەرشتکارەکەش درۆی بۆ کردبووم!

بە لووشکەلووشک و گریانەوہ رامکردە بەردەمی
سەرپەرشتکارەکە و بەدەم قیژە و گریەوہ بە مشت تیی بەر
بووم: تۆ درۆت بۆ کردووم! تۆ پەیمانت پێدام کە منیش
دیارییەک وەردەگرم!

ئەو كە تا ئەو كاتەش ھەستى بەو ھە كەردبوو كە لە نىو
پاكەتە كاندا ھىچى بۆ من تىدا نىيە، بە توندى قۆلى راكيشام
و وتى: ھىمن بە، ھىمن! ھەر ئىستا پاكەتتە بۆ تۆش
دروست دەكەين –

من قىژاندم بەسەرىدا و بە ركه بەركىو ھەيرم كرد: ئىتر
پاكەتم ناوئىت!

كچەكان لە دەورم كۆ بوونەو ھە و شىرىنى و نوقوولەكانى
خۆيان بۆ راگرتم، بەلام من بەتوندى پالم بە دەستيانەو ھە نا،
پىم بە نەرزەكەدا كىشا و قىژاندم: نامەوئىت، نامەوئىت! و بەر
لەو ھى پىراگەم خىرا لە ژورەكە بچمە دەروە،
سەرىرشتكارەكە قۆلى گرتم و دىسانەو ھەوئى دا دالم
بدا تەو ھە ھىمن بىمەو ھە –

من چىتر ھى ئەو ھەبووم دالم بەرئىتەو ھە و دەبوو لە جىدا
لئى بگەوم و چەند رۆژئىكىش دواى ئەو بەدەم لەرزوتاو ھە لە
جىگاگەمدا مامەو ھە –

که تاریک داده‌ها، هه‌میشه، ئەندیشه ترسینه‌ره‌کانم، سه‌روه‌رییان به دست ده‌هینایه‌وه. ئەو ئیواره‌یه‌ش وهک ئیوارانی تر له ده‌وری چراکه کۆ بووبووینه‌وه و گۆره‌ویمان ده‌چنی. کچه‌گه‌وره‌کان، یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک، چیرۆکی ناخۆش و ترسناکیان ده‌گێرایه‌وه. پر به‌ دل و به‌ ئاره‌زوویه‌کی تیکه‌ل به‌ نیگه‌رانییه‌وه، گویم له‌ چیرۆکه‌کان راگرتبوو، هینده‌ی نه‌برد که له‌نیو دنیای ترسه‌کاندا به‌ند بووم: تارماییه‌ ره‌شه‌کان به‌نیو ژوره‌که‌دا که‌وتبوونه‌ جووله‌، له‌ بنمیچه‌که‌وه به‌ره‌وخوار ده‌بوونه‌وه و به‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌دا ده‌خشان، له‌ ژیر میزه‌که‌شدا تارماییه‌ تیکه‌لویپکه‌له‌کان گاگۆلکییان ده‌کرد، له‌ پشتمه‌وه با ساره‌ده‌کان هه‌ناسه‌یان ده‌دا، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه جووتیک چاوی قوول و هه‌لکۆلراوم بینی، که‌ تییان ده‌روانیم. له‌سه‌ر دیواره‌کانیش تارمایی بالنده‌کان، له‌ په‌ریکدا، له‌ شه‌قه‌ی بالیان ده‌دا، پاشان ده‌رگا‌که‌ هه‌بوو، ئەو ده‌رگایه‌ی که‌ هه‌میشه‌ چاوه‌رییم ده‌کرد شتیکی خه‌ته‌رناکی لیوه‌ بیته‌ ژوره‌وه، نه‌مه‌وه‌ی‌را له‌ جیگه‌که‌ی خۆم بجوولیم و وه‌ک ئیفلیجی‌ک له‌ویدا مابوو مه‌وه، ته‌نانه‌ت ئەو کاته‌ش که‌ هه‌ستم کرد پئویسته‌ له‌ خانووکه‌ بچمه‌ ده‌روه، له‌ جیگه‌که‌ی خۆمدا چه‌قیم و ئازار به‌دوا‌ی خۆیدا کی‌شی کردم، تا یه‌کی‌ک له‌ کچه‌ گه‌وره‌کان روومه‌ته‌ داگیرساوه‌کانی به‌دی کردم و تیگه‌یشت. بو‌ئه‌وه‌ی له‌گه‌لمدا بیته‌ ده‌روه، هه‌ستایه‌ سه‌ر پی، به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌رگا‌که‌ به‌ توندی خرایه‌ سه‌رپشت و ئەو ژنه‌ی یارمه‌تی ده‌داین، به‌هه‌ناسه‌برکی، خۆی به‌ ژوردا کرد و ده‌ینالاند: پیاوه‌که‌، به‌دریژایی ریگا‌که‌، به‌راکردن به‌دوامه‌وه‌ بوو!

کچه‌ گه‌وره‌کان پرسییان: کام پیاو؟ به‌لام ئەو، قه‌ده‌ری‌ک بوو، له‌ هۆش خۆی چوو بوو، که‌وتبووه‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌.

نهگه‌یشتم به‌و‌دا له خانووه‌که بچمه دهره‌وه و، له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا ئه‌وه‌ی ده‌بوو رووبدا، رووبدا.

تا شه‌ودره‌نگانیک ژووری نووستنه‌که‌مان پر بووبوو له
چرپه‌چرپی نه‌ینی و هر ئه‌وساش به‌دلنیا‌یی‌ه‌وه له‌وه‌ حال
بووم: که له‌راستیدا پیاویک هه‌یه، ده‌بیت به‌ئاگا بیت لێ و،
ئه‌و پیاوه‌ جاریک له‌ جارن له‌ دهرگاوه، بو‌ منیش، دیته
ژووره‌وه. هاتنه‌ژووره‌وه‌ی له‌ناکاو‌ی ئه‌و پیاوه‌ی که هه‌میشه
ترسیکی به‌رده‌وام بو، به‌رۆکی به‌رنه‌ده‌دام.

که‌س باوه‌ری به‌وه‌ نه‌ده‌کرد که (ئیس‌ته‌ر) نه‌خۆش بو.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که چهنه‌د رۆژیک بو به‌ ده‌ست ئازاری
سکیه‌وه‌ ده‌ینالاند، که‌س نه‌یده‌ویست باوه‌ر به‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی
بکات.

شه‌ویک له‌ هه‌موو شه‌وانی تر زیاتر گریا. من بێ دهنگ
به‌سه‌ر ئه‌رزه‌ ساردوس‌په‌که‌دا به‌ره‌و جیگا‌که‌ی ئه‌و خۆم
خشانده‌ و خۆم خزانده‌ جیگا‌که‌یه‌وه. بو‌ ئه‌وه‌ی نه‌ختیک دلی
به‌ده‌مه‌وه، باوه‌شم پێدا کرد. پیکه‌وه‌ گریان، هینده‌ گریان تا
نه‌ختیک له‌ ئازاره‌که‌ی که‌م بووه‌وه و هاته‌ نیو منه‌وه. ئه‌و
هیدی هیدی خه‌وی لێ که‌وت و منیش به‌ بیداری و به‌ده‌م
پامانه‌وه له‌ جیگا‌که‌دا مابوومه‌وه. به‌لام که‌ ده‌مه‌وبه‌یان به‌ره‌و
جیگا‌که‌ی خۆم گه‌رامه‌وه، ده‌ستی کرده‌وه به‌ لووشکه‌لووشک
و گریان.

نه‌یده‌ویست هه‌لسیت. به‌ده‌م گریان‌ه‌وه‌ داوای ده‌کرد هه‌ر له
جیگا‌که‌یدا بمینیته‌وه، به‌لام هیشتا که‌س باوه‌ری به
نه‌خۆشییه‌که‌ی نه‌ده‌کرد. کاتیک به‌ره‌و موبه‌قه‌که‌ ده‌چووین،
ته‌نیا من بووم دلنه‌وا‌ییم ده‌کرد. ئه‌و له‌سه‌ر کورسییه‌ک
دانیشته‌، به‌ دهنگی به‌رزیش سکالای کرد و ناچار منیش

لهگه لئو دا دەستم به گریان کرد و داوام له مامۆستا که مان کرد که ری به (ئێسته) بدات بگه ریته وه بۆ ناو جیگا که ی. مامۆستاش دهیشیراند: دهتمان داخه ن! له بری ئه وه وهرن یارمه تیه کم بدهن!

(ئێسته) هه ولی دا هه لسته سهر پی، به لام به ده م گریان وه له جیه که ی خۆیدا دانیشه وه، مامۆستاش به په له گه یشته سهری و شه پاز له یه کی قایمی تیسره واند. (ئێسته) که وته سهر ئه رزه که. مامۆستا ههر له سهر ئه وه به رده وام بوو به توندی رایته که ییت و منیش به مشت که وتبوومه سه رو گو یلاکی و هاوارم ده کرد وازی لی به ییت. ههر له و کاته دا شه پاز له یه کی له منیش سه ره واند و منیش به ده م زیره زیر و گریان وه رام کرده سه ره وه بۆ ئه وه ی سه ره رشتکاره که مان به یتم. کاتیک که بینی (ئێسته) له په لپۆ که وتوو له سهر ئه رزه که که وتوو، رهنگی زهرد هه لگه را و وتی: رهنگه ههر به راستی نه خۆش بیت! پاشان لی نهوین، هه لیانگرت و به ره و هۆلی نووستنه که بر دیان و دۆکتۆریان هی نایه سه ری. به په له بر دیانه خهسته خانه و پاش دوو هه فته (ئێسته) مرد.

ملتهخت! ملتهخت! ملتهخت! له دووری دووره وه ده م بیست، له کاتیکدا له سه ر جۆلانه که دانیشه تبووم و به ره و ئاسمان دیلانیم ده کرد. خۆم دزیبو وه، تا به هیمنی و دوور له وانی تر، به جۆلانی که شاد و خه نی بم. قاچه کانم دوو سه ول بوون له هه واکه دا ده گه ران، به رز و به رز تر به ره و ئاسمانیان ده بردم. کراسه که م چارۆکه یه کی به خشو هوو بوو. پرچه کانم ری ک، وه ک دوو گوری سی ئه ستوو، له هه واکه دا وه ستابوون و شادیش له نیومدا گۆرانی ده چری: کهس لی ره نییه، کهس لی ره

نییه. ئەو بآلندهیهی که سێبهرهکهی خۆی به ههوادا پهخش دهکرد، من بووم! ئەو پهپوولهیهی کهوانهیی لهم گولوهوه بۆ ئەو گولۆ بآلهفریتی دهکرد، من بووم! ئەسپی سپیی هه وریش که له دنیای شین و بێسنووری ئاسماندا دهتهقییهوه، من بووم! ههر شتیک که دهیتوانی بفریت، من بووم!

بۆ ماوهیهکی کهم تهواو بهختهوهر بووم، بهلام پاشان به راکردن و قیژهقیژ بهنیو باخچهکهدا هاتن و هاواریان دهکرد: ملتهخت، ملتهخت! و یهکهوړاست هه موو شتیک گوړا و بووه مایهیی ئازاردان. به ئاسته میک پیراگهیشتم له جۆلانهکه دابهزم و خۆم بدزمهوه، گهیشتنه سهرم و ههلقهیهکیان بهدهوردا دروست کردم و گوړانی: ملتهخت! ملتهخت! ملتهخت! یان چرپی. تا دهستم به گریان نهکرد، وازیان لێ نههینام و به راکردن و دم به پیکه نین به رهو جۆلانهکه نهرویشتن. له نیو باخچهکهدا خۆم لێ ون کردن و له پال دهوه نیکدا دانیشتم. به دزییهوه دهستم له ملم ددا، له راستیدا تهخت بوو و، زۆریش گریام.

ملیکی وا تهخت و میشک، له هه مان سهردا جییان نابیتهوه! زۆرجاران وایان پێ و تبووم و بێ له وهش دهیانوت: هه ربۆیه ئاوا دهبهنگیت و له هیچ تیناگهیت. چه ندیش پشتی سهرمم به دیواره کهدا ددا، یارمهتی نه ددا، مل ههر هه مان مل بوو و هه رگیز نهیده ویست وه کوو ملی کچهکانی تر خر پیت. دلنیا بووم له وهی، له هه موویان گه لوړتر و دهبهنگترم.

لەرزوتنا ھات و ھەموومانى داگرت و لە ژووریکى چۆلۆھۆلى گورەدا لەپال يەكديدا دريژى كردين. شەوانە، تەندروست و ڕوومەتئال، لىي پال دەكەوتين و بەيانيان لەشەبار و بىھيژ، بە دوو چاوى كوتوكۆيرەو، لە دنيايەكدا كە پىيەكانى لە لۆكە بوون و بە دەرووشتماندا دەھات و دەچوو، بە ئاگا دەھاتين. بۆ خانوويەك كە كتوپر وەكوو خەستەخانەيەك بۆ ئەو مەبەستە، لە دەروەى ديوارەكانى قەلاكەمان، رىكخرابوو، گويزراينەو و بۆ ماوہيەك؛ دوو ھەفتە، سى ھەفتە، مانگىك ماينەو و ئاگامان لە يەكتەر براوو، تا ئەو كاتەى بەيانىيەك بە چاوە داگيرساوہكانمان و، بە ئارەزووييەكى زۆرەو بۆ ئازاردانەوئى يەكتەرى، لە جىگاكانمان ھەلساينەو. وتيان: ئيتەر تەندروستن و ڕەوانەى خانەى مندالان كر اينەو و ئيتەر ديسان قەلاكە ئاويژانى ژيانى ئەفسانەيى خوئى بووہو.

بەلام من تووشى نەخۆش ييەكى تر بووم و خرامە خەستەخانەى خانەى مندالانەكەوہ. ماوہيەكى دوورودريژ بە تەنيا لەوئى مامەوہ و ھەر تەنيا كورسييە چۆلۆھۆلەكانم ھەبوو كە قسەيان بۆ بكەم، يان دەرگاي سپيى ئەو دۆلابانەى كە جارنا ھەر لە خوئانەوہ و بى ئەوئى كەسيك دەستييان بۆ بەريت دەكرانەوہ، ھەندى جاريش دەمويؤرا بە چرپە ئەو درەختانە بدويتم كە ھەميشە لە پەنجەرەكەوہ سەرەتاتكتييان لەگەلدا دەكردم. لەشم ھيئدە بە بار بوو، كە ماوہيەكى دوورودريژ نەيدەتوانى خوئى لە ژيەر بارە قورسەكەى خوئى قوتار بكات. تەنيا ميشك و چاوەكانم بوون كە گەرە دەبوون و دەدوان.

ئەوجا كچەكان ھاتن و ديئەنييان كردم. لە سەرەتادا دەبوو يەك يەك بەھاتنايە و كەمۆكەيەك بە ترس و شەرمەوہ

لهسهه قه راغی جیگا کهم داده نیشتن. هیدی هیدی له وههست
و لهسهه پوونهی تووشی بوو بووم به ئاگایان هینامه وه و له
دواییشدا دهسته دهسته هاتن و وهکوو پوله بالنده بهسهه
جیگا کهمدا دهستیان به جریوه جریو کرد و پاشان به ته واوی
خه بهرم بووه وه و دهستم کرده وه به گوئگرتن له قسه کانیان و
تا دههات کورسی، ده رگای دۆلابه کان و درهخته کانیش
دوورتر و دوورتر ده که وتنه وه لیم.

رۆژیکیان یه کییک له کچه کان بوئی گپرامه وه که زیره کییان
تاقی کراوته وه و ئه وانهی که له تاقیکردنه وه که دا دهرنه چوون
خراونه ته بهشی منداله نازیره که کان؛ ئه وه بهشهی که منداله
شیتوویتته کانیشی لی بوو. هه ر که تۆش چاک بوویتته وه، تۆش
تاقی ده کرییتته وه. به ته واوی تۆقیم. دئلیا بووم له وهی، که به وه
مله ته خته وه، له تاقیکردنه وه که دا دهرناچم و دهمهینایه پیش
چاوی خۆم که چهنده ناخۆشه بخرییتته بهشی منداله
نازیره که کانه وه. پیشتر چهنده جاریک به لای ئه وه به شه دا رته
بوو بووم و هه ر جاریکیش یه کییک له کچه گه وره کان قوئی
راوه شانده بووم و وتبووی: ئاگات له خۆت بیت، لیره شیتته کان
دهژین! ئه گه ر بتبینن به ردت تی ده گرن. ئه ی ئیستا، ئیستا
ئیتر له وه بوو خۆم بخرییمه وه ئه وه به شه وه و تا راده یه کی
زۆریش له وه دئلیا بووم که هه ر ئه وی ده بیت به جیم.

له پال میزیکدا که له ته نیشته په نجه ره که وه دانرابوو
دایاننام و چنگیک پاره یان خسته به رده مم. به لام من قه ت
پیشتر پاره مه نه دیبوو و، هه ربویه به پیتی گه وره و بچووکیان
نرخاندمن. پاشان چهنده پارچه ته خته یه کی یاریکردنیان دامی
و منیش به خت یارم بوو و توانیم قه لایه کی ره شیان لی
دروست بکه م. ده شمزانی که دوو و دوو ده که نه چوار، به لام

کیشانی سیو له سهر تای زیړینی تهرارزوه کهم بو نه چوه
سهر و له دوايشدا که بیتوانایی خوّم له جیاکردنه وهی
گورگ له سهگ پيشان دان، رپیان دام برؤم. دهستیان به
پشتملدا دا و ئه و سیوهیان دامی، که نه متوانیبوو بیکیشم.
له سهرنه که وتنی خوّم دنیا بووم.

بو ئیواره سسته ره که مان پی و تم که بو به شی منداله
نازیره که کان دهنیردریم. به دریژی شه و گریام و بو سبهینی
به یانیش له جیگا کهم راست نه بوومه وه و وه کوو چیلکه یه ک
خوّم رهق کردبوو. نه مده ویست چاو بکه مه وه. په لیان
راوه شاندم، به لام من به بی ئه وهی چاو بکه مه وه خوّم توند
گرمؤله کردبوو. گویم له یه کیک بوو وتی: له و بر وایه دام شیت
بووبیت! به بیستنی ئه وه به دهم گریانه وه له جیگا کهم
دهر په ریم و به سه ریاندا قیژاندم که شیت نه بووم و
نازیره کیش نیم و ناشمه ویت بگویرریمه وه بو ئه وئی. ئه وسا
پیم پیکه نین و وتیان که له گه ل کچی کی دیکه دا تیکه لیان
کردووم و قه تیش بو به شی منداله نازیره که کان
ناگویرریمه وه.

ئیدیت! ئیدیت! ... که مهترسییه که لیمان نزیک دهبووه،
هاوارمان له ئیدیت دهکرد. (ئیدیت) له هه موومان ئازاتر بوو.
(ئیدیت) به سه ماوه به نێو هه موو ناخۆشییه کاندایا دهرباز
دهبوو. دهیتوانی هه م رهق و به دکار و هه م چاک و دۆستیش
بیت و هه ر هه مووشمان به سه رسوورمانه وه له ئازایه تی و
رهق و به دکاریی ئه و ورد ده بووینه وه.

(ئیدیت) هاوپی من بوو. هه میسه له به رانه ر که چه کانی
تردا له سه ر من به دهنگ ده هات و هه ر ئه وه ش بوو وایکرد که
جیگا که م به تهنیشت جیگا که یه وه بیت. که من هیشتا شه ش
سالان بووم، (ئیدیت) سیانزه سالانی پر کردبووه وه. قهت من
ته ماشای (ئیدیت) م وه کوو ئه و که چه که ورانه نه ده کرد که
دهبوو لیان به ترسییت. ئه و زۆر له گه لم نه ده دوا، به لام قهتیش
به ملتهخت بانگی نه ده کردم و هه موو شه ویکیش ده هاته پال
جیگا که م و به تانییه که ی تیوه ده پێچام.

به لام ئه و ره ژه هات که دهبوو هه موومان بچین بو لای
دوکتۆر. که من چوومه ژووره وه، هیشتا (ئیدیت)
پیرانه گه هیشته بوو جله کانی له به ر بکاته وه و له ویدا گه وره و
سپی راوه ستابوو و له نێو رووتوقووتیی خۆیدا نامۆ دهینواند.
نه متوانی ته ماشای نه که م. نه متوانی روو له مه که خرتوخۆل
و پێچوپه نای رانه تۆکه مه وتۆله کانی وه رگیرم.

به تووره ییه وه به سه ریدا قریشکاندم: ته ماشای چی
ده که ی! و پاشان باوه شی به جله کانیدا کرد و ده رپه رپیه
ده ره وه.

دوکتۆره که پیمان پیکه نی: تۆش که گه وره بوویت وه کوو
ئه وت لی دیت و له گه ل قسه کانیدا ئامازه ی بو دوو ئه ستیره
سووره بچکۆله که ی سه ر سنگم کرد.

منیش وام لی دیت! نامه ویت. ناشیرین، لایان ده به م.
نامه ویت گه وره بم.

که هاتمه دهرهوه، (ئیدیت) لهوئ وهستاوو و چاوه پری دهکردم. تووره دیار بوو. پری کرد به قژمدا و چهندی توانی تیی سرهواندم و به مندالکی خۆتیه لقورتین و رهزاگرانش ناوی بردم.

من هیچ له مهسه له که تیی نهگه یستم، به لام له گه له وه شدا ههستم دهکرد هم گونا هبار و هم بیگونا هیشم!
زۆری خایاند تا (ئیدیت) جاریکی تر قسه ی له گه لدا کردمه وه.

کاتیک به نیو دارستانه که دا دهرۆیشتین، ئەوهنده خۆشمان هه بوو پیکه وه هه رچی ترس و خو فیه له بیرم کرد بوو. به درێژیایی پیاسه که مان باسکی له شانم ئالاند بوو و پیی دهوتم که منی زیاتر له هه موو کچه کان خو ش دهویت و قهت دهست له یه کتر به رنادهین و منیش دلم به قسه کانی دهکرایه وه و ههستم به شادی و دناییی دهکرد.

به نیو دارستانه که دا رهت بوو بووین، هینده ی نه ما بوو بگهینه وه و له دووره وه به شیک له ریگا سه ره کییه که مان لیوه دیار بوو، کاتیک گویمان له دهنگی خه ماری شمشالیک بوو، به ترسه وه روومان له قوولایی ئەو لایه ی دارستانه که کرد که پیمان وا بوو دهنگه که ی لیوه دیت و چاومان به شمشالیدره که کهوت. ئەو پیاوه ی که زۆرجاران لپی به ئاگا ده هینراینه وه، به دم شمشالیدانه وه له نیو دارستانه که وه دههات و کاتیکیش که چاوی به ئیمه کهوت، وا دههاته بهر چاومان که به ره و لای ئیمه پیی هه لگرتوه. پیمان وتبووین: ئەگه ر بۆ چاوتروو کانی کیش بوه ستین و گوئی بۆ ئاوازه که ی رادیرین، ئیتر ته واو و له دهست چوون! و ئیمه ش به په له پیمان هه لگرت و به ره و ریگا سه ره کییه که کهوتینه هه له داوان.

(ئىدىت) بى ئەۋەي چاۋەرۋانىيى من بكات رايىدەكرد و ھاۋارى دەكرد: راکە! خىرا راکە! زۆر پىش من كەوتبوو و ھىندەي نەمابوو بەتەۋاۋى بگاتە سەر رىگا سەرەككەيەكە و منىش رايىدەكرد و پىيەكانم تىكەل دەبوون و سەرسم دەدا و بە ئەژنۆي خويناۋى و قورگى پر لە گريان و ھاۋارکردن لە (ئىدىت) ھو ھەلدەستامەۋە، بەلام ئەۋ تازە لەۋ سەرەۋخواركە بچكۆلەيەش، كە بەرەۋ خانەي مندا لانەكە دەبوۋەۋە، ئاۋديو بوۋبوو. كاتىك منىش گەيشتەۋە خانەكەمان ئەۋ بەۋەدا گەيشتبوو باسوخواسى بەيەكگەيشتەكەمان لەگەل شمشاللىدەرەكەدا بۆ دەستەكچىك كە لە دەۋرى كۆ بوۋبوۋنەۋە بگىرپتەۋە، كە ھىچ كەسىكى تر پىشۋتر نەيدىبوو. من پەلامارم دا و سەرزەنشتى ئەۋم كەرد كە زۆر ترسنۆكانە بە جىي ھىشتووم و بە رپى خۇيدا رايىكردوۋە و ئەۋىش بەۋپەرى رقىۋەۋە پاللىكى پىۋە نام و بەدەم لووشكەلووشك و گريانەۋە كەۋتمە سەر ئەرزەكە. ئەۋجا بوۋىن بە دوو دەستەۋە و دەستمان كەرد بە بەردەفرىكى بۆ يەكترى و لەۋ كاتەدا كە خەرىك بووم بەردىكى گەۋرە بگرمە (ئىدىت)، كچەكان دەستيان بە فرىكان فرىكان كەرد، ھەريەكە و بە لايەكدا كەۋتنە راکردن و ھاۋارىان دەكرد: سەگەكە ھات! سەگەكە ھات!

منىش بە خۆم و بەردەكەمەۋە لە جىگەيەكى خۇمدا رەق بووم و بىنىم چۆن سەگىكى رەش و گەۋرە بە ھەلەداۋان بەرەۋ رووم دىت. قۆلە بەرزكراۋەكەم بە ئاسمانەۋە رەق بوو، ھاۋارم لە دەمدا خنكا، پىيەكانم لە دووم نەدەھاتن و ھەر ئەۋەندەم لە دەست ھات لە قىپۆزى داچەقۋاۋ و ھەناسەسۋارىيى سەگەكە بىروانم و ئەۋىش خۆي بۆ ھەلدام و

خستمی به ئه‌رزدا . ته‌نیا شتی‌ک که هه‌ستم پئی کرد، به‌ر له‌وهی هه‌موو شتی‌ک له‌به‌ر چاوم تاریک بی‌ت، بو‌گه‌نی هه‌ناسه‌ی بوو.

کاتی‌ک خه‌به‌رم بووه‌وه کچه‌کان هه‌موو له‌ده‌ورم کو‌ بووبوونه‌وه. که هه‌ستامه‌ سه‌ر پئیش، (ئیدیت)، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ تاوانی‌ک بکات، لیم‌هاته‌ پئیشه‌وه و وتی: هیچ نییه‌! سه‌گه‌که‌ش ویستی یاریت له‌گه‌لدا بکات، ری‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی که من ویستم یاریت له‌گه‌لدا بکه‌م، کاتی‌ک که له‌ پئیش تووه‌ له‌ دارستانه‌که‌وه رامکرد! و ئه‌و خوینه‌ی سرپییه‌وه، که به‌ چرنووکه‌کانی سه‌گه‌که‌ له‌ نیوچه‌وانم هاتبوو. پاشان وتی: قه‌یناکه‌! کو‌لاره‌که‌ی خو‌مت ده‌ده‌می و ئه‌وجا هه‌موومان به‌ره‌و ئه‌و داربه‌رووه‌ گه‌وره‌یه‌ رامانکرد، که له‌نیو چلوپوپه‌کانیدا کو‌لاره‌کانمان شار‌دبووه‌وه. کو‌لاره‌که‌ی منیش ئه‌وه‌یان بوو که له‌هه‌موو ئه‌وانی دیکه‌ زیاتر به‌هه‌وادا به‌رز ده‌بووه‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار بو‌چهند ده‌قیقه‌یه‌ک پشت هه‌وران ده‌که‌وت و له‌ چاو ون ده‌بوو.

(ئىدىت) تەنيا كچىك بوو كە دەيوپىرا ئاور بىداتەو و سەيرى ئەو پىاوه بىكات كە بە دەست ئىشارەتى سەير سەيرى بو دەكرىن و لەسەر رىگا سەرەككە دەوستا و دەستى دەكرى بە مىزكرىن. تەنيا كچىك بوو كە دەيوپىرا پى پى بىكەنىت، كاتىك بەرەو دارستانەكە دوامان دەكەوت. تەنيا كچىكىش بوو كە دەيوپىرا ئەو شوکولاتە وەر بىگرىت كە دەيدىنى، لە بەرانبەر ئەو دەا كە داواى لى دەكرىن نەختىكى لى بدەين و كاتىك لە ناوى منىشى پرسى، ھەر (ئىدىت) بوو وەلامى داىوھ. بەلام وتى: ناوى (كارلا) يە و نەك خوشكى.

ئەوئىش وتى: ناوىكى چەند خوئشە! و وىستى دەست بە روومەتدا بەئىنىت. كچەكان ھاوارىان لى كرىم: نەھىلىت... ورىا بە! و ئەوجا بە دەنگى تاسا و توقىوھو بەرەو دارستانەكە ھەلھاتن. منىش بە ترس و لەرزەو بە دوایاندا كەوتە راکرىن، بەلام بو بەدەختى پىيان نەگەشىتمەو و ھەر ئەوئەندەم پى كرا بە تەنيا و ھەلداوان دەرباز بم. پىاوهكەش بە دوامدا رایدەكرى و ھەر نەيدەبىرپەو و، يەك لە داواى يەك، بانگى دەكرىم: كارلا! ھەندى جار پىم وا بوو ھىندە لىم نرىك بووئەوھە كە دەتوانم دەنگى چەمانەوھى ئەو دەوئانە بىبىستەم كە بە لاىاندا تىدەپەرى و، منىش وەكوو شىتتىك بەناو دەوئە تووترىكەكانى نىو دارستانەكەدا، كە قول و قاقوقوليان دەروشاندم و خوئنىان لى دەھىنان، رامدەكرى و رامدەكرى و قىژەقىژ و ھاوارم بالندەكانى دەترساند و زىقەزىقى بالندەكانىش ھىندەى تر منىان دەتوقاند. تەنانت ئەو كاتەش كە لەو تىگەشىتم كە ئىتر دەستى لەو ھەلگرتوھ بە دوامدا رابكات، من ھەر بەردەوام بووم و تا نەكەوتە باوھى پىرەژنىكەوھە كە لەو ناوھە تووترىكى

دهچنیهوه، له ړاکردن نه که وتم. به دهم گریانوه پریم به جلهکانیدا کرد. پیره ژنه که سه به ته که ی له دست که و ته خواره وه و دستی کرد به شیر ه شیر به سه رمدا. منیش له تاودا دستم به ړاکردن کرده وه و بی نه وه ی بزائم چون و به چ شیوه یه که، گه ی شتمه وه ماله وه. له ماله وه ش چه ندیان ړاوه شاندم فایده ی نه بوو، هیچ لیکنه وه یه کم بو نه و حاله ته به دسته وه نه بوو و نه وانیش ناچار ه لیا نگرتم و خستمیانه جیگاوه.

بو سبه ی پولیس هات و ده یانویست پیمان بلیم رهنګ و پرووی نه و پیاوه ی له دارستانه که دا دیووم چون بوو، به لام هیچیان له قسه کانم ه لنه کړاند و سه ریان لی راده وه شاندم و حالی نه ده بوون و ناچار وتیان: با چاوه ری بکه یین، تا (نیدیت) لای دوکتور دیته وه!

روژانی دوایی گشت کون و قوربنیک پر بوو بوون له کچان و به چه چپ و حیلکه حیلکه وه بو یه کتر ددوان. که من لیان نزیک ده بوومه وه، دهموده ست بی دهنګ ده بوون و به و جوړه تییان ده گه یاندم که وا با شتره لیان دوور بکه مه وه و له بهر چاویان ون بم. به لام شه ویک له شه وان نه ینیه که یانم ه لهنیا و ئیتر له وساره له وه تیگه ی شتم که ئیتر ناییت زات بدهمه بهر خوم و به ته نیا به نیو دارستاندا بروم.

به لام، تا ماوه یه کی دوور دریش، بوو بوو به چه قی باسوخواسی که هکان و کاتیکیش لیان ده پرسی که ناخو هیچ ترس و بیمیکی به رانبر به و پیاوه تیدا ماوه و نه ویش به سهروه رییه وه سه ری لی با ددان و دهیوت: زور زوریش ترسناک نه بوو! له وه ش ناترسم دیسانه وه به ته نیا به نیو دارستاندا برومه وه.

پټيان وتم: تۆ نابیت ئاوها بیت بهران بهر (ئیدیت)! ئەگەر وا بکهیت، دوو ههفته له گریان دهدا و نایبیرتتهوه. منیش دهبنگ و بئشه رمانه لچم لئ با دهدان. بیرم دهکردهوه، بۆ نا! دهتوانم چۆنم بوویت ئاوا بم له گه لیدا! بیرم به لای ئەوه دا چوو ئەو دوو بووکۆکهیهی پئشووتر دابووم پئی، لئی بسینمهوه. (ئیدیت) تاکه کچیک بوو که له خانهی مندا لانه که دا له گشت کچان زیاتر خووشم دهویست. که دلتەنگ و خەمبار دهبووم، هەر ئەو بوو په نای دهدام، دئی دهدامهوه و دهیهی نامهوه پیکه نین. به لام بۆ سبهینی ئیتر ئەو دهبرا بۆ قبوولکردن له کلئسا و پاشان سهفه ری دهکرد و بۆ یه کجاره کی به ته نیا به جیی دههیشتم. به بریاری ته واوهوه و بئی هیچ ئەمسەر و ئەوسه ریک بووکۆکه کانم له دۆلابه کهی دهرهینا و له باخچه که دا له گۆرم نان.

که له کلئسا گه رایهوه، به راکردن به رهو لای بوومهوه و باسوخواسی له گۆرنانی بووکۆکه کانم بۆ گئیرایهوه و هاوکاتیش به نارحه تییهوه سه رنجم له دهموچاوی دهدا تا بزائم ئاخۆ دهست به گریان دهکات یان نا، به لام ئەو به پیکه نینهوه رووی لئ وەرگئیرام و پشتی تی کردم و بۆ سبهی به یانیش به رهو دنیا ی گه وره کان به ری که وتبوو.

ئەوه من بووم که بۆ ماوهی دوو ههفتان له گریانم دا و ژیر نه بوومهوه.

تهنیا من بووم که نه مده موپرا به سهر چاله گه وره که دا باز بدهم. له ئاوه ره شه قورا و بیه که هی دهرترسام که پیده چوو بیه ویت به ره و قوولاییه که هی خوی راپیچم بکات، قوولاییه که، که کچه کانی تر، جار له دوا ی جار، به باز دانیکی پر له پیکه نینه وه، له کاتیکدا من به شه رمه زارییه وه و به پیچه به ده وره یه کی فراوان خومم لی دهرزییه وه، به سهریدا زال دهبوون.

به لام ئه مرۆ برپارم دابوو هه ولئیک بدهم و بازم دا. باز کورتی هینا و که و تمه قوولایی چاله که وه، به دهم هاوار و قیزه قیزه وه خومم به په لکی چهند گژ و گیایه کی قه راغه که یه وه گرت وه. کچه کان باسکیان گرتم و ده ستیان کرد به راکیشانم و منیش هینده ترسا بووم که نه مده توانی هیچ هاریکاریه کیان بکه م، پیشم وابوو که تا بیت زیاتر به ره و قوولایی رۆ ده چم. له پریکدا، گویم له دهنگی پیکه نینی یه کییک له کچه کان بوو. هیند سه رسام بووم و ئه و پیکه نینه نابه جییه هینده کاری تیکردم که ترسه که هی خومم له بیر چوو وه وه، ئیدی بۆ کچه کان ئاسانتر بوو په لکیشم بکه ن و له چاله که دهرم بهینن.

له وساوو چیتر له چاله که نه دهرترسام، به لام له بری ئه وه له شتیکی تر دهرترسام: پیکه نینی بیمانا.

به کاوه خۆ دهرگای ژووری سه ره پرشتکاره که مانم داخست و به سه ری نه وییه وه به به رده م ئه و سه روسیمایانه دا که چاویان تیبری بووم و له وه یان ده پرسی که ئاخۆ بۆچی بۆ ئه وی بانگ کراوم، تیپه پریم.

ده مویست تاک و ته نیا و بی شه ریک له گه ل حاله ته تازه که مدا بمینمه وه. بیر بکه ره وه ئه گه ر منیش دایکیکم هه بووایه و له سه به ی درهنگتیش نا به اتایه، بۆ خانه ی مندا لانه که، بۆ دیده نیم!

ئاخريكەي خەون و خەياللاتەكانم هاتنە دى. ئاخۇ چەند جاران، ئىمە مندا لانی خانەي مندا لآن، لەبارەي دايك و باوكمانەوہ خەون و خەياللاتمان نەدەكردەوہ و چيروك و داستانى جوان و دلرفينمان لەبارەوہ دروست نەدەكردن! پيشتەر، دايك و باوكى هەندىك لە كچەكان، هاتبوون بۆ سەردانيان و هەميشە دواي رويشتنى ئەوانيش دەستيان بە گيړانەوہي ئەو باسوخواس و شتە خوڤانە دەكرد كە لەگەل دايك و باوكيان بينيبوو يانن و دلآارا لەو شيرينيانيان دەبەخشيەوہ كە وەريانگرتبوون و مندا لانی گويقولاغى دەوروبەريشيان تا دەهات زياتر و زياتر دەبوون. من هەميشە لەو كاتانەدا حەسووديم پي دەبردن و دل پر لە دەرد و كوڤان و دوور لەوان، خوّم لە پەنايەكدا لاتەريك دەكرد و لە هەموو كاتيكيش زياتر هەستم بە تەنيايي خوّم دەكرد.

بەلام ئيستا ئيتەر ئەستپرهي بەختى منيش داگيرسابوو. سبەينى دايكم ديت بۆ ديدەنيم، دايكك كە تا ئەو كاتە لە بوونى بيئاگا بووم. ئەو شەوہ تا بەيانى نەمتوانى بنووم. ئاخىر زۆر شت هەبوون بيريان لي بكەمەوہ. لە چى دەچوو! رەنگ و پرووى چۆن بوو؟ هيوادار بووم كە زۆر قەلەو بيت و پرومەتەكانيشى سوور و ئال بن. كەسيك بۆي گيړابوومەوہ كە دايكيكى راستەقينه دەبيت قەلەو و پرومەتئال بيت، هيواداريش بووم دەست بنيمە نيو دەستيهوہ و پيى بليّم: دايە. لەبەرخۆمەوہ دەموتەوہ: دايە، هەستيكي خوڤ، بەلام هاوكاتيش ترسناك بوو. لە دلشەوہ بە هيوو بووم، مندا لانی ديهكە، كە هەميشە خوڤيان لە ئيمەي مندا لانی خانەي مندا لآن بەرزتر دەبينى و جوڤنيان پي دەداين، لەگەل دايكمدا بميين و دەست بە پرس و را بكەن. بيگومان، ديارى و شيرينيشى

له گه‌ل خویدا هیناوه تا بتوانم به‌سه‌ر کچه‌کانی تردا
دابەشیان بکه‌م و پرس و پراکانیان بوروژینم.
سبه‌ینی قه‌شه‌نگ و پرشنگدار هات. ئەو کراسه‌ی
یه‌کشه‌ممان له به‌رم ده‌کرد، شاد و خه‌نی به‌ پوومدا
ده‌ده‌وشایه‌وه. یه‌کیک له کچه‌ گه‌وره‌کان یارمه‌تیدام و
جله‌کانی له به‌ر کردم. قژی کردم به‌ دوو پرچی لاسار، که
رەپ و راست له هه‌وادا راوه‌ستا بوون. پاشان به‌ تهنیا به‌ره‌و
رێگا سه‌ره‌کییه‌که به‌ رێ کرام، ئەو رێگایه‌ی هه‌میشه‌ لێی
ده‌سه‌لمیمه‌وه و لێی ده‌ترسام.

زۆر دوور نه‌که‌وتبوومه‌وه و نه‌رۆیشبووم که هه‌ستم به
نادانیایی و ترس کرد. چۆن بتوانم دایکم بناسمه‌وه؟ بلێی
لیم نزیك بێته‌وه و، له‌کاتی‌کدا به‌و جووره‌ ده‌هاتمه‌ پیش چاو،
بیه‌ویته‌ ده‌ستم تیوه‌ بدات؟ به‌ رقه‌وه‌ چاوم به‌ره‌و پرچه‌کانم
ده‌گیرا و رێک له‌و کاته‌دا که خه‌ریک بوو بیانکه‌مه‌وه، چاوم به
ژنیک که‌وت به‌ره‌و پووم ده‌هات. ناشیته‌ ئەوه دایکم بێت، ئەو
ژنه‌ قه‌شه‌نگه‌ رهنگزه‌رده‌ی له‌ پیشمدا راوه‌ستابوو، ناشیته‌!!
به‌لام هاوکات هه‌ستم کرد که ده‌بیته‌ ئەو بێت. جلیکی ره‌شی
پۆشیبوو، خو‌ریش له‌نیو‌قره‌ بو‌ سه‌ره‌وه هه‌لدراوه‌که‌یدا
نالتوونی ده‌رست.

رۆژباش، کچه‌ بچکۆله‌که‌م! پێی وتم و ده‌سته‌ نه‌رمه
سپییه‌کی به‌ پوومه‌تمدا هینا. هینده‌ جوان بوو هه‌ر مه‌پرسه‌!
کتومت وه‌ک گوله‌باخه‌که‌ی نیو باخچه‌که‌ی خانه‌ی مندا لانی‌ش
بو‌نیکی سه‌یر و قورسی لێ ده‌هات. به‌ ریزه‌وه‌ خووم بو
چه‌مانده‌وه، به‌لام نه‌متوانی هه‌یج بلیم. به‌ که‌می‌ک شه‌رمه‌وه
بیرم له‌وه‌ کرده‌وه: دایک وایه‌!!

ده‌ستی نه‌گرتم. له‌ ته‌نیشته‌ یه‌کتره‌وه ریمان ده‌کرد.

له باره‌ی خانه‌ی مندا لانه‌وه لئی پرسیم و منیش ته‌نیا به چه‌ند وشه‌یه‌ک و به کزیه‌وه وه لّامم ده‌دایه‌وه. ده‌ترسام. له دنیا نامۆ و جوانه‌که‌ی ده‌ترسام. بیر و خه‌یا لّاتم هه‌ر لای ئه‌وه بوو که هه‌رگیزاوه‌ه‌رگیز نه‌وێرم بتوانم به دایک بانگی بکه‌م. به دزیه‌وه سه‌یری جانناکه‌ی ده‌ستیم کرد. بچووک بوو، دُنیا بووم هیچ پاکه‌ت و دیاریه‌که‌ی تیدا نییه. دوو دلۆپ که‌وته‌ه سه‌ر جاننا بریسکه‌داره‌که‌ی. سه‌یرم کرد، ده‌گریا.

به‌سه‌زمان! به‌سه‌زمان! ئه‌مه‌ی وت و منیش یه‌کسه‌ر ده‌ستم به‌گریان کرد و ویستم به‌ره‌و مالّ رابکه‌مه‌وه. به‌لّام ئه‌و هاتبوووه سه‌ر خۆی و به‌ده‌نگی‌کی که‌می‌ک پشی‌وه‌وه وتی: وه‌ره، با بچین شتی‌کت بۆ بکړین. به‌لّام من ئاره‌زووی ئه‌وه‌م نه‌کرد. که‌واته با بچینه باخه‌که‌وه و، به‌پیکه‌نینه‌وه وتی و بۆ یه‌که‌مجار ده‌ستی گرتم. به‌لّام ده‌ستم له‌نیو ده‌سته‌کانیدا نارحه‌ت بوو. گیرامه دواوه. ناخیکی هه‌لکیشا و وتی: چیت له‌گه‌لدا بکه‌م، رۆله؟ دیاره‌هه‌ز له‌چاره‌م ناکه‌یت؟ ئاوینه‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و ده‌موچاوی بۆدره‌کرد. زۆر جوانیت، به‌نزمیه‌که‌وه ئه‌مه‌م وت و ده‌ستم نایه‌وه نیو ده‌ستی. ئه‌ویش پیکه‌نی و نیوچه‌وانی ماچ کردم.

ئێستا ئیتر نیوانمان ئاسایی بووبوووه. شانازیم پیوه ده‌کرد. با بچین له‌سه‌ر ئه‌و کورسییه‌ی ئه‌ولاوه دانیشین و، ده‌ستی بۆ کورسییه‌ک راکیشا که‌ پیاویک له‌سه‌ری دانیشتبوو. لیم پرسى ئاخۆ ناتوانین له‌سه‌ر کورسییه‌کی چۆل که‌ که‌سی تری لى نه‌بیت، دابنیشین! ده‌مویست هه‌ر به‌ته‌نیا بۆ خۆم بیت. سه‌ری راوه‌شاند و وتی: وه‌ره، با بچینه ئه‌وی.

پیاوه‌که، یه‌کسه‌ر، ده‌ستی به‌قسه‌کردن کرد له‌گه‌لماندا و هه‌ردووکه‌مانی هینایه‌ پیکه‌نین. له‌باوه‌شی گرتم و وتی: دلنیا

که تۆش وهک دایکت جوان ده‌بیت!، به‌ختیار بووم. بۆ
 یه‌که‌مجار هه‌ستم به‌ نزیکی کرد له‌ که‌سی‌که‌وه. به‌لام هه‌رزوو
 له‌ بیریان کردم و منیش به‌ رقه‌وه چاوم به‌ پیاوه‌که‌دا گئیرا،
 پیم وابوو زۆر سه‌یر له‌ دایکم ده‌نوارپیت. به‌ پید‌ا‌گرته‌وه پیم
 وتن: ده‌مه‌و‌یت برۆم! رۆ‌یش‌تین. دل‌شاد و خه‌نی له‌ نئ‌ویان‌دا
 هه‌له‌ه‌قونامه‌وه. بێگومان، کاتیک ده‌گه‌ینه سه‌ر رێگا‌که‌ی
 خانه‌ی مندالان، پیاوه‌که، به‌ جیمان ده‌هیل‌یت و ئیتر دایکم به
 ته‌نیا هه‌ر بۆ خۆم ده‌مین‌یت‌ه‌وه و پیشانی کچه‌کانی ده‌دم.
 ئەوه‌ گرنگ نه‌بوو که هیچ دیاریه‌که‌ی پێ نه‌بوو. ئاخر هینده
 جوان بوو به‌شی هه‌موو شتیکی ده‌کرد.

به‌لام کاتیک گه‌یش‌تینه سه‌ر ئەو لاریه‌ی ده‌که‌وته سه‌ر
 رێگا سه‌ره‌کیه‌که، ده‌ستی بۆ درێژ کردم و مائ‌ئا‌وایی لێ
 کردم. بێ ئەوه‌ی له‌ هیچ تێ بگه‌م، چاوم تێ بریوو. نه‌متوانی
 ده‌ستی بۆ به‌رز بکه‌مه‌وه و خوا‌حافیزی لێ بکه‌م. چیته‌! برۆ
 بۆ ماله‌وه! ئیتر به‌ پیکه‌نینه‌وه قۆلی به‌ قۆلی پیاوه‌که‌دا کرد،
 پشتی تێ کردم و رۆ‌یش‌تن. وهک ئیفلیج‌یک، بۆ ماوه‌یه‌که‌ی
 دوورودرێژ، له‌ جیی خۆم‌دا مامه‌وه و له‌ پشته‌وه سه‌یرم
 ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ئاوریکیشی لێ نه‌دامه‌وه.

وهک به‌نجراویک به‌ره‌و مال گه‌رامه‌وه. منداله‌کان به
 پرسیارکردن هه‌لیان‌کو‌تایه سه‌رم. نا‌ئوم‌یدی ره‌نگ و رووی
 په‌راند‌بووم و ده‌سته‌کانیشم به‌تال. کچی‌کیان ده‌ستی کرد به
 گالته‌پیکردنم. به‌ را‌کردن له‌ ده‌ستیان هه‌له‌اتم و به‌دم
 لووش‌که‌لووش‌ک و گریان‌ه‌وه خۆم له‌نێو باخچه‌که‌دا شارده‌وه.

رقم لیتانه، رقم له‌ هه‌موو گه‌وره‌کانه‌! قیزاندم و په‌نجه‌کانم
 به‌ قوولی له‌ خۆله‌که‌ی به‌رده‌مم چه‌قاند.
 ده‌ سال‌ دوا‌ی ئەوه، بۆم ده‌رکه‌وت که ئەو پیاوه‌ باوکم بوو.

رۆژیکیان سه‌ر په‌رشتیاره که مان به خوشییه که وه پئی وتم: خوشکی! ئیستا که ئیتر بۆ هۆلی نووستنی کچه گه‌وره‌کان ده‌گوێزیه‌وه و ده‌ست به قوتابخانه‌ش ده‌که‌یت، ئیتر بوویت به کچیکی گه‌وره و ئی‌مه‌ش ده‌بیت ده‌ست له‌وه هه‌لگرین به خوشکی ناوت به‌هین و ده‌بیت به ناوی راسته‌قینه‌ی خۆته‌وه، بانگت بکه‌ین: کارلا.

به‌لام من نه‌مه‌ده‌ویست ببه‌م به کچیکی گه‌وره! نه‌مه‌ده‌ویست بۆ هۆلی نووستنی کچه گه‌وره‌کان بگوێزمه‌وه! نه‌مه‌ده‌ویست ده‌ست به قوتابخانه بکه‌م! نه‌مه‌ده‌ویست ناوم کارلا بیت! به که‌لله‌ره‌قییه‌وه خۆم له‌و ناوه‌ ده‌پاراست. ده‌مويست له‌ سای نازناوی (خوشکی) دا به‌رده‌وام به‌م و خه‌ون ببینم.

یه‌که‌م شتی‌ک که له قوتابخانه‌ فی‌ری بووین نووسینی ناوی خۆمان بوو. بی‌گوویم کرد و نه‌مويست بنووسم: کارلا و له‌بری ئه‌وه نووسیم: خوشکی. وه‌ک سزایه‌ک له‌ ریزی پشتی پشته‌وه داینام. ده‌فته‌ری‌ک خرایه به‌ر ده‌م. ده‌بوو پینچ لاپه‌ره‌ی به‌ ناوی کارلا ره‌ش بکه‌مه‌وه. له‌ یه‌که‌م (ک) زیاترم بۆ نه‌نووسرا. پاشان هه‌ستم به‌ ناره‌حه‌تی کرد و ده‌ستم به‌ گریان کرد. ئاخیری‌که‌ی وازیان لێ هینام و چ له‌ ماله‌وه و چ له قوتابخانه‌ش وه‌کوو (خوشکی) مامه‌وه و هه‌ر به‌ خوشکی بانگیان ده‌کردم.

هه‌میشه، کاتی‌ک که ده‌مبببست نه‌نکم بۆ سه‌ردانم دیت، ترس و خه‌مینی دایده‌گرتم. ئه‌و ته‌نیا خزمی‌کم بوو که جار‌جاره و به‌لام به‌رده‌وام سه‌ردانی ده‌کردم. هه‌زم له‌ نزی‌کبوونه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد و هه‌میشه هه‌ستی‌کی وای ده‌دامی که هه‌ست به‌ نادانی‌ایی بکه‌م، بۆیه هه‌رده‌م به‌ نابه‌دلییه‌وه ده‌چوووم و پيشوازی‌م لێ ده‌کرد.

هه‌میشه به دهنگی به‌رز هاواری ده‌کرد: رۆژباش، کارلای بچکۆلانه، رۆژباش! و له‌شه قه‌به و نامۆکه‌شی به‌سه‌ردا ده‌چه‌ماندمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ماچم بکات. به‌خۆشییه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیدا بۆ پیاسه‌ی دوورودریژی ده‌برم و تا له‌ خانه‌ی مندا لانه‌که‌شمان دوورتر بکه‌وتینایه‌ته‌وه زیاتر هه‌ستم به‌ نادانیای ده‌کرد. جارێکیان لیم پرسی که‌ کێ ناوی ناوم کارلا. وه‌لامی دایه‌وه: من و دایکت. لیم پرسی: به‌لام ئه‌ی بۆ ئه‌و ناوه‌ ناشیرینه‌تان لێ ناوم؟ بۆی باس کردم: باوکت ناوی (کارل) ه و ئیمه‌ش تۆمان به‌ ناوی ئه‌وه‌وه ناو ناوه. به‌ سه‌سامییه‌وه لیم پرسی: باوکم هه‌یه؟ ئه‌وه یه‌که‌م جار بوو له‌ باره‌ی باوکه‌وه بیستم. ئه‌ی له‌ کوێیه، بۆ نایه‌ت بۆ ئیره بۆ لام؟ نه‌نکم به‌ کورتی وه‌لامی دامه‌وه: ئاخ‌ر کاتی نییه! به‌لام من ده‌مه‌وێت بۆ لام، ده‌مه‌وێت بێت و ناویکی ترم لێ بنیت. نه‌نکم، به‌ر له‌وه‌ی خۆی له‌نیو ده‌وه‌نه‌کاندا ون بکات، وه‌لامی دامه‌وه: باوکت هه‌چ هه‌قیکی به‌سه‌ر تۆوه نییه.

به‌ لۆمه و سه‌ره‌نشته‌وه چاوم تێ بری و بیرم کرده‌وه: ئاوها! باوکم هه‌چ هه‌قی به‌سه‌ر منه‌وه نییه! رقم لێی ده‌بووه‌وه، چونکه‌ وایوت. بینم چۆن ته‌نووره‌که‌ی هه‌لکیشا و له‌نیو ده‌وه‌نه‌که‌دا رانه‌ رووتوووته‌کانی ده‌رکه‌وتن. قیزم لێی ده‌بووه‌وه و به‌ره‌و ماله‌وه رامکرد. بیرم کرده‌وه: نابیت قه‌ت جارێکی تر میز بکه‌م و، توانیشم به‌ درێژایی رۆژیک خۆم بگرم و میز نه‌که‌م. له‌ ناخی خۆمدا ده‌مچرێ: قه‌ت نابیت به‌یلم گه‌وره‌ بم، قه‌تیش نابیت ناوی کارلا به‌ هه‌چ بزانه!

سهگ هاوتوخمی گورگه و، گورگیش سه رسه ختترین دوژمنی مروّف، به لام به پیچه وانهی گورگه وه، سهگ چاکترین هاوری مروّفه و زوربهی جاران به ناشتی و ته بایی له گه ل مروّفدا دهژی. سهگ گوشت دهخوات، به لام جارنا دهبنیریت گیاش دهخوات، نهوکات خه لکی بهیه کتر ده لّین: قه ده ریکی تر باران دهباریت.

نه م دیرانه، چه ندانیک بوون لهو دیرانهی له یه که م کتیبی قوتا بخانه وه فیریان بووم، به لام یارمه تییان نه دام به سه ر نه و ترسه دا زال بم که به رانه به سه گم هه بوو. چه ند زیاتر نه م دیرهم له بهر خوّمه وه دهوته وه: سهگ چاکترین هاوری مروّفه، له گه ل نه وه شدا به ته وای دهترسام کاتیک بهو هاوری نریک و چاکهی مروّف دهگیشتم. هه ندیک جار، که میک، به سه ر ترسه که مدا زال ده بووم و، کاتیک رووبه رووی ده بوومه وه، سیمام وه رنه ده گپرا و خوّم نه بان نه ده کرد، به لام هه میشه له نریکه وه هه ستم به نامادهیی سه گه که ده کرد و سه راپام ده که وته له رزین. زور جاران ترس رهقی ده کردم، له پریکدا ده وه ستم و به چاوی پر له نیگه رانییه وه چاوم تیده بری. نه م سه رکردنه له ناخه وه سه گه که هی ده جوولاند و، وا پیده چوو ترسه که نه ویش دابگریت و، به رقه وه دهستی لی ده کردم به مره مر، کاتیکیش رامده کرد، به دوامدا راید ه کرد و هه ردو کمان هه مان ترس، تا نه و کاته هی گه وره یه ک بانگی لی ده کرد، راوی ده نام. نه وسا، به هیواشی و لووشکه لووشک و شه رمه زارییه وه ده که وتمه وه ری، بی نه وهی له وه تیبگه م بو بهو جوړه ترسابووم، چونکه نه و کاته سه گه که ته وای خوئی لی نه بان کردبووم و به کلکه له قی له دهوری خاونه که هی ده گه را. وا پیده چیت هه رگیز فیر نه بم له گه ل چاکترین هاوری مروّفدا بژیم.

رەشیلە![×] رەشیلە! تا دل بیخواریت تاسە ی خواردنی
 رەشیلەم دەکرد. هەموو شەویک بەر لە خەوتن، دەنگ دەنگ،
 لە پێش چاومدا قووت دەبوونەوه. رەشیلە: ئەو خۆرە رەش و
 خریلانە ی، کاتیک که به لایاندا رەت دەبووین، هەمیشە به
 نەرمونیانی و شادییەوه به پووماندا دەدرەوشانەوه. ئەوانە ی
 له بیلبیلە ی پر له خەندە ی چاوان دەچوون، ئەوانە ی وهکوو
 مرواریی نیو ئەو ملوانکه له گول چنراوه وا بوون که قەشە له
 ملی دەکرد و کاتیک دەتخستنه دەمتەوه، وهکوو ماچ – سوور
 و گەرم – له نیو دەمدا دەتوانەوه.

بیگومان، بو ئیمە ی مندالانی خانە ی مامۆستایان، یاساغ
 بوو لهو رەشیلانە بخۆین. ئەمە مان باش دەزانی، بەلام له گەل
 ئەوهشدا ئیمە سی کچ بووین و به یانییەکی یەکشەممە خۆمان
 دزییەوه تا بچین لییان بکهینهوه. خۆر، وهک ئەوه ی بیه ویت
 پازەکه مان ئاشکرا بکات، دنیا ی تهواو رۆشن کردبووهوه. به
 ترس و دلە پراوکه وه خۆمان به دیواره پروتوقوتەکه وه
 نووساندبوو و پیمان وابوو دەموچاوهکان له گشت
 پهنجەرەکانه وه تیمان دەروانن. بەلام هەر ئەوهندە ی بیدەنگی
 ئەو ناوه ی داگرت و ئەو خۆرە رەش و گەرمانەش خۆیان به
 پرودا کردبووینهوه و تییان دەروانین، گورمان دایه بهر خۆمان
 و هیندە ی نهبرد هەریه که مان خۆی له قوولایی دەوه نیکدا
 شاردهوه. که میک، به بی ئەوه ی بویرین پهنجەیه ک چییه
 بجوولینین، له ویدا دانیشتین، بەلام بۆن و بهرامە ی ئەو بهرە
 قورسانه هیوریان کردینهوه و دەستمان به چنینه وه ی کرد.

× رەشیلە له بەرانبەر *svartvinbär (black currant)* دانراوه. بەری دەوه نیکه، مزر و رەشه و له
 بەرسیله دەچیت.

سه‌ره‌تا، به‌وپه‌ری وریاییه‌وه، دوو دهنکم لی کرده‌وه. له‌سه‌ر له‌پی ده‌ستم دامنان. رامده‌ژهن‌دن و له دوو فرمی‌سکی ره‌ش ده‌چوون که جو‌ره خه‌نده‌یه‌ک رووناکی کردب‌نه‌وه. گه‌وره‌ترینیانم خسته ده‌ممه‌وه، به هی‌واشی، وه‌کوو ئه‌و ماچه‌ی دایکم که هه‌میشه، شه‌وانه، پیش نووستن، خه‌ونم پیوه ده‌بینی؛ له‌نیو ده‌مما توایه‌وه. دهنکیکی تریشم خسته ده‌ممه‌وه، پاشانیش دهنکیکی تر و دهنکیکی تر و هی‌نده‌ی نه‌برد ئاره‌زووی خواردنیان هه‌موو شتیکی تری له بیر برده‌وه. هه‌ر لیم ده‌کردنه‌وه و ده‌مچینه‌وه تا به ته‌واوی به‌و خۆره ره‌شانه سه‌رمه‌ست بووم.

هه‌رسیکمان هی‌نده‌مان لی کرده‌وه، تا ده‌وه‌نه‌کان پرووت بوونه‌وه. پاشان، نه‌ختیک شه‌رمه‌زار، نه‌ختیک نارچه‌ت و نه‌ختیکش به ترس و له‌رز، به‌ره‌و مال بووینه‌وه.

به درێژی ئه‌و پوژده‌ش چاوه‌روانی ئه‌وه بووین ئاشکرا بین و به سزای خۆمان بگه‌ین. دُنیا بووین له‌وه‌ی که هه‌روا به ئاسانی نه‌جاتمان نابیت. دلخۆشیمان به‌رانبه‌ر به‌و ره‌شیلانه به ته‌واوی له بیر کردبوو. بۆ ئیواره بانگ کراین و وه‌کوو ئه‌وه‌ی باریکمان له کۆل بووبیتته‌وه وا بوو. کاتیک ئه‌وانی تر له ژووره‌وه بوون، من له دهره‌وه پاره‌ستا بووم و چاوه‌روانی نۆره‌ی خۆم بووم. له‌پریکدا گویم له گریه و قیژه‌وه بوو. له جیی خۆم ره‌ق بووم. ئیستا نا نه‌ختیکی تر منیش بیراز ده‌کریم. هه‌ستم کرد له شه‌رمه‌زاریدا سوور هه‌لگه‌پاوم. به چریه و به دانه‌جیره‌وه وتم: ده‌ستم لی بدن، ده‌یانکوژم! که هاتن بۆ ئه‌وه‌ی بمبه‌ن، به‌سه‌ریاندا قیژاندم که من ره‌شیلهم لی نه‌کردووه‌ته‌وه و ئه‌وانیش هیچ هه‌قیکیان نییه ده‌ستم بۆ به‌رن. بیراز نه‌کرام. زۆر سه‌یریش بوو.

که دوو دهسته خوشکه که مم به چاوی سوور و گریاو و جیی
شینه وه بووی لیدانه وه بینیه وه، شهرمه زاری دایگرتم و به
پهله به ره و لای مامۆستا که م خۆم کرد به ژووردا و پیم وت که
منیش له و ره شیلانه م خوار دووه. به لام له وه دهچوو ئه و هموو
شتیکی له بیر کردبیت. له بهر ئه وه سزا نه درام. بهر له وهی
چاوم بچیته خه و، وهک ئه وهی به چلوچییوی دهم ئاوانه وه
گیرسابمه وه، حالّ نا حالّ و نا ئارام بوو.
بۆ شه ویّ خه ونم به پیره ژنیکی رووخۆشه وه بینی، که
سه به ته یه کی پر له ره شیله ی بۆ راگرتبووم. به لام تا توانیم به
ترس و له زه وه لئی هه له اتم.

*Herligt, en sommerdag
drage til elverkrat,
hvile ved kilden den svale!*

لەكاتێكدا بەرەو كەناری دەریاکە بە رێی كەتبووین و بە خۆشییەوه خاویلییەكانمان وەك چارۆكەیی بچكۆلە بچكۆلە لەنیو قۆلە هەلبراوەكانماندا دابوو بەر با، ئەم گۆرانییەمان دەوت و رێگا سەرەکییەكەمان دەگرته بەر، ئەو رێگایەیی كە پەلكی گەنم و جۆی نیو كیڵگەكانی ئەمبەر و ئەوبەری كەرویشكەیان دەكرد و پڕ بوون لەو گولالەسوورە و گولانەیی كە بە سەرەشین و سوورە بچكۆلەكانیانەوه سەریان بۆ دانەواندبووین، پاشان كەوتینە نیو دۆلی سەوزی دارستانیكەوه كە درەختەكانی بەسەر سەرماندا شوێر بووونەوه و بەنیویشیاندا پەلەیی سیبەر و هەتاو لەسەر نیوچەوانمان یەكتریان راو دەنا، هەر دوا بە دواي ئەوهش لەسەر كەناری بە گرموهوری دەریاکە، كە بایەكانی وەكوو گیانلەبەری برسی دوا بەیتی گۆرانییەكەیی هەلدهلووشین: مائناوا، مائناوا، بەم زووانە یەكتر دەبینینەوه، مائناوا... سەرمان دەرھینا و هەموو پێكەوه، دەم بە پێكەنین، بە سەماکردنەوه بەسەر تەختەیی درێژكراوەی سەر كەنارەكەدا كە دەچوو نیو ئارامیی كوختەكانی خۆگۆرپینەوه خۆمان كرد بە كوختیكدا و بە خیرایی جلەكانمان لەبەر خۆمان داكەند و لەگەڵ دەنگی فیکەیی مامۆستاكەماندا وەكوو بالندەیی تینوو خۆمان بەنیو دەریا فینكەكەرەوهكەدا كرد.

من یەكەم جلی مەلەم، كە زۆر دەمیك بوو بە تاسە و ئارەزویی ئەوهوه بووم پیشانی ئەوانی دیکەیی بدهم، لەبەردا بوو؛ بەلام هیچ خۆش نەبوو لە بەرمدا، بە لەشمەوه نووسابوو

و ههستيشم به دستوپيڤبه ستر اوى ده كرد. له كاتيكا كه
 كچه كانى تر به وپه پرى خوشييه وه، و بى ئه وهى هيچ شتيك
 رښان پى بگريت، خوځيان دابووه دست مه له كردن؛ من نابهل
 و دلتهنگ ههولم دها خوځم له نيو پيسته ته ره كه مدا بادهم و
 كاتيكيش كه ده بو له ئاوه كه بيينه وه دهر وه بو ئه وهى
 خوځمانى تى فرى بدهينه وه، هيشتا من هر له ئاوه كه دا
 وهستا بووم و به جله كه مه وه خريك بووم و، هيندهش پيوه
 خريك بووم له وان دواكه وتم.

ماموستا كه مان له سهر ئه و تهخته يه كه به ره و ئاوه كه به
 دريژى دانرابوو راوهستا بوو و چاوهر پى ده كردم. به توندى
 قولى گرتم و كه وته ليدانم، زور به توندى و به توورپه يه وه لى
 دام و منيش نه مده زانى بو ليم دها.

له شم به په نجه توورپه كانى وه كوو پشكو داگيرسابوو و
 كچه كانيش به گالته وه پيم پيده كه نين. ههستم به شهرم و رق
 ده كرد. هينده به چروپرى رقم لى ده بووه وه كه دلمى تيكه ل
 ده هينا. كاتيكا به ره و ماله وه گه راينه وه، تو لهى خوځم له
 گوله كان سهنده وه. شهقم تى هه لده دان و پيم پيدا ده نان و
 ماموستاش هيندهى تر بيرازى كردم، به لام من نه مده توانى
 دست هه لگرم و هر له سهر شهقتي هه لده دان و پي پيدانانى
 گوله كان به رده وام بووم و ئه ويش، تا ئه و كاته ي قاقايه كى
 له پر له ليوه كانمه وه به رز بوونه وه، ده ستي له ليدانم
 هه لنه گرت. هر ئه وساش هه ر دوو كمان ترسايين و نيتر ئه و
 چيتر نه يوپرا ليم بدات.

يه كشه ممه ي جه ژنى پينگست^x و گهرمترين روژى ئه و

^x پينگست، جه ژنيكى ئاينينى گاورانه ده كه ويته مانگى پينج يان شه شى ساله وه.

هاوینه بوو. دواى گریه و پارانه وهیه کی زور، ئاخریه کهى،
 ریم پی درا کراسه سووره تازه کهم، ئه وهى له شاره وه بوم
 نیرد رابوو، له بهر بکه م. که به ری که وتین، کچه کان به
 حه سوودیه وه ته ماشایان ده کردم، چونکه ئه وان جلویه رگی
 ئاسایی خانه ی مندالانیان له بهر دا بوو، ئه و جلویه رگانه ی که
 هینده شو در رابوون ره ونه قیان له بهر برابوو. به لام هر
 ئه ونده گه یشتینه دهره وهى تخوبی خانه ی مندالانه که،
 توله ی خو یان سه نده وه. سه رها له ده وری یه ک کو بوونه وه و
 که وتنه چپه چپ، پاشان زور به په له که وتنه ری، به جو ریک که
 ناچار بووم به لوقه لوق و راکردن بکه ومه دوايان. به دواياندا
 هاوارم ده کرد: چاوه ریم بکه ن! به لام ئه وان هر پیده که نین و
 یه کی که له کچه هه ره گه وره کان وتی: چاوه ری به تا به لای
 گاکه دا رهت ده بین، ئه وسا به دننیا ییه وه ده توانیت را بکه یت و
 هه ستیش به وه ده که یت که پوشینی کراسی سوور چه ندی
 خوشه! به نیگه رانییه وه لیم پرسى: ئاخ له بهر چی؟ وه لامی
 دامه وه: که لله پووت، نازانیت له بهر چی؟ نازانیت که گا رقیان
 له سوور ده بیته وه و په لاماری هه رکه سی که دهن که سووری
 له بهر دا بیت و به شوق شرووری ده که ن. به کزییه وه لیم
 پرسى: به راستیته؟ وه لامی دامه وه: دننیا به. ئه ی نه تبینیوه
 هر هینده ی بهر ده بیت، چون دهنیش یته سه ر
 گولاله سووره کان و پان و پلیشیان ده کاته وه و پاشانیش
 ده یانخوات؟ چند روژیک له مه و بهر خوم بینیم که ده می پر
 بووو له گولاله سووره و روژیکی تریش بینیم چون په لاماری
 کچه شیرفر وشه که ی دا، هر له بهر ئه وه ی له چکیکی سووری
 به سه ره وه بوو. هر له بهر ئه وه له و بروایه دام، هر هینده ی
 گه یشتیه ئاستی گاکه، له ئاسایی په له تر پی لى ده که یته

ههوا و دهکهووته پراکردن، چونکه دُنیا به لهوهی که ئەو خۆی لهبەر بینینی کراسیکی هینده سووردا ناگریت. یان ئیوه دهلین چی؟ بهو پرسهوه رووی بهرهو کچهکانی تر وهرگیپرا و ئەوانیش ههموو یهکرا سهریان بۆ پراوهشاندا. قورگ پر له گریان، لیم پرسی: ئەی ناتوانم رابکه مهوه مالهوه و کراسهکه م بگۆرم! وهلامی دامهوه: کهر بوویت! پی هه لگره و په لهمانه! با ببینین بزاین گاکه چی دهکات.

یهکیک لهوانی تر هاواری کرد: ئەوهتا! هه ر ئەوساش گاکه مان بیني ئارام لهسه ر ئەرزکه پال کهوتبوو و کاویژی دهکرد. ئەوهیان که له هه موویان زیاتر دهیویست ئەزیهتم بدات، هاواری کرد: ته ماشاکه، ئەوهتا گولاله سووریهکی به دهمهوهیه! ئاگاداریان کردمهوه: ته ماشا، ته ماشا، ئەوهتا سهیری تو دهکات! لهو کاته دا گاکه سهری بهرز کردهوه و سهیری کردین. خیراکه با دهرباز بین! سهیرکه، ئەوهتا ههستایه سه ر پی! گاکه ههستایه سه ر پییان و بۆراندی. سه راسیمه و سه رگهردان بهر بوومه کراسه سوورهکه م تا لهبه ر خۆمی دابکه نم، به لام هه ر ئەوهنده م توانی یهک دوو تیلماسکی لی دادرم و تا ئەو کاتهش هه یچ یهکیک له کچهکان به هانامه وه نه هات، به لام پاشان هه موویان وهک چادریک خویان له دهورم گرد کردهوه و زۆر دوور له گاکه وه پالیان دام. که هاتینه وه مالهوه کچهکان گیپرایانه وه که کراسهکه م له چله تووترکان گیربووه و درپاوه و لهسه ر ئەوهش تیپه لدانیکی چاکم خوارد.

بەياننامە، ھەندى جار، لەشسووک و دەمبەپىكەنەن لە خەو
 ھەل دەستايىن، وەكوو زەمبەلەك لە جىگاكانمان دەردەپەپىن و
 بە كەيف و خوڭشىيەو، لە كاتىكدا كە سەرگەرمى ئەو
 شەپەدەمە بووين كى زووتر خوڭى بگەيەنئىتە بەر شوينى
 خوڭشورينەكە، دەستمان دەكرد بە سەرىن و خاولى ھاويشتن
 بۆ يەكتىرى. ھەر زووش ھەموو خوڭمان لەبەر ئاوەكەدا
 دەبىنيەو: رىزىك كچى بچكۆلانەى نيوەرپووت، سەر و قز
 ئالۆسكاو و قنگ رووت و وەكوو بەچكە مەلى تىنوو خوڭمان لە
 ئاوە سارد و سازگارەكە ھەل دەكيشا، درزى بچكۆلانەى
 دەورى چاوەكانمان پى دەبوون لە خەندە و پىكەنەن،
 گوپەكانمان پى لە ئاوە دەكرد و ئاومان بە يەكتىردا دەپىژاند
 لە خوڭشياندا بەسەر يەكتىردا دەمانقريشكاند، تا ئەو كاتەى
 گەورەيەك چەپلەيەكى بۆ لىدەداين و ئىتر لەو بە ئاگا
 دەھىنراينەو كە كاتى خوڭئامادەكردن و جللەبەركردن ھاتوو.
 جلەكانمان، بە تۆپەل تۆپەلى بچووك، لەسەر ئەو كورسىيانە
 دانرابوون، كە لە بەردەمى ھەر جىگايەكدا قووت كرابوونەو
 و بە خىرايى جلو بەرگمان دەپۆشى، گۆرەويمان لە پى دەكرد
 و پانتۆلمان ھەل دەكيشا. پاشان دەبوو قزمان دابھىنەن،
 چونكە پرچەكانمان دواى ھاروھاجىي شەو بەتەواوى
 ئالۆسكا بوون. كچە گەورەكان يارمەتیی بچووكەكانيان دەدا
 و پرچيان بۆ دەكردن، ھاوكاتيش فرسەتيان لى دەھىنان و
 ھىندە قزبان رادەكيشان تا بەدەم ئازار و نالەو دەكەوتنە
 قريشكە قريشك. بەلام قزى من، چونكە ھىندەى كلكى
 ئەسپىك چروپىر بوو، دەكرا چۆنت بوويت رايىكشيت، بۆيە
 لەبرى ئەو گوييان رادەكيشام. دواى ئەمانە دەبوو
 پىلاوھەكانمان لە پى بكەين، بەلام ھەر ئەوھندەى خوڭم بۆ

توندکردنیان دهچهماندهوه، ئیتر بۆن و بهرامه‌ی شوڤربای
برنجی سووتاو دهگه‌یشته کونه‌لووته‌کانم و یه‌کسه‌ر که‌یف و
خۆشیی ئه‌و به‌یانیه‌م لای تیک ده‌چوو و به‌سه‌روسه‌کوته
مۆن و گرژه‌وه به‌ره‌و هۆلی ناخوارده‌که ده‌بوومه‌وه.

هیچ رێیه‌ک نه‌بوو که بتوانیت خۆت له‌و شوڤربا سووتاو
ده‌رباز بکه‌یت، چونکه ئه‌وه‌ی شوڤربای نه‌خواردایه رێشی پێ
نه‌ده‌دا ئه‌و پارووه خۆشه‌ بخوات که یه‌کپارچه به‌ زه‌ردیی
که‌ره سه‌واخ درابوو و منیش یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک و به
قیژوبیژه‌وه به‌ شیوه‌یه‌ک که په‌ره‌ی کونه‌لووته‌کانم به‌دم
قیژکردنه‌وه ده‌له‌رینه‌وه، که‌وچکه شوڤربام ده‌کرد به‌ قورگمدا و
دوا‌ی دواکه‌وچکیش خێرا قومیک شیریی خام به‌سه‌ردا
ده‌کرد و به‌په‌له‌ پریم ده‌کرد به‌ پارووه گه‌رموگوره‌که‌دا و
نه‌ختیک رهنگوروم ده‌کرایه‌وه.

هه‌موو به‌یانیه‌کیش هه‌ریه‌که و هاورێیه‌کی تازهمان بۆ
خۆمان هه‌لده‌بژارد، قۆلمان له‌ قۆلی یه‌کتر ده‌کرد و هه‌موو
پێکه‌وه به‌ره‌و قوتابخانه، که‌که‌وتبووه قه‌لایه‌کی کۆنه‌وه،
ده‌رۆیشتم. له‌ کاتێکدا که ئه‌وانی تر خه‌ریکی ئه‌وه بوون راز
و نه‌ینیه‌کانی خۆیان به‌ گۆی یه‌کتردا بچرپین، من
ده‌رۆیشتم و به‌ نیگه‌رانییه‌وه بیرم له‌و ژێرخانه‌ ده‌کرده‌وه که
ده‌بوو، به‌ر له‌ گه‌یشتم به‌ پۆله‌کانمان، به‌ ناویدا رته‌ ببین. له
ژێرخانه‌که‌دا پیلایوی ده‌ره‌وه‌مان داده‌کند و پیلایوی
ژووره‌وه‌مان له‌ پێ ده‌کرد. هه‌ر که ده‌شگه‌یشتینه سه‌ر
پلیکانه‌ی ژێرخانه‌که به‌ هه‌له‌په‌ و په‌له‌په‌ل خۆم پێش ئه‌وانی تر
ده‌خست و خۆم ده‌گه‌یاند هه‌لایه‌وه‌کانم، ئازا ئه‌وه بوو په‌له‌له
بکات و به‌ ته‌نیا بۆ خێوه‌کانی ئه‌و قه‌لا کۆن و دارزیوه به‌ جێ
نه‌می‌نیت، ده‌یانوت: دوا‌یی خێوه‌کان دین و قاپقاپه‌کانمان به‌

شېۋەيەكى وا تىكەلۈپكەل دەكەن، كە كاتىك دەگەرپىنەۋە بۆ
لايان، دۆزىنەۋەيان زۆر زەحمەت بېت.

بەلام بەيانىيەكە ھەر بەۋ ئالوگۆرە ترسناكەى پىلاۋەكانمان
كۆتايى نەدەھات، بەلكو دەبوو دوو دوو بچىنە ناۋ ھۆلپكى
گورەۋە، كە لە سووچىكىدا ئۆرگىك دانرابوو و بەسەر دانە
رەشەكانى ئۆرگەكەشدا مامۆستايەكمان بە خۆى و پرچە
رەشەكانىيەۋە خۆى بەسەردا چەماندبوو و وا دەھاتە پېش
چاۋ بە دەستوپەنجە درىژكۆلە و خەۋالوۋەكانى ئاۋازىكمان بۆ
دەژەنىت، دەنگى ئېمەش بە خاۋخلىچكىيەۋە دۋاى ئاۋازەكە
دەكەوت و كاتىكىش لە گۆرانىيەكە دەبوۋىنەۋە مامۆستايەكى
ترمان، ئەۋىش بە سەر و پرچى رەشەۋە، دەھاتە پېشەۋە و
دەستەكانى لەسەر ورگى كردبوو بە يەكدا و بە دەنگىكى زىقن
دەپاراپايەۋە، ئەۋەى دۋاى پارانەۋە و نوپژكردنى ئەۋىش لەسەر
ئېمە بوو، ئەۋە بوو ھەموو پېكەۋە بلىن: ئامىن. دۋاى ئەۋەش
كە دەمانوت: ئامىن، دوودەرىيەك بالە زلەكانى خۆى بە
رۋوماندا دەكردەۋە، ئاۋدىۋى دەبوۋىن و بەسەر پۆلە
جياجياكاندا دابەش دەبوۋىن، لەسەر رەھلە رەقوتەقەكانمان
دادەنىشتىن و تەختە و تەباشىرمان بە دەستەۋە دەگرت و
ئامادە و تەيارى دەرسخوۋىدن دەبوۋىن. رۆژەكەش بە خۆى و
حىكەت و زانستىيەۋە دەستى پى دەكرد.

داریک به دستهوه، به خوئی و چاوه زرپ و زیته کانییهوه بهناو پۆله کهدا دهگهرا و به دهنگیکی زیقن راز و نهینیی پیتهکانی دهرکاند. ئیمهش به دستوپلی ئارهقاوی و به شیوهیهک که پهنجهکانمان له دوری تهباشیرهکهی دهستمان گۆت بووبوون، یهک له داوی یهک، وینهی پیتهکانمان دهکیشا و، هیندهش به توندی دهستمان لهسهه تهختهکانی بهردهممان دادهگرت که زیرههیان لی ههلهستا، ئهوش گوییهکانی خوئی دهگرت و دارهکهی له دست دهکهوته خوارهوه و داوی لی دهکردین که لهبری ئهوه گۆرانی بلین، ئیمهش به کهیف و خوشییهوه تهباشیرهکانمان فری دها و به دهنگیکی ساخته و بی سهه و بهر دهستمان به گۆرانیتن دهکرد و ئهوش دیسان دهستی لهسهه گوییهکانی توند دهکرد و داوی لی دهکردین بیبرینهوه و بیدهنگ بین. ئهوجا دهستمان بو تهباشیرهکانمان دریز دهکردهوه و، بهلام ئهوه بهسههماندا دهقییژاند و هاواری لی دهکردین که دست له تهباشیرهکانمان ههنگین و چاوپر له فرمیسک چهند جاریک بهناو ریزهکاندا دههات و دهچوو و دهموچاویشی لهنیو دهستهکانیدا دهشاردهوه و ئیمهش بی دهنگ وهکوو مشک له جییهکانی خۆمان دانیشتبووین، پاشان دهچوووه جیگاکی خوئی و لئی دادهنیشت.

ماوهیهک به پهنجهکانی دهکهوته لیدانی تهختهی میزهکهی بهردهمی، پاشان تهماشای سهعاتهکهی دهستی دهکرد، بهلام تازه دهرس دهستی پی کردبوو، دهستی به ناوچهوانیدا دههینا و پری به راستهکهیدا دهکرد و بهتوندی دهکهوته لیدانی میزهکه و ئهوجا چاوه رهشهکانی به رووماندا ههلهدبری و ههه یهکسهه دهیدایینه بهر ریژنهی مهتهلی

ژماره‌ی قورس قورس و، هەر جارێک یه‌کیک به‌هه‌له‌ وه‌لامی
 بدایاته‌وه، ده‌بوو بچووایه‌ته‌ به‌رده‌می و پشته‌ی ده‌ستی بۆ درێژ
 بکردایه‌ و ئه‌ویش به‌ لا‌ تیژه‌که‌ی ده‌که‌وته‌ لێدانی و هەر
 ئه‌وه‌نده‌ و ده‌نگی نووزه‌ و گریان له‌ هه‌موو سووچ و قورژبنیک
 به‌رز ده‌بووه‌وه. که‌ نۆزه‌ هاته‌ سه‌ر من، ده‌ستم را‌کێشایه‌وه‌ و
 راسته‌که‌ به‌ر رانی که‌وت، له‌ غه‌زه‌ب و تووره‌ییدا ده‌موچاوی
 سوور هه‌لگه‌را و شه‌پازله‌یه‌کی توندی تۆ سره‌واندم و پێی
 وتم دوا‌ی ته‌واوبوونی ده‌رس‌وده‌وری‌ش ده‌بێت هەر له‌ پۆلدا
 بمینمه‌وه، به‌لام پاشان رای‌گۆری و وتی که‌ ده‌بێت دوا‌ی
 نیوه‌رۆ بچم بۆ ماله‌وه‌ بۆ لای.

بۆ دوا‌ی نیوه‌رۆ، نه‌ ئاره‌زووی خواردن و نه‌ ئاره‌زووی هه‌یچ
 قسه‌وقسه‌‌لۆکی‌کیشم هه‌بوو. کزۆله‌ و لاواز چووم بۆ ماله‌که‌ی.
 که‌ له‌ ده‌رگاکه‌م دا، هه‌ینده‌ی خایاند تا ده‌رگاکه‌ کرایه‌وه، که‌
 هه‌ستم به‌ رزگاربوون کرد و وه‌رگه‌رام تا به‌ره‌و مال‌ بيمه‌وه،
 به‌لام رێک له‌و کاته‌دا ده‌رگاکه‌ کرایه‌وه و له‌ به‌رده‌مدا قوت
 بووه‌وه. لێی سه‌له‌ممه‌وه. له‌وه‌ بوو نه‌یناسمه‌وه. چاوه‌کانی
 وه‌کوو گولاله‌‌سووره‌ی برسی تێیان ده‌روانیم، ژێرته‌نووره‌یه‌کی
 ره‌شی له‌به‌ردا بوو و قرژه‌ ره‌شه‌که‌شی وه‌کوو شالێکی پیس و
 شروپ به‌سه‌ر شانومه‌ رووتوقووته‌که‌یدا هاتبووه‌ خواره‌وه.
 به‌ ده‌ستوبازووه‌ رووت و قه‌له‌وه‌کانی باوه‌شی پێدا کردم و
 سه‌رمی کرد به‌ ژێر بنیالیدا، که‌ دنیا‌یه‌کی هه‌ینده‌ تووکن و
 بۆگه‌ن بوو که‌ قه‌ت له‌وه‌وبه‌ر چاوم به‌ دنیا‌ی وا نه‌که‌وتبوو.

که‌ چووینه‌ ژووره‌وه، ده‌ستی لێ به‌ردام و بانگی که‌سه‌ی
 کرد. ئه‌وسا یه‌کی‌کی تر له‌ مامۆستا‌کانمان هاته‌ ژووره‌وه،
 ئه‌ویش هەر ژێرته‌نووره‌یه‌کی ره‌شی له‌به‌ردا بوو و قرژه‌ ره‌شه‌
 دانه‌هه‌ینراوه‌که‌شی به‌ردا‌بووه‌وه. له‌وه‌ ده‌چوو تازه‌ له‌ گریه‌ و

لووشکه لووشک ژیر بوویته وه، که چی چلیسانه سهیری منیشی ده کرد. ئەوجا ژنی یه کهم له باوهشی گرتم و له یه ک کاتدا هم لپی دهدام و هم به نازه وه دهستی پیدایه هینام و منیش ده گریام و ئەوانیش ههردووکیان له گه لمدایه ده گریان و پیدیه کهنین و ئاهوئوفیان ده کرد و، ئیتر ئەوهی له باوهشی گرتبووم دهستی له لیدانم هه لگرت و هه رته نیا دهستی به له شمدایه ده هینا. دهستی به سهیرترین جیه کانی له شمدایه ده گیپرا و ده موچاوی ههردووکیشیان به سهرمه وه وه کوو کلپه ی ئاگر سوور هه لگه رابوون، منیش ده گریام و هه و لمدایه خۆم له دهستیان پزگار بکه م و پیم وابوو که که وتوومه ته باوهشی گیانله به ریکی تووکنی زبه لاهی دوو سه ره وه و به رده وام به چوار ده ستوباهۆی قه له و تیمئالاوه و په نجه برسی و چلیسه کانی به له شمدایه هه لده گه پین. تا وای لی هات ئیتر تاقه تی به رهن گاریم نه ما و بیده نگ له بهر دهستیاندا پال که وتم. ئەوجا به ریاندام و ناچاریان کردم قومی چا بخۆمه وه و بسکیت و کیکیش بخۆم و بهر له وهش برۆم قژیان بو داهینام و پیدایه وتم له خانه ی مندالانه که بلیم که خولقی بسکیت و چا و کیکیان کردووم، بویه وا درهنگ گه راومه ته وه بو مال ه وه.

کاتیک گه رامه وه، خۆر ئاوا بووبوو، به لام من زمانم چووبوو کلیله و هیچ قسه وه باسیکم لانه بوو، هه ر نه شمده زانی چیم به سه ردا هاتوو، ته نانته له وهش حالی نه ده بووم که بوچی تا ماوه یه کیش ههستم به شه رمه زاری و ته ریقی ده کرد.

زۆر بەزەیییم بە گۆل و بەردەکاندا دەهاتەو، چونکە هەمیشە لە هەمان جیگادا رۆابوون و، لە هەمان جیگادا ئارامیان گرتبوو، وا بە خەیاڵمدا دەهات، کە بەختەوهرتر بن ئەگەر لە جیگایەکانی خۆیان بیانگوێزمەو، دەستەکانم لە دەوری گۆلەکان بە قوولایی خاکەکەدا رۆ دەکرد، تا بە هەموو رەگاکانیانەو دەرمدههینان و، پاشان لە جییهکی تردا لە تەنیشت جوړیکی ترهوه دەمرواندنەو، بەردەکانیشم لەسەر پێگاکەو دەگواستەو و لەگەڵ خۆمدا بەرەو دارستانم دەبردن، یان لە پال قەلبەزەیهکدا دامدەنان، یان لە قەلبەزە و دارستانەکەو بەرەو باخچهکەیی خانەیی مندالان دەمگواستنەو.

هەر وهه، بەزەیییم بەو بوونەوهرانەدا دەهاتەو کە زۆر بە هیواشی خۆیان دەخشان و هەرگیز بە جییهک نەدەگەیشن، بە چیلکەیهک هیلکەشەیتانۆکەم بەرز دەکردەو و یارمەتیم دەدا تا زیاتر بەرەو قوولایی تاریکییه پر لە سهوزاییهکە سەر بکەوێت. بێدەنگی و بێجوولەیی دەوروبەری شارەمیروولە ئازاری دەدام. بەلام کاتیک کە داریکم دەکرد بەنیو دیواره ئاگرینهکەیدا، یەکهو پراست ژیان لەنیویدا دەگهرا و میروولەکانیش بەملاو و ئەولادا دەکەوتنە جوولە و، بازنەیی لە دەوری کۆشکهکەیی خۆیان دەگهرا، بەلام کە لەو زیاتر پرووی نەدەدا بۆ شارەکهیان دەگهرا، هەموو شتیکیش هیمن دەبوو، و دەگهرا یەو دەوخی جارانی. هەمان شت پرووی دەدا کاتیک بەردیکم بۆ نیو دەریاچەیی دارستانەکە هەلەدا، بۆ ماوێهکی کەم دەریاچەکە ئەلقە خەمبارەکانی خۆی نیشان دەدا و، پاشان بۆ نیو ئارامییه گرژ و مۆنەکەیی خۆی دەگهرا یەو.

بەرگه گرتنى بېدەنگىيە سەرسەختەكەى دەمەئىوارانى ھاوین ئاسان نەبوو. دەمويست ئەو دیوارانەى لە ھەلمژىنى تیشكى خۆر تىرېبوو بوون بە ئاگا بەئىنمەو، و، يەك لە دواى يەك، تۆپە كانم دەگرته پانتايیە بېدەنگە كانیان، بەلام تەنەت، یادى ئازاریك، یان بچووكترین جېبرىنیان لە پاش خۆیان جى نەدەھىشت، ئەو رووھكەش كە خۆى بەسەر دیوارى ماله كەدا شۆر كەردبوو، ئارامییەك بالى بەسەردا كىشا بوو، ئارامتر لە بېدەنگىيە نىو گۆر، ئەو بەردانەى تىم دەگرت تەنیا، بۆ چاوترووكانىك، سەرسامییەكى كەمى لەنىو ئەو بالندانەدا، كە لەوى ھەلئىشتبوون، دەخولقاند و پاشان بالەكانیان دادەدایەو و لەنىو خەونەكانى خۆیاندا نقووم دەبوون.

پر بە دل دەمويست ھەلبكوتە سەر سەروشت و بېدەنگىيەكەى بشىوئىم: تىنەدەگەيشتم كە، ھەرشتىك، لە بېدەنگىدا گەشەى دەكرد و ژيانى تى دەگەرا.

رۆژىكیان، گەورەترین بەرد كە دەمتوانى ھەلگرم، ھەلمگرت و بەرەو دەريام گواستەو. ئەو جىيەى بەردەكە تىيدا ئارامى گرتبوو، تارىكییەكى شىدارى گەورە بوو، لەو جىيەدا جىھانىكى تەواوم لە بوونەوەرە ورد و بچووكەكان دۆزىەو. بەردەكەم بەردایەو، دانىشتم و سەرنجم لەو جىھانە دا، كە بەردىك بۆى بوو بوو ئاسمان. كرمى جوراوجور لە يەكتر ئالا بوون و مېرووى بچووك بچووكى تەنكتر لە قاچى ھەشەرەيەك، سەرلىشاو، بە ھىلكە سپىيەكانى سەر سەریانەو، بەدوى تارىكییەكى تردا، رپى خۆیان گرتبوو بەر. ھەزارپىيەكان و بوونەوەرە وردەكانى تر، بى ئەوھى بە جىيەكى تر بگەن، قاچەكانى خۆیان دەجوولاند، خۆیان قوولتر لە تارىكییەكە ھەلدەچەقاند و كرمەكانىش خۆیان لوول

دهدا و له باوهشی په کتر دهبونهوه، بۆ ئهوهی هه ریه که و به
تهنیا خو له ژیر بهردی تازه تر بخزینیت.

له کاره که ی خو م زور رازی بووم و پیم وابوو، جیهانیکم
گۆپویه، به په زامه ندییه وه بهرده که مم هه لگرت و به ره و
دهریا که که وتمه ری و، له وی، له نیو له که دا جیگایه کم بۆ
هه لکه ند.

دهریا ددانه کانی خو ی پیشان دا و ماسییه مردووه کانی
به ره و که نار هه لدا، ئه و ماسییه کانی به چاوه
خویناوییه کانیانه وه له ئاسمانیان دهروانی. به شق چند
ماسییه کم فریدایه وه نیو دهریا، به لام هه ر زوو رهوانه ی
که ناری کردنه وه. ماسییه کانم جیهشت و له سه ر له که، که به
تیشکی خو ر گه رم بووبوو، دانیشتم. سه رقال و
خه یالرویشتوو دهستم به نیو له که دا کرد و پاشان له نیو
په نجه کانمه وه روم کرده وه. کاتیک له ولای خو مه وه گویم له
دهنگی به ربوونه وه ی شتیکی تاریک بوو، سه ری دنیا م لی
هاته وه یه ک، به ره و ئه و لایه رامکرد و بالنده یه کی
مردار هوه بووم بینی. هه لمگرت هوه و له نیو له که دا له گورم نا.
به رگه ی ئه وه م نه ده گرت سه یری بالنده ی مردوو بکه م.

کاتیک گه رامه وه جیه که ی خو م، له و جیه دا که
دانیشتبووم، چالیک هه بوو. بیریکم به خه یالدا هات. یارییه ک
ده که م و وا پیشان ددهم که مردووم و خو م له نیو له که دا
نقوم کرد. له هیگرا، دهستم به هه لکه ندنی له که کرد. سه رها
خو م له نیو لمیکی نه رم و گه رمدا نقوم کرد، پاشان ساردتر
بوو، ئه نجامیش له که قورس و تاریک بوو، له بنی
تاریکییه که شدا کرمی سپی و ترسینه ر که وتنه جووله جوول.
چیتر نه مویرا، له وه زیاتر، به په نجه کانم له که هه لکه نم.

ههستام و له شتیک گه پام له بیری په نجه کانم به کاری بهینم. هاوکات، خوږ له پشت په له هه ورپکی گوره وه ون بوو، ده ریا و له کهش بوونه تاریکییه ک، و، هر که چاوه کانم داخست تاریکییه که پر بوو له کرم و له پیش چاومدا ده جوولانه وه. به پاکردن، له نیو گوږه نیوه هه لکه نراوه که م ده په پیم و خوږم گه یانده جییه کی رووناکتر. هه وره که به روکی خوږی به رنه دده و به در یژایی روژ به دوا یه وه بوو و منیش هر پامده کرد و چندان جاریش که وتمه نیو تاریکییه که ی خوږمه وه.

نه من خاوهنی هیچ شتیک بووم و نه هیچ کهسیش خاوهنی من بوو. ئەم راستییە، هەندیک جار، هیندە بە قوولی کاری تی دەکردم که بەنیو چالکی گەرەدا رۆ دەچووم و چەند رۆژیکی پئی دەویست تا لئی دەهاتمه دەرەوه. کچهکانی تر زۆر گرنگیان بە شتەکانی خویان دەدا و ئاگاداریان دەبوون، زۆر جار شتیکیان: بووکه شووشەیهک، ئەو خرکه بەردهی بەدیھینەری هیوا و ئاوات بوو، ئەو سەرینە بچکۆلانەیهی دەرزی تی هەڵدەچەقینریت، بەدەم خەون و خەیاڵاتەکانیانەوه له ئامیز دەگرت. منیش جاروبار بۆم هەبوو شتیکیان لئ قەرز بکەم، بەلام هەر که بۆم دەگەراندنەوه، چالەکه هیندەهی تر گەرە دەبوو.

هەندێ جار یاریی ئەووم دەکرد که خاوهنی گولیکم، لەگەڵ خۆمدا دەمبەردەوه بۆ مالهوه و بە درێژایی شەو لەپال خۆمەوه لە جیگا که مەدا دامدەنا، بەلام بۆ سبەهی سیس دەبوو و دەژا کا و ئیتر هی ئەوه نەبوو هەتبیّت، هەربۆیه بپارم دا بېمە خاوهنی شتیک که نەمر بیّت و بۆ گەران بە دواي بەردیکدا له مال دەرکەوتم. چوومە بەر ئەو قەلبەزە بچکۆلهیهی که بەرەکان لەبەریدا پال کهوتبوون و خویان فینک دەکردهوه. بەردیکی بۆری شینباوم هەلگرتەوه، هیندە گەرە بوو که له نیو مشتەدا جیی بیتهوه. دەماری سووری بچکۆله، پپچاوپپچ، بەناو بەرەکهدا بلاو بووبوونەوه و ئەگەر بمدايهته بەر رووناکیش، وهک ئەوهی پر بیّت له ئەستیرهی بچکۆله بچکۆله، دەدرهوشایهوه. له جییهکی بەرەکهدا قوولاییهک هەبوو، ناوم لئ نا چالی خەنده و پیکەنین و له دەوروبەری ئەو چالەش تالی وردیلهی سەوزایی رووابوون که بە چمکیکی بەرکۆشەکهەم وشکم کردنەوه و لامبردن. چونکه ئەو بەرە دەبوو بە هی من، بە جوانی و ریکوپیکي پاکم کردەوه و بە کامی دل له مشتەم توند کرد و بە خۆم و ئەو شتە تازەیه مەوه بۆ مال گەرە مەوه.

پوژانه هه‌میشه به‌رده‌که‌مم له‌گه‌ل خۆم هه‌لده‌گرت. یان له گیرفانی کراسه‌که‌مدا بوو و هه‌ستم ده‌کرد چۆن به‌ر پانم ده‌که‌ویت، یان له‌نیو ده‌ستم توند ده‌کرد و له‌کاتی وانه‌کانیشدا ئەم ده‌ست و ئەو ده‌ستم پێ ده‌کرد و به‌وه‌ی که ئەوم له‌لایه هه‌ستم به‌دنیاییه‌کی ته‌واو ده‌کرد. شه‌وانه له‌پال خۆمدا له‌جیگا‌که‌دا دامده‌نا و هه‌ندی‌ک جاریش تا‌خه‌و ده‌بیرده‌وه له‌نیو ده‌ستمدا بوو، جاروباریش ده‌مخسته ژێر سه‌رینه‌که‌مه‌وه یان له‌پال پوومه‌تمه‌وه دامده‌نا.

به‌لام پوژێکیان له‌کاتی وانه‌وتنه‌وه‌دا به‌رده‌که‌مم له‌ده‌ست به‌ر بووه‌وه و به‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌دا تلۆر بووه‌وه. به‌په‌له‌ دوای که‌وتم و به‌رده‌که‌ و ده‌ستم له‌گیرفانمدا شارده‌وه. مامۆستا‌که‌م به‌ده‌نگی‌کی تازه‌بیدار‌بووه‌وه هاواری لێ‌کردم: بینه‌بزانم چیت پێیه؟ وتم: هیچ... و ده‌ستم توند له‌به‌رده‌که‌م گیر کرد، وتی: وه‌ره‌بو ئێره‌ و ده‌ست‌یشت له‌گیرفانت ده‌ره‌بینه. به‌دوودلییه‌وه ده‌ستم له‌گیرفانم ده‌ره‌ینا. ئەو خیرا ده‌ستی له‌گیرفانم رو‌کرد، به‌رده‌که‌ی ده‌ره‌ینا و خسته‌سه‌ر میزه‌که‌ی به‌رده‌می. گریام و داوای به‌رده‌که‌مم کرده‌وه. پووی له‌که‌په‌کانی تر کرد و وتی: شتی‌وا سه‌یرتان بیستووه، بیستووتانه‌که‌س بو‌به‌رد بگری! و به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌کراوه‌که‌ رو‌یشت و به‌رده‌که‌ی به‌ره‌و باخچه‌که‌ فری دا. تا ده‌رسیش لێ‌بووه‌وه له‌سووچی ته‌ریق‌بوونه‌وه‌دا رایوه‌ستاندم و منیش به‌سه‌ر له‌ده‌ستدانی به‌رده‌که‌مدا ده‌ملاوانده‌وه و ده‌گریام.

که‌ده‌رس لێ‌بووه‌وه بو‌دۆزینه‌وه‌ی به‌رده‌که‌م به‌هه‌ل‌داوان خۆم‌گه‌یاندە باخچه‌که‌، به‌لام چه‌ند گه‌رام و کوشام نه‌مدۆزییه‌وه.

ئىۋاران كاتېك كە تارىكى ئاسمانە رەشەكەى خۆى بەسەر دىياكەماندا دەدا، ئىتر كاتى ئەۋە بوو پووداۋەكانى رۆژ بژىننەۋە. ئىتر ماۋەى نىۋانى جىگاكانمان هېندە فراۋان و قوول دەبوو كە بە زەحمەت، ۋەكوو ئەۋەى كە ھەموو بەيانىيەك كىرەبوۋمان بە عادەت، دەستمان بە دەستى يەكتىرى دەگەيشتەۋە. ۋەكوو ئەستىرەى تاك و تەنيا بەنىۋ ئاسمانى تارىكدا دەگەراين. جاروبار لە دوورگەكانى خۆمانەۋە بە گوۋى يەكتىرىدا دەمانچىپاند، بەلام بە دەنگى خۆمان بە ئاگا دەھاتىنەۋە و دەترسايىن. ھەندىك جار دەنگى گىرمانى ئەستىرەيەك لە سوۋچىك بەرز دەبوۋەۋە، بەلام نەماندەۋىرا بچىن بە لايەۋە و دلى بەدەينەۋە. جاروبارىش يەكىك دەيوۋىرا و قاقايەكى لى دەدا و ئىمەش بە ئاستەمىك پووناكى رۆژمان بە بىر خۆمان دەھىنايەۋە.

لە كاتىكدا ھۆشيارى ۋەكوو چىرايەكى نادانلىا لەنىۋان دەروازەى شەۋ و رۆژدا دەھات و دەچوو، بى جوولە لە جىگاكانماندا پال دەكەۋتىن. ھىشتا رۆژ لەنىۋماندا لەسەر يارىكردىنى خۆى بەردەوام بوو: يارى دەكرد و ۋەكوو پشيلەيەك خۆى بۆ تۆپەكەى ھەلدەدا، يان بە تەباشىرە سىپىيەكەى قىژۋھورى لە دەموچاۋى رەشى تەختەكە ھەلدەستاند، يان چنگى بە كوچى گوۋىيەكانمدا دەكرد و دەيگرت، يان بە بىدەنگى دادەنىشت و لەگەل جوگەلەكاندا خەۋى دەبىنى. جاروبارىش چاۋى لى مۆر دەكردىنەۋە و ھەندىك لە رۆژەكانمان پىر دەبوون لە شتى ياساغ و قەدەغەكراۋ، كە تەنيا دەمتوانى لە تارىكىدا سەرپىچىيان لى بگەين.

لە تارىكى شەۋدا لە دوورگەكانماندا پال دەكەۋتىن و گەمىەى بچكۆلەى خەۋن و خەيالەتەكانى خۆمان بەسەر

ئاویکی یاساگر اودا بۆ یه کتیری دهنارد و ژووره
هاوبه شه که مان پر ده بوو له و گه میانه ی سهرکه وتوانه ئەم
جیی یاساگیان داگیر ده کرد و پرویان له داگیرکردنی
جییه کی قه دهغه کراوی تر ده کرد.

بئی سنور دلم به و گه مییه گه شتانه ده کرایه وه. به لام
زۆر جار ئەوهش پرووی دها که گه مییه کان ژیر ئاو ده که وتن و،
به ره له وهی خه وه له چاوی من بکه ویت، یه که له دوا ی یه که،
ده که وتنه بن قوولایی خه وه وه و نوقوم ده بوون و منیش به
ته نیا له جیگا که مدا ده مامه وه و گویم بۆ نه رمه بایه کانی خه ون
پاده دیرا، که تا ده هات گه مییه کانی لی دوور و دوورتر
ده خسته مه وه و له کو تایی شدا ته نیایی زه فه ری لی ده هینام و
هه ستم به وه ده کرد که چۆن له نیو هه ره شه و پاله په ستوی
ئاوه سار دوسره که یدا ده پیچامه وه.

ئه وسای دیوه زمه کانی شه وه ده هاتن و له سه ره قه راغی
قه ره ویتله که م ده دانیشتن و به ردی زل و گه وره یان له سه ره
سنگم داده نا. پاشان جیگا که میان به رز ده کرد وه و به وه پری
خیراییه وه به ره وخوار و سه ره و ژووری پلیکانه کانیان ده کرد،
تا ئه و کاته ی ئیتر جیگا که میان له هه وره بانه که دا داده نا و
له ویش بایه کان شمشاله کانی خۆیان ده رده هینا و ده ستیان
ده کرد به لیدانی ئاوازی سکاالی خۆیان و په نجه ره
نیوه کراوه کانیس وه کوو باالی شه مشه مه کویره به یه کیاندا
ده دا و، ریک له وه کاته دا ده متوانی سه روسیمای دیوه زمه کان
ببینم که ته نیا وه کوو دوو ریزه دانی جیره جیر پیکه وتوو
بوون و هیندهش به توندی به ده سته کانیان پالیان به
سنگمه وه دها که نه مده توانی هه ناسه بده م و به شیوه یه که له
قوولاییه تر سناکه که ی خۆیانه وه ده یاندا له قاقای پیکه نین که
قیزه وه هاواره کانی منیان تیدا ده خنکا.

پاشان تهواو كشمومات دهبوو و ههستم بهوه دهكرد چۆن
ئارهقه وهكوو وردهمییرووله بهسهر لهش و ناوچهوانمدا
ههلهگهرا، بهلام كه بو گوئیگرتن له جیگاگهه راست
دهبوومهوه، تهنیا دهنگی شنهباي خهوم له سووچهكانهوه
دههاته بهر گوئی و لهوه تیدهگهیشتم كه دیوهز مهكان به جییان
هیشتوووم و منیش ئازاد له دهست ئهوان دهكهوتمه نیو
قوولایی خهوی خومهوه.

زۆرجار منیان ههلهههژارد و، به جوړیک كه تهواو ئازاری
دهدام، چاویان توند به پهرویهك دههستمهوه، ئهوجا
دهیانخولاندمهوه و، دهیانخولاندمهوه تا به تهواوی گیژ
دهبووم. پاشان به پیکه نینهوه له دهورم كو دهبوونهوه و
هاواریان دهكرد، ههول بدهم بیانگرم. پهجهكانم به ههوادا
بلاو دهكردهوه و نادلییا بهو نیوهدا دهگه رام. ههندی جار
ههستم به پرچیکی رهق، یان گوئییهکی نهرم دهكرد، بهلام
ههرزوو برووسكه ئاسا، گوئا و پرچهكه، ون دهبوونهوه.
ئهوانیش دووباره دهیانخولاندمهوه، به پهله و به پیکه نینهوه
ههلیان دهكوتایه سهرم و دیسان بلاوهیان لی دهكردهوه. كه
دواتر پهروكهیان له چاوهكانم دهكردهوه، ئاسان نهبوو،
یهكسهه، پیلوههكانم لیكتر جیا بكه مهوه، پیم وابوو،
چاوهكانیان تیك داوم و دهستم به گریان دهكرد.

جاریکیان، له کاتی یاریکردندا شتیك روویدا، ترساندنی و
بی ئهوهی پهروكه له چاوهكانم بكه نهوه، به تهنیا و به راكردن
به جییان هیشتم. لهویدا، تهنیا و له بوئشاییه كتوپردها،
راوهستام و ههستم كرد ترسیك، بی ئهوهی بتوانم ببینم له چ
لایهكهوه دیت، لیم نزیک دهبیتهوه. کاتیکی زۆری خایاند تا
پهروكهه دادری، چاوهكانم نه دهكرانهوه، مه حال بوو!

برژانگه‌کانم، وهک ئەوهی به‌یه‌که‌وه نووسابن، وابوو. قیژاندم:
ناتوانم ببینم! له‌و کاته‌دا، گویم له‌ دهنگیک بوو هاواری ده‌کرد:
خۆتان لاده‌ن! لاجن! به‌لام هه‌ر که‌ ویستم بلّیم: ناتوانم ببینم...
برژانگه‌کانم لیکترازان و کوریکم بینی، قردیله‌یه‌ک به‌ ده‌سته‌وه
و، له‌وسه‌ری جاده‌که‌دا له‌ چاو ون بوو.

له‌ خه‌وندا، زۆر جار، روو ده‌دات که‌ ناتوانم چاوه‌کانم
بکه‌مه‌وه. ئەگه‌ر سواری عه‌ره‌بانه‌یه‌ک بم و ئەسپه‌کان بکه‌ونه
غاردان و هاوارم لی بکریت خۆ هه‌لبده‌مه‌ خواره‌وه، ئەوکات،
له‌پریکدا، به‌رچاوم تاریک ده‌بیت، هیچ نابینم و ناچار، ده‌بیت
که‌سه‌یک هه‌لمبه‌داته‌ خواره‌وه. که‌ ماوه‌یه‌کی خۆش بو
مه‌له‌کردن له‌ ژیر ئاودا ده‌می‌نمه‌وه و قژم له‌ ژیر ئاوه‌که‌دا وهک
ئالایه‌کی ره‌ش ده‌شه‌کیته‌وه، ماسییه‌کانیش وهک گوئی
بیده‌نگ به‌ ده‌وری ده‌ست و قاچه‌کانمدا مه‌له‌ ده‌کن و لق و
پۆی دره‌خته‌کانی نیو ئاویش ده‌ستم پێدا ده‌هینن، له‌پریکدا
ده‌نگی تیژ و زیقنی فیکفیکه‌یه‌ک ده‌بیستم و ده‌زانم که‌ ده‌بیت
سه‌ر ئاو بکه‌وم، مه‌له‌ ده‌که‌م و مه‌له‌ ده‌که‌م، به‌لام کاتی‌ک
ده‌که‌ومه‌وه سه‌ر ئاوه‌که‌ ناتوانم چاوه‌کانم بکه‌مه‌وه، بۆیه
دیسان خۆ ده‌که‌مه‌وه به‌ژیر ئاوه‌که‌دا و ده‌توانم سه‌رله‌نووی
ببینم. هیچ چاره‌ نییه‌، له‌گه‌ڵ ئەم بینینه‌ی نیو قوولایی ده‌ریا
و نابینایی له‌ پۆژی پرووناکدا، بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ، ده‌بیت
بجه‌نگم و ئاکامیش که‌ چاوه‌کانم ده‌کرینه‌وه و ده‌توانم ببینم
ئه‌وه‌م بۆ روون ده‌بیت‌ه‌وه: که‌ هیچ شتی‌ک نییه‌ شایانی بینین
بیت، هیچ شتی‌ک.

ناچاری بکه، ناچار کرا، ناچاره!

وتیان: ناچاریان کردم به وهی که خوّم ناچاری پیکه نین بکه م، چونکه ناچار بووم پیبکه نم، چونکه مروّف ناتوانیت ته نیا له سهر باران و ههور بژی!

هینده به داواکانیان ناچاریان کردم، که ناچار بووم له دست داوا ناچاریه کانیان هه لبیم، به لام دهیانگرمه وه و به پیکه نینه وه دهیانوت: مروّف ناتوانیت به خوده ربازکردن بژی. ناچاریان کردم سهر جولانییه که بکه وم و به دم گورانیوتنه وه دیلانییان پی کردم و به دنگه نهرمونیان و میهره بانه کانیان هاواریان لی کردم: ههر هیندهت زانی و وهکوو بالندهیه که هه ستت به دلشادی و نازادی خوّت کرد.

به لام ئەوان هینده زور و هینده به بهرزییه وه و به نیو ئاسمانی شیندا، که ناویان لی نابوو نازادی، دیلانییان پی کردم که من به نیگه رانی و دلته نگییه وه ههستم به وه کرد که نازادی و بلندی ناخوشتترین شتن.

بی ئەوهی هیچی ترم له دست بیت، دهستم له گوریسه کانی دیلانییه که، که پرچه کانی خوّمیان بیر دهخستمه وه، توند کردبوو و بهر له وهی له دیلانییه که بهر ببه وه، بیرم کرده وه: به لام کی دهتوانیت له هه وادا خوئی به پرچه کانی خوئی بگریته وه.

دهم پر بوو له زیخ، ئەژنۆ و له پی دهسته کانیشم پر بوون له خوین و زیخ و که ویستیشم به پالکه وتوویی له ئەرزه که بمینمه وه و نیش و نازاره کهم به گریان دهربرم، به دهستومه چه که به هیزه کانیان ناچاریان کردم و له ئەرزه که بهرزیان کرده وه و زوریان لی کردم که خوّم ناچار بکه نه گریم، چونکه ناچار بووم به پیکه نین و وتیان: مروّف ناتوانیت ته نیا له سهر باران و ههور بژی!

به لآم بېرم كرده وه: هه مېشه هه ناچارى بكه، ناچار كرا و ناچاره! كاتېكېش كه به داواكانيان ناچارىان كرده وه سهه جۆلانىيه كه بكه ومه وه و به دهنگه پر خوښى و شادىيه كه يان قريشكه قريشكى گۆرانىيه كه يان به سه رمدا بارانده وه، وتم: ده بېت جارىك له جاران ناچارىان بكه م گوى له گريانم رابگرن، چونكه مروّف ناتوانىت ته نيا به پىكه نىنى وه كوو ئاسمان شىن ژيان به سهه به رىت!

(کای)، تهنیا کور بوو له پۆلهکه ماندا و دوورمانی به دهمه وه کردم، له بهر ئه وه بۆم نه بوو له وانهی جمناستیکیدا به شدار بم و له بری ئه وه ده بوو له سهر ئه سپه که دانیشم. سه عاتیکی ته واو ئه وه ئه سپه بوو به دنیا کهم و ئه سپیکی راسته قینهش نه بوو، به لکو ئه سپه دارینه بوو و تا توانیشیان به بادانی قاچهکانی بهرز و بهرزتریان کرده وه و پاشان هه لیا نگرتم و خست میانه سهر پشتی و پشتیشی هینده پانو پۆر بوو که ته نانهت نه مده توانی ئه مدیو و ئه ودیو قاچ له پشتی توند بکه م و ناچار ده بوو هه ردوو قاچم به لایه کیدا شوۆر بکه مه وه و له ویدا دانیشتم. له خواری خواره وهش، له سهر ئه رزه که، (کای) و کچه کان پیکه وه جومناستیکیان ده کرد و قاچ و باسکیان به هه وادا راده وه شاندا و وه کوو په روانه ی ئاش ده هاتنه پیش چاو، ئه ژنۆیان ده چه مانده وه، هه لده ستانه وه و دیسان ئه ژنۆیان ده چه مانده وه و له کو مه له بۆ قیکی بچکو له ده چوون و ئه وجا، وه ک ئه وه ی خو بۆ چینه وه ی به ری ده وه نه دووره دهسته کان دریژ بکه ن، له سهر په نجهکانی پییان خو یان دریژ ده کرد و پیده که نین و دهستی یه کتریان ده گرت و ئه لقه یان ده به ست و به ده وری خو یاندا ده که وتنه سه ما و بۆ (کای) ده هاتنه سهر چۆک و یه ک له دوای یه ک له نیو ئه لقه که دا له گه ل (کای) دا سه مایان ده کرد و منیش به دریژی بی مه وه و هیچ شتیکیش نه بوو دهستی لی توند بکه م و خو می پیوه بگرم و چاوم که وته ریشکه و پی شکه و ئه وجا کچه کان وه کوو مه ی موونگه لی بچکو له بچکو له خو یان بۆ دار و ستوونهکانی هۆله که هه لده دا و خو یان پییاندا هه لده واسی و هه لده گه رانه وه. منیش قنگم به پشتی ره قوته قی ئه و

ئەسپەدارىنەيەو نووسابوو، ئازارى دەدام و نەشمەوئىرا خۆم
 بجوولئىنم. ورده ورده فرمىسكەكانم دابارين، ھەموو شتىك
 وەكوو ئەوھى تەمىكى بەسەردا درابىت لەبەر چاوم تاريك بوو
 و دلم كەوتبوو تەپتەپ: چەندى تر دەبىت لىرەدا بىنمەو،
 چەندى ترم ماو! ھەر ئەوساش كچەكان دەستيان بە
 بازبازين كرد و ئەوئەندەش بە بەرزى خۆيان ھەلدا كە
 ئەرزەكە لە ژىر پىيەكانياندا بە توندى دەجوولايەو
 ئەسپەكەى منىش دەستى بە جوولەجوول كرد و ئىتر ھىچم
 نەبوو دەستى لى توند بكەم و دەستەكانم لە ھەوادا بەرز
 كردبوو و لە لايەكى ئەسپەكەو خزامە خوارەو. يەككىك
 ھاواری لى بەرز بوو: تەماشاكەن، وا كەوتە خوارەو!
 كەوتە خوارەو و لەلاو سەرم شكا و ئەوانىش بە شىرەشیر
 ھەليانكوتايە سەرم و منىش دەرشامەو و ھەليانگرتم و
 لەسەر كورسىيەكى دارين داياننام و ھەموو شتىك لەبەر
 چاومدا دەسوورايەو و دەسوورايەو.

كە لە قوتابخانەو بو مال گەراينەو، (كای)، قروقەپى لى
 كردبوو و لە ھەموومان بىدەنگتر بوو.

هەندی رۆژ میشمان دەگرت. دەمانخستنه سەر پارووهکانمان و دەماندا بە پشیلەکه. یان لە تەوونی جالجالۆکه یە کمان توند دەکردن و ئەگەر زۆر لنگەفرتی یان بکردایە، یە کسەر جالجالۆکه که دەهات و سەرپۆشی مەرگی بەسەردا دەدان و دەهپیچانەوه، یان لەو میشگرانەمان توند دەکردن که بە ڕەنگە هەنگوینییەکانیانەوه لینج و لیقن بە بنمیچەکهدا شوۆر بووونەوه و چەند رۆژیکیشی پی دەویست تا میشەکان دەمردن. رۆژانی واش هەبوون میشەکانمان رزگار دەکرد. لەنیو دۆلکەشی شیرەکهوه لە خنکان رزگارمان دەکردن، بالەکانیانمان بە فووکردن وشک دەکردهوه. ئەو پشیلەیهمان دەردەکرد که لەبەر هەتاوی پەنجەرەکهدا خەریکی راوکردنیان بوو و لە مردنی لیقن و لینجی میشگرەکانمان دەکردنەوه و بەلام لەم حالەدا زۆر بەی جارێان یان قاچیک یان بالیکیان لە دەست دابوو.

هەندی رۆژی، رۆژی بالەندەکان بوو. بالەندە بریندارەکانمان دەگرت و دەمانبردنە ژوورەوه و جیگامان لە پاکەتی بچکۆلانەدا بوو رادەخستن و ئاومان دەدانی و گژوگیامان بوو دەرنین و دەمانخستە بەردەمیان. بە ریز و حورمەتەوه بالەندە مردار بوووەکانمان دەناشت و خاچی دارینەهی بچکۆلەمان لەسەر گۆرەکانیان دادەنا. رۆژانی تریش ئازا و گورجوگۆل لە باخچە بچکۆلانەکهماندا، که هەریەکهمان پارچەزەوییهکی بچکۆلانەهی هەبوو، خەریکی کارکردن دەبووین. گولمان دەچاند و خەریکەبەردی بچکۆلانەمان لە دەوریان دادەنا. پارەوهکانمان پاک دەکردهوه و بووگۆکه و یارییهکانی ترممان لەسەر ریز دەکردن. ئیواران، بە شیوهیهک که ئیتر باخچە بچکۆلەکهمان دەبوو لەنیو

تاریکیه کی شیداردا چاو لیک بنیت، تیروپر ئاومان دها .
جاروباریش پوژ پوژی کۆلاره و بایهکان بوو. دهمانتوانی
چهندان سهعات رابوهستین و له شه‌ری نیوان با و
کۆلاره‌کانمان بروانین و کاتیکیش که کۆلاره‌یه‌ک سه‌رده‌که‌وت
و له هه‌وادا به‌رز ده‌بووه‌وه له که‌یف و خووشیدا ده‌ستمان به
قریشکه‌قریشک ده‌کرد .

جاروبار بۆ جه‌ژنی له‌دایکبوونی یه‌کیک له کچه‌کانی
گونده‌که بانگ ده‌کران و تا له ده‌وری میزه‌که دابنیشتی‌نایه و
له ژیر چاودیری دایکی ئه‌و مندا‌له‌دا که جه‌ژنی له‌دایکبوونی
هه‌بوو، خه‌ریکی خواردنی کیک و خواردنه‌وه‌ی شوکولاته‌که‌ی
به‌رده‌مان بووینایه هه‌موومان هه‌ر کچان و ده‌سته‌خوشکانی
یه‌ک بووین، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بۆ گه‌مه و یاریکردن
بچووینایه‌ته باخچه‌که‌وه ئیتر ده‌بووینه‌وه به مندا‌لانی خانه‌ی
مندا‌لان و ده‌بوو له سووچیکدا راوه‌ستاباین و هه‌ر
ته‌ماشاکردنمان بۆ ده‌مایه‌وه .

به‌لام ئیمه‌ی مندا‌لانی خانه‌ی مندا‌لانی کچی‌کمان
دۆزیبووه‌وه که پیکه‌وه هه‌موومان چه‌زمان له چاره‌ی نه‌ده‌کرد
و به نزمی سه‌یرمان ده‌کرد . ئه‌و له قوو‌لایی دارستانه‌که‌دا
ده‌ژیا و دایک و باوکیشی هی‌نده هه‌ژار بوون که له‌به‌ر
ده‌ستکورتی بۆ قوتابخانه‌که‌ی ئیمه، قوتابخانه‌ی خانه‌ی
مندا‌لانیان، ده‌نارد . ئه‌و کچه‌ ناوی (کریستینه) بوو و
ده‌یانوت: ئه‌سپیی هه‌یه . له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به نزمی
سه‌یرمان ده‌کرد و زۆر که‌یفمان پیی نه‌ده‌هات، به‌لام بۆ
جه‌ژنی له‌دایکبوونی بانگه‌یشتنی کردین . پیم وایه
(کریستینه)، به درێژایی ئه‌و دوو سه‌عاته‌ی که جه‌ژنی
له‌دایکبوونه‌که‌ی تیدا گیرا، له هه‌موومان زیاتر هه‌ستی به
ته‌نیایی کرد .

چەند رۆژ دواتر لە قەراخ دارستانە کەدا بینیمانەووە و لەوێش
دەچوو بیهوێت بەرەو لامان بێت، بەلام ئێمە دەستمان بەم
ئاوازه کرد:

کریستینە ئه سپیون!

جیگا کە ی پرە لە کێچ

کێچی هارو هاجن! ناتوانیت بیانگریت

چونکە هەموو باز دەدەن!

هەموو هەڵدەبەزنەووە!

(کریستینە) ش بە هەڵداوان خۆی کرد بە دارستانە کەدا و
لەبەر چاومان ون بوو. من هیشتا چەند وشە یەکم لە دەم
نەهاتبوو دەروە، کە هەستیکی سەیر دایگرتم و رۆژانی
دوای ئێوێش پەستی و دلتەنگی دایگرتم و هەر بیرم لە
(کریستینە) دەکردهووە.

(گورلی) پرسى: دەستى چەپ يان راست؟ و دەستەکانى لە پشتىبەو شاردەو. ئەگەر هەلبەتت، ئەوئى لە دەستدایە بۆ تۆ. ماوئىەک لە وەلامەکەم دوودل دەبووم و هەر هئىندەى برىارى دەست راستم بدایە، يەك دەم پەشيمان دەبوومەو، و هەمىشەش هەروا بوو، يەكسەر دواى ئەو دەمگۆرى بۆ چەپ و زۆربەى جارائىش هىچم بە دەست نەدەهئنا. هەر بە هەمان شىوئە بوو کاتى يارى دايک و باوک و مندالمان دەکرد، چونکە زۆرى دەخاياند تا دەمتوانى برىارى خۆم بدەم و بزائم دەمەوئت کاميان بم.

بەيانىبەكى يەكشەممە سەرپەرشتيارەکەمان بە خۆى و دوو سەبەتەى پىر لە تووتىک و رەشيلەوئە خۆى کرد بە ژوردا. بە کەيف و خۆشىبەکەوئە وئى: هەلبەتت؟ و ئەوئى زوو برىارى خۆى نەدایە هىچى پى نەدەرا. ئەوئى چاوەروانى نەدەکرد ئەو بوو، کە يەكسەر دەستم درىژ کرد، بەلام کە لىي پرسيم کاميانم دەوئت وتم: هەردووکیان! و هەر لەبەر ئەوئە هىچيانى نەدامى.

مامۆستاکەمان وئى: وەرە بزائم و وەکوو کچىکى ئازا و بوئرىش بە سزای خۆت بگە! بەلام من لە ئاستانەى دەرگاکەدا وەستا بووم و دوودل بووم. ئەو بەردەوام بوو و وئى: سەرى خۆت بەوئە مەئىشئىنە، خۆت دوا بخەيت. دەبئت هەر بە سزای خۆت بگەيت و چەندىش زياتر خۆت دوا بخەيت، سزاکەت هئىندە قورستر دەبئت. بەلام هەر ئەوسا کە ئەوئەندە خۆم خالافاندبوو، کە چىتر نەوئىرم زياتر لىي بچمە پئىشەو. ئىتر ئەو بەوئەرى هئىزىبەوئە پرى بە پىرچەکانمدا کرد و لە هەقى خۆشم زياترى تئىسرەواندم.

کچىکیان وئى: ناتوانيت زوو برىارى خۆت بدەيت، کام

تۆپیان ت دەوئیت، سوور یان زەردەکە؟ هئیندە بە دوودلییەووە
تەماشای هەردووکیانم کرد، تا ئاخریکەى وتی: ئەگەر هەر
ئێستا بریاری خۆت نەدەیت، هیچیان ت نادەم! و منیش
سوورەکیانم هەلبژارد. هەر زووش پەشیمان بوومەووە و بە
دریژایی ئەو پۆژەش بیرم هەر لە لای تۆپە زەردەکە بوو و
بیرم لەویان دەکردەووە.

پۆژیک سەرپەرشتیارەکیانمان بانگی کردمە ژوورەکی
خۆی و وتی: ئێستا ئیتر دەبیت لەنیوان مانەووە لەم خانەى
مندالانە و گواستەنەووە بۆ بەشیکی تر و پۆیشتن بۆ
(کۆپنھاگن) بۆ لای خال و خالۆزنت هەلبژیریت. ئەوان خۆیان
مندالیان نییە و پر بە دل دەخوازن لای خۆیان بتهئیلنەووە. من
ئامۆژگاری ئەووت دەکەم کە ئەمەى دواییان هەلبژیریت،
چونکە تۆ بە کەلکی ئەووە نایەیت لە خانەى مندالان بمینیتەووە.
بەلام، بیگومان، دەبیت خۆشت بریاری خۆت بدەیت و لە
ئێستاوە تا هەفتەیهکیش مۆلەتت هەیه بۆ بریاردان.

ئەو هەفتەیه، چەند جارێک، دوو مروۆى نامۆ، هاتن و
سەردانیان کردین. هەر یەکسەر دلّم چوو بە ژنەکەدا، بەلام لە
بەرانبەر پیاووەکەدا لە ترس و نامۆیی زیاتر هەستم بە هیچى
تر نەدەکرد. لە دواسەردانیاندا، ژنەکە بە تەنیا هات و منیش
بریارم دا لەگەڵیدا برۆم، بەلام هەر یەکسەر دواى ئەو بریارە
دەستم بە لووشکەلووشک کرد و نەمویست لەگەڵیدا برۆم.
بەلام ئەو رێک لەو کاتەدا هئیندە خەمبار دیار بوو کە
نەمتوانی دەست نەخەمە ناو دەستییهووە و وتم: ئەگەر گفتی
ئەوهم دەدەیتى بە (کارلا) بانگم نەکەیت، لەگەڵتدا دیم. ئەویش
بە پیکەنینەووە گفتی دامى و بە رى کەوتین.

له گهل خهونه سهوزه كاني گيادا، كه هيشتا له دهوري پييه كانم گوراني دهچري، له گهل تاريكي قوولي دارستاندا، كه هيشتا له نيو چاوه كانمدا خهوني دهبيني، به بياباني بهر ديني شار گهيشتم.

هر رويشتين و بهره و ژوو له م پليكانه وه بوئه و پليكانه رويشتين. به ده م گازنده و سكالاه: هر نه گهيشتين؟ وه لامى دامه وه: با گهيشتين، هر نه ختيكي تر و ده گهين. هر دوو نه و ممان ماوه و نه و جا پليكانه يه كي تر كه به ره وه هوره بانه كه دهچيت و ئيمهش له هوره بانه كه دا دهژين.

به لاي زور ده رگاي بيدهنگ و كشوماتدا، كه تابلوي ناوي خاوه نه كانيان وه كوو زيتر له سهريان ده درهوشانه وه و ناوه كانيشيان كه به پيتي زور ته نك له سهريان هه لكه نرابوون و مينا گژوكي اي رهش پيچيان خوار دبوو، رهت بووين. كه له ديواره نيوه هه لچنراوه كه ي لاي شانمه وه سه رم به ره و خوار شور كرده وه، هينده قوول بوو قاچه كانم ترس و له رز دايرگرتن و خو م گه يانده به ري نه و به ري پليكانه كان، به لام له و يش په نجه ره كان هه بوون كه نيگا كانيان به ره و قوولايي كو لانه كه ي پشتماله وه هه لمژيم. به ورياييه وه خو م له ناوه راستي پليكانه كان توند كرد و به ره و ژوو كه وتمه ري.

به كه يف و خو شيبه وه وتي: وا گهيشتين! و به سه ر پليكانه بچكو له كه دا به ره وه هوره بانه كه سه ركه وتين. هه و ره بانه كه له چه ند راره و پيكي تاريك و دريژكو له پي كه اتبوو و ريك له و جيگا يه دا كه يه كيك له راره وه كان قولي چه مان دبو وه وه، له ويدا ده ژي اين. له سه ر ده رگا كه مان نوو سرا بوو: (ي. پ. يينسن.) تابلوي ناوه كه ي ئيمه له وانه ي تر نه ده چوو و له جو ره شووشه يه كي سپيي تاي بهت بوو. نه و كليله كان ي له گيرفاني ده ره يئا و ده رگا كه ي كرده وه و چووينه ژووره وه.

زۆر بەختیار بوو. بە خۆی و بەختیەوه بە ژوورەکه‌دا بالەفریڤی دەکرد. بەختیارییە نووییەکه‌ی ئه‌و، من بووم. زۆر زۆرم خۆش دەویست، بە لām هەرچییه‌کم ده‌کرد و چۆنم ده‌خواست نهمده‌توانی وه‌لامی ئه‌و دلخۆشییه‌ی بده‌مه‌وه و به‌شداریی بکه‌م. هەر هینده‌م پئی کرا له‌سه‌ر کورسییه‌ک دابنیشم و له‌ ناخه‌وه‌ش بگريم و تاسه‌ و ئاره‌زووی گه‌رانه‌وه‌ بۆ خانه‌ی مندالانیش به‌رۆکی به‌رنه‌ده‌دام و بیرى ئه‌ویم ده‌کرد.

ده‌رگاکه‌مان کرایه‌وه‌ و (ی. پ. یینسن) خۆی کرد به‌ ژووردا. کراسیکی سپی و پانتۆلیکی له‌ به‌ردا بوو، که‌ قۆپچه‌کانی ناریکوپیک داخرا بوون. به‌ رووخۆشییه‌وه‌ ده‌ستیکی به‌ روومه‌تمدا هینا و وتی: به‌ خیر بییت بۆ ماله‌ تازه‌که‌ت. له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌ودا خۆم به‌ غه‌ریب ده‌هاته‌ پیش چاو و له‌ ئاست ده‌ستیدا نه‌ختیک به‌ره‌وداوه‌ سله‌میمه‌وه‌.

ده‌سته‌کانی (ی. پ. یینسن) زۆر زۆر سپی و کونج کونج بوون، ریک وه‌کوو شۆربای برنج که‌ دارچینی به‌سه‌ردا کراییت و، تا له‌ تواناشمدا بوو خۆم له‌و ده‌ستوپلانه‌ی دوور خسته‌وه‌. ژنه‌که‌شی به‌ختیار و دلخۆش له‌ تهنیشتیه‌وه‌ راوه‌ستا بوو. ئه‌مم زۆر به‌ دلدا چوو و زۆر خۆشم ویست و فه‌تیش فیڤی ئه‌وه‌ نه‌بووم (ی. پ. یینسن)م خۆش بوویت.

به‌ده‌م گۆرانیوتنه‌وه‌ به‌نیو ئه‌و جلو به‌رگانه‌دا، که‌ له‌ خانه‌ی مندالان وه‌رمانگرتبوون، ده‌گه‌را و یه‌ک له‌ دواى یه‌ک پارچه‌ خراپ و بیکه‌لکه‌کانی جیا ده‌کرده‌وه‌. هیچ سنووریکی بۆ ئه‌و شته‌ تازانه‌ نه‌هیشته‌بووه‌وه‌ که‌ به‌ زووترین کات وه‌ریانده‌گرم و وتی: له‌ سبه‌هینى دره‌نگتر نییه‌، ده‌چین و ده‌یانکریڤین! ده‌نگه‌ روون و به‌که‌یفه‌که‌شی بویرانه‌ له‌گه‌ل گریانه‌که‌ی نیو ناخی مندا ده‌ستویه‌خه‌ بووبوو. ئه‌و ژووره‌ نووییە‌ی که‌ تیددا

دانیشتبووم هیچ کاریگه‌رییه‌کی له‌سه‌ر من نه‌بوو. سووک و ئاسان نه‌مه‌دیه‌ینی و هیچ جییه‌کی بۆ پر نه‌کردبوومه‌وه. ته‌نیا ژوو‌ریکی خه‌مبار و کوشومات و گه‌وره له‌نیو ناخمداهه‌بوو و بۆشاییه‌ک که تا ده‌هات گه‌وره و گه‌وره‌تر ده‌بوو و تا ئه‌و جییه‌ی که ئیتر خۆم پێ رانه‌گیرا و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌نگم به‌ گریان و نالین کرد.

وه‌ک ئه‌وه‌ی داوای لی‌بووردن بکات، به‌ (ی. پ. یینسن)‌ی وت، که له‌و کاته‌دا نه‌ختیک نا‌ره‌حه‌ت بووبوو و هه‌لسا و چوو‌ه ژوو‌ریکی تره‌وه: بی‌گومان که‌که‌مان ماندوو‌ه و بی‌ری هاو‌ریکانی‌شی ده‌کات. به‌ رووخۆشیشه‌وه رووی له‌ من کرد و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: دل‌نیا‌به، که هه‌ر له‌ سبه‌ینی‌وه هه‌موو شتی‌کت لا خو‌شتر ده‌بی‌ت و ئه‌گه‌ر هه‌زیش له‌وه نه‌که‌یت لای ئی‌مه‌ بمینی‌ته‌وه، ئه‌وا ده‌توانیت بۆ خا‌نه‌ی مندا‌لان بگه‌ری‌یه‌ته‌وه و به‌لام، هه‌ر چۆنی‌ک بی‌ت، پێش ئه‌وه ده‌بی‌ت جووتیک گۆره‌وی سوورت بۆ بک‌رین.

هه‌ر به‌و دوو گه‌فته‌وه، که وه‌کوو دوو چرای پرته‌پرت‌که‌ر که به‌ کزی له‌و تاریکییه‌دا داگیرسا‌بوون و به‌ تاسه‌ و ئاره‌زووی خا‌نه‌ی مندا‌لان و ئه‌و ترس و له‌رزوه‌ که له‌ به‌ران‌به‌ر ئه‌و دنیا تازه‌ و نادیا‌رده‌دا که رووبه‌رووی بووبوو‌مه‌وه، چاوه‌کانم چوو‌نه‌ خه‌و و خه‌وم لی‌ که‌وت.

گەران بەنیو فرۆشگاگەدا هیچ خۆش نەبوو! سەرەتا دەبوو لە دەروازەییەک کە بە دەوری خۆیدا دەخولایەووە رەت بیت، دەروازەییەک کە چوار بالی هەبوو و بالەکانی بەلەز و خیرا، وەکوو پەروانەی ئاشیک، دەخولانەووە و ناشزانم چەند جار و چەندێ لەنیویدا مامەووە و بە دەوریدا خولامەووە تا دەستی لی گیر کردم و بۆ لای خۆی راکیشام، بەلام ئەوەندەیی خایاند کە ترس بەویدا رابگات بە برووسکەکەیی خۆی لە پەلوپۆم بخت. ئەو لەگەڵ خۆیدا راپیچی کردم و منیش وەکوو بووکەپەرۆینەییەکی شلومل و بی ئیسک و پرووسک دوای کەوتبووم. بەنیو کۆلانی تەنگەبەر و درێژ درێژدا کە بەو میزانەیی شتیان لەسەر دانرابوو دروست بووون دەیهینام و دەیبەردم. لە هەموو لایەکیشەووە بی سەر و بەر شتومەک لەسەر میزەکان دانرابوون، شتومەکیکی هیندە زۆر و زەبەن کە قەت پێشتر نەمدیبوون و منیش بە دەمی داچراووە، وەکوو ئەوێ چاوەکانم هیندە گەورە نەبن بەشی ئەو بەکن ئەو شتگەلە بەدی بکن، تەماشام دەکردن.

لەو کۆلانەدا، کە ئەمبەر و ئەوبەری لە تۆپەقوماشی لەسەریەکەهەلچنراو پیکهاتبوو، راوەستاین و ئەو دەستی کرد بە قسەکردن لەگەڵ ئەو ژنەدا کە لەودیوی میزەکەووە راوەستابوو. تەنیا سنگ و بەرۆک و دەموچاوی لە منەو دیار بوون. چالیکێ لەنیوهراستی سنگیدا هەبوو و بە لایەکیەووە مقەستیکی بریقەدار و، بە لایەکەیی دیکەشەووە سەرینوکیەک کە دەریگەلیکی تی چەقینرابوو، هەلواسرابوو. لووتیشی هیندە چرچولۆچی گەورە گەورەیی تیدا بوو کە پیت و ابوو بە دەرزایی سەرخەر دەرزیناژن کراو.

ئەوان بەو بەرزییەووە وەستا بوون و دەستیان لە

پارچه قوماشه‌کان د‌دا و منیش له‌م خواره‌وه بۆنم به قوماشه‌کانه‌وه ده‌کرد و هه‌رنا و به‌په‌رۆشه‌وه به‌زمانی مه‌تر و سه‌نتیمه‌تر که‌وتنه‌یه‌کتر دواندن و ئەو ژنه‌ش که له‌ودیو می‌زه‌که‌وه راوه‌ستابوو، هاته‌ده‌روه و پارچه‌قوماشی‌کی لولکراوی زه‌دی کرده‌وه که خه‌ت خه‌تی ره‌شی له‌سه‌ر بوو و ئەوجا قوڵی‌کی به‌رز کرده‌وه و سه‌ری‌کی پارچه‌قوماشه‌که‌ی کرد به‌بنال‌مدا و تا سه‌ر ئانیشکم دریزی کرده‌وه، پاشان له‌ژیر چه‌ناگه‌می توند کرد و تا سه‌ر ئەژنۆکانم به‌ری دایه‌وه و دوا‌ی ئەوانه‌ش پێچ‌ی‌کی به‌ده‌وری که‌مه‌رمدا پێ دا و به‌رده‌وامیش هه‌ر به‌زمانی مه‌تر و سه‌نتیمه‌تر له‌گه‌ڵ یه‌کتردا ده‌دوان و ئەوجا بۆ ئەودیوی می‌زه‌که‌گه‌رایه‌وه و تۆپه‌قوماشی‌کی له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ کرده‌وه و چیلکه‌یه‌کی هینایه‌پیشه‌وه و چوار جار به‌سه‌ر قوماشه‌که‌دا بازی پێدا و پاشان مقه‌سته‌که‌ی له‌به‌رۆکی کرده‌وه و ئەویش وه‌کوو ماسییه‌کی زیندوو به‌خۆشییه‌وه به‌نیو قوماشه‌که‌دا که‌وته جوو‌له‌. پاشان پارچه‌یه‌کی له‌تۆپه‌کاغه‌زه‌که‌ی به‌رده‌می کرده‌وه و قوماشه‌که‌ی تێدا پێچایه‌وه.

به‌ره‌و می‌زی‌کی تر چووین و جلو به‌رگی ژیره‌وه‌مان کړی. ژیرکراسه‌کان به‌قوچ‌ه‌ی له‌ئیسک دروستکراوی سپی داده‌خران، له‌خانه‌ی مندالان به‌قوچ‌ه‌ی له‌می‌تال دروست کراو دامانده‌خستن. گۆره‌وی تا سه‌ر ئەژنۆ دریشی کړی، گۆره‌وی سووریش، به‌لام ئەوه‌نده جووته‌گۆره‌وی کړی که هیچ جی‌گایه‌کی بۆ شادی و خه‌نیبوون بۆ گۆره‌وییه سووره تا سه‌ر ئەژنۆ دریشه‌کان نه‌ه‌ی‌شته‌وه.

پاشان چووین بۆ به‌شی یاریی مندالان، به‌لام له‌وێ ئەوه‌نده‌ی شت لێ بوو که ده‌مویستن و ئەوه‌نده‌ش زۆر بوون

که قهت به چاوی خۆم شتی وام نه‌دیوو و به جوړیک که هیچ کامیکیان بهر دلم نه‌کهوت و په‌نجه‌م له‌سه‌ر هیچیان دانه‌نا .
ئو میزه‌لدانیکی شینی بو کریم و وتی: ناگات لی بیت له
ده‌ستت بهر نه‌بیت! منیش هینده توندوپر په‌نجه‌کانم له
ده‌زووه نادیاره‌که‌ی گیرکردبوو که نازار و ئیشیان پی
که‌وتبوو.

ماندوو بووم، هینده ماندوو که ده‌مویست پیلووه‌کانم لیک
نیم و یه‌که‌وراست خه‌و دایگرتم، به‌لام ئو به دواى خویدا
کیشی کردم و به‌و که‌یف و خو‌شیی‌ه‌ی خو‌یه‌وه ده‌یویست چاو
به‌ه‌موو شتی‌کدا بگی‌رم و گشت شتی‌ک ببینم. دواى ه‌موو
ئمانه چووینه به‌شی پیلوو و له‌سه‌ر کورسیی‌ه‌ک
دایاننیشاندم و کارمه‌ندی به‌شه‌که‌ش یه‌ک له دواى یه‌ک
پیلوو له پاکه‌ته‌کان دهرده‌هینا و پیلوو‌ه‌کانیش له‌نیو
ته‌نکه‌کاغزی نه‌رمونیانی پاکه‌ته‌کاندا لی راکشابوون و زور
پیلوو پی تاقیکردمه‌وه و به‌ده‌ستی به‌بنی پیلوو‌ه‌کانیدا
ده‌کیشا . هینده ماندوو بووم که نه‌مه‌توانی یارمه‌تی بده‌م و
پیه‌کانیشم وه‌کوو به‌رد لال و قورس بووبوون و بی‌جگه
له‌وه‌ش به‌ته‌واوی به‌میزه‌لدانه‌که‌مه‌وه خه‌ریک بووم و، چونکه
چه‌ند جاریک خه‌ریک بوو له ده‌ستم به‌ر بی‌ت و بکه‌ویته ده‌م
ه‌وا، ه‌ه‌ولم د‌دا له ده‌ستم به‌ر نه‌بیت. ه‌ردووکیان وتیان:
بزانه ده‌توانیت پی‌یانه‌وه بر‌ویت! ه‌ه‌ستمه‌سه‌ر پی و
پیلوو‌ه‌کان قاچیان گرتم، به‌لام هینده ماندوو بووم که نه‌توانم
پی‌یان بلیم قاچم ده‌گرن و ه‌ردووکیان، ئه‌ویش و
کارمه‌نده‌که‌ش، له کاره‌که‌یان رازی بوون و به‌کارمه‌نده‌که‌ی
وت: ئه‌م جووته‌مان ده‌ویت و بی‌گومان منداله‌که‌ش ده‌یه‌ویت
جووته تازه‌کانی له پیدا بیت و ئه‌گر زه‌حمه‌ت نه‌بیت

کۆنه کانمان بۆ بپپچه رهوه. ئەوجا بهو پپلاوه تهسکانه وه و به
میزه لدانیک و ترسی ئەوه وه له دهستم بهر نه بیت،
فرۆشگا که مان به جی هیشته.

به لām له دهره وهی فرۆشگا که ئەوهنده سه روسیمای خه لکی
نه دیو و نه ناسیاو به لامدا تیپه رین، که ترسام و دهستم له
په تی میزه لدانه که م شل بوو و ئەویش هیدی هیدی به سه ره ئەو
حه شاماته دا به رهو ئاسمان بهرز بووه وه. ئەو ههر
رایده کیشام و به پیکه نینیشه وه وتی: ده برۆ دهی، ده بووایه
په ته که هیت توندتر بگرتایه، به لām وه ره با بچین بۆ
قاوه خانه یه ک و شوکولات بۆ بکرم. به بیدهنگی دوا ی که وتم.
ده میک بوو فییری ئەوه بوو بووم که به بیدهنگی بۆ شته
له دهستچوه که نام بگرم.

قاوه خانه که نه وه تاریک بوو، دوو که لی رهش و شینباوی
جگه ره به لای دهموچاوماندا رهت ده بوو و پاشان له قالاییدا
دهتوایه وه و له چاو ون ده بوو. ئەو پیاوهش که رۆبیک سیپی
له بهردا بوو، له م میزه وه بۆ ئەو میزه دهچوو و له گه ل
هه مووانیش قسه ی ده کرد، له دوا ییدا هات بۆ لای میزه که ی
ئیمه و له کووی وا قوول و گه وردها که دهموچاومانیشی تیدا
ده خنکا شوکولادی بۆ هیناین و له سه ره شوکولاده که ش ورده
قووی سیپی و بچکۆله ی له که فی شیر ی چه ور دروست بوو
مه له یان ده کرد. کیکه که ش به که ره ی سیپی شیر ی چه ور
سواخ درابوو و له نیویشیه وه چه ند چاویکی سووری له مره با
سه یریان ده کردین و هه رچه ندهش زۆر ماندوو و نار هه تیش
بووم، به لām له کاتی که دا که بۆی باس ده کردم که کاتی که
چووینه وه بۆ ماله وه سوپاسی (ی. پ. یینسن) بکه م و ده ست
له ملی بکه م و ئەملاولای ماچ بکه م بۆ ئەو هه موو شتانه ی
وه مرگرتبوون، وای لی کردم که دوو پارچه له کیکه که بخۆم.

پهريشان بووويوم و له ناخمهوه ئاوازيك بهرز دهبووه: ناتوانم!
 ناتوانم! ههزم له چارهي نيبه و قهتيش ناتوانم ماچي بکهه.
 دواي ماوهيهکه به بيدهنگي بيرکردنهوه، وتم: ناچارم ئهوه
 بکهه؟ وتي: چي بکهيت؟ وتم: "سوپاسي (ئهوه) بکهه!"
 بهسهرسوورمانهوه سهيريكي کردم: بيگومان و ناشبيت ئيتر
 بهو بلبيت: (ئهوه). لهمهودوا دهبيت خوت فير بکهيت پيمان
 بلبيت: دايه و بابه. وشهي دايک و باوک له جي خوم سريان
 کردم. به چپهوه به خوم وت: قهت ئهوه ناکهه، قهت قهت! به
 لاني کهمهوه بهرانبهه به (ئهوه). ههزم له چارهي نيبه و براييهوه.
 به گشت پاکهتهکانمانهوه سواري ترامهکه بووين و من نارحههت
 بووم و دلم تيکهه دههات و به دريژايي ريگاکهش ههه بيرم له
 دهستههملکردن و ماچکردني (ئهوه) دهکردهوه. ئهوه ناکهه،
 نايکهه و براييهوه! ههه لهو کاتههدا هيندهي تر دلم تيکهه ههات
 و ناچار بووين بهوهي له ويستهگيههک دابهزين و ههه لهگهه
 دابهزينيشدا، دلم هيندهي تر تيکهه ههات و رشامهوه.

به لام (ئهوه) له مالهوه نهبوو. ئهه سهيري کاغهزيكي بچکولهي
 کرد و وتي: چوهه بو ئيش! لهبهه ئهوههش که بوم نهبوو به (ئهوه)
 بانگي بکهه، بوشم نهبوو بيرسم: ئهي (ئهوه) کهي ديتهوه؟
 لهبري ئهوه وتم: به دريژايي روزهکه ههه به تهنيا خومان له
 مالهوه دهبين؟ ئهه ليم تينهگهيشهت و پيي وابوو که بير و خهيالم
 لاي ئهوه و بييري دهکهه. دلي دامهوه و وتي: سبهيني، سبهيني
 ديتهوه و به دريژايي روزههش ههه له مالهوه دهبيت.

بۆ سبەینى يەكەم شت كە چاوم پىتى كەوت، جلو بەرگە تازە كانم بوو كە لەسەر مېزە كە بلاو كرابوونەوه و يەكسەر ئەوهم بىر كەوتەوه كە دەبىت سوپاسى بگەم و ئەو شەم بىر كەوتەوه كە ئەو پوژە لە مالى دەمىننیتەوه و ناچیتە سەر كار. چاوم داخستەوه و خۆم كردهوه بە نووستوو. خالۆژنەكەم ئەوكاتە هەلسا بوو و لە موبەقەكەدا تەقەتەقى بەو كوپانە خستبوو كە قاوەمان تىدا دەخواردەوه و هاتە ژوورەكە و سەرەى رازاندەوه و بانگى ئەوى كرد. بە خۆى و چاوه سوورە نيوەكراوه كانىهوه خۆى بە ژووردا كرد و بەملا و ئەولايدا دەپروانى. هەر كە خالۆژنم گەرايهوه بۆ موبەقەكە، بەپەلە لە جىگا كەم هاتمە دەرەوه و چوومە لای ئەو هوه، دەستيم گرت و خۆم بۆ چەماندەوه و سوپاسم كرد. ئەو وىش دەستىكى بە روومەتدا هينا و وتى: تۆ دەبىت هەر بۆ خەلكى غەيرە خۆت بچەمىننیتەوه! ئىمە كەسى تۆين و غەيرە نين، من باوكتم و ئەو وىش دايكتە و هيندەش نابات فىر دەبىت بە دايە و بابە بانگمان بگەيت.

لەگەل قاوەكەدا جوړە نانكى تايبەت و گەرموگور و گەورە گەورەى بۆ دانايىن و، بە كەرە كە وەك پەلەيهكى رەش بەناو نانەكاندا داچۆرابوو سواخ درابوون. ئەو نيوەيهى نانەكە كە لە بېشكەيهك دەچوو ئەوئەندە خوښ ديار بوو كە يەكسەر ددانەكانم تى گير كردن و يەكسەريش بىدەنگى و كشو ماتی مېزەكەمانى داگرت. خالۆژنم وتى: قەت نابىت ئەو نانەى كە لە سەرى سەرەوه دانراوه بخۆيت، كاتىك باوكت لەگەلمان دانىشتوو. چونكە ئەو بە تەنيا حەزى لەوهيه و هەر ئەو وىشه كە پارەمان بۆ پەيدا دەكات، هەربۆيه باشتري شتىك كە لە مالىماندا هەيه دەبىت بەر ئەو بگەوئەت. بە ترسىكەوه نانەكەم لە جىيى خۆى دانايەوه، بەلام ئەو وتى: تازە مادام لىت

خواردوه، دهبیت تهواویشی بکهیت! نانهکهی بۆ دریژ کردم و به نیگایهکی هینده رهش و تاریکهیشهوه سهیری کردم که هیچ حهز و ئارهزوویهکم لیی نهما.

دوای قاوهخواردنهوه، سهرتاپا جلو بهرگه تازهکانمی له بهر کردم هوه و، کاتیک به تهواوی هه موویانی له بهر کردم، له نیوه راستی ژووره که دا داینام، خۆم وه کوو ئه و بووکۆکانه دههاته پیش چاو که له نیو جامخانان داده نرین و ئه وانیش به خوشییه وه سهیریان ده کردم. هیچ پارچه یه که له جلهکانی خانهی مندا لآنم له بهر دا نه مابوو. به لاچاو ته ماشای جلو بهرگهکانی خانهی مندا لآنم کرد و به ئاواتی ئه وه وه بووم هه ره هیچ نه بیت رییان بدامایه پارچه یه که له و جله کۆنانه له بهر بگردایه: بۆ نمونه ژیرکراسه که م، پیم وابوو ئه گهر وا بووایه زیاتر ههستم به ئازایه تی و بویری ده کرد.

خالۆژنم به خوشییه که وه وتی: دهی برۆن و تا خوانی نیوه رۆ ئاماده ده بیت پیاسه کی دوورودریژ بکه ن! و به که هیفوخوشییه وه سهیریکی من و ئه ویشی کرد. (ی. پ. یینسن)، چاکه تیکی مۆری ره شباوی کرد به سه ره جلهکانیدا و گۆچانیکی که مه زیوینی کرد به قۆلیدا. دهستی گرتم و به دوای خۆیدا به نیو جاده دوورودریژ و ناخۆشهکاندا که وتینه پیاسه و گهران، کاتیکیش که دهیویست سلاو له ناسیاوهکانی بکات، دهستی منی بهر دها و به تهواوی کلاوه که هی بۆ بهرز ده کردنه وه و هیندهش سه ری بۆ داده نه واندن که پیم وابوو ئیتر جاریکی تر ئه و کلاو و سه ره به یه کتر ناگه نه وه. دهستم له ناو دهستیدا خۆش نه بوو. وه که ئه وه وابوو که له دهستکی شیکی گهره ئاخرا بیت و نه زانیت له چ سووچیکیدا ئارام بگریت و ههست به دلنیاپی بکات.

قاچه كانم زۆر له دوای ئەوهوه، هیندهی درژیی قۆل و باسکی ههردوو کمان پیکهوه، رییان دهکرد. ئەو ههستی به هیچ نهدهکرد. شانازی بهوهوه دهکرد که له گهڵ (کچه کهیدا) به پێدا دهروات. ئەوجا به ناسیاویکی ناساندم که لێی هاته پیشهوه و لێی پرسیم.

ههه ئهوهندهی گهیشتینه بهردهم قاوهخانهیهک که بیرهشی لێ دهفرۆشرا پێی وتم: تینووت نییه؟ و به چاوهروانییهوه به چاوه شینهکانیشی تهماشای کردم. به سهه نامازهم بۆ کرد که تینوومه و ئەوجا رایکیشامه ناو قاوهخانهکهوه و کهوتین بهسهه دووکه لێ جگهره و دهنگی گری ئەوانهدا که لهوێ دانیشتبوون. له نیوه راستی قاوهخانهکهدا میزیک دانرابوو و تهختهکهی سههه هیندهی چیمه نیکی تازهبهرداو سههوز بوو، چهند پیاویکیش به خۆیان و قۆلهه لکراوهکانیانهوه له دهوری راوهستا بوون و به گوچانی دریژ دریژ لهو توپه سپییانهیان ههدهدا که به بێدهنگی بهسهه فهرشه سههزهکهدا گل دهبوونهوه و کاتیکیش بهر یهکتر دهکهوتن ههموو پیکهوه خورته و بۆله و دهنگیان لێ بهز دهبووهوه.

که گهیشتینه لایان هاواریان لێ ههلسا: ئەم کاتهت باش، بێنسن! و پرسییان: ئەئێم کچه قزکاله بچکۆلهیه کییه لهگهلتدا؟ بۆ لای میزیکێ بردم و پرووی لهوان کرد و وتی: کچه کهمه! به دهنکه گرهکانیان دایانه قاقای پیکه نین و وتیان: مالت کاول نه بێت، چ زوو! تۆ تا دوینیش کچت نه بوو. چیه بهرهمی خهتایهکی گهنجانیه؟ ئەویش بهسهه ریاندا قیزاندی: دهمتان داخهن! و ههمان نیگای رهش و تاریک، ریک وهک ئەو کاتهی که نانه کهم هه لگرت، سهه روسیمای داگرت. که میک دواتر لیم پرسی: خهتای گهنجانه، یانی چی؟ ئەویش وتی:

سه‌ری خۆت به‌و شتانه‌وه مه‌ئیشینه و، هه‌ر ئه‌وساش مه‌یگیره‌که هات و ئاوی لیمۆ بۆ من و شووشه‌یه‌کی سه‌وزی تۆخ که له‌سه‌ری نووسرابوو (توبۆری) له‌ به‌رده‌می ئه‌وی دانا. که ئاوی لیمۆکه‌ی بۆ من کرده په‌رداخه‌که‌مه‌وه وه‌کوو خۆریک که قوولپ بدات وا بوو و له‌و شووشه‌ ته‌لخ و تاریکه‌شه‌وه خواردنه‌وه‌یه‌کی زه‌ردی قاوه‌ییباو پ‌ژایه‌ خواره‌وه و تا ده‌هات له‌ناو لێوانه‌که‌ی ئه‌ودا زیاد و زیاده‌تر ده‌بوو و تا له‌ دواییدا وه‌کوو ریشی‌کی سپی ده‌هاته به‌ر چاو. به‌ گرنگیه‌کی ته‌واوه‌وه چاوم له‌ ریشه‌ سپیه‌که بریبوو و زۆریش هه‌زم ده‌کرد له‌باره‌یه‌وه لێی بپرسم و دوا‌ی ماوه‌یه‌که تێرامان و وردبوونه‌وه له‌وه‌ی که چۆن بتوانم خۆم له‌ وشه‌ی مۆله‌تپیدراوی (باوک) و وشه‌ی یاساخکراوی (تۆ) بدزمه‌وه، وتم: ئه‌ری پیاو ده‌توانیت ریش بخواته‌وه؟ ئه‌و وتی: مه‌به‌ستت چیه‌، کچم! ده‌ستم بۆ شته‌ سپیه‌که‌ی ناو په‌رداخه‌که درێژ کرد. ده‌ستی به‌ پێکه‌نین کرد و وتی: ئه‌وه! ئه‌وه که‌فی بیریه‌. و ده‌ستی به‌ خواردنه‌وه‌ی بیره و که‌فه‌که کرد و پاشانیش به‌ که‌فه‌که‌ی ده‌وری ده‌مویلیه‌وه ئه‌وه‌نده سه‌یروسه‌مه‌ره دیار بوو که نه‌متوانی خۆم بگرم و پێ نه‌که‌نم. هه‌ر ئه‌وساش به‌ جددییه‌که‌وه سه‌یری کردم و وتی: پیاو به‌ باوکی خۆی پێ ناکه‌نیت.

له‌ ته‌نیشته‌ په‌رداخ‌ی بیره‌که‌وه، په‌رداخ‌ی‌کی بچووک دانرابوو. قه‌ت له‌وه‌وپێشتر په‌رداخ‌ی وا بچکۆله‌م نه‌دیبوو، وه‌ک گۆله‌جه‌ره‌س ده‌ینواند و پر بوو له‌ ئاو. ئاوه‌که‌ی کرده ناو بیره‌که‌یه‌وه و، له‌ کاتی‌کدا که به‌ لاچاوێک سه‌یری میوانه‌کانی تری ده‌کرد، وتی: بیره‌که هێنده‌ خه‌ست و قورسه‌، که ده‌بیت نه‌ختی‌ک به‌ ئاو روونی بکه‌مه‌وه. یه‌کی‌ک له‌ پشتی میزه‌که‌ی

ئیمه وه دهستی به حیلکه حیلک کرد و ئەویش به توورپیه وه
پرووی وەرگیرا و پرووی تیکردن و وتی: کەس قەسە یەکی
هەبوو؟ بەلام هەر یەکسەر بێدەنگی ئەو ناوێ داگرت و
کشومات بوو. دواي ئەوێ به توورپیه وه چاویکی بەنیو
مەخانیە کەدا گیرا، وتی: هەستە با برۆین.

بریار بوو کە بچین بۆ لای نانەواکە و نانی تایبەت بکڕین
تا بە چایی و قاووه بیخۆین. نانەواخانە کە کەوتبوو
ژێرخانی کە وه و کاتی ک دەرگا کە یمان کردە وه بۆن و
بەرامە یەکی گەرموگور بەرەو روومان هات و بەرەو ژوورە وه
پرایکی شاین. هیندە ی نان و شیرینی ش، زەردە زیرە ی لی بوو و
هەریە ک لە نانەکانیش ناوی تایبەتی خۆیان هەبوو و هەر
جاری کیش ئەو ژنە ی لە ویدیوی مێزە کە وه پراوە ستابوو
یەکی کانی هەل دەگرت، گەوالە یە ک زەردە زیرە بەو ناوێ دا
دەبوو وه. هەر لە و کاتە شدا لە ژێرخانی کێ ترە وه، کە لە و ی
یە کە میان قوولتر بوو، نانەواکە بە خۆی و نانە برژاو و
تازە کانی وه هاتە دەرە وه و دەموچاوی ش و هکوو سە مونی کێ
نە برژاو سپی سپی بوو بوو.

دواي دیدە نی نانەواکە ش بریار بوو بچین و گول بۆ
(دایک) م بکڕین و ئەو وتی: دەبیت تۆ بی دەیتێ. چەند
مەندی لانە یەکی کړی، کە من حەزم لی نە دەکردن. کاتی کیش
هاتینە وه ماله وه و مەندی لانە کانم بۆ پراگرت و دامە دەستی،
تەنیا سەیری کێ ئەو ی کرد و وتی: بەلام یینسن، دیسان
مەشروبی قورست خوار دوو هتە وه؟! منیش وتم: نەخیر، (ئەو)
مەشروبی قورسی نە خوار دوو هتە وه، بە لکو تە نانەت ئاوی ش
کرده ناو بیرە کە یه وه. ئەوجا هەردووکیان دەستیان کرد بە
پیکە نین. بەلام پاشان بە توورپیه وه پرووی تیکردم و وتی: من

(ئەو) نىم بۆتۆ و مندا ئىش نابىت خۆى له قىسە و باسى
گەرەكان هەلقور تىننەت. كاتىكىش وىستمان ئەو نانانە
بخۆين كە كە كرىبوومان، من حەزم لە دانە يەكى تايبە تيان
بوو، بەلام هەرزوو رووبە رووى نىگا تارىك و رەشە كەى
كردمەو و هەر زووش لەو تىگەيشتم كە ئەو حەزى لەو
جۆرەيانە. خالۆژنم جۆرىكى ترى بۆ راگرتم و وتى: سەيركە
ئەمیان خۆرىكى بچكۆلەيش لە ناوەر استىدايە. بەلام من
حەزم لەم جۆرەيان نەدەكرد كە خۆرىك لە ناوەر استىدا بوو.

زۆر پەلەیان بوو، پەلەیان بوو لەوەدا که خۆشەویستیم بە دەست بەیئن. ئەووە راستە که من ماوێهەکی دوورودریژ بە ئاواتی ئەووەو بووم که سانیک هەبن بە باوک و دایک بانگیان بکەم، که سانیک هەبن بە هی خۆیانم بزائن، بەلام ئیستا ئەو وشانە بە ئاسانی بە دەمدا نەدەهاتن. لە بەرانبەر خۆشەویستیە چلێسەکە ی ئەواندا که هیچ وەختیکی بۆ خۆشەویستیە کە ی من نەهێشتبوو، بە لکو لە هەموو لایەکەو پەلاماری دەدام و هەناسە ی لەبەر بریبووم، دەسلەمیمەو.

هەموو شەویک بەر لە نووستن خۆم لەسەر هەردوو وشە ی: باوک و دایک رادەهینا. ئەو وشانە ی که دەمانیکی دوورودریژ بە ئارەزووی مانا و ناوەرۆکیانەو بووم و ئیستاش هیندە زەحمەت بوون که نەدەکرا بیانلێم و بە کاریان بەینم.

بەلام ئەوان چییان بکردایە لە کاتی کدا که نەیان دەتوانی جیی ئەو کەسانە بگرنەو که خەونم پێو دەبین؟! ئە ی من چیم پێ دەکرا لە بەرانبەر ئەو دەدا که ئەوان دەمیک بوو بە ئاواتی ئەووەو بوون که سیکیان خۆش بووێت و مندالکیان هەبیت؟! هەربۆیە لە دەوری یەکتر دەخولاینەو و، بەبێ ئەو ی شیوێهەکی لەبار و گونجاوی وا بدۆزینەو تاکو تێیدا بە یەکتر بگەین، تاسە و ئارەزووی هەمان شتمان دەکرد.

رۆژیکیان خالۆژنم بەوپەری شادی و خۆشییەو بۆ مال هاتەو و وتی: ئیتر تۆ بوویت بە کچی راستەقینە ی ئیمە. تەنانەت پادشاش دانی بەو دەدا ناو و ئەوجا کاغەزیکی ئەستووری سپی پێشان دام که لە ژێر ناوی من و ناوی ئەو دا مۆری پادشایانە ی لێ درابوو. ئەو هەم هیندە بەلاوێ گرنگ بوو که تەنانەت پادشاش منی دەناسی، که بۆ ماوێهەکی

دوورودریژ چاوم له میوی سووری سهر کاغهزه که نه ترووکاند. ئه ویش له خوشیاندا هینده شاگه شکه و دلشاد بوو که کاغهزه که ی له دست وهرگرم و وتی: بو ئه وه ی که س دهستی پی رانه گات، له وجه که مه جه یه دا که له خو مان نه بییت له گشت که سینک په نهانه، دهیشارینه وه! ئه و جا ناوچه وانی ماچ کردم و دووباره ی کرده وه: ئیستا ئیتر تو کچی منی، کچی راسته قینه ی منی! من ئه وم زور خوش دهویست، نه مده توانی خوشم نه ویت و ورده وردهش دلم بو ی کرایه وه و وه کوو دایکی راسته قینه ی خو م ته ماشام ده کرد، به لام نیوانه رییه کم هه لیزارد و بریارم دا له وه ودوا به (موددی) بانگی بکه م.

له شاردا ئاسمان نىيە. ھەموو شتىك له بەردە. بەرد بۆ پىيەكان. بەرد بۆ چاۋ. ئەگەر بکەويت، بەرد بۆ لەش. پىيەكان تووشى ئازار دەبن و چاۋيش، بۆ ئەوھى بە دواى ئاسمانىكدا بگەرىن، بىھوودە، دەبىت بە دىۋارى خانوۋەكاندا ھەلزنين.

له شاردا، باران جىاوازتر له دەرەوھى شار دەبارىت. بەردەكان ناتوانن بخۆنەو، تەنيا ئەوئەندە دەتوانن رى بدن بارانەكە بىباک بەسەر روومەتە رەق و تەقەكانياندا، بەرەو درزەكانى نىوانيان داچۆرىت، بەلام له دەرەوھى شار، زەوييەكە، بە دەمولیوھ تىنوۋەكانى بارانەكە دەخواتەو.

رۆژەكانى شار، له رۆژەكانى دەرەوھى شار، كورتترن. كاتزمىرەكانى شار، رۆژ لەت لەت دەكەن، بەلام له دەرەوھى شار، رۆژ ھىندەى ئەو پرده درىژە كە كازىوھى بەيان بە بوولیلەى ئىۋاران دەگەيەنىت، لەوئى گولەكان، دەم پر له ئاوونگەئەستىرە، له خەو ھەلەستەن، بەلام له شاردا گولەكان بە لارەملى لەنىۋو زىندانى پەنجەرەكاندا گەورە دەبن و ئىۋاران بە دواى ئەستىرەكاندا دەگرين. له شاردا، درەختەكان له ريزى نەبوون و، چەند دانەيەكى پۆشتە و پەرداخ نەبىت، كە بەو ژنانە دەچن يەكشەممان خۆيان دەگوڤن، ھىچى تەرت بەرچاۋ ناكەوئەت. بەلام له دەرەوھى شار، پىاۋ ناچارە درەختەكان بېرىتەوھ بۆ ئەوھى رى بۆ ژنە بەناز و فيزەكانى يەكشەممان خۆش بكات.

له شاردا، خانوۋەكان زۆر بەرزن. شەقامەكان، وەك بناغەى زۆر قوول بەنىۋو خانوۋەكاندا رەت دەبن. له دەرەوھى شار، مروڤ دەتوانىت سۋارى سەربانى مالەكان بىت و، ئەگەر لەسەر پەنجەكانى بوەستىت، دەتوانىت راستەوراست له پەنجەرەكانەوھ بنوارىت. له مالەكانى شاردا، پلىكانەكان

بیسنور بەرەو بەرزایی ھەلکشاون، وا پیدەچیت مروّف لەنیو قاوغی ھیلکەشەیتانۆکەھەکی زەبەلاحدا بەردەوام لە ھاتوچۆدا بیت. لە شاردا، مروّف بەترسەو بەلای دەرگا بێشومارەکاندا تێپەر دەبیت، ئەو دەرگایانەکی بەوونەتە مەنزلی ترسە گەرەکان. لە دەرەوھی شار، مروّف تەنیا دەچیتە ژورەو و، یەکسەر، خۆی لەنیو مالاکەدا دەبینیتەو. لە شاردا، کەرەسەکانی ھاتوچۆکردن زۆر لە مروّف گەرنگترن. ئەسپەکان، ھەمیشە بەرەوپیئش و بە لاچاوەکانیانەو، رێ دەکەن. زیاتر لە دوو دەقیقەش، کچیکی بچکۆلەکی لادیی ناتوانیت بێباکانە لەگەڵ خەونەکانیدا رێ بکات، بەر لەوھی ئوتۆمۆبیلەکان بێن و بە دەنگی ھۆرنە رەشەکانیان خەونەکانی تیکوپیئک بشکێن. لە شاردا، بایەکان، وەک ئەوھی کە خۆیان خۆیان ھەللووشیبیت، ھەرگیز لە گفەگفی خۆیان ناکەون، لە پیچی کۆلانەکاندا خەونیککی سووک چاوەکانی قورس کردوون و، لەپریکدا پەلاماری کەسیک دەدەن و جلو بەرگ و قژی تیک دەدەن، بۆ ئەوھی پاشان بە ھەمان کتوپری ون ببەو. لە دەرەوھی شار، مروّف دەتوانیت بۆ چەندان رۆژ پیئسبیککی لەگەڵ بادا بکات. لە شاردا، مروّف دەبیت پیلاوی لە پیدای بیت. لە دەرەوھی شار، گزۆگیا پیلاوی پیئەکان.

ھیچ شتیکی سەرەتا و کۆتایی نییە لە شاردا. پلیکانەکان بە ھەمان شیوہ کە بەرەو بەرزایی ھەلکشاون، بەرەو نزماپیئش داکشاون. ئەگەر مروّفیککی ھەژار ببینیت، ھەر زوو چاوت بە مروّفیککی لەو ھەژارتر دەکەویت و، ھەمیشە دوای ئەو گالیسکەھەش کە زیووی ھەلگرتوو، ئەو گالیسکەھە دیت کە ئالتوونی لیئراوہ. درزی نیوان بەردە لە پال یەکدا

پیزکراوهکانی سەر شهقامهکان، دهماری ئالتوونیی شارن.
پیاو لهویدا ههموو شتیك دەدۆزیتەوه: قۆچەیهکی
بریسکه‌دار، سه‌ره‌قه‌له‌میک، تۆپیکی نیوه‌مردووی
دەرزیاژنکراو، وینەیهکی به‌شه‌وق، بووکه‌په‌رۆینه‌یه‌ک یان
پاره‌یه‌کی سه‌وزی که‌رووگرتوو.

له‌شاردا، خه‌لکی سا‌لو له‌یه‌کتر ناکهن. ته‌نیا، وه‌ک بای
نه‌بینراو به‌لای یه‌کتردا ره‌ت ده‌بن. له‌شاردا، مردوو‌ه‌کان
گۆله‌کانیان له‌زیندوو‌ه‌کان دزیوه.

له‌شاردا، مرۆف له‌ژیرخان و له‌هه‌وره‌بانیشدا ده‌ژی و،
ئه‌وانه‌ی له‌ویدا ده‌ژین پێوه‌ندییه‌کی توندوتۆڵ له‌نیوانیاندا
هه‌یه‌ ده‌ژی ئه‌وانه‌ی له‌نه‌ومه‌کانی تردان و، له‌وان خو‌شتر
ده‌ژین. له‌ژیرخان و هه‌وره‌بانه‌کاندا زه‌نگ نییه‌: له‌وی
ناچاریت له‌ده‌رگا بده‌یت. ئاوده‌ست نییه‌: ده‌بیت بچیته
ده‌روه. هه‌ندیك پێیان وایه‌ خو‌شتره‌ له‌هه‌وره‌بانه‌کاندا بزیت
وه‌ک له‌ژیرخانه‌کاندا، به‌لام من، له‌به‌رئه‌وه‌ی خو‌م له
هه‌وره‌باندا ده‌ژیام، هه‌میشه‌ له‌و بروایه‌دا بووم: ژیان له
ژیرخانه‌کاندا خو‌شتره.

ئەو ھەورەبانەى ئىمەى تىدا دەژياین، باسكىكى چەماوھى لەنىوان دوو خانووى گەلىك خوۆشى نھۆمەكەدا دريژ کردبوو و ئىمەش پىك لەو جىيەدا كە بە ئانىشكى ئەو باسكە دريژكراوھ دەچوو، دەژياین. دوو ژوورمان ھەبوو و لەگەل ئۆدەيەكى لەوان بچووكتەر، كە ناومان لى نابوو: موبەق. ھەر سى ژوورەكەش، رۆژىك لە رۆژان، ھەورەبانى خانووەكانى دىكە بوون.

ئاومان نەبوو، گازمان نەبوو، كارەبامان نەبوو، ماللەكەمان وەكوو ماللەكانى دىكە گەرم نەدەكرا و ئاودەستيشمان نەبوو. بەلام ھەر نھۆمىك خوار ئىمە گشت ئەو شتانەيان ھەبوو، كە ئىمە نەمانبوون! (موددى)ش دەيوت: ئەوانەى لە نھۆمەكانى تردا دەژين، خەلكى نەجىبزادە و خواپىداون و زۆربەشيان سەر بە خانەوادە ناسراو و بەناوبانگەكانى شارن و جارناجارىكىش گالىسكەى تايبەتى شايانە دىن بە دواياندا و بۆقەلاى پادشايان دەبن.

ئاومان لە سەرى ئەوسەرى ئەو پارەووە دەھىنا كە ھەورەبانەكەمانى كەوتبووھ سەر. ئاودەست، پىنج نھۆم لە خواروھ، كەوتبووھ ناو ھەوشەى خانووەكەوھ. پروناكىمان لە چراوھ وەردەگرت. گەرميشمان لە كوونوويەكەوھ وەردەگرت كە دەبوو بەردەوام جوړىكى تايبەت لە خەلووزى بەردىنى تىبباخين و ئەويشمان لە ژىرخانىكى تاريكونوتەكەوھ دەھىنا كە شەش نھۆم لە خوار خانووەكەمانەوھ بوو و بووبووھ مەنزلگەى گشت پشیلەكانى گەرەك.

ژيان لە ھەورەبانىكدا رۆژانە ھەر چۆنىك بوو دەچووھ سەر، بەلام ھەر كە دەبووھ ئىوارە و شەو ئىتر زۆر زەحمەت بوو بەرگەى ئەو ژيانە بگريت. ئاى كە دەترسام كاتىك

(موددی) به رارهوه دوورودریژ و تاریکه کهدا دهرویششت بۆ
ئاوهینان! ئەگەرچی هەر جاریکیش که دهرویششت مؤمیکی
له گه‌ل خۆیدا هه‌لده‌گرت، به‌لام پرته‌پرتی گری مؤمه‌که
هینده‌ی تر رارهوه‌که‌ی ترسناک ده‌کرد: تاریکایی پشت و
تاریکایی پیشی رووناکیی مؤمه‌که هینده‌ی تر تاریک ده‌بوو.
ئهی ئه‌وه کۆ بوو که فووی له گری مؤمه‌که ده‌کرد و وای لی
ده‌کرد جاریک به‌ملا و جاریکی دیکه به‌ولادا بچه‌میته‌وه و به
کوژانه‌وه هه‌ره‌شه‌مان لی بکات؟

چونکه (موددی) به‌ده‌ستیک مؤمه‌که‌ی ده‌گرت و به
ده‌سته‌که‌ی تریشی ئاگره‌که‌ی ده‌پاراست تا نه‌کوژیته‌وه، هیچ
جییه‌ک بۆ ده‌سته ترساوه‌که‌ی من نه‌مابووه‌وه تا خۆی تیدا
په‌نا بدات. له‌به‌ر ئه‌وه به‌ده‌ستیکم پرم به‌ته‌نوره‌که‌یدا ده‌کرد
و ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شم له‌بنبالمدا ده‌شارده‌وه.

هه‌موو شتیکم له‌ده‌ست ده‌هات بۆ ئه‌وه‌ی خۆم بخزینمه‌وه
ناو (موددی)یه‌وه، نه‌مده‌زانی له‌پیشه‌وه‌ی دلنیاتره‌یان له
ته‌نیشته‌وه، ئەگەرچی هه‌رجاریکیش که ئاورم بۆ دواوه
ده‌دایه‌وه خه‌ریک بوو له‌ترساندا ده‌بوورامه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا ناچار بووم ئاورم بده‌مه‌وه تا بزانی: که‌س دوامان
که‌وتوو ه‌یان نا!

به‌لام نه‌مده‌وی‌را به‌ته‌نیا، کاتیکی که (موددی) ده‌چوو
ده‌ره‌وه، له‌ژووره‌که‌دا بمینمه‌وه. ئەگه‌ر ناچار بووایه‌ بچیت بۆ
ئاوده‌ست، نیوه‌ی شه‌ویش بووایه، تا حه‌وشه‌که‌ دوا‌ی ده‌که‌وتم
و ته‌نیا و ترساو له‌وه‌وشه‌ تاریکه‌دا، له‌به‌رده‌م
ئاوده‌سته‌که‌دا، نزیک له‌ده‌رگا‌که‌ی راده‌وه‌ستم و چاوه‌ریی
(موددی)یم ده‌کرد.

هه‌ندی جار حه‌وشه‌که‌ به‌رووناکیی یه‌کیک له‌په‌نجه‌ره‌کان
رۆشن ده‌بووه‌وه، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده رووناکییه‌که ده‌کوژایه‌وه

ئىتر حەوشەكە ھىندەى تر تارىك دەبوو و منىش ناچار بەدەم
سكالا و گازندەو ھاوارم لە (موددى) دەکرد و داوام لى
دەکرد پەلە بكات.

ئەو كوختەى جلو بەرگمان تىدا دەشت كەوتبوو ناو
حەوشەكەو و (موددى) تەنيا ئىواران درەنگانىك دەيتوانى بە
كارى بەئىت، چونكە رۆژانە تەرخان بوو بۆ شتن و
پاكدردنەو ى جلو بەرگى خواپىدا و نەجىبزا دەكان.

ئەو ئىوارانە لە كوختەكەدا لە لای (موددى) لەسەر
كورسىيەك دادەنىشتم. لەسەر كورسىيەك كە ھىندەى قاچى
ئاسنىنى ئەو تەشتە زەبەلاحانە بەرز بوو كە
جلو بەرگەكانمانى تىدا دەشت و قاچم بۆ سەر پەلەك، كە
دوو پىچكەى پىشەو ى كورسىيەكان راکرتبوو، درىژ دەکرد.
دەموچاوم دەخستە نىو ھەردوو لەپى دەستەكانمەو و بەدەم
خەون و خەيال تەو لەو پشكويانە ورد دەبوومەو كە لە ژىر
مەنجەلى ئاوكەرمكردنەكەدا دەگران و جارناچارىك لە
كاتىكدا كە وردەى سىپى خۆلەمىشيان لى بەرز دەبوو،
رەنگيان دەگۆرا و رەش دەبوون، سوور دەبوون، رەش دەبوون
و سوور دەبوون.

گويم لە خورەى ئاوى بەلوعەكان، لە دەنگى قولپەقولپى ئەو
ئاو ھەرمەى جەكانى تىدا دەكوئىنرا و لەو لوورەلوورە
دەگرت كە ئاگادارى دەكردىنەو لەو ى ئاوكە خەرىكە زىاد
لە پىويست دەكوئىت، ھەروەھا گويم لە لە شلپەى ئاوى
كولاو، كە دەرژاى سەر زەويىە چىمەنتۆكەى كوختەكە،
دەگرت. كە (موددى) سەرى مەنجەلەكەى ھەلداپەو،
دیمەنى جلو بەرگەكان كە پر بووبوون لە بلقى گەورە گەورەى
سىپى زۆر ترسناك بوو و كاتىكیش ھەولى دەدا بە چىلكەيەك

بیانکاته‌وه به ئاوه گهرمه‌که‌دا یه‌کسه‌ر له‌ ته‌نیشته‌وه بلقی تازه‌ دهرده‌که‌وتن و له‌ جیی خویان به‌رز ده‌بوونه‌وه.

دلم‌ تیکه‌ لویپیکه‌ل ده‌هات، به‌و هالاوه‌ی کوخته‌که‌ی پر ده‌کرد و به‌و بونه‌ شیرینه‌ی له‌ جلو به‌رگه‌ شو‌ردراوه‌کانه‌وه ده‌هات و هه‌ندی‌ک جار دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م خه‌وم لی ده‌که‌وت، به‌لام به‌ ده‌نگی شلپه‌ی ئاوه‌که‌ که‌ به‌ر ئه‌رزی کوخته‌که‌ ده‌که‌وت به‌ ئاگا ده‌هاتمه‌وه: ده‌نگی شلپه‌ی ئاوی داچو‌راوی جلو به‌رگه‌کانمان، کاتیک (موددی) له‌ مه‌نجه‌له‌ گهرمه‌که‌وه بو‌ ناو ته‌شتی له‌ ئاوه‌ لکی‌شانه‌که‌ ده‌یگواسته‌نه‌وه. به‌ چاوی نیوه‌کراوه‌وه ده‌مبینه‌ی چۆن (موددی) به‌ داریکی ئه‌ستور پارچه‌له‌کانی به‌رز ده‌کرده‌وه که‌ هه‌لمیان لی هه‌لده‌ستا و تا ده‌که‌وتنه‌ ناو ته‌شتی له‌ ئاوه‌ لکی‌شانه‌وه‌ی ته‌نیشته‌ مه‌نجه‌له‌که‌وه په‌رده‌یه‌کیان له‌ ئا و دروست ده‌کرد.

هه‌ندی جار ئه‌و ژنه‌ی له‌ ژیرخانی ته‌نیشته‌ کوخته‌ جلشته‌نه‌که‌وه ده‌ژیا له‌ ئاستانه‌ی دهرگا‌که‌دا به‌ خوی و سینیه‌که‌ چاییه‌وه په‌یدا ده‌بوو و منیش له‌گه‌ل په‌یدا بوونی ئه‌ودا چاوه‌کانم ده‌کرانه‌وه و له‌ جیی خۆم قیت ده‌بوومه‌وه. (موددی) ش‌ جلو به‌رگه‌کانی به‌ جی ده‌هیشته‌ و ده‌سته‌ سوور و هه‌لاوساوه‌کانی به‌و به‌رکو‌شه‌ی که‌ چه‌ند جار ان به‌ ده‌وری سکیدا له‌ خوی‌وه پی‌چابوو وشک ده‌کرده‌وه و به‌ خۆشیه‌وه له‌ ژنه‌که‌ی ده‌روانی و به‌ سوپاسه‌وه یه‌کی کوپیک چایی گهرم و کیکێ تازه‌برژاومان له‌سه‌ر سینیه‌که‌ هه‌لده‌گرت.

له‌ کاتیکدا من کوپه‌ چایه‌که‌م ده‌برد، له‌ لایه‌که‌وه لی دانه‌نیشتم و هه‌ستم به‌ دلنیا‌یه‌کی ته‌واو ده‌کرد و به‌ ئاواته‌وه بووم تا هه‌تایه‌ ئه‌و چاخوار دنه‌وه‌یه‌ کو‌تایی نه‌یه‌ت، (موددی) و ژنه‌که‌ له‌نیو دهرگا‌که‌دا رووه‌و هه‌وشه‌ تاریکه‌که‌ ده‌وه‌ستان و پیکه‌وه ده‌که‌وتنه‌ قسه‌کردن.

به لّام هیندهی نه دهبرد ژنه که به جیی ده هیشتین و (موددی)ش ده گه رایه وه لای جلو به رگه کان و دهستی به شتینان ده کرده وه و هاوکاتیش له بهر خه ریک بوون به وانه وه له من داده بړا و دوور ده که وته وه و ده رگای کراوه ش ده گه رایه وه دوخی جارانی و ده بووه وه به کونجی ره شی ترسناک.

که (موددی) له شتنی جلو به رگه کانمان ده بووه وه، ده بوو بیان بهینه هه وره بانه که وه و له ژووری جلو شکر دنه وه هه لّیان بخه یین. به لّام له پیشدا ده بوو هینده بیان گوشین تا ته واو ئاویان له بهر ده چو رایه وه. له گوشینی پارچه بچکوله کاندا هاریکاریم ده کرد. چهند جار یک هه ولّم دده له گوشینی پارچه قورس و گه وره کانیشدا هاریکاریی بکه م، هه ریه که مان و خوئی له کونجی کی کوخته که ده خزاند و من سه ری ئه مسه ر و ئه و سه ری ئه و سه ری چه رچه فی کمان ده گرت و به پیچه وانهی یه کتره وه بامانده دا: کاتیکت ده زانی چه رچه ف و هکوو ماریک له نیوانماندا دریژ ده بووه وه و ئاویش شلپوهور ده رژیاه سه ر ئه رزی کوخته که.

به لانی که مه وه پینج تا شه ش جار به خو مان و جلو به رگی ته روبر و قورسه وه به پلیکانه ته نگه به ره کانی موبه قه که دا به ره وه هه وره بانه که سه ر ده که وتین. جلو به رگه کانمان ده خسته ناو ته شتی گه وره وه و یه کی سه ری کیمان هه لّده گرت و (موددی) له پیشه وه و من به دوایدا و بیجگه له وه ش ئه و ته شتی کی له وی یه که م بچوو کتری پر له جلو به رگی ته ری دنایه بن ده سته که ی تری و ته شته گه وره که ش که من نه مده توانی به ته واوی به رزی بکه مه وه، هه ندیک جار، به ر دیواری پلیکانه کان ده که وت. پرونا کایی سه ر پلیکانه کان زوو زوو ده کوژ رایه وه و منیش زور له وه ده ترسام و ده ستم به

دیواری تەنیشت پلیکانەکاندا دەگێرا بۆ ئەوەی سویچەکه بدۆزمهوه و گۆپهکه دابگیرسینمهوه.

له سههرهتادا لهسههر پلیکانه‌ی ههر نهۆمیک پشوویه‌کمان هه‌دا و له جاره‌کانی دواتریشدا له‌وه‌ش زیاتر پشوومان وهرده‌گرت و له‌و خانووه‌دا که بێده‌نگی شه‌و بآلی به‌سه‌ردا کێشا بوو له‌سههر پلیکانه‌کان داده‌نیشتین و له‌تاو ماندوویتی ده‌که‌وتینه‌هه‌ناسه‌برکۆ. تەنانەت تاقەتی ئەوه‌شمان نه‌ده‌ما یه‌ک‌تر بدوینین. ئاره‌قه‌ به‌ ده‌موچاوی سووره‌لگه‌راوی (موددی) دا ده‌هاته‌ خواره‌وه‌، سه‌ری په‌نجه‌کانی چرچولۆچ بووبوون، وه‌کوو ئەوه‌ی دوا‌ی ئەو هه‌موو جلشسته‌ وه‌کوو ده‌موچاویک سه‌روروو بگۆرن. بێجگه‌ له‌ چکه‌چکی سویچی ئۆتۆماتیکی گۆپه‌کان و ده‌نگی لێدانی دلمان، هیچی ترمان به‌ر گۆی نه‌ده‌که‌وت.

له‌ ژووری جلوشکردنه‌وه‌که‌دا کاره‌با نه‌بوو و له‌ کاتی‌دا که (موددی) ده‌بوو جله‌کان هه‌لبخات، ده‌بوو من مۆمه‌که‌ی بۆ رابگرم تا ژووره‌که‌ رووناک بێت. مۆمه‌که‌، به‌ شنه‌ی با و ئەو شیی‌ه‌ی له‌ جله‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌ستا، ده‌کوژایه‌وه‌ و ده‌بوو زوو زوو دایبگیرسینمه‌وه‌. له‌و کاتانه‌دا که یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ده‌نکه‌شقارته‌م به‌ قه‌راغی شقارته‌که‌دا ده‌هینا، خۆم وه‌کوو ئەو کچه‌ بچکۆله‌یه‌ ده‌هاته‌ پێش چا‌و که‌ له‌ چیرۆکه‌که‌دا ده‌نکه‌شقارته‌ دوا‌ی ده‌نکه‌شقارته‌ داده‌گیرسینیت.

له‌نیوان سه‌عات یه‌ک و دووی شه‌ودا له‌ جلشتن ده‌بوینه‌وه‌ و ئیتر هه‌ردوو‌کمان به‌ ته‌واوی شه‌که‌ت و ماندوو ده‌بووین: من ئەوه‌نده‌ ماندوو ده‌بووم که ئیتر تاقه‌تی ئەوهم نه‌ده‌ما بیر له‌ ترس بکه‌مه‌وه‌ و بترسێم.

هیچ جیبیکی تر هییه که تئیدا هیندهی گۆره پانیکی چۆلی قوتابخانه ههست به تهنیایی و به جیهیلراوی بکهیت، ئەمه له حالیکدا که هاوکاتیش ههست به وه بکهیت له لایهن دهسه لاتیکی بریار له سه رنه دراوه وه هه ره شهت لی ده کریت؟ ئەمه ئەو ئاوازهیه که له نیو ده می هه زاران مندا لانه وه ته وژم ده دات، ئەو ئاوازهیه که له په نجه ره و ده رگا داخراوه کانی بینایه که وه ده رژیته ده ره وه، ئەو ئاوازهیه که هه وریکی تووره به سه ر سه ری که سیکه وه مؤل ده بیته و وه کوو برغوویه که له نیو دلدا ده گهریته، ئاخۆ، له و ئاوازه زیاتر شتی که هییه که ههستی تهنیایی و به تهنیا به جیهیلراویت لا گه وره و گه وره تر بکات!

ئەوه وه کوو ئەو پرووباره وایه که به هیزه له بننه هاتوه که ی خۆی تیکوپیکت ده شکینیت، به لام هه رگییـز، هه رگیزاوه هه رگیز، له گه ل هاوبه شییبه به ده نگ و ئاوازه که ی خۆیدا راپیچت ناکات.

پاره وه دریژ و ته نگه به ره کانی قوتابخانه پیچه به ده وره به نیو پۆله کاندای دریژ بووبوون، که لیانیه وه ده ریایه که له ده نگه ده نگ له هه لچوون و داچووندا بوو. ده نگه نه رمونیان و نادانیای مندا لان و ده نگه بی چهند و چۆنی گه وره کانم لیوه یانیه وه بهر گوی ده که وت، له شووشه ی په نجه ره کانه وه ئەو ده ستانه م ده بینی که به یه کدا ده هاتن و راده وه شیئران و وه که ئەوه وابوو له ئاویکدا بخنکین، له و ژووره شدا که چاکه ت و پالتۆکانمان تئیدا هه لده واسی، جلویه رگه کانمان له مروقی بی سه ر ده چوون و له یه کی که له و ژوورانهدا (موددی)، له کاتی کدا خۆی چوو ه پۆلیکی پر له ده نگ و غه لبه غه لبه وه، به جیبی هیشتم.

کاتیڤ که دەرگاکی کرده وه که ئه وه بوو که گشت مندا له کان پیکه وه دهنگیان له دست دابیت، کشوماتی و بیدهنگی هه موو لایه کی گرته وه و هه ره له و بیدهنگیه شدا دهنگی (موددی) یم بهر گوئی کهوت که له گه ل مامۆستا که دا قسه ی ده کرد و پاشان ههردووکیان هاتنه دهره وه بو ئه و ژووره ی چاکهت و پالتۆکانمان تیدا هه لده واسی و مامۆستا که ش به چاکی لیم ورد بووه وه و وتی: ده توانیت سبهینی دهست پی بکهیت و ئه و جا با بزانی به که لکی پوله که ی من دیت یان نا! دوا ی ئه وه ش وتی: هه رچهنده دنیا نیم له وه ی به که لک بییت و ئه و جا به دهم سه رپراوه شان دنه وه چووه وه پۆل.

ئه گه ر شتیکیش هه بو بییت منیش لی نادنیا و به گومان بم، هه ره ئه وه بوو. هه ره به تنیا دیمه نی مامۆستا که زمانی له گو خستم. بالوو که یه کی زل له سه ر لووتی بوو، قژی لوول کرد بوو و بو سه ره وه هه لیدا بو وه و کۆمه لیک ده ماری شین و سووری وردیله ش توژیکی ته نکیان به سه ر ده موچا ویدا کیشابوو و وای لی کرد بوو که له توژیکی ره نگا وره نگ بچیت. له سنگوبه رۆکییه وه که وه کوو ته خته یه کی ئوتوو کردن ساف بوو، زنجیری ک پیچا و پیچ وه کوو مار تا گیرفانی ته نووره که ی هاتبوو خواره وه. په نجه کانیشی زۆر خیرا و گورجو گو ل بوون و هه ر زوویش له گه لیاندا ئاشنا بووم، ئه و په نجانیه به چلیسییه وه گازیان ده گرت، هینده ی به رد سارد بوون، ئه و په نجانیه هه ره شه ی بیدهنگ بوون و کپوونیان پی ده کرا، ئه و په نجانیه کاتی که نو قوورچیان له گوئی ده گرت گریان تی بهر ده دا، ئه و په نجانیه که لای سیپه ره ی وه کوو پشکو ی داگیرساویان له سه ر گۆنا به جی ده هیشت.

له یه کهم واندا بهوه دهستی پیکرد که به مندالّه کانی ترم
 بناسینیت و بلّیت که له خانه یه کی هه ژاری مندالّانه وه
 هاتووم. به ته وای جه ختی له سه ره ژاری خانه ی
 مندالّانه که کرد و له مندالّه کانی تریشی پرسى که کامیان
 دهیه ویت له لامه وه دابنیشیت. به لام کاتیک که س ئاره زووی
 خوئی پیشان نه دا له تهنیشتمه وه دابنیشیت، بردمیه سه ره
 کورسییه کی ریزی دواوه و وتی: ده توانیت لیره دابنیشیت تا
 پله و پایه ی نوئی وهرده گریت و ئه و پله و پایانه ش هه ره خویمان و
 به پیی زیره کی دایانده نین. پاشان دهستی به لیپرسینه وه م
 کرد و که میش نه بوون ئه و پرسیارانه ی که نه مده توانی به
 راست و دروستی وه لامیان بدهمه وه. به قسه ره قییه که وه وتی:
 دیاره پیاو له خانه ی مندالّان زور شت فیئر نابیت و ئه و جا
 چهند دیریکى له سه ره پارچه کاغه زیک نووسی و خستیه ناو
 زهر فییکه وه و به لیستنه وه یه کی دریژ له مسه ره وه بو ئه و سه ره
 زهر فه که ی داخست و داوای لیکردم بو مالّه وه ی به رمه وه.
 چهند روژیک دواى ئه وه دهستم به پارچه کاغه زه که راگه یشت
 و ئه مه م خوینده وه: جیی هیچ هیوا و ئومیدیک نییه!
 ماموستاکه م قهت نه ی توانی دهست له وه هه لگریت که زوو
 زوو خانه ی مندالّانه که م به بیردا بهینیته وه و کاتیک له وانیه
 جوگرافیا دا دهگه یشتینه سه ره ئه و شاره ی که خانه ی
 مندالّانه که له نزیکیه وه بوو دهیوت: ده ی کار لا باسی
 ئه وه مان بو بکه ژیان له خانه ی مندالّه هه ژاره کاندای چوئن بوو!
 و ئیتر مندالّه کانیش روویان به ره و لای من وهرده گیترا، به لام
 من نه مده ویست هیچ شتیک بگیرمه وه و ماموستاش دهیوت
 که من له روویدا ده وه ستمه وه و بو ئه وه ش چهند دهره جه یه کی
 لی ده شکاندم.

کاتیك كه دهرجه كانيشمان وهرگرت من له ریزی بیستوپینچ قوتابیدا له پلهی بیستودودا بووم. شانازیشم بهوه دهکرد که سی قوتابی له پۆلهکه ماندا هه بوون له من گه لحو و ده بهنگتر بوون. (موددی) ش به پیکه نینه وه وتی: ئەگەر که سیك له پله که تی پرسى له پۆله که دا، ده لئین پلهی سییه میت له خواره وه بۆ سه ره وه.

له نانه واخانه گانه وه بۆنی نانی گهرم و برژاو به جاده که دا
بلاو ده بووه و بۆ لای خوئی راید هکی شام. ههر که
دهگه یشتمه وه نیو ده رگاکهش بۆن و بهرامه ی شیرین و گهرم
شالوایان بۆ ده هینام: بۆن و بهرامه ی فانیلا، شوکولاد،
دارچینی و مره بای تووتریک. ئەو نانه تازه و گهرمانه ی له نیو
زهرفیکی کاغه زدا له گه ل خو شمدای بۆ ماله وه م ده برده وه،
یه کسه ر په له ی رهش و تاریکیان ده خسته سه ر زهرفه که و
قه تیش نه مده توانی ده ست له خو اردنی یه کی که له نانه کان
هه لگرم، به ر له وه ی بگه مه وه بۆ ماله وه.

له جامخانه ی هه ندیک له دوکانه کاندای پارچه په نیری وای
هه بوون که له پیچکه ی گه وره و خری و توکمه تو ل ده چوون،
هه ندیکیشیان له پاکه تی قونه ره ده چوون و تا ناوه راستیان له
کاغه زی زیوینی بریسه که داره وه پیچرابوو. په نیریکیان وه کوو
تۆپی بلیارد خری بوو و وه کوو تووریش سوور، بۆ ئەوهش که
پیشان بدریت له ناوه وه چه ندی چه ور و سپییه، به چه قو
درزیک کرابوو به شه سووره که ی. کونیان له په نیریکی
تریاندا هه لکو لیبوو و به ناویدا راره وه ی قوول قوولی دروست
کردبوو و هه میشهش ئاره زوی ئەوه م ده کرد که هه ر پینچ
په نجه م بکه م به ناو کونه کاندای، یان وه کوو ئامیریکی مؤسیقا
ده ست به لی دانی بکه م. به لام به بینینی ئەو په نیریه یان که وای
ده هاته به ر چاو که ئاره قی سه وزی کرد بیته وه، دلم تیکه ل و
پیکه ل ده هات.

هه ندی جار ده مبینی چۆن قه سابه که لاشه ی به رازیکی به
مشاره تیژه که ی له توپه ت ده کرد. به هه مان شیوه که
که مانجه ژه نی که داره که ی به سه ر ژیه کاندای ده هینیت و ده بات،
ئه ویش مشاره که ی به لاشه ی به رازه که دا ده هینا و ده برد،

کاتیکیش که دهمی مشاره که له نپو گوشته که دا ون دهبو و دهگه پشته سه ر ئیسقائیک، قریشکه یه کی هینده تیژ و ناخوژ له دهمی مشار و ئیسکه که وه بهرز دهبووه، که ناچار دهبووم په نجه له گوئییه کانم بئاخنم و به راگردن ئه و ناوه به جی بهیلم.

له دوکانی پینه چیه که هه میسه بوولئی ئیواره بوو. وا پیده چوو هه میسه مه ترسییه که له سووچیک له سووچه کاندای خوئی مه لاس دابیت و، پیل اووه کانیش به هه موو لایه کدا بلاو بوو بوونه وه و له هه موو لایه که وه تبوون، وه کوو ئه وهی ئه وانه ی له ویی به جییان هیشتبوون، زور به په له بووبن بۆ ئه وهی ئه ویی به جی بهیلن. من خووم ته نیا له ئاستانه ی ده رگا که دا رادوه ستام و پیل اووه کانم بۆ پینه چیه که، که به چاوی پر له فرتوفیله وه سهیری ده کردم، دریز ده کرد. له سه ر ئه و قو له تووکنه ی که بۆ پیل اووه کانمی دریز ده کرد، ژنیکی روو توقووت به رهنگی شین هه لکو لرابوو، ته نیا گوئی مه مکه کانی وه کوو دلۆپی خوین سوور بوون.

هه موو جاریک، زرپ و زیندوو، سه ربازه له ته نه که دروستکراوه کانی (ه. س. ئه نده شوئم) له (ئه مالییه نبوری) ده بینی، شاریش پر پر بوو له ژنه جادوو گهر: به لای که مه وه هه ر ماله و یه کیکی تیدا بوو. له و ماله دا که من تیدا ده ژیام، جادوو گهریک هه بوو که ئیسکی لووتی شکا بوو و زور جار توور هم ده کرد و ئه ویش به منگه منگ و جوین وه لامی ده دامه وه: پاشان له وه تیگه یستم که جادوو گهره راسته قینه که خووم بووم و ئه و نه بوو.

له بهر ئه و جامخانانه دا که پر کرابوون له یاریی مندا لان، ته نیا هه ر ئه وه ندهم بۆ ده کرا بیده نگ و به ده می دا پچرا وه وه

پاڻو هسٽم: چهندي جوانن! به دنيا ييه وه هر له بهرده مي
يه كيك له و جامخانانهدا بوو كه دزيكي بچكوله له ناخمداه
دايك بوو!

له يه كيك له و جامخانانهدا بهرديكي هيو و بهختي له
شووشه دانرابوو: هه موو رهنگه كاني په لکه زيړينه ي تيدا
دهبريسكايه وه. من ده بيت بيم به خاوهني نه و بهرده! نرخی
بهرده كه يهك (كرون) بوو و منيش ته نيا بيستوپينچ (نوره) م
پي بوو. سي نيواره له سهر يهك له جزدانه كهي (موددي)
بيستوپينچ (نوره) بيم دزي. به و جوړه نه و بهرده م كړي: به لام
هر نه و ونده ي كه وته ده ستمه وه، هيچ خوښي و شادييه كم
تيدا نه ما.

ته نيا بيم له وه ده كرده وه كه نيترو بو له مه ودوا له دزيك
زياتر نيم.

ئەوھتا خۆت دەیبینیت، مندا ئۆنكى نائاساييه. تۆ سەپىرى چاۋە رەش و توورەكانى بکە، نابىنیت ھەمان چاۋى رەش و توورەى مېردەكەتى ھەيە؟ من ھەمىشە ئاگادارم کردويتەوۋە و تومە، ھەلگرتنەوۋەى مندا ئۆ خەلکى تر بى سوودە! داىكى (موددى)، كە ئەوھندە خۋاپېداۋ و خانومان بوۋ كە بۆم نەبوۋ بە نەنە بانگى بکەم و ھەر ئەوھندەم رى پى دەدرا بانگى بکەم (مادسن) خان، بەو شىۋەيە قسەى دەکرد. نەشمەدتوانى لەسەر ئەوۋە لىي ببوورم كە پىيى وا بوۋ چاۋم لە چاۋى (ى. پ. بىنسن) دەچن.

کردبوومان بە خوۋ، كە لە سەردانى (مادسن) خان دەگە پراينەوۋە، لاړيپپەكمان دەگرتە بەر بەناۋ كارگەيەكدا تېدەپەرى، بەلام لەسەر دەروازەكەى تابلۆيەك ھەلۋاسرابوۋ و لىي نووسرابوۋ: ئاگادارى ئەو سەگە بە، كە ئىۋاران لەم ناوھدا بەرەلا كراۋە! زۆربەى جارانش ئىۋاران دەگە پراينەوۋە. بە ترس و لەرزەوۋە بە (موددى)م دەوت: ئاخىر خۆ سەگەكە نازانىت كە ئىمە مۆلەتمان دراۋە بەم رېگايەدا برۆين. ئەۋيش پېدەكەنى و دەيوت: ئەگەر ۋەكوۋ مشك بى دەنگ برۆين، بى گومان، گوپى لىمان نابىت. ئىمەش ۋەكوۋ مشك، بى دەنگ، رېمان دەکرد و دلىشمان ۋەكوۋ تەپل لىي دەدا و ئەو جىيەى سەگەكەشى تېدا بوۋ دەكەۋتە دەستەچەپمانەوۋە و ھەموۋ لاي چەپيشمان لە ھەژمەتاندا دەئىشا و كاتىكىش كە بە تەۋاۋى دەور دەكەۋتەينەوۋە، (موددى) دەيوت: ئەمجارەش پارچەگۆشتىكى خۆشى لە كىس خۆى دا.

كە سەگە بچكۆلەكەى (مادسون) خانى خانومانىش، لە كاتى پشوودا، لاي ئىمە بە جى دەھىلرا، دەبوۋ من ئاگادارى بىم و لەگەلېدا بچمە دەرەوۋە و كە دەشمويست يارىي لەگەلدا

بکەم، (گودروون) پێی دەوتم: خو تۆ بە ناخپێری لە سەگ دەترسیت! راستیشی دەکرد، ئای که راستی دەکرد، و دەبیوت: بیدەرە دەستم و منیش پەتەکەم بۆ درێژ دەکرد و (گودروون) و سەگەکە پیکەو بە رینگاکەدا پێچاوپێچ بەرەوخوار دەبوونەو و ئەو پێدەکەنی و خوێشی و وەرەوهری سەگەکەش رینگاکە ی پر دەکرد و منیش لەنیو دەروازەکەدا دەوہستام و لە لەشگرانی و تەنیایی زیاتر ھەستم بە ھیچی تر نەدەکرد.

کە جلوبەرگی کەشافەشم پۆشی، لێیان کردم بە ھەلا و ھاواریان کرد: پشکنەر، تۆ پانتۆلی کچانەت لە بەردایە! خواستی من نەبوو، خەتای (ی. پ. یینسن) بوو کە کردم بە کەشافە. خواستی من نەبوو، خواستی (ی. پ. یینسن) بوو کە دەبوو پیلایوی خلیسکینە لە پێ بکەم و بەسەر مەیدانی خلیسکینە ی پاشایانەدا بە خلیسکینەو خەریک بم. تەنیا مندالی مالا گەورە و خواپیداوان بوون، کە دەبوون بە کەشافە و لەو مەیدانەشدا خوێیان بە یاریی خلیسکینەو خەریک دەکرد. بەلام (ی. پ. یینسن) بەوپەری دلئاواییەو خەرجیی ئەو شتانە ی دەدا و دەیویست لە رینگای منەو خۆی بۆ ئاستی ئەوان بەرز بکاتەو، بەلام ئەو شتانە منیان ھیندە ی تر پەرەو نزمی کیش دەکرد. کچەکانیش دەیانپرسی: راستە دەلێن کە تۆ لە ھەرەبانیکدا دەژیت؟ راستە دەلێن باوکت مەھیگیپرە؟ راستە دەلێن تۆ لە خانە ی مندالان بوویت؟ ئە ی بە راست دارای ئەو ھیت بتوانیت لە گەلمان بێیت بۆ خپوہتگای کەشافەکان؟ بە سەرپراوہشاننەو کە ئەوانە گشتیان راستن، وەلامی پرسیارەکانم دەدایەو، بەلام کاتی کە (ی. پ. یینسن) لە مالاوہ نەدەبوو ھەموو کچە ھەژار و

دهستکورتتهکانم له خۆم کۆ دهکردهوه و بۆ مالهوه بانگهێشتتم
دهکردن و کهیفیشم لهوه دههات که (موددی) بیبینم چۆن
خواردنیان لهبهر دهستدا دادهنیت و چۆن ئەوانیش بهوپه‌ری
برسیتییهوه هه‌ڵده‌کوته سه‌ری.

(ی. پ. یینسن) زۆر توورهوتیرو ديار بوو و وتی: دهی ئیتر ئیستا که بوویت به کهشافه، دهشبیت بویریت به تهنیا چیت و خهلووزمان بۆ بهینیت؟

منیش بهدهم پارانهوهوه سهیری (موددی)م کرد و له بهر خۆمهوه وتم: هیشتا نه بووم به کهشافه ی تهواو و له نهوجه وانیش زیاتر نیم.

به لام (موددی) نهیویزا قسه ی (ی. پ. یینسن) ره دکاتهوه، به لکو سه تلی خه لووزه که ی بۆ دریز کردم و بهدهم داوای لیبووردهوه وتی: خۆشت دهزانیت که هیچ شتیکی نییه لئی بترسیت! به لام ریگ ئه وه بوو که شت هه بوو لئی بترسم: ناخۆ (موددی) پشیله کانی له بیر کردبوو؟

سه تله که م به دهسته وه گرت و بهدهم دله کوتیوه به هیواشی به سه ر پینچ په له ی پلیکانه ی موبه قه دا چومه خواره وه. پشیله کان کردبوویان به خوو و له سه ر دواپلیکانه کۆ ده بوونه وه و له و کاته شدا که من گه شتمه خواره وه له وی بوون و له سه ر قه راغی په نجه ره که ی ته نیشته دانیشتبوون و سهیری هه وشه که ی پشت ماییان ده کرد، به لام هه ر که دهنگی پیی میان بیست، به په له، ئاوریان دایه وه و چاوه جادوو ییه به ناگا کانیان تی بریم.

یه کسه ر سه تله که م له لاره دانا و هه موو له شم که وته له رزین. نه ویرام به ره و ژیرخانه که به ردهوام بم و نه به پلیکانه کانی شدا به ره و دوا بگه ریمه وه. ترسم لی نیشتبوو و بۆ ماوه یه ک به دوودییه وه له جیی خۆم راوه ستام، رهنگ بوو ئه گه ر خۆم بجوولاندایه، پشیله کان هه لمه تیان بۆ بهینامایه. کاتیکیش که خۆم گورج کرده وه و، دهستم دایه وه سه تله که و له قه راغی په نجه ره که نزیک بوومه وه، پشیله کان، یه کسه ر،

بازیان دایه خواره‌وه و ته‌نیا، یه‌ک، دوو، سی، چوار... دهنگی
پنیه‌کانیانم هاته بهر گوئی و هیچی تر و هه‌مووشیان پیکه‌وه
پیش من به راکردن خوئیان به ژیرخانه‌که‌دا کرد و له
تاریکیه‌که‌یدا ون بوون -

چرام نه‌بوو و ده‌بوو به‌رهو ژیرخانه‌که‌ی خویمان ده‌ست
بگیرم و بیدۆز مه‌وه. ئەوه‌نده به وردی چاوم له تاریکیه‌که
بریبوو و چاوه‌کانم ژانیاں کردبوو و هه‌موو وه‌خته‌که‌ش بیرم
هه‌ر لای پشیله‌کان بوو و له خووم ده‌پرسی بو کوئی چوون.
رێک له‌و کاته‌دا هه‌ستم به شتیکی نه‌رم کرد به قاچمدا
هه‌لگه‌را و ده‌ستم به لووشکه‌لووشک کرد، به‌لام ترساو به
لووشکه‌لووشکه‌ی خووم یه‌کسه‌ر خووم کو کرده‌وه. له
ده‌سته‌راسته‌مه‌وه چهند چاویک ده‌ره‌وشانه‌وه و نه‌ختیکیش
له‌وان دوورتر چهند چاویکی تر خوئیان مه‌لاس دابوو، به‌لام
به‌خت یارم بوو و پی‌ویستم نه‌بوو به‌رهو ئەوی برۆم و
گه‌یشتبوو مه‌به‌رده‌می ده‌رگا‌که‌ی خویمان و هه‌ر چۆنیک بوو
کلپه‌که‌م کرد به قفله‌که‌دا.

رێک له‌و کاته‌دا که ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه، پیش من، پشیله‌یه‌ک
خوی کرد به ژیرزه‌مینه‌که‌دا. له‌سه‌ر خه‌لۆزه‌که دانیشته و
چاوه‌کانیشی به پرومدا ده‌ره‌وشانه‌وه و پاسی هه‌ر
جووله‌یه‌کیان ده‌کرد که ده‌مکرد.

به کاوه‌خۆ خووم بو خا‌که‌نازه‌که چه‌مانده‌وه و به وریاییه‌وه،
بو ئەوه‌ی زۆر له پشیله‌که‌نزی‌که نه‌که‌ومه‌وه، له به‌شی هه‌ره
سه‌ره‌وه‌ی خه‌لۆزه‌که‌م گیر کرد. به‌لام - دهنگی خا‌که‌نازه‌که
که له ئه‌رزه ره‌قه‌که ده‌خشا، منیش و پشیله‌که‌شی ترساند.
مشه‌یه‌کی کرد و به بازیک خوی له‌سه‌ر خه‌لۆزه‌که‌وه هه‌ل‌دایه
خواره‌وه و خوی کرد به پاره‌وی ژیرخانه‌که‌دا.

منیش – که ههستم به نزیکبوونهوهی مهترسییهکی تر دهکرد –
به ترس و لهرزوه خاکهنازهکه م بهردا و دهستم دایه سهتلّه
نیوه پرهکه و بهبی ئهوهی دهرگاکه دابخه مهوه به راکردن
چوومه دهروه، به ههناسه برکی به پلیکانهکاندا خوّم گه یاندهوه
بهر دهرگاکه مان و دلّیشم تهپهتهپ لّیی دها و لّیی دها .
بی هیچ لۆمه و سه رزنشتیک (موددی) سهتلّه
نیوه پرهکهی له دهست وهرگرتم و له بهختی منیش (ی. پ.
یینسن) له مالهوه نهبوو و رۆیشتبووه دهروه .

ویستم و نه مویست: له راستیشدا له دلّه وه ویستم به لّام، سه ربّاری ئەوهش نه مویست له گه لّ ئەو گه شته هاوبه شانهدا بم که که شافه کان پیکه وه دهیانکرد، چونکه ههستم دهکرد که کچه کان رقیان لیم ده بیته وه له سه ره ئەوهی جاریک له جارن مندالی خانەیی مندالان بووم و ئیستاش له هه وره بانیکی هه ژاردا ده ژيام و باوکیکیشم هه بوو مه یگیڕ بوو –

هیشتا نه بوو بووم به که شافه یه کی کارامه و ته واو، به لّکو ته نیا نه وجه وانیک بووم و بهس. فیڕ بوو بووم به شیوه یه کی تایبته گری له په ته که م بدهم، گۆره وهی بچنم و بدورمه وه، ئەوهش فیڕ بوو بووم چۆن به یانیان و ئیواران سلّو له ئالا بکه م و بیجگه له وهش گشت ئەو په یمانانم له بهر بوو و ده متوانی بیان لیمه وه که که شافه کان دابوو یان: ئەو په یمانانەیی که تیگه یشتبووم له وهی که قهت ناتوانم بیان به مه سه ر.

که شافه هه میسه یارمه تیی خه لک دها: به لّام به کاری چی دههات یارمه تیی خه لک بدهیت، له کاتیکدا که تو خۆت لیده درایت و شه رم و شکۆیان ده شکاندیت؟ بو نمونه که هه ولّم دها یارمه تیی (موددی) بدهم کاتیک (ی. پ. یینسن) ده یویست نازاری بدات و من بهر لیدان ده که وتم، یان کاتیک که ده مویست یارمه تیی ژنیک بدهم و له شه قام بیپه رینمه وه و ئەویش به ده م گالته پیکردنه وه پیده که نی و ده یوت: ئەم مندالّه چلمنه، خۆی به چی ده زانیّت؟ و ئەوجا ئەو، به نازوفیزه وه، به شه قامه که دا ده په رپیه وه، له کاتیکدا که من به ته نیا و له گه لّ ئەو یارمه تیه دا، که به کاری هه یچ شتیک نه دههات، له جیه که ی خۆمدا ده مامه وه.

نه مه ده زانی وشه کانی وه کوو گوێرا یه لیبی فه رمان و خۆشه ویستی مروّف، له راستیدا، چ مانایه کیان هه یه به لّام،

مانای نازایه تیم به چاکی ده زانی و ده شمزانی نه قهت نازا بووم و نه قهتیش نازا ده بم. هه میشه راستگۆبیش، به که لکی هیچ نه ده هات! زۆر جار ان که راستییه کهیم وتووہ یان بهر شه پازلله دراوم یان به سهرزه نشته وه سهیر کراوم. نه خیر، هه رگیز نه ده کرا و نه ده بوو ببه که شافه یه کی چاک و تپیدا سهرکه وتن به دست بهینم!

به لام ئەو رۆژه ئیتر کاتی گه شته که مان بوو بۆ (سۆریۆ). ده چووین بۆ سهیر کردن و لیورد بوونه وهی کلّیسا به ناوبانگه کهی و پاشانیش ده چووین بۆ مه له کردن له ده ریاجه کهیدا.

نه مده ویست له گه لیان بچم، حهزم له چوونه ناو و مانه وه له ناو کلّیسا نه ده کرد و بیجگه له وهش هیشتا فیتری مه له کردن نه بوو بووم و له گالته و لۆمه ی کچهکانی تریش ده ترسام، به لام (ی. پ. یینسن) پپی لی داگرت و وتی: پیاو که شافه بوو، ئیتر که شافه یه و ناچاریشه ملکه چی فه رمان بیت!

به سهروسه کوتیکی گرژ و مۆنه وه جلی که شافه م له بهر کرد، بلووزیکی دریزی گه وه و ته نووره یه کی شینی تۆخ! ئیمه ی نهوجه وان، پپش ئەوهی به لینی که شافه یی بدهین، بۆمان نه بوو ئەو پشتینه ی که به لایه کیدا خه نجه ریک هاتبووه خواره وه ببه ستین و، منیش له هه موو که لوپه لهکانی تر زیاتر حهزم له و پشتینه ده کرد.

(موددی) کلاویکی بچکۆله ی له سهرم نا و قرژه کال و بیهره نگه که می تیدا شارده وه و وتی: کوا بتبینم، ئیستا هه ر زۆر که شخه و جوان دیاریت! ئەوجا کۆله پشته که می هی نایه پپشه وه و تیشوو ه که م، جلی مه له کردن، کتیپی گۆرانیی که شافان و قه له مبریکی تیئاخنی. هه میشه شه رمم له

کۆله پشته کهم ده کرد، له کاتی کدا که کۆله پشتهی کچه کانی تر هینده سیخناخ بوو که جیی شتی تریان تیدا نه ده بووه، ئەوهی من نیوه پیر و شلومل به شانوملدا ده هاته خواره وه.

به قیتار چووین بۆ (سۆریۆ). له ویستگه که هی ئەوتوه دلشاد و به دم و درده قسه وه به ره و کلێسا سه ره کییه که هی رۆیشتین. له دره وه هه وا خوۆش و گهرم بوو، به لام له ناو کلێسا که دا زۆر سارد بوو و بۆمانیش نه بوو وشه یه که مان له دم بێته دره وه و سه یرکردنی گومبه زی سه ره کلێسا که ش گێژ و وری کردم و له به رانبه ره ئەو تابلۆیا نه شدا که به ره نگه تاریک تاریکه کانیانه وه هه ره شه یان ده کرد، هه ستم به نیگه رانی ده کرد و بیریشم له وه کرده وه که مه حاله مه سیحم خوۆش بوویت که به خاچه که یدا ده ستهی بۆ هه ردوو لا درێژ کرابوو و هه لۆاسرا بوو، هه روه ها خوین به ده موچاوی، له پی ده ست و ته ختی پی بزمار رپژکرا وه کانی دا هات بووه خواره وه و هه روه ها نه مده و یست ئەویش خوۆشی بوویم، بیرم له وه ده کرده وه و هاوکاتیش له و بیرکردنه وه یه م ده ترسام و به تاسه و ئاره زووی ئەوه وه بووم به زووترین کات له کلێسا که بچینه دره وه و خوۆمان بده ینه بهر تیشکی هه تاوی ئەو هاوینه.

هه ر که له کلێسا که ها تینه دره وه، هه موو په له په لمان پی که وت بۆ ئەوهی به زوویی خوۆمان بگه یه نینه دریاچه که. به خیرایی خوۆمان رووت کرده وه: که شافه قهت نابیت دوودل بیت. ئەوانه ی ده یانتوانی مه له بکه ن، گورجوگۆلانه له ناو ئاوی به سه وزایی ته لخبووی دریاچه که دا که وتنه مه له کردن و ئەوانه ش که تازه فییری مه له بووبوون، هه رجاره و دوو سی که ره ت به مه له کردن خوۆیان به ئاوه که دا ده کرد و ئەوجا نه ختی که له ناو دریاچه که دا ده وه ستان تا گور بده نه وه بهر

خویان و خویان له ئاوهکه ههلبکیشنهوه، بهلام من، که نه‌مده‌توانی مه‌له بکه‌م، له ته‌نکاییه‌که‌وه به‌ره‌و قوولایی رۆیشتم و نادلنیا بووم و هه‌ستم به قورولیت‌ه‌ی ده‌ریاچه‌که‌ش کرد.

ئه‌وه‌نده رۆیشتم تا ئاو‌گه‌یشته بنبالم و منیش وه‌کوو داوه‌لیک که به رۆه بیت قۆله‌کانم به‌سه‌ر ئاوه‌که‌دا درێژ کردبووه‌وه. ئه‌وانه‌ی مه‌له‌یان ده‌کرد، ده‌یان‌فیزاند و پیده‌که‌نین و ئاویان به‌یه‌کترا ده‌په‌ژاند و ئه‌وانه‌ش که تازه‌فیری مه‌له بووبوون گورجوگۆلتر بووبوون و هه‌رجاره و زیاتر له ئاوه‌که‌دا ده‌مانه‌وه و مه‌له‌یان ده‌کرد و له‌که‌یف و خووشیدا به‌ده‌م بویری و نه‌ترسیی خویانه‌وه پیده‌که‌نین، بویری و که‌یف و خووشی ئه‌وان به ئاوه‌که، منیشی گرت‌ه‌وه و به خووشی و شادییه‌وه ده‌ستم به هه‌لبه‌ز و دابه‌ز کرد، خوّم له ئاوه‌که‌دا نقووم ده‌کرد، ده‌هاتمه‌ ده‌روه و ده‌هاتمه‌ ده‌روه و خوّم نوقووم ده‌کرد و...

به‌لام له پریکدا هه‌ستم کرد که تا دیت پییه‌کانم له بنی ئاوه‌که‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه و له‌گه‌ل هه‌ر بازیک‌ی تازه‌دا زیاتر به قوولاییدا رۆ ده‌چم و تا ده‌هات زیاتریش له ئاوه‌که‌دا نقووم ده‌بووم و پاش هه‌رجاریک‌یش وام هه‌ست ده‌کرد که قورولیت‌ه‌ی بنی ده‌ریاچه‌که زیاتر پییه‌کانم هه‌لده‌مژیت و زیاتر به‌ره‌و قوولایی راپیچم ده‌کات، تا ناخریه‌که‌ی وام لی‌هات که چیتر نه‌ویرم هه‌لبه‌ز و دابه‌ز بکه‌م. ئاوه‌که‌ تا ملم هاتبوو و، که هه‌ولیشم دا خوّم بۆ سه‌ر ئاوه‌که‌ درێژ بکه‌م و هاوار بکه‌م زیاتر به‌ناو ئاوه‌که‌دا رۆچوووم و ئیتر ئه‌وکاته ئاو‌گه‌یشتبووه ده‌مم و سه‌رم که‌وتبووه بن ئاو و نه‌مده‌توانی هه‌ناسه‌ بده‌م و چاوه‌کانم ره‌ش داگه‌ران و وا پیده‌چوو که ئیتر پییه‌کانم له بنی ده‌ریاچه‌که‌ دابراون و به‌لام هه‌ر ریک‌ له‌و کاته‌دا یه‌کیک پری

کرد به پرچه‌کاندا و بۆ سەر ئاوه‌که به‌رزى کردمه‌وه و به‌ره‌و
 که‌ناره‌که رايکيشام و به‌ته‌نيایى له‌ويدا به‌جیى هيشتم.
 قورولیتته له‌دموپلم هاته‌ده‌روهه و به‌دهم ئاهه‌لکيشان و
 لووشکه‌لووشکه‌وه نه‌متوانى له‌وه تى بگم که چۆنه‌که‌کانى
 تر له‌سه‌ر یارى و گه‌مه‌ی خوڤيان به‌رده‌وامن، له‌ناو
 ده‌ریاچه‌که‌دا پیده‌که‌نن و ئاو به‌یه‌کتردا ده‌پرژينن: کتومت
 وه‌کوو ئه‌وه‌ی هيج پرووى نه‌دايیت!
 که بۆ مال گه‌رامه‌وه باسى ئه‌وهم بۆ (موددى) گيڤرايه‌وه که
 چى روويداوه و ئه‌ویش به‌ (ی. پ. يینسن) ی وت: دووربا
 دووربا، به‌لکو مندا له‌که‌مان بخنکايه و به‌جیى به‌هيشتيانه!
 (ی. پ. يینسن) یش وتی: هيج نييه، هه‌ر خوڤى ده‌نوینت!
 یه‌کشه‌ممه‌ش بوو، بۆیه‌وتی: به‌هه‌ر حال من ده‌رۆمه‌ده‌روهه
 بۆ پياسه‌کردن! ئه‌وجا هه‌لسا و به‌جیى هيشتين. من و
 (موددى) یش ده‌مانزانی که پياسه‌کردنه‌که‌ی ریک به‌ره‌و
 نزیکترین مه‌یخانه‌ی ده‌بات، تا نه‌بوو به‌سى شه‌ویش
 نه‌هاته‌وه و که هاتيشه‌وه به‌ته‌واوی سه‌رخۆش بوو.

(ی. پ. یینسن) مه‌گیڤر بوو. مه‌گیڤر له دهره‌وه و سه‌ردار و سه‌روه‌ری ماله‌وه. (ی. پ. یینسن) به ریزه‌وه له شووشه‌بیره‌که‌ی دهستی دهروانی. سه‌ره‌تا، پیش نه‌وه‌ی بیگه‌یه‌نیته ده‌می، به له‌خوباییبوونه‌وه، که‌وانه‌یی به‌رزی ده‌کرده‌وه و نه‌وجا قورگی پر ده‌کرد له‌و شله‌مه‌نییه زه‌رده ئالتوونییه خه‌والوه. (ی. پ. یینسن) زۆربه‌ی کات سه‌رخۆش بوو. مگیزی نه‌و له‌نیوان هه‌ستناسکییه‌کی ته‌روپر و زالمیه‌کی بی سه‌روبه‌ردا له هاتن و چووندا بوو. هه‌ندی جار، کاتی‌ک که هه‌ستت به‌وه ده‌کرد که چهند چاک و دلنه‌رمه، چاوه‌کانی پر ده‌بوون له فرمی‌سک و هه‌ندی‌ک جاریش چاوه‌کانی وه‌کوو دوو کوله‌وه‌یبابی ره‌ش وا بوون. (ی. پ. یینسن) تا‌ق‌می ددانی له ده‌مدا بوو که جار‌جاره وه‌کوو بو‌قی سپی له‌ناو ده‌میدا هه‌لده‌به‌زینه‌وه. (ی. پ. یینسن) سمیل‌کی سووری زه‌ردباوی هه‌بوو که قه‌ت فریا نه‌ده‌که‌وت وشک بیته‌وه و ده‌شی‌ویست نه‌ک پیل‌اوه‌کانی، به‌لکو چالایی بنی پیل‌اوه‌کانیشی بو بویاخ بگریت و به شه‌وق و په‌ونه‌ق بن.

(ی. پ. یینسن) به دلخۆشییه‌وه، به‌بی نه‌وه‌ی من بمه‌ویت، به‌رزی ده‌کرده‌وه و ده‌یخسته‌مه سه‌ر جۆلانه و هه‌ر خۆشی بوو که‌یفی به‌و کاره‌ی ده‌هات. زۆر چه‌زی ده‌کرد، به‌بی نه‌وه‌ی پرس به ده‌سته‌کانم بکات، ده‌ستم بگریت. چه‌زی ده‌کرد هه‌میشه دره‌نگ به‌ده‌م خه‌لکه‌وه بچیت بو نه‌وه‌ی سه‌رنجیان بو لای خۆی رابکیشیت و کاتی‌ک که خۆشی میوان بوو هه‌میشه به‌گژ مه‌گیڤره‌کانی تردا ده‌چووه‌وه. نه‌گه‌ر (کرۆن) یکی ببه‌خشییایه، ده‌یویست، هینده‌ی نه‌وه‌ی که سه‌د (کرۆن) ییه‌ک ببه‌خشیت، سوپاسی بگریت.

(ی. پ. یینسن) زۆر شانازی به‌ناوه‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌کرد.

کاتیک که زۆر توور دهبوو، پهلی (موددی) رادهکیشا و دهیبرده نئودیوی دهرگاکهوه و دهستی بۆ تابلوی سهر دهرگاکه دریز دهرکرد و دهیوت: نئوهتا دهیبینیت که لهسهر دهرگاکه نووسراوه (ی. پ. یینسن) و نئوهش بهو مانایه که منم لیره دهژیم و ههر منیشم که فهرمان ددهم و کهسی تر نا.

رۆژتیکیان (ی. پ. یینسن) هاتهوه بۆ مالهوه، رۆژنامهیهکی فریدایه سهر میزهکه و به لهخوبایبوونیکهوه وتی: منتان له رۆژنامهدا بینیه؟ خویندمانهوه: (ی. پ. یینسن) ی مهیگیر له لایهن دادگاو به سی (کرۆن) سزا دراوه، چونکه خواردنهوهی داوه به کهسیکی زۆر زۆر سهرخۆش.

(ی. پ. یینسن) نئو بهشهی له رۆژنامهکه دادری و له جزدانهکهیدا شاردییهوه.

که (ی. پ. یینسن) به زۆری بی کهیف و تال و تاریک بوو، زۆربهی کات (موددی) رووخۆش و دلشاد بوو. وا پیدهچوو ههمیشه له جموجوولدا بیت. به ئاستهههیش به بیرمدا نایهتهوه که (موددی) یم بینیبیت به هیمنی و بۆ پشوودان لهسهر کورسییهکه دانیشتبیت: یان ههر کهمیک لهوهوبهر لهسهر کورسییهکه پالی دابوووه و لهشی بهو پالدانهوهیه گرژ بووبوو و وا دههاته پيش چاو که ئیستا نا نهختیکی تر لهسهر کورسییهکه ههلهستیت و دهکهوئیهوه جموجوول، یان لهوهدابوو که بهپویه بیت لهسهر کورسییهکه ههلبسیت بهرهو دهرهوه بکهوئیه ری.

(موددی) بهدهم یاریکردن و دلخۆشییهوه مالهکهمانی پاک دهکردهوه: کاتیک که پارچهپهپۆکهی دهگرت به دهستییهوه بۆ نئوهی تهپوتۆزی مالهکه پاک بکاتهوه وهکوو نئوه و ابوو جۆریک له سهمای بالیت بکات! گاه لهسهر پهنجه دهههستا

تا ته پوتۆزی سهر دۆلابه که بمالیت و گاه به ته وای خۆی ده چه مانده وه بۆ ئه وهی پێچکهی کورسییه که پاک بکاته وه، جاروبار ده که وته سهر پهل بۆ ئه وهی دهستی بگاته ته پوتۆزی ژیر قه نه فه یه که یان نیوهی له شی له په نجه ره یه که وه در ده هینا و ده که وته ته کاندنی ئه و په روپا تاله ی دهستی که ته پوتۆزی ماله که ی پێ راده ماله ی: جاروباریش به دهم ته ماشا کردنی شتیکی خۆشه وه که له جاده که دا به دی ده کرد له په نجه ره که دا ده مایه وه و هاواری له منیش ده کرد که بچم و ته ماشا بکه م.

بۆ ئه وهی دهستی به ته ونی جالجا لۆکه ی بنمیچه که شدا رابگات ده چوو ه سهر پیتته ته یه کی بچکۆله و خۆی بۆ درێژ ده کرد: له ویدا وه کوو سه ما که ریک له سه ره یه که قاچ به ملا و ئه ولادا ده هات و به هه موو لایه که دا ده ستوپلی به ره و ته ونه که راده وه شاندا و تا له ئه نجامدا به دهم ئاوازی سه ره که وته وه هاواری ده کرد: ئه وه ته ونه که شم راماله ی.

هه ره که ته پوتۆزی سهر پیا نۆکه شی راده ماله ی، به وه کۆتای ی پێ ده هینا که له مسه ره تا ئه وسه ره ده ست به سه ره دانه کانی دا ده هینا و له گه لیشدا گۆرانی ده وته وه.

که ئه رزه که ی ده شت، هینده ئاوی به سه ردا ده کرد که ده مانته وانی خۆمان له ئاوه که دا ببینین و زۆربه ی کاتیش له گه ل گوشینی په رۆکه ی ده ستیدا پێ راده گه شت شتیکی خۆش بگێریتته وه. (موددی) له دله وه قسه ی بۆ که لوپه له کانی نیومال ده کرد: ده یته وانی به کورسییه کی کۆن بلیت: بیگومان ده بینم که کۆن بوویت، به لام هه یچ ترست نه بیته، هیشتا کاتی ئه وه نه هاتوو ه فریت بده مه سه ره سه ره نوێلکه که، له جیاتی ئه وه قوماشیکی تازه ت بۆ ده کرم! یان ده یته وانی به ره و لای سه عاته چالمه زله که مان بروت و به دهم په نجه دان له پاندۆله که یه وه

بلیت: گوی بگره، ئەمرۆ دەبیت بە زۆر شتدا رابگم و بۆیه نابیت وهکوو ئەوهی کردووتە بە خوو ئەمرۆش پەلەم لی بکهیت! ناتوانیت نهختیک هیواشتر بیت؟ یان بۆ ئەوهی کویی قاوهیهک که تازه دەسکهکهی شکابوو هیور بکاتهوه دهیوت: ئەوهنده خوۆت سهغلەت مهکه، باشتر که ئیتر گویت له قسهوقسه لۆکی کویهکانی تر نابیت، و بیجگه له وهش له پلهوپایهت بهرز دهکهمهوه و دهتکهم به شهکردان! ئەوجا (موددی) کویه بی دەسکهکهی پر دهکرد له شهکری سپی که له ناویدا ددروشایهوه.

ئەگەر له خوۆراش پهستی و دلتهنگ بوومایه، (موددی) کاغهزی یاریکردنهکهی دههینایه پیشهوه و دهیوت: وهره با دهستت بۆ بگرمهوه! هیچ سنووریک بۆ ئەو شته خوۆش و قهشهنگانه نهبوو که گفتی دهدا له پاشه پۆژدا پییان بگم! دواى ئەوهش قاوهمان دهخواردوه.

(موددی) زۆرجاران پی دهوتم: که پیاو دلتهنگ و پهست بوو دهبیت قاوه بخواتهوه و که دلشاد و دلخوۆشیش بوو هوکاری زیاتری به دهستهوهیه بۆ قاوهخواردنهوه. ئای چهند جار پیکهوه بهدهم قاوهخواردنهوهوه خوۆمان له خهه و پهژاره رزگار کرد و چهند جاریش هه بهدهم قاوهخواردنهوه زیاتر زیاتر بهناو خوۆشی و دلشادیدا رۆچووین.

هەر سی هفتە جارێک، یەکشەممان، (ی. پ. یینسن) دەستبەتال دەبوو و هاوینان هەمیشە دەبوو بە سەیران و گەشتیک ئەو رۆژەمان پیرۆز بکردایە و هەمیشەش دەچووین بۆ (دیورەهاقسباکین).

من رقم لەم گەشت و سەیرانە یەکشەممان دەبوو و هەمیشە بە ناخۆشی دەبرایەو، بەلام لەو دەچوو (موددی) نەیهوئیت ئەو هیوایە لە دەست بدات کە هەر نەبیت جارێک لە جاران سەیرانیکی سەرکەوتوو بە سەر بەریت و هەموو جارێک بە هەمان چاوەروانی و پەرۆشەو تیشوو ی دەپێچایەو و کەرەسەکانی ئامادە دەکرد.

بەیانێ یەکشەممەیهک لەو یەکشەممانە وەکۆو هەر جارێک سەعات یانزە دەستمان پێکرد و سەبەتەیهکی گەورە ی پر لە خواردەمەنی و تۆپێکمان لەگەڵ خۆماندا برد. تۆپەکە بۆ ئەوێ من یاری پێ بکەم. - ئەو خواستی (ی. پ. یینسن) بوو، نەک هی من. سەرەتا بە گەشتیکی دوورودرێژ و ناخۆش بە ترام دەستی پێکرد. ترامەکە پر بوو لەو کەسانە ی کە یەکشەممان دەچوونە سەیران و هەمووشیان دل پر لە هیوا سەبەتە ی پر لە خواردنیان لەبن دەست نابوو.

کە گەیشتینە جێی مەبەست، سەرەتا هەموو ژنەکان و بەدوایاندا مندالەکانیان و پاشانیش باوکە فەخوورەکانیان دابەزین. من هەر هەستم بە نارەحەتی دەکرد و هیچی تر، نابەدل و لەشبەبار دوایان کەوتبووم. بەلام وا پێدەچوو کە کەس، ئەگەرچیش بە ئاشکرا پیشانم دەدا و نەمدەشاردەو، هەست بەو نارەحەتییه ی من نەکات. (موددی) و (ی. پ. یینسن) سەرەحال و بە دەم قسەو کەوتبوونە ناو ئەو ریزە درێژەو کە سەیرانکەران پێکیان هینابوو و زۆریش بە کەیف بوون.

ورده ورده گه‌یشتینه جییه‌کی به‌رفراوانی پر له سه‌وزه‌گیا که له‌ویدا خه‌لکه‌که هر یه‌که و به لایه‌کدا بلاوه‌یان لی‌کرد و هه‌ندیکیان به‌رده‌وام ده‌بوون و هه‌ندیکیش هر که جییه‌کیان ده‌دۆزییه‌وه و لئی داده‌نیشتن. ئیمه‌ش جییه‌کمان بۆ خۆمان دۆزییه‌وه و دانیشتن.

ئه‌وجا ده‌ست به‌خواردن کرا، یان برسی بووین و یان برسی نه‌بووین و به‌لام، ده‌بوو بخۆین. هه‌رزووش سه‌وزه‌گیا که پر بوو له‌و دایکانه‌ی ده‌هاتنه‌سه‌ر چۆک و خه‌ریکی ئاماده‌کردنی خواردن و سفره‌راخستن بوون، وای له‌و مندا‌له‌پپه‌تییه‌قاوقیژکه‌رانه‌ی که به‌تاسووق و هه‌سوودییه‌وه له‌یارییه‌کانی یه‌کتریان ده‌نواپی، له‌و باوکه‌دلخۆشه‌مشه‌مشکه‌رانه‌ی که به‌قۆلی هه‌لکراوه‌وه به‌و ناوه‌دا ده‌هاتن و رۆژه‌که‌یان به‌یاریکردن به‌سه‌ر ده‌برد. له‌و کاته‌دا که (موددی) خه‌ریکی سفره‌راخستن و خواردن ئاماده‌کردن بوو، ئیمه‌خه‌ریکی ئه‌وه‌بووین یاری له‌گه‌ل یه‌کترا بکه‌ین. یارییه‌که‌بریتی بوو له‌وه‌ی که تۆپه‌که‌له‌ده‌ستی من راپسکی‌نیت و دوور دوور هه‌لی بدات، ئه‌وجا له‌جی‌ی خۆی بوه‌ستیت و به‌فه‌خره‌وه‌چاوه‌رپی ئه‌وه‌بیت که من به‌راکردن تۆپه‌که‌ی بۆ به‌ینمه‌وه. کتومت وه‌کوو سه‌گیک، که به‌که‌یف و خۆشییه‌وه ده‌که‌ویته‌کلکه‌له‌قی. به‌لام من وام پێشان دا که دۆزینه‌وه‌ی تۆپه‌که‌ زۆر زه‌حمه‌ته‌و تا کاتی‌ک نانی‌ش ئاماده‌نه‌کرا به‌تۆپه‌که‌وه‌نه‌گه‌رامه‌وه‌بۆ لای.

(ی. پ. یینسن)، بی‌گومان، خۆی به‌خه‌می که‌ره‌سه‌کانی خواردنه‌وه‌وه‌بوو و بت‌له‌گرانبه‌هاکه‌ی به‌وپه‌ری وریاییه‌وه هینایه‌وه‌پێشه‌وه. با له‌ده‌ست ئه‌و پارچه‌کاغه‌زانه‌ی که پاروه‌کانمان تیوه‌پێچابوون رزگاری کردین که به‌

شنه‌شنه‌وه كه‌وته‌نه ده‌م با و به‌سه‌ر سه‌وزه‌گياكه به سه‌ماكرده‌وه به‌رز بوونه‌وه، تا به چلوچپوي داروده‌ونه‌كاني ده‌وروبه‌روه گيرسانه‌وه. زوري نه‌ده‌خاياند تا چاوي (ي. پ. يينسن) نه‌و نيگا شووشه‌يه دايگرت، كه هه‌ميشه باوبوراني به‌سه‌رماندا ده‌قراند. (موددي)، وه‌ك خوي ده‌يوت، هه‌ر بو نه‌وه‌ي دلي نه‌و خووش بكات، يه‌ك دوو پيكي له‌گه‌لدا هه‌لده‌دا، به‌لام من دلنيا بووم له‌وه‌ي كه نه‌و بو خووشي هه‌زي لي ده‌كرد. هه‌موو بيره‌يان ده‌خواردوه‌و و پاشان نيوه‌به‌تال به كه‌شخه‌يه‌وه فرتيان ده‌دانه سه‌ر سه‌وزه‌گياكه و گه‌نجه‌كانيش به خووشي و گه‌شكه‌وه نيوه‌كه‌ي تريان ده‌خواردوه‌و.

(موددي) و (ي. پ. يينسن) نه‌وه‌نده سه‌رحال و به كه‌يف بوون، كه له‌وه بوو بتوانن له ريگاي نه‌و هه‌موو شيرينييه‌وه كه ده‌يانكرد به ده‌مدا بمكوژن، نه‌گه‌ر خووم ريم ليان نه‌گرتايه. پيم پيده‌كه‌نين و داوايان لي ده‌كردم بروم بو لاي منداله‌كاني تر. له‌وان دوور كه‌وته‌وه، به‌لام نه‌ك بو نه‌وه‌ي بچم بو لاي منداله‌كاني تر. جييه‌كي ته‌نيا و لاتهرېكم دووزيه‌وه و ليي دانېشتم و پالم دا به سپيداريكه‌وه. سه‌يري ده‌وروبه‌ري خووم كرد. سه‌وزه‌گيايه‌كه خراپي به‌سه‌ر هينرابوو. دره‌خته‌كان له كووي بوون؟ نه‌ي گوله‌كان؟ سروشت له‌نيو درياي نه‌و خه‌لكه‌دا خنكا بوو. هه‌موو به قاوو قريشكه‌وه له‌نيو بيده‌نگيه‌كه‌يدا ته‌پاوتليان بوو، چلوچپوي دره‌خته‌كانيان ده‌شكاند، گوله‌كانيان له ژير پي دنا و منداله‌كانيش به كه‌يف و خووشيه‌وه له هه‌موو شوينييك و به هه‌موو شتيكدا ده‌ميزان. به‌ر له‌وه‌ي خه‌و بمباته‌وه، وام هينايه به‌ر خه‌يالي خووم كه دره‌خته‌كان به تاسه و ئاره‌زووي هاتني

دووشه ممه وهن، تا بتوانن بگه رینه وه بۆ ناو ژيانه كشمات و بیده ننگه كهی خوڤان.

به دم ئه وه وه كه كچيكي بچكۆله له لامه وه وه ستابوو و پرچه كانی راده كيشام، خه به رم بووه وه. گه رامه وه بۆ لای (موددی). ئه و (ی. پ. يینسن) یش بۆ ماوه يه كه خه ويان لی كه وتبوو. سه روسیمايان هه لاوساو و سووره هه لگه راو بوون. شه رم كرد سه يريان بکه م و وه کوو ئه وه وا بوو كه نووستنی بهر خوژه تاو ته واو روو تو قووتی كرد بنه وه. (موددی) به كه يف و خوڤییه وه وتی: بهر له وهی بچین بۆ (باکن) سه ر و قاوهی تر ده خوینه وه و ته رمۆسه كهی هینایه پيشه وه. به لام (ی. پ. يینسن) قاوهی نه ويست. ئه و گه يشت بووه ئه و جيیهی كه ئیتر بيچگه له (برينقین)^x و بیره هیچی تر نه خواته وه. (موددی) یش به خوڤییه كه وه وتی: كه يفی خوته و خوڤی وا پيشان دا كه هیچ ده ربه ستی ئه وه نییه، ها ئیستا نا نه ختیکی تر شه ر و هه راما ن به سه ردا قَلپ ده بیته وه. من به ته ماشا كرن ویستم ئاگاداری بکه مه وه و به لام ئه و نه یویست له ئاگادار كردنه وهی نیو چاوه كانی من تی بگات.

كه رۆیشترین به خواستی دلی خوڤی ده ستی دایه سه به ته كه و هه لیگرت، كه بيگومان زۆر سوو كتر بوو بو له وهی مال ه وه. دهی خو ده توانیت سه به ته كه بۆ باوكت هه لبگريت، (موددی) به دهنگیكه وه وه کوو ئه وهی هانم بدات وتی و منیش به سه روسه كو تیکی مؤن و گرژه وه وتم: ماندووم و با (ئه و) خوڤی هه لیبگريت. یه كسه ر (ی. پ. يینسن) ده ستی له سه به ته كهی بهر دا و داینا و ئیتر باوو بۆ رانیش به سه رماندا قَلپ بووه وه.

^x برينقین، جۆره مه شروبيکی قورسه.

به جوړتیک که هه موو ئه وانه ی دهوروبه رمان بتوانن بییستن، نه راندی به سه رمددا: (ئهو)! به کی ده لیت: (ئهو)! هندیکیشیان راوستان و گویتقولاغ بوون. (موددی) وتی: بی دنگ به! پیویست ناکات به و شیوهیه بقیژینیت! ئه ویش به سه ریدا نه راندی: تو دهمت داخه! و ئه وجا به توورپی و گزرییه وه پروی کرده وه من. ده بیت فیری شهرم و حه یا بیت و دووباره ی کرده وه به کی ده لیت: (ئهو)! چاوه کانیشی به خواردنه وه و به دکاری سوور و شووشه یی بووبوون. رقم لیی ده بووه وه، به لام له وه بچووکتتر بووم رق و کینه ی خوئی پیشان بدهم. له بری ئه وه سه رلیشواو و به شهرمه وه سه یری ئه رزه که م کرد.

(موددی) وتی: داوای لیبووردن له باوکت بکه! ناچار بووم داوای لیبووردنی لی بکه م و پینج جاریش له سه ر یه که بلیم: بابه. داوای ئه وه دلم تیکه ل و پیکه ل هات و ناچار له ریگا که لام دا و دستم کرد به رشانه وه. ناخم دهیچریکاند: رقم لیته، رقم لیت ده بیته وه. (موددی) زاتی نایه بهر خوئی و پیی وت: نایینیت که ده رشیته وه و دلی تیکه ل دیت؟ ئه ویش هات به لامه وه و وتی: وهره! با هه مووی له بیر خو مان ببهینه وه و بچین بو (باکن) نه ختی بای بالی خو مان بدهین. بوشت هه یه هه موو یارییه کان بکه یت و سه یری (میسته ر یا کل) یش بکه یت.

که گه شتینه (باکن)، یه کسه ر به ره و شانوی بوو که شووشه کانی (میسته ر یا کل) رامکرد و که چی ئه و له و کاته دا گفته که ی خوئی له بیر چوو بووه و له بری ئه وه به ره و یارییه کانی تر، که خوئی زور که یفی پیان ده هات، په لکیشی کردم. هینده شی نه برد دهسته کانم پر بوون له شتی هیچ و

بیکه لک، ئەو خۆی بە شانازییه وه له تهنیشتیه وه پێی دهکرد و پاسی هه موو شتهکانی دهکرد. یهک له سههر یه کیش دهپرسی: ههزت ئێیان نییه؟ به هه ناسه بۆن ناخۆشه که ی سهروچاوی دهپێچامه وه. سهراسیمه و ماندوو به چرپه ده مۆت: با! ئەو وتی: ئێستا شه به تته بۆ ده کریم و ئەوهندهش کولێچه ی پێوه بخۆ تا ده توانیت. ده موچاوی (موددی) گه شابوو وه. ده مۆتانی له ده موچاویدا ببینم که بیری ده کرده وه: ئێستا ئیتر هیه خه میکم نه ما.

(ی. پ. یینسن) دل پر له چاوه روانی سهیری منی کرد و به خۆنازینی که وه ته ماشای مه یگیره که ی کرد: دوو بیره و په ردا خیک شه به تمان بۆ بیته و ئەوهندهش کولێچه و کیک که ئەم منداله بتوانیت بیخوات. به لام هینده ماندوو بووم که دل له وه هه موو کیک و کولێچه یه تیکه ل ده هات که بۆم داوا کرا. مه یگیره که به هه له شتی تری له به رده مدا داناین و پیک ئەوهش بوو که (ی. پ. یینسن) چاوه روانی بوو بۆ ئەوه ی بیانوویه ک بدۆزیته وه و پێیدا هه لشاخیت. هه زی له وه بوو به گژ مه یگیره اندا بچیته وه و به رۆکیان پێ بگریت و بۆ ئەو گرنگیش نه بوو مه یگیره که چی ده کرد و نه ده کرد، هه رچییه کی بکردایه هه ر به خراپه به سه ریدا ده شکایه وه. (موددی) هه وڵی دا بیدهنگی بکات، به لام بیهووده بوو. گرکانیک بوو و نه تده توانی به ری پێ بگریت. داوای لی کـرد: ئەوهنده مه خۆره وه. ئەو نه راندنی به سه ریدا: من بریار ده دم نه که تۆ! و به مشت کیشای به میزه که ی به رده میدا و هه رچی شووشه و په رداخ بوو به ربوونه وه. هه ولمان دا له گه ل خۆمان ببه یین بۆ جیه کی تر، به لام بۆمان نه چوو ه سه ر. قیژاندی به سه رماندا: به که یفی خۆمه و هه موو ئیواره که لی ره

داده‌نیشم و ئەگەر تۆ و ئەویش نارازین جا به جه‌ه‌ه‌نەم و دەتوانن ملی خۆتان بشکینن و برۆن! چاوی (موددی) پر بوون له فرمیسک. ریک له و کاته‌شدا چاوی به مه‌یگیره‌که که‌وته‌وه و رووی له پاسه‌وانی باره‌که‌ش کرد و به تووره‌یه‌وه وتی: ئەمه چ خزمەت و به‌ده‌نگه‌وه‌هاتنیکه! هەر ئیستا بیره و پیکه‌که‌م بخه‌نه به‌ر ده‌ست! (موددی) وتی: ئەرئ ناتوانیت نه‌ختیک له‌گه‌ڵ ئەو مه‌یگیره‌ به‌سته‌زمانه‌دا له‌سه‌رخۆتر بیت. هه‌ستایه‌ سه‌ر پپی و به‌ لاچاو و پر کینه‌وه‌ سه‌یری کرد و قیژاندی: ون به‌ له‌به‌ر چاوم و ئەو مندا‌له‌ سپله‌ و پینه‌زانه‌ش له‌گه‌ڵ خۆت به‌ره!

به‌ په‌له‌ چووینه‌ ده‌ره‌وه.

که‌ هاتینه‌وه‌ ماله‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ گریان و قسه‌ی ناشیرین پپوتنی و وتی که‌ ده‌یه‌وی‌ت لپی جیا بیته‌وه‌. منیش هەر سه‌یرم ده‌کرد و لپی ورد ده‌بوومه‌وه‌. ئەوجا عه‌قل و هۆشم له‌به‌ر هه‌لگیرا و وتم: ئاخۆ به‌بی ئەو چهند باشتی به‌سه‌ر به‌رین، ئاه ئەگه‌ر بمردایه‌ و نه‌جاتمان بووایه‌ له‌ ده‌ستی! (موددی) ییش ریک له‌ و کاته‌دا رووی لی وه‌رگیرام و وه‌ک شی‌ت و هار به‌سه‌رمدا قیژاندی: ئاوا! ده‌ته‌وی‌ت بمری‌ت! پراوه‌سته‌ بزانه‌ چۆن بۆی ده‌گیرمه‌وه‌! و به‌ هه‌موو توانای خۆی که‌وته‌ سه‌روگو‌یلاکم. له‌ هیچ شتی‌ک تی‌نه‌ده‌گه‌یشتم. به‌لام پپیش ئەوه‌ی خه‌و بچیته‌ چاوم ئەوه‌م ده‌ژمارد که‌ سی هه‌فته‌ی تری ماوه‌ بۆ یه‌کشه‌مه‌می داها‌توو، یه‌کشه‌مه‌می ده‌سته‌به‌تالیی (ی. پ. یینسن).

له پيشندا گوټم لى بوو كه له دهرگا ددرا، پاشان گوټم له دهنګه زيت و ورياكه‌ى خوټم بوو: (موددى)، له دهرگا ددريت. دواى ئه‌وهش گوټم له دهنګه ناسكه‌كه‌ى ئه‌و بوو: له دهرگا ددريت؟ ئاخو كى بيت بهم ناوهخته له دهرگا بدات؟ و به كيف و چاوه‌پروانيه‌وه دهرگاكه‌ى كرده‌وه.

هه‌م ترسام و هه‌ميش، كاتيك له دهرگا درا، گوټقولاغ بووم زيت و وريا بوومه‌وه. چه‌ند شتى سه‌ير و سه‌مه‌ره، له‌گه‌ل ليدانى دهرگادا، خوټى نه‌كردووه به مالماندا! خوټم فير كردبوو كه كاتيك له دهرگا ددرا، ده‌بوو بروم و بيكه‌مه‌وه، به‌لام كاتيك له ديواره‌كه‌مان ددرا، له ئه‌رزه‌كه‌ و له ژير كورسيه‌كه‌م ددرا، نه‌مده‌زاني په‌نا بو چى به‌رم و به چى وه‌لام بده‌مه‌وه. به‌لام (موددى) هه‌ميشه ده‌يزانى چى بكات و چوټ وه‌لام بداته‌وه.

هه‌نديك جار ئه‌وهش رووى ددها، به‌بى ئه‌وه‌ى كه‌س له‌وديو دهرگاكه‌وه هه‌بوويت، له دهرگا ددرا. له كاتى ئاوه‌ادا من و موددى هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان پى ده‌كرا، چاو له پار‌ه‌وه دوورودريژ و تاريخه‌كه‌ى به‌ر دهرگاكه‌ بېرين و ئه‌وجا ئه‌و به‌وپه‌رى خوشييه‌وه ده‌يوت: كه‌سى لى نيه‌! هه‌بيت و نه‌بيت، ده‌بيت ئه‌وه ده‌ستى يه‌زدان بوويت و به دهرگاكه‌ى ئيمه‌گه‌يشتبيت، به‌لام نابينم كه هيج خاچيكي له‌سه‌ر دهرگاكه‌ كي‌شا بيت، كه‌واته هيشتا وه‌ختى مردنى كه‌سمان نه‌هاتووه.

ئه‌گه‌ر له ديواره‌كه‌مان بدرايه، ده‌يوت: ئيستا سيسر كه‌كان يه‌كيك له مردووه‌كانى خوټيان ده‌نيژن. ئه‌گه‌ر له ئه‌رزه‌كه‌مان بدرايه، لى ده‌دايه‌وه و ده‌يوت: هه‌ر ئه‌وه‌نده وه‌لاميان بده‌يته‌وه، ئيتر ده‌ست هه‌لده‌گرن و پيدا ناكيشن. به‌ترسه‌وه ليم ده‌پرسى و زور چاكيش ده‌مزاني وه‌لامى چيه‌: كامانه؟

دهیوت: بڼگومان، پړوحي مردووهکان. ئەگەر له ژیر کورسییه کهشم بدرایه، به پڼکه نینه وه دهیوت: دهی ئیستا ده بیت بگوڼزیته وه بۆ کورسییه کهی تر، چونکه له وه ده چیت که سیک بیه ویت کورسییه کهت لی قهرز بکات! منیش بۆ کورسییه کی دیکه ده مگواسته وه.

ئواره یه کیان به خه بهر هاتم و گویم له (موددی) بوو به هاوړپیه کی خوئی دهوت: بیهینه ره پیش چاوی خوټ، شه ویکیان دهو ربه ری سهعات دووی شه و له ده رگا درا و که کرده مه؛ خوشکی میرده کهم، له نیو ده رگا که دا راوه ستا بوو و تاله خوینیکیش به لاملیدا هاتبووه خواره وه –

تا توانیم خویم به ژیر لیفه که دا کرده وه و نه مویست زیاتر له باره ی (خوشکی میرده کهم) وه ببیستم، چونکه نه و دایکی راسته قینه ی خویم بوو و زوریش له دنیا سهیر و سه مه ره که ی ده ترسام.

هه ندیک جار به کاغه زه کان یارییه کیان ده کرد و به دهم پاز و نه ینیه که وه به میزه که یاندا ده کیشا، نه وه ی له کاتی خوشیدا به میزه که یدا نه کیشایه، ده یدوړاند و له یارییه که ده کرایه ده ره وه. نه و جا نه و میزه پر له پاز و نه ینیه هه بوو که زمانی لیدان و پیدا کیشانی ده زانی، به لام ده بووایه خړ بووایه. هاوړپیه کانی موددی ده یانوت: میزی خړتان زوره و بۆ نه و کارهش یه کاویه کن، به لام من له (موددی) ده پارامه وه و داوام لی ده کرد که کاریک نه کهن هیچ میزیک له مالی ئیمه دا لی بدات. له بری نه وه (موددی) چوو بۆ لای نه وان و گوپی بۆ لیدانی میزه کانی نه وان ده گرت.

پیدان ده وتم: که گه یشتیته نه وئی ده بیت به نه رم و نیانییه وه له ده رگا بدهیت و چاوه ری بیت تا به ده نگته وه دین.

منیش به نەرمی و هیواشی له دەرگاگەم دەدا و له لێدانهکەى
 خۆم، لەو بێدەنگییەى، ئەگەر کەس له مالى نەبووايه، پشتى
 دەرگاگەى داگرتبوو دەرترسام، لەو وەلامە دەرترسام کە
 دەدرامەوه، ئەگەر کەسێک له مالهوه بووايه. هەندیک جار
 لەگەڵ کردنەوهى دەرگاگەدا، ناو دەرگا پر دەبوو لەو
 مندالانەى پیم پى دەکنین. هەندیک جاریش کە دەرگا
 دەکرایهوه، گەورەیهک پەلکێشى دەکردم و چنگى پر دەکرم له
 شیرینی. هەندیک جار به لای مندالیکی ساواوه دایاندەنام بۆ
 ئەوهى ئاگام لێى بێت، ئەویش ئەوهندەى دەقیژاند کە پیم وا
 بوو ها ئیستا نا نەختیکی تر دەمریت. هەندیک جار
 دەیانبردهمه ژووریکی تاریک و گەوره و به تەنیا لەنیو ئەو
 کورسى و وینه جۆراوجۆرانەدا به جییان دەهیشتم، کە پێیان
 نائاشنا بووم. جاریک له جاران ئەوهندە له ژووریکی وادا
 چاوهڕیم کرد کە پیم وابوو له بیریان کردووم و به چهپۆک بەر
 بوومه گشت دەرگاگانى ژوورهکە. کاتیکیش کە کەس وهلامى
 نەدامەوه، یهکیک له دەرگاگانى ژوورهکەم کردەوه و به لام،
 بهپهله دامخستەوه: ئاخر نەمدەزانى کە گەورهکان به
 پروتوقووتى له تەنیشته یهکترهوه دەنوون!

ئیواره‌یه‌کی زستان من و (موددی)، له دهوری میژه خیره‌که و له ژیر چرای بنمیچه‌که‌دا دانیشتبووین. (موددی) خه‌ریکی گۆره‌ویچنین بوو، سه‌به‌ته‌یه‌کی پر له شلیله و خوری گۆره‌ویی تازه‌شۆردراوی له پیش خوئی دانا‌بوو. چرای بنمیچه‌که، وه‌ک ئه‌وه‌ی بایه‌کی نادیار دیلانی پی بکات، که‌می‌ک به‌ملا و ئه‌ولادا ده‌هات و تارماییه‌کانیشی وه‌کوو ته‌نکه‌دووکه‌ل به‌سه‌ر دیواره‌کاندا هه‌لده‌گه‌ران. (موددی) ده‌ستی چه‌پی کردبوو به‌ناو گۆره‌وه‌ییه‌که‌دا و ده‌ستی تیدا توپه‌ل کردبوو و وه‌کوو توپه‌وانه‌یه‌ک بو ریک‌خستنی به‌شی لای پاژنه‌ی گۆره‌ویییه‌که‌ به‌ کاری ده‌هیتا و هه‌رجاریکیش که شیشه‌که‌ی به‌ خوئی و ده‌زووه‌ درێژکۆله‌که‌ی دوا‌یه‌وه‌ له گۆره‌ویییه‌که‌وه‌ به‌رز ده‌کرده‌وه، قوئی سیبهری به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا ده‌کیشا و مارتاسا پچاوپچ به‌ دیواره‌که‌دا هه‌لده‌کشا و وه‌کوو ته‌وریکی ده‌سکدریژیش به‌ره‌وخوار به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا داده‌کشایه‌وه‌ خواره‌وه‌.

ماوه‌یه‌ک بوو بیده‌نگ، هه‌ریه‌که و سه‌رقال به‌ خه‌ون و خه‌یالاته‌کانی خو‌یه‌وه، دانیشتبووین، که‌یه‌کسه‌ر یه‌کیک، سی جار له‌سه‌ر یه‌ک به‌ کورتی و به‌لام به‌ دنیاییه‌وه، له‌ ده‌رگا‌که‌ی دا.

به‌ خو‌شییه‌وه‌ وتم: (موددی) له‌ ده‌رگا ده‌دریت! و دل پر له‌ چاوه‌روانییش ته‌ماشام کرد.

(موددی)یش، به‌ ده‌نگیکی پر له‌ خو‌شی و چاوه‌روانییه‌وه، وتی: ئاخۆ کۆ بیت له‌ ده‌رگا بدات! و که‌ره‌سه‌کانی خسته‌ لاوه و له‌ کورسییه‌که‌ی به‌رز بووه‌وه و له‌سه‌ر نووکی پی و به‌ چه‌ند هه‌نگاوێک، له‌ کاتی‌کدا که‌ دووباره‌ی ده‌کرده‌وه: ئاخۆ کۆ بیت؟ به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ رو‌یشت.

دل پر له چاوه پروانی له دواى (موددى) م دهروانى و به تاسه و
ناره زوى ئه و شته خوشانه شهوه بووم كه ئه و، كاتيك
ميوانيك روى تى دهكردين، له بهردهمى داده نايين.

به لام كه (موددى) دهرگاكهى كرده وه، كهس له بهر دهرگاكه
نه بوو. سهيرى چهپ و راستى ئه و ديوى دهرگاكهى كرد، چاوى
له تاريكايى پارهى هه وره بانه كه برى، سهري لار كرده وه بو
ئه وهى گوى بگريت، به لام نه هيچى بينى و نه هيچيشى بيست.
(موددى) وتى: شتيكى سهيره، تهنانهت پشيله يه كيشى لى
نييه! ئه و جا دهرگاكهى داخسته وه و وتى: دهبيت به هه له
بيست بيتمان!

به كه ميك دوود ليه وه دهستى دايه وه كه ره سه كانى و
دهستى به چينى گوره ويه كانى كرده وه، ئاواتى منيش
نه هاته دهى، به لام كه ميكيش دوودلى دايگرتم و خوم له
(موددى) نزيكتر كرده وه.

ريك له و كاته دا كه بيدهنگى ژوره كهى داگرتبو وه وه، له
دهرگا درايه وه: سى جار به توندى. ئه مجاره يان له نيوان هه ر
ليدانى كدا نه ختيك راده وه ستا: له وه نه ده چوو دهنگه كه له
بوونه وه ريكي ساغ و رووخ شه وه بيت.

به دله راره كه وه ته ماشاى (موددى) م كرد.

وهك ئه وهى بيه ويت نه ختيك خوى بيترس و ئارخه يان
پيشان بدات، (موددى) وتى: تو بيكه ره وه! ئه گه ر خيويش
بيت، هيچ خراپه يه كه له گه ل مندالكي بيگونا ه ناكات!

سهري ناره زاييم راره شاندا. (موددى) په لى گرتم و پيكه وه
به ره و دهرگاكه رويشتين و كردمانه وه.

ئه مجاره ش كهس له وديو دهرگاكه وه نه بوو، به لام من پيم
وابوو كه شتيكى سارد نيشانه يه كى له سه ر نيوچه وانم كيشا

و به ترس و له‌رزوه خوّم به (موددی)هوه، که یه‌کسه‌ر
ده‌رگا‌که‌ی دایه‌وه به‌یه‌کدا، نووساند. ئەمجاره‌یان هیچ‌خه‌می
ئەوه‌شی نه‌بوو سه‌یری راست و چه‌پ بکات. له‌بری ئەوه به
خیرایی چه‌ند جارێک کلێله‌که‌ی بادا و ده‌رگا‌که‌ی له‌مدیوه‌وه
توند کرد.

پاشان پێکه‌وه و له‌سه‌ر نووکی پێ‌ خوّمان گه‌یانده‌وه میزه
خره‌که و لێی دانیشتین. زۆر ترسام له‌وه‌ی که ئەوه‌ی له‌ودیو
ده‌رگا‌که‌وه نه‌بوو، ئەگه‌رچی ده‌بوو له‌وی بووایه، گوێی لێمان
بیت و په‌نگ بیت رێمان نه‌دات له‌ ده‌رگا‌که دوور بکه‌وینه‌وه.
که گه‌یشتی‌نه‌وه لای میزه‌که (موددی) چرپاندی به‌ گویمدا:
ئەگه‌ر لێش بدریت‌ه‌وه، نایکه‌ینه‌وه! من ته‌نانه‌ت زاتی ئەوه‌م
نه‌بوو ده‌میش بکه‌مه‌وه، به‌لکو هه‌ر به‌ سه‌رپراوه‌شاندنیک
په‌زانه‌ندیی خوّم پێشان دا.

(موددی) له‌ شوینی خوئی دانیشته‌وه، به‌لام ده‌ستی بۆ
کاره‌که‌ی نه‌بردووه و هه‌ر به‌ واقورماوییه‌وه به‌ ژووره‌که‌یدا
ده‌روانی و منیش به‌ده‌م له‌رزوه‌وه له‌نیوان هه‌ردوو قاچیدا
پراوه‌ستابووم و هه‌ردووکی‌شمان به‌ده‌م چاوه‌پروانیی لێدانه‌وه‌ی
ده‌رگا‌که‌وه دلمان له‌ خورپه‌دا بوو.

له‌په‌رێکدا موددی به‌ ده‌نگێکی به‌رز که منی له‌ جیی خوّم
پاچله‌کاند وتی: ئا لاچۆ! با برۆم بۆ موبه‌ق و شتیکی خو‌ش
بۆ خوّمان دروست بکه‌م!

ئه‌وجا به‌ په‌له له‌ ژووره‌که‌ چووه ده‌ره‌وه. له‌ ترسی ئەوه‌ی
به‌ ته‌نیا به‌ جی به‌ی‌ل‌ریم، به‌په‌له‌ دوا‌ی که‌وتم و رێک له‌و
کاته‌شدا که خه‌ریک بوو ده‌گه‌یشتمه‌ موبه‌قه‌که، پیم وابوو که
یه‌کیک له‌ پشت‌ه‌وه ده‌مگریت و چرپاندم به‌ گوێی (موددی)یدا:
په‌نگه (ئهو) هاتیبته‌ ژووره‌وه!

(موددی) به دەم پیکه نینیکی ساخته وه پرسى: کام ئەو؟ خو
خوت بینیت که کهس له ویدیو دەرگا که وه نه بوو!
زمانم که وته ته ته له و وتم: به لام خو ئەگەر خپو بیت،
ناتوانیت ببینیت!

(موددی) به دلناییه که وه وتی: نا، با له بیر خو مانی
به رینه وه، رهنگه که سیک بوو بیت و ویستبیتی نه ختیک
گالته مان له گه لدا بکات، به لام ریک له و کاته دا که ویستی
دهرگای ژووره که دابخات، بو جاری سییه م له دەرگا درایه وه.
ئه مجاره یان له نیوان هر لیدانیکدا، زیاتر راده وستا و وهک
ئه وه وابوو ئه وهی که له دەرگا که هدات بیه ویت به و
راوه ستانانه ی نیوان لیدانه کان شتیکی گرنگتر له لیدانه کان
بلیت و به و شیوه یه ش زیاتر بمانتر سینیت.

به دەم لووشکه لووشکه وه زیاتر خو م به (موددی) یه وه
نووساند. ئەو گرتمیه باوهش و لیوهکانی به شیوه یه ک لی کرد
وهک ئه وهی پیم بلیت: بی دهنگ به! منیش بی دهنگ بووم و
ته نیا شتیک که گویمان لی بوو دهنگی هه ناسه برکیی پر له
ترس و له رزی خو مان بوو.

چاوم له قوولایی ژووره که بریبوو. له ژووره وه تارماییه کان
به گورج و گوئی و له شسووکییه وه له سه ره ئه رزه که و
دیواره کان سه مایان ده کرد و وهک ئه وه وابوو که تارماییه کان
له و کاته دا هه ست به ئازادییه کی زیاتر بکه ن کاتیک که
ژووره که یان بو چو ل کرابوو و له وان زیاتر که سی دیکه ی تیدا
نه بوو. چرا که ش، وهک ئه وهی که که سیک له و کاته دا دهستی
لی دابیت، زیاتر به ملا و ئه ولادا دههات و جار جاریش شیشی
گو ره و چینه که ش له نیو ئه و گو ره وییه دا که له ولاره دانرابوو به
ته وای ده ره وشایه وه.

نا، نه‌مده‌وئیرا بچمه‌وه ناو ژووره‌که و ههر چۆنیک بیت له موبه‌قه‌که‌دا دنیاتر بووم، جار له دواى جار چاوم له ئاستى یاریى ترسناک و تۆقینه‌رى تارماییه‌کاندا داده‌خست، به‌لام ههر جاریک به په‌له ده‌مکردنه‌وه و نه‌شمده‌زانى کامیان ترسناکتره: سه‌یرکردن یان سه‌یرکردن.

ئا، چه‌ند به ئاواته‌وه بووم (موددى) ده‌رگای ژووره‌که دا‌بخات و ههر به تهنیا موبه‌قه‌که‌مان بۆ بمینیت‌وه تا پاسى بکه‌ین و بی‌جگه له‌وه‌ش به ئاواته‌وه بووم که موبه‌قه ژووریکى بچکۆله‌ی هه‌بووایه که بمانتوانیایه خۆمانى تیدا با‌خنین و ئەو ژووره بچکۆله‌یه‌ش ژووریکى بچکۆله‌ترى تايبه‌ت بۆ ئی‌مه‌ی هه‌بووایه؛ ئا، به ئاواته‌وه بووم ئەو ژووره هینده بچکۆله بووایه که تهنیا جیى من و (موددى) تیدا ببووایه‌ته‌وه، به‌لام له هه‌موو شتیکیش دنیاتر ئەوه بوو که من بۆ خۆم له‌نیۆ له‌شى (موددى)یدا بوومایه!

وا توندیش خۆم به (موددى)‌ه‌وه نووساندبوو، وه‌کوو ئەوه‌ی له‌راستیشدا بمه‌وئیت خۆم به‌ناو له‌شیدا بکه‌م. ماوه‌یه‌کى درێژ پیکه‌وه به بیده‌نگى دانیشتىن: ترساین و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که‌میک به ئاماده‌بوونى یه‌کترى هه‌ستمان به دنیایی کرد.

له‌پری‌کدا ده‌نگى هه‌ناسه‌برکیده‌ک له ژووره‌که‌وه، وه‌کوو ئەوه‌ی که‌سیکى نامۆ له ژووره‌که‌دا بی‌ت، ها‌ته به‌ر گویمان؛ به ترس و له‌رزوه‌ ته‌ماشای ژووره‌که‌مان کرد و بینیمان که تارماییه‌کان وه‌کوو ئەوه‌ی که‌سیک دوايان که‌وتبی‌ت و راویان بنی‌ت که‌وتبوونه‌ ترپه‌ترپ، به‌لام هاوکاتیش تا ده‌هات کالتر ده‌بوونه‌وه و کاتیکیش به لاچاوێک سه‌هیرى چرای بنمیچه‌که‌مان کرد، بینیمان که رووناکییه‌که خه‌ریکه

دهكوژيټه وه: چراكه زمانېكي له دووكه لې ره شي دريژي
قه تراني دريژ كردبووه وه. له خوښياندا ناهيكمان به بهردا
هاته وه: هه ناسه پرېكي و ترپه ترپه كه له رووناكايي چراكه وه،
كه بهر وه كوژانه وه دهچوو، دههات!

(موددي) وهكوو ئه وهی له دهست شتيك رزگاري بوويټ،
ههستا؛ به لام كاتيک ويستي بچيټه ژوره كه وه تا نه وت بکاته
چراکه وه، توند توند خوّم پيوه نووساند: بوې نه بوو بچيټه
ژوره وه!

له كاتيكا كه (موددي) دهويست رازيم بکات به وه كه
له گه ليدا بچمه ژوره وه، گويمان له دهنگيكي تر بوو، دهنگيک
وهكوو ئه وهی له جاده كه وه بيټ! ئه وه دهنگي غارکردني
ئه سپيک بوو كه سمه نالکراوه کاني دهکيشا به بهر دهريژي
شه قامه كهدا و زايه لهی دههات و وهكوو ئه وهش وا بوو كه
ئه سپه كه له ماله كهی ئيمه نزيك بيټه وه، چونكه تا دههات
دهنگه كه زياتر بهر گويمان ده كه وت. ئه و جا له وه بوو ئه سپه كه
له بهر ماله كه ماندا راوه ستابيټ، چونكه له پريكا دهنگ نه ما و
کشومات بوو.

پاش نه ختيك ئه سپه كه به غار غاريڼ دور كه وته وه و
دهنگه كهش تا دههات دورتر ده كه وته وه، منيش ئه وهنده گويم
بو غار غاريڼي ئه سپه شل كردبوو، كه له خه يالی خوّمدا
ههردوو کمان فريای ئه وه كه وتبووين خو هه لدهينه سه ر پشتي
و خو در باز بکهين.

ريک له و کاته دا كه دهنگي ئه سپه كه خاموش بوو، له
ژوره كه وه گويم له ناهه لکي شانېكي قوول بوو و
رووناكاييه كهش به ته وای كوژايه وه.

(موددي) به ته وای به سه ر ترسه كه يدا زال بوو بوو و به

دهنگی کی کراوه وه وتی: ده زانیت چی، پیم وایه ئه سپه که هاتبوو بو ئه وهی ئه و خپوه له گه ل خویدا ببات که له ده رگاکه ی داین، چونکه بیگومان خپوه که رپی هه له کردبوو و رپی که وتبووه وه ئه م ده وروبهرانه. پاشانیش وتی: وهره با بچین چراکه هه لکه ی نه وه!

به نابه دلییه وه دوا ی که وتم. (موددی) بو دنیایی، ئه و شه وه، چراکه ی نه کوژانده وه. چیت ریش دهنگی لیدانی ده رگاکه مان بهر گوئی نه که وته وه.

دوانزه سالان بووم، به سهر جاده بهرده پيژکراوه که دا دهرؤيشتم و تيشکی هه تاو له تهختی نيوچه وانمی دها، له لایه کمه وه، دهریاچه که، رهنگ پؤلایین، وه کوو دهمه چه قؤیه ک دهرهوشایه وه و له لایه که هی دیکه شمه وه، دیواری تاریکی دهره وهی ماله کان و (ئیرنا) ی زؤربلی بوو، به خوئی و کراسه کونجکونجه که یه وه.

هه موو شتیک ئاسایی دهینواند. دوانیوه پؤیه کی ئارام و هیمن و دوو کچی دوانزه سالانیش هه ریه که و به خویمان و خه ونه بهربلاوه کانیا نه وه. تا ئه و کاته ی رووم به لای دیواری تاریکی دهره وهی ماله کاندا وهرنه گپرا، هیچ شتیک، به هیچ جوریک، سه رنجراکیش نه بوو، ئه وهی له ویتشدا رووبه رووی بوومه وه هه موو له شی پری کردم له ژان و کول.

له (ئیرنا) م پرسى: ئه وه کییه؟ و ئامازهم بؤ ئه و کوره سیانزه سالانه یه کرد که سه ری به ره و دهره وازه یه ک لار کردبووه وه و به چاوی پری له خه ون و خولیاوه له دهریاچه که هی دهروانی. وه ک ئه وهی له مه رمه ر هه لکه نرابیت و بئ ئه وهی به هیچ جوریک له قه شه نگیی خوئی به ئاگا بیت، ئه و قه شه نگیه بالایه ی که ئازاری منی دها، له جییه که هی خویدا پراوه ستابوو. دهمویست دهستی تیوه بدهم. به لام (ئیرنا) هه ر ئه وهنده ی وه لام دامه وه: ئییش، ئه وه ته نیا (فرانک) ه و هیچی تر، هه قته نه بیت به سه ریه وه، ئه وهنده گرنگ نییه! و پاشان به ره وپیش له گه ل خویدا به کیشی کردم.

قه ت بهخت نه بووه یارم تا قسه یه ک له گه ل (فرانک) دا بکه م، به لام زؤرجاران له ویدا پراوه ستام و به دزییه وه ته ماشام کرد و هه میشه ش دواى ئه وه خه مینی دایده گرتم و دلپه ست ده بووم.

کئی دہیہ ویت یاریم له گهل بکات؟ کئی دہیہ ویت یاریم له گهل بکات؟ قیژانديان و وهک باگيژهي شاد و خهني به سه ماوه رييان کرد، منيش پر به دل دهمويست هاوار بکه م: من دهمه ویت! من دهمه ویت! به لام لیوه کانم نه یانده خواست قسه بکه ن، قاچه کانم نه یانده خواست را بکه ن. نه گهرچی پر به دل دهمويست یاری بکه م، به لام ته نیا نه وهنده م پی کرا له ویتدا به دهمدا چراوییه وه، وهک نه وهی پییه کانم له شه قامه به ردینه که روا بن، راوهستم و ههست بکه م: چه ندی حهزم به یاریکردن ده کرد.

به لام زۆربه ی یارییه کان هر هینده یان له دست دیت، نازار بده ن! نه مده توانی به شداری پی بکه نینی هه ندیک، گریانی هه ندیک تر؛ خه ماری هه ندیک، شادی هه ندیک تر؛ بکه م. نه یارییه ته نیا نازار دهبه خشیت و هیچی تر. کئی ده توانیت، کاتیک هه وره بانه که پره له خیو، پی بکه نیت! کئی ده توانیت به و گۆرانییه پی بکه نیت که پره له گریان! کئی ده توانیت، پاییزان، به که شتی چارۆکه داری رووله مه رگی (قوو) هکان پی بکه نیت! به گوله پی شیلکراوه کانی باخچه و، به چاوی پلیشینراوهی که ستانییه کان پی بکه نیت! کئی ده توانیت به و سه گانه پی بکه نیت که ده لوورین، به و هیلکه شه ییتانو کانه پی بکه نیت که هه رگیز ناویرن ماله کانیان به جی بهیلن! کئی ده توانیت به برووسکه پی بکه نیت، نه و برووسکه یه ی زمانی ناگر ده په یفیت، کئی ده توانیت پی بکه نیت، کئی!

به لام من دهمه ویت، به کامی دل پی بکه نم. له سه رم بکه. یارمه تیم بده تا بتوانم گور بده مه بهر خو م و به شداری یارییه کهت بم! له سه رم بکه!

ته نانهت له گهل هاوړیکانی شمدا، کاتیک له جه ژنی

لهدايکبوونمدا دههاتن بۆ مالمان، نهمدهوئيرا يارى بکههه، ههر
ئهوهندهه پئدهکهرا بئدهنگ له پهنايهکهدا دانيشهه و به هيوای
ئهوه بهه بزووئى برۆن و وازم لئ بهئین. نهمدههويست
دواکهه بهه و له دواى ههمووانهوه لهسهه کورسييهکهه
ههلبستم و به جئى بهئلم. نهمدههويست ئهوه بهه کهه چاوى
دهههستههرايهوه و دهههوه بهه دواى ئهوانى تردهه بگههريت.
نهمدههويست دواى ياسا و ريساى يارويههکان بکههههه، ئههوسا،
وازيان لئ دهههينام و دهههويشتن، ئههههه له کاتيکههه بووه کهه
هههههههه نهمدههويست وازم لئ بهئین!

به هیچ جزئیک له وه تینه گه یشتم که بۆچی بۆمان نه بوو له گه لّ نه و پیاوه روو خووشه دا برۆین و نه و شوکولاده بخۆینه وه که پر به دلّ ههزی ده کرد له گه لّ ئیمه دا بیخواته وه.

من و (کارین)، دوو سهعات بوو، له گه لّ یاری خلیسکینه دا خه ریک بووین و کاتیکیش که له شمان گهرم دا هات، ماندوو بووین و خوومان چه مانده وه بۆ نه وه ی پیلای خلیسکینه کانمان له پیمان دا بکه نین، کتوپر، بۆ نه وه ی یارمه تیمان بدات، له بهردهماندا قوت بووه وه و دهستی یارمه تی بۆ درێژ کردین. پاشان له گه لماندا هاته دهره وه و ههر نه وساش لی پرسین نه گهر بمانه ویت بچین و شوکولادی له گه لدا بخۆینه وه. من ده مووست، به لام (کارین) وتی نا و ئیتر ده می دا به یه کدا و قروقه پی لیکرد. به ته نیا له سووچیکی جاده که دا به جیمان هیشت و به ناو جاده چۆل و بیده نکه کانی نه و یه کشه ممه یه دا ری خومان گرت بهر، به لام کاتیک گه یشتینه بهر دهرگی مالی (کارین) لۆمه ی نه وه م کرد که نه یووست شوکولاده که ی لی وهر بگریت. نه ویش به توور په ییه وه وتی: ئای که گه وجی! خو دهنایت که نه ده بوو بۆ نه وه – رهنگه خوشت بزانیته مه به ستم چییه – له گه لیدا بچووینایه! و ئیتر خو ی کرد به دهرگا که دا و له بهر چاوم ون بوو.

من تینه گه یشتم مانای "رهنگه خوشت بزانیته مه به ستم چییه" چییه و به ده م پارایی و پرسه وه به ره و مال بوومه وه. به لام ههر نه وه نده ی پیم نایه نه و دیوی دهرگا که وه، یه کسه ر باسی نه و پیاوه م بۆ (موددی) گێرایه وه که دا وه تی شوکولادی کرد بووین و باسی (کارین) یش که نه یووست له بهر "رهنگه خوشت بزانیته مه به ستم چییه" له گه لیدا بچین و لی شتم پرسی: مانای "رهنگه خوشت بزانیته مه به ستم چییه" چییه، به لام

(موددی) هر ئه وهندهی وه لام دامه وه که (کارین) باشی کردوو که نهیه یشتوو له گه لیدا بچین و ئه وهشی وت که کهس نابیت له خووه و له گه ل پیاویکی نامۆ و نه ناسدا شوکولاد بخواته وه و ههروه ها وتی: روژگار یکیش دیت که خۆت له "رهنگه خووش بزانیته مه بهستم چیه" تیده گه یته.

ههروه ها نه متوانی له وهش تیبگه م ئه و پیاوهی له سه ره جادهیه که لیم هاته پیشه وه و لپی پرسیم که ئاخۆ ده توانیت نیگار یکم بکیشیت، بو پپی پی نه درا؛ له کاتیکدا پر به دل حه زی ده کرد. که لپی پرسیم من یه کسه ر وتم ئا ده مه ویت و به که چی (موددی) و (ی. پ. یینسن) وتیان نا نایه ویت و به شیوهیه کی وا ناشیرینیش وه لامیان دایه وه که من له جیاتی ئه وان ههستم به ته ر یقبوونه وه کرد. من پر به دل حه زم ده کرد ری به و پیاوه بده م نیگار یکم بکیشیت، له بری ئه وهی به ره وه دریاچه که دوا ی ئه وان بکه وم، به لام دلشیم ختوره ی ئه وهی کرد که رهنگه په یوهندی به "رهنگه خووش بزانیته مه بهستم چیه" وه هه بیت. به لام کاتیکیش که هیچ که سیک نه یده ویت مانا کهیم بو لیک بداته وه، بو ماوهیه کی دووردریژ لیم بوو به مه ته لیک که پیاوی یه که م بو بو ی نه بوو شوکولادمان بداتی و بو پیاوی دووهمیش بو ی نه بوو نیگار یکم بکیشیت، هه رچه نده پر به دل حه زیشیان ده کرد!

جهزنى كرىستمس نزيك بووهوه و له گه ل ئه ويشدا سه ماكردى سالا نهى قوتابخانه كه مان. تا ئه و كاته تواني بووم خو له م جوړه به زم و ره زمانه در باز بكه م. به لام، ئه مسال، (موددى) پيى وابوو كه ده بيت بچم و به شدارى بكه م.

وتم: ئاره زووم لى نيه، بچگه له وهش نازانم سه ما بكه م. (موددى) پيى داگرت و وتى: پيوسته خو ت فيرى ئه وه كه يت سل له وه نه كه يته وه به شدارى خو شى خه لكانى ديكه بيت و بترسيت. ئه وه ندهى پيوه ندى به سه ما كرنيشه وه هه بيت، هه ر هينده له لايه ن كه سيكه وه بو سه ما داوا بكرىت، ئيتر خو ي ديت.

به گرژومو نيه وه وتم: به لام له ماله وه و له گه ل تو دا خوشتره. به م سه روفه ساله شه وه كه س داوام لى ناكات سه ماي له گه لدا بكه م!

(موددى) وه لامى دايه وه: ئه وه بيان پيوه ندى به خو ته وه هه يه. به هه ر حال، كراسيكي جوانيشت بو ئاماده ده كه م.

كه ئيواره ي ئاههنگ هات، خو م له كراسيكي ره قوته قى خو له ميشى، كه چه ند خه تيكي سوورى جه رگى تيدا بوو و هيچ بريقوبايكي نه بوو، هه لكيشا. وام هه ست ده كرد كه له نيو مالا يكي له كاغه زى ره قوته ق دروست كراودا ده جوولنمه وه. (موددى) پرچه كانمى كرده وه و تا ئه وه ي قژم وه كوو شاليكي ئالتوونى ئامالسيپى بريسه كدار به سه ر شان و ملمدا هاته خواره وه، بوى شانم كردم.

ئه و جا به له خو رازي بوونيكه وه وتى: ئاوها، ده ي له ئاوينه كه دا ته ماشاى خو ت بكه! ده بينيت كه وه كوو فريشته يه كي بچكولانه ده نوينيت؟

به لاچاويك ته ماشاى ئاوينه كه م كرد و شتيكي بي شيوه ي به ئاستم ديارم به رچاو كه وت.

(موددی)، بۆ قوتابخانه، له گه لَمدا هات و به دريژايي پريگاش به خوشييه وه هر خهريكي قسه كردن بوو و منيش تال و گرژ و بیدهنگ له گه لَيدا ريم ده کرد. گفتم به خۆم دا، هر ئه وهندهی بگهینه جی و به جیم بهیلت، خۆم بدزمه وه. به لام وهک ئه وهی (موددی) بیره کانی خويندبیته وه، چونکه ئه و تا ئه و جییهی که جلی دهره وه مان لی داده کهند له گه لَمدا هات و یارمه تیشی دام پالتۆکه م له بهرم دابکه نم. تا به هه لقه یه کیش له هاوپۆله کانم دهره نه درام، بۆ مال نه گه رایه وه.

کاتیکیش چووینه ناو هۆلی ئاههنگه که وه، که وه کوو تر هۆلی وهرز شکردن بوو، ئۆرکیسترا که له گه ل تاقیکردنه وهی ژبی که مانه کانیاندا خه ریک بوون و ئه وهی پیا نۆکه شی لی دهدا، جار نا جاریک، دهستی به دانه کانییدا ده هیئا و ئاوازیکی لی هه لده ستاند.

ئیمه، که چه کان، له به ریکی هۆله که دا و کورانیس له به ره که ی تر دا کو بووینه وه و له نیوانیشماندا ئه رزی هۆله که ئاوینه ئاسا، وه کوو ده ریایه کی خالی، شه وقی ده دایه وه و بیرم کرده وه: خواجه کی بیت بویریت به سه ری دا بروات! و، خۆم له پشتی که چه گه وره کانه وه شارده وه.

له چه شارگه که مه وه ده مبینی که هه ردوولا، کچان و کوران، به شیویه کی جیاواز تر له وهی هه ن هه لسوکه وت ده که ن. که چه کان به دم نیگه رانییه وه سه ریان به ملا و ئه ولا با دها و به ناز و نووز ه وه له سه ر نووکی په نجه کانیان خویان به ده وری خویاندا ده سووړانده وه و کوره کانیس له ده وری یه کتر کو بووونه وه، به گوپی یه کتریاندا ده چرپاند و به مانا وه ته ماشای لای که چه کانیان ده کرد.

ته نانه ت مامۆستا کانیس مان به شیویه کی نا ئاسایی، وهک

ئەو ھى ئەوانىش چەند دانەيەكى ۋەكىۋو ئىمە بن،
ھەلسوكە وتيان دەكرد و من لەبرى ئەوان شەرم دايدەگرتم و
پىم وابوو كە فرىويان داوين.

لەپرىكدا چاوم لەسەر كورپىك، كە لە (فرانك) دەچوو،
گىرسا يەو ھ؛ ئەو كورپە ھەمىشە سەرنجى رادەكى شام و
قەتەش بۆم ھەلنەكە وتبوو قسەى لەگەلدا بكەم. خورپە يەك بە
دلمدا ھات و بىرم كردهو ھ: ئەو چى دەكات لىرە، ئەو بۆ ئەو ھ
نابىت لىرە بىت.

كورپەكە، لەگەل كورگە لىكدا كە بەپەرۆشەو ھ سەرقالى
گفتوگۆ بوون، راولەستا بوو؛ بەلام خۆى قسەى نەدەكرد و بە
وردى لە ھۆلەكەى دەروانى و منىش بىرم كردهو ھ: ئەو ھىش،
ئەگەر چى زۆرىش قۆزە، بەلام ئىرەى پى خۆش نىيە.

كە مۆسىقاى سەما دەستى پىكرد، پشپىوى كەوتە نىو
كورپەكانەو ھ. ئىمەى كچانىش ھىندەى بۆمان كرا، لە كاتىكدا
كورپەكان ھەموو پىكەو ھ و بە شالاوئىكى ھاوبەش لىمان ھاتنە
پىشەو ھ بۆ ئەو ھى داواى سەما كردنمان لى بكەن، كەمىك بەرەو
دىوارەكەى پشتمان، پاشەوپاش، گەراينە داو ھ. ھىندەى نەبرد
ھۆلەكە بە سەما كەران پى بوو ھو ھ. ھەندىك ھەر زۆر جوان
سەمايان دەكرد، ھەندىك لە قاچوقولى يەكتر ھەلنەنووتاندن و
ھەندىكى ترىش بە شەرمەو ھ و لە جىيى خۆياندا چەقى بوون و
نەياندەزانى چۆنچۆنى ھەلسوكەت بكەن.

من تەنيا ھەر ئەو ھەندەم لا گرنگ بوو، بزەنم ئەو كورپە قۆزە
كى بۆ سەما كردن بانگ دەكات. بەلام ئەو، لى گەرا سەما لە
داواى سەما تەواو بىت، بەبى ئەو ھى لە جىيى خۆى بچوولت.
ئىتر منىش بى ھىوا بووم. تۆ بلىت نەوئىرەت داوا لە كەس
بكات؟ پىر بە دل ھەزىشم دەكرد پەلى جوانترىن كچى
ئاهەنگەكە بگرتت و لەگەلدا بكەوئتە سەما كردن!

هیندهی نهبرد یه کچیک له مامۆستاکان له کورپه که چوو ه
پیشه وه، شتیکی پی وت، دهستی گرت و وهکو ئه وهی پی له
سه ما که ره کان گرتبیت دووری خسته وه. به نابهلاییه وه بیرم
له وه کردوو ه که بۆچی به و شیوهیه مامه لهی له گه لدا کرد.

هینده به بیر کردنه وه له و کورپه وه سه رقالم بووم که بۆ یه ک
چاوترووکاندنیش، تا ئه و کاته ی کچیکی قه له و له به رده ممد
قوت بووه وه و وتی: ده ته ویت سه مام له گه لدا بکه یته؟ بیرم به
لای ئه وه دا نه چوو بوو که چ ئازاریکم به ده ست ئه وه وه
چه شت بوو که که س داوای سه ما کردنی لی نه کرد بووم، ئه و جا
له و حال ته سووکایه تی هینه ره ی که تیی که و تبووم تیگه ی شتم.
من ئه وه نده ناحه ز و ناشیرین بووم، که کورپه کان شه رمیان
ده کرد له وه ی بۆ سه ما کردن بانگم بکه ن!

پازی نه بووم به وه ی له گه ل کچه که دا سه ما بکه م، نه مویست
سووکایه تییه که ی خو می له گه لدا به ش بکه م و ئه ویش به دم
بۆ له و خورته وه وتی: مامۆستا که مان خو ی و تبووی ئه گه ر
که س له کورپه کان بۆ سه ما کردن بانگیان نه کردین، ده توانین
له گه ل یه کتر دا سه ما بکه ین! به گرژ و مؤنیه که وه به
کچه که دا هه لشاخام: به لام من نا! ئه و جا رووم لی وه رگی پرا و
پشتم تی کرد.

به رده وام بووم له سه ر سه رنجدانی کورپه که، هیشتا هیچ
کچیکی بۆ سه ما بانگ نه کرد بوو و هیشتاش هیچ کورپک
منی بۆ سه ما داوا نه کرد بوو.

به لام له پریکدا ده نگ به رز بووه وه که ئیتر وه ختی ئه وه یه
کچه کان کورپه کان بۆ سه ما کردن داوا بکه ن. منیش کتوپر
بیرم کرده وه: بیگومان زۆرن ئه وانه ی ده یانه ویت له گه ل ئه و دا
سه ما بکه ن. به لام هیچ کام له کچه کان داوایان لی نه کرد.

تینه‌گه‌یشتم بۆ، ئاخر ئەو له گشت کورەکانی تر جوانتر بوو!
که‌مێک راوه‌ستام و که‌وتمه‌ بیره‌بیره‌ی ئەوه‌وه که ئاخۆ
بویرم داوای لێ بکه‌م سه‌مام له‌گه‌ڵدا بکات. به‌لام ئە‌ی ئە‌گه‌ر
بیوتایه‌ نا! رێک له‌و کاته‌دا مامۆستایه‌ک به‌ سووکییه‌وه پالێکی
پیوه‌ نام و وتی: ده‌ی، چیته‌... ناویریت که‌س بانگ بکه‌یت!

له‌ کورەکه‌ چوومه‌ پیشه‌وه، نه‌مویرا ته‌ماشای بکه‌م، که
داوام لێکرد و وتم: ده‌ته‌وێت له‌گه‌ڵ مندا سه‌ما بکه‌یت؟ و
ده‌سته‌کانم بۆ درێژ کرد، به‌لام کاتیک سه‌رم هه‌لبه‌ری و
ته‌ماشای ده‌موچاویم کرد، ژان هه‌موو گیانی داگرتم. کورەکه
نه‌ختیک بۆ دواوه‌ گه‌رایه‌وه، بێ ئە‌وه‌ی بزانی‌ت چۆن ده‌ستیم
بداتی، بێ ئە‌وه‌ی ده‌ستی بگاته‌ ده‌ستم، ده‌سته‌کانی بۆ درێژ
کردم. چاوی له‌ پیش خۆی بریبوو و له‌وه‌ ده‌چوو نه‌مبینیت.
هه‌ستیکی سه‌یر دایگرتم و نادنیا که‌وتمه‌ ته‌ماشاکردنی
ده‌وربه‌ری خۆم. ئە‌وجا مامۆستایه‌ک لێم هاته‌ پیشه‌وه،
به‌توندی قۆلی گرتم و به‌ نزمیه‌که‌وه وتی: چیت لێی ده‌وێت؟
نابینیت کویره‌؟

له‌شم سارد داها‌ت و به‌په‌له‌ به‌ره‌و ئە‌و ژووره‌ی که‌ جلی
ده‌ره‌وه‌مان لێ داده‌که‌ند را‌مکرد، ده‌ستم دایه‌ پالنتۆکه‌م و له‌
ته‌ریقی و نه‌زانیی خۆمدا، به‌ را‌کردن خۆم به‌ تاریکه‌یه‌که‌ی
ده‌ره‌وه‌دا کرد.

که سورئزه وهکوو ههزاران دهنکهی بچکۆلهی سوور هه موو له شمی داگرت، له سه ره تادا (موددی) ترساند، به لام دوايي هه ره ئه وهندهی بۆ مايه وه که دلخۆش بێت به وهی بۆ ماوهی دوو ههفته له ماله وه له گه لیدا بمیئمه وه و نه چمه وه بۆ قوتابخانه و که (ی. پ. یینسن) یش هاته وه ماله وه، به شانازییه وه، کراسه کهی هه لدامه وه بۆ ئه وهی گو له سووره کانی پیشان بدات، به لام ئه و به تهنیا هه ره سهیری ئه ستیره ی مه مکۆله بچکۆله کانی کردم که وهکوو سه رتۆپه ی دوو گردۆلکه ی بچکۆله ی سپی ده ریۆقیبوون و وتی: خۆ، کچه که مان، هینده ی نه ماوه ببیته خانمیکی ته واو. به شه رمه وه خۆم کرده وه به ژیر کراسه که مدا و نیگایه کی تووره ی پر له رق و کینه شم بۆ (موددی) ره وانه کرد. پیم وابوو که له خشته ی بر دووم و بیجگه له وهش نه مویست ئه وه ببیستم که هینده م نه ماوه بيم به خانمیکی ته واو. نه مویست گه وه بم. پیم وابوو که گه وه ره کان ناشیرین و نازان به شیویه کی دروست و به جی هه ل سوکه وت بکه ن، کاتیک که (موددی) مه ته لی بینوئژی بۆ لیک دامه وه و به م وته یه کۆتایی پی هینا: هینده نابات تووش ده بیت و ئیتر تۆش گه وه ره ده بیت! دهستم به گریان کرد. ئه و دلنه وایی کردم: پیویست ناکات بگریت، چونکه هیچ ئیش و ئازاریکی نییه. من وتم: ئه وه م به لاوه گرنگ نییه که ئیش و ئازاری هه یه یان نا، به لام ناچارم که گه وه ره بيم! ناچارم که منیش وه ک گشت گه وه ره کانی ترم لی بێت؟ ئه و پیکه نی و وتی: دلنیا به که گه وه ره بوویت، تۆش هه ز له وه ده که یه که گه وه ره بوویت، وهکوو وتیشم به هیچ جوړیک ئیش و ئازاری نییه.

بۆ روژی دوايي، له قوتابخانه، تهنیا هه ره به وه وه سه رقال

بووم که هینده ناخایه نیت منیش گه وره ده بم و هیچ هوش و خه یالیکیشم لای وانه کان نه بوو. به لام له پریکدا به دهنگی مامؤستا کهم که هاواری لی کردم: کارلا! له وخون و خه یالاتانه به ئاگا هینرامه وه و پیشم وا بوو تا (کاری) له دم هاته دهره وه زوری خایاند و پاشان وهک ئه وهی قامچییه که له (لا) بسره وینیت به خیرایی له دهمی هاته دهره وه. ناوه کهم به نیو ژوره که ماندا گه را، بهر دیواره کان کهوت و زرمهی له په ره ی گوئییه کانم هه لساند. یه که وراست هه لسامه سه ری پی و ئه ویش وتی: کارلا، ده توانیت به رده وام بیت، به لام من هیچم نه بوو له سه ری به رده وام بم، هه ر ئه وه ندهم پی کرا، گیژ و ویژ، له جییه که ی خوم دابنیشمه وه. جاریکی تر هاواری لی هه لسا: کارلا! وه کوو چه قوییه کم تیدا رابکن وا بوو. دهستم به گریان کرد و ره وانهی مال کرامه وه. ئه مجارهش دیسان ناوی کارلا کاری خوئی لی کردم وه و له کاتیکدا که له شم خه ریک بوو به خووه و گه وره ده بوو، به ته واوی ههستم به شوینه ونی و سه رگردانی خوم کرد و نه مده زانی زیاتر رقم له کامیان ده بیته وه: ناوه کهم یان له شم.

(موددی) وتی: ئیتر وهخته، گه وره بوویت و هه قه ئیتر پرچه کانت بکه یته وه و پرچه کانمان وه کوو زه مبه له کی سه عات له سه ره رده و گوئییه کانم پیچاوی پیچ لوول دا و مه مکۆله کانیشم، که زور قووت و پرچنگ بوون، له نیو کراسه که مدا توندمان کردن و (موددی) یش توندوتۆل پارچه قوماشیکی به دهوری که مه رمد گه را و پاشان به دم پیکه نینه وه وتی: ئاوها، ئیستا له ئینجانیه کی ریک و زراف ده جیت! به لام من، به هیچ جو ریک، له ئینجانیه کی ریک و زراف نه ده چووم، به پیچه وانه وه زور قه به و زل بووم و هیچ

جڏيهه ڪيش له له شمدنا نه بوو، به بي ٽه وهى ههست به ته ريقى و
شهرم بڪه م، چاوه ڪانم بتوانن له سهري پشوويه ڪ بگرن.
لهشى ڪوره ڪان وا زل نه ده بوون و سه رنجيان بو لاي خويان
رانه ده ڪيشا و ٽيره ييم به سنگه تهخت و پان و ڪه ميره
باريڪه ڪانيان ده برد، به لام دهنگيان گري و قوول ده بوو و
هه نديڪ جاريش وه ڪوو ٽه وهى بشڪين و وردوخاش بن وا
بوون. هه روهه ٽيتر ڪوره ڪان نه يانده ويست له گهل ٽيمه دا
ياري بڪهن و ڪومهل ڪومهل له نيو گوڙه پاني قوتابخانه دا
ده وهستان و قاچيان لي بلاو ده ڪرده وه، ٽيمه يان به هيئند
نه ده گرت و هيئندهش ترسناڪ ديار بوون ڪه نه مده ويڙا به
لاياندا ٽيپه رم. به لام له گهل ٽه وهشدا ماموستا پيا وه ڪانمان له
هه مووان ترسناڪتر بوون، چونڪه هه ندي جار وه ڪ ٽه وهى له
پريڪدا چاويان به مه مڪه ڪانم ڪه وتبيٽ هه وريڪي سهير و
سه ميره سهروسيماي داده پوئين و ٽيتر بو من مه حال بوو
وه لامى هيچ پرسيار ٽيڪيان بده مه وه.

زدرجاران، به چاوی هه لآوساوی شین و مؤرهوه بووهوه و ئەو دهوهنه دووکه له بۆگه نهی که له دهمیهوه دههات، وهکوو بووکه سه ماکه رهیه که قاجی تیکوپیک دهه لآن و قیزه ی دنیای پر ده کرد و، خۆی ده کردهوه به مآدا. له نێو ده رگای ئاوه لای شه ودا راده وهستا، چاکه تی شلوشیواو و، به پانتۆله کهیدا ریشابوووه، ریشانه وهیه که که وا دههاته پیش چاو که هه م له ناوه وهوه و هه میش له ده رهوه ریشی رابیته وه و دهسته کانیشی وهکوو بالنده ی گۆشتخۆری چاوچنۆک به دوا ی نێچیریکدا ده گه ران تا شالۆوی بۆ به رن و بیگرن. له و کاتانه دا خۆم به قه دهر (هیچ) له ژیر سه رچه فه که مدا بچووک ده کردهوه و خۆم وا پیشان ده دا که هینده به قوولی نووستووم که هه رگیز وا نه نووستووم، به لام به دهم ئاگاییه کی وهه اوه ده نووستم که گوئییه کانی قووت ده کردهوه و چاوه کانیشمی به دهم ترس و له رزه وه هه لده دایه سه ر قه راغی سه رچه فه که. به لام نیگای ئەو له سه ر (موددی) ده نیشته وه، که چه ندین سه عات له جیی خۆیدا دانیشته بوو و خه ریکی چینی گۆره وییه کانی بوو و چرای ئیواره ش به ده وری سه ره چه ماوه کهیدا تیشه که کانی بلاو کرد بووه وه و هه ر که هه ستیشی به بۆگه نه که ی ده کرد هینده ی تر سه ری به ره و کونی گۆره وییه که ده چه مانده وه و سه عاتیش وه کوو گیانه وه ریکی قرته قرته که ری که لله ره ق له سه ر چرکه چرک و لیدانی خۆی به رده وام بوو. ئەو له جیییه که ی خۆی راده وهستا و وه ک ئەوه ی سه رکه وتنیکی به ده ست هینابیت، چاوی له جیگا که ی منه وه بۆ سه ر پشته چه ماوه که ی ئەو ده گواسته وه و ده یبینی که چۆن ترس و له رز تا دیت سه ری پی نه وی و نه ویتتر ده کات، ده یبینی که چۆن منیش له ویدیو سه رچه فه که وه خۆم حه شار ده دا و تا ده هات

ناديارتر دهبووم، ئەوسا خۆى دەکرد بە ژوورەكەدا و بە دەنگە گرهەكەى هەورەگرمةئاسا دەيشيراند بەسەرماندا: خواردن! تۆش تەمەل و تەووزەل وەرە و پىلاووەكانم لە پى داكەنە! (موددى) بە پەلە خۆى بە موبەقەكەدا دەکرد و منيش بە خىرايى تىرىك لە جىگاكەم دەردەپەريم و لە كاتىكدا لەناو لانكەكورسىيەكەيدا پان بووبوووه، لە بەردەميدا دەهاتمە سەر چۆك و لە پانتۆلە نيوەكراووەكەيەوه هەستم بە بۆنى ميز، هالۆوى بۆگەنى دەمى و بۆنى ئارەقەى نيو جزمە ترشاووەكانى دەکرد. ئەو دەينه پاندا: دەى خىراكە! و كاتىكيش دەمويست مەمكۆلە قووت و بچكۆلەكانم، كە لە كراسەكەمەوه سەريان دەردەهينا، بشارمەوه پىكەنينىكى ناخۆش سەروسەكوتى دادەگرت و قەلەمىكى بەرەو درزى نيوانىان بەر دەدايەوه. كاتىكيش كە جزمەكانىم لە پى دادەكەند و نەعلەكانم بۆ دەهينايە پيشەوه، ئىتر دەمويست خۆم بۆ ناو جىگاكەم بدزمەوه، كەچى ئەو نەرهى لى هەلدەستايەوه: نارۆيت، تا خواردەكەم لى نەبيتەوه دەبيت لەگەلمما بمىنيتەوه! ئەگەر (موددى) لەو كاتەدا بە دەنگە ترساووەكەى بەرپەرچى بدايەتەوه: بەلام درەنگە، سەعات يەكى شەوه و ئەو منالە دەبيت بنوويت! بە سەريدا دەيقىژاند: تۆ دەمت داخە! و ئىتر، بە دەم بيدەنگى و قروقه پليكردەوه، دەكەوتەوه هەلقوراندنى خواردەكەى.

بە دەم لەرزەوه لەسەر كورسىيەك دادەنیشتم و لە چاوه سوورەكانى ئەو و دەمى (موددى)م دەروانى، كە لەوه بوو ئىستا نا دەمىكى تر بە دەم گريه و زاريه وه وردوخاش بيت، بەلام لەپرىكدا ئەو سەروسىمى دەگۆرا و دەستى دەکرد بە دەستەهينان بە دەست و روومەتى (موددى)دا و دەيوت:

ئەوئەندەش ترسناک نىم! ھەموو پىداوېستىيەكتان بۆ ئامادە ناکەم؟ و ئەوجا رووى لە من دەکرد و دەنگى دەگۆردرا و پى دەوتم: چەند رۆژىک لەمەوبەر کتیبىکم بۆ نەکریت، ھىچ سوپاست کردم؟ بە لەرزەلەرزەو بەرەو لای رۆشىتم و بەلام کاتىک دەستم بۆ درىژ کرد تا سوپاسى بکەم، کىشای بە دەستما و وتى: يەللا، برۆ پال کەو! وەک ئەوھى لە دەستى پرزگار بووبم، بەرەو جىگاگەم رامکرد، بەلام لەنىو ئارامى جىگاگەشمەو دەمبىست کە ھاوارى لە (موددى) دەکرد: کاغەزەکان بەھنە پىشەو! دەشمزانی ئەگەر (موددى) زاتى ئەوھى بکردايە لى بباتەو، ئىتر باقى شەوھەمان لى دەبوو بە دۆزەخ و منىش بە دەستى گرمۆلەکراوھە لە (موددى) دەپارامەوە يارىيەکەى پى بدۆرئىت.

پاش دەمىكى دووردريژى بىدەنگى، گويم لە ھەلسانى دەبوو و بە دەنگىكى لەخۆرازيەو دەيوت: با ئىمەش برۆين بنووين. ھەر ئەوساش دەمزانی کە (موددى) يارىيەکەى پى دۆراندووە، بەلام ئاسايىش و ئارامى شەوھەکەى بۆ بردوینەتەو.

نیوه گریاو و بهدم پیکه نینه وه، له کاتی کدا که له سه ره
 رنوه به فره که پال که وتبووم و (هینری) ش له سه ره پال
 که وتبوو، قیزاندم به سه ری دا: ده، وازم لی بینه! واز بینه! به لام
 ئەو دهموچاوی له به فره له سووم و که وته شتنی سه روچاوم.
 وازم لی بینه! به لام ئەو به نوو که شه قیک جانتای
 قوتا بخانه که هی فری دایه ئەو لاه و ههردوو ئەژنوی له سه ره
 سنگم گیر کرد و به به فره دهموچاوی شتم و پیکه وه دهستان
 به پیکه نین کرد و بهدم په له قازیی خو له دهستی یه کتر
 ده ربا زکردنه وه، ئەو قزی راکیشام و پرچه کانم کرانه وه، به لام
 که (مونا) هات، دهموده ست، ههستایه سه ری پی و (مونا) ش
 لیم هاته پیشه وه و وتی: ئەوه پیت ده لیم، ئەگه ره له گه ل
 (هینری) دا دهستی پی بکهیت، ههردوو چاوت دهرده هیتم.
 منیش به سه رسووړمانه وه وتم: ئیمه هه ره شه ره تۆپه ل ده که نین
 و هیچی تر. بهدم هه لگرتنه وهی جانتا که یه وه، وتی: خو ت
 بیگونا ه پیشان مه ده و به فره که ش، له و جیی ه دا من و
 (هینری) پال که وتبووین قول بو بوو.

(مونا) جاریک بهدم پیکه نینه وه وتی: چیم ده دهیتی ئەگه ره
 پیت بلیم کوران چی له گه ل کچاندا ده که ن؟ پیم وت: بیست
 گوله باخی باخچه که مت ده ده می، ئەگه ره پیم بلیم کوران چی
 له گه ل کچاندا ده که ن. به لام (مونا) گوله باخی نه ویست. ئەو
 شوکولادی ده ویست و منیش پارهم نه بوو شوکولادی پی بکریم.
 ئەوجا بهدم سه ما کردنه وه به جیی هی شتم و وتی: که واته پیت
 نالیم کوران چی له گه ل کچاندا ده که ن.

زۆر جاران که به دەم خەیاڵاتەو (ئ)یەک دەکیشم و کاتیکیش لەسەر کاغەزەکە بەردەمم دیار دەبیت، بیر لە (ئێللی) دەکەمەو و کاتیکیش که بیر لە (ئێللی) دەکەمەو گویم لە دەنگی پێکەنینە خۆشەکە دەبیت. پیم وایە که ئێرەیی بە پێکەنینەکە ئێ دەبەم، چونکه خۆم هیچ پێکەنینیکم نییە. من، کهمیک دەم لار دەکەمەو و نووزەیه کم لی دەبیتەو و هەموو مروۆقیکی ئاقلیش دەزانیت که ئێو پێکەنین نییە. پێکەنینی (ئێللی) دوورودرێژە، وەکوو مرواری دەبریسکیتەو و بێشمار بە دەوروبەری خۆیدا بلأوی دەکاتەو، وەکوو کانیاویکی روون وایە و دلۆپە سازگارەکانی زوو سەر و چاوت دەگرەو.

بەلام جارێک لە جارانی شەبوو که تەنانەت منیش توانیم تێیدا پێ بکهەم و ئێو جارە لەگەڵ دەستەخوشکەکاندا چەندان جار لە قاقای پێکەنینمان دا، بە جوړیک پێ دەکەنین که چاومان لەنیو چرچولۆچی دەموچاوماندا ون دەبوو، وەکوو ئێو توشی سکئێشە بووبین، بە دەم قاقای پێکەنینەو خۆمان گرمۆلە دەکرد، رانمان لە یەکتەر گیرکردبوو و بە قۆلە شاد و خەنییەکانمان جانتاکانمان بە بەرزێ بە هەوادا هەلدا. رۆژان هەبوون کە هەر لە دەمەوبەیانەو دەستمان بە پێکەنین دەکرد، بە بلووزە تازەکە مامۆستا کهمان پێ دەکەنین، بە پرچەکە که بە دەم توورەبوونەو دەکرایەو، پێ دەکەنین کاتیک یەکیک بەر دەبوو، یان که یەکیک شووشە یەک مرەکەب بە کراسە خاوینە کهیدا دەرژا. وەکوو مەیموون خۆم بە دیلانێیەکانەو هەلدا و پێدەکەنین و بە دەم گەرانەو هەشەو بۆ مالهەو لەسەر سووچی جاده کهدا کو دەبوونەو و لەنیو دەنگی

جهرهسی توورهوترۆی پاییسکیلهکان و هۆرنی ئۆتۆمۆبیل و سهروچاوی گرژومۆنی ئەو خه‌لکه‌وه خۆمان له بیر ده‌کرد و پێده‌که‌نین و خۆمان ده‌چه‌مانده‌وه. هه‌ندیک جار گه‌وره‌کانیشمان فریو ده‌دا و له‌گه‌لماندا ده‌که‌وته پیکه‌نین، به‌لام زۆربه‌ی جارن هه‌ر ئەوه‌نده بوو لچیکیان لی هه‌لده‌قورتانیدین، سه‌ریان لی باده‌داین و به‌ده‌م بۆله‌بۆل و خورته‌خورته‌وه له‌سه‌ر مندالی باش په‌روه‌رده‌نه‌کراو ایمان دوور ده‌که‌وته‌وه.

هه‌ندی‌کمان ده‌یویرا له‌وانی تر زیاتر به‌ده‌م یاریی پیکه‌نینه‌وه پێی لی هه‌لبیریت و وا به‌ته‌نیا له پیکه‌نینیان ده‌دا که ده‌نگی پیکه‌نینیان، رووت و قووت، له هه‌وادا گیر ده‌بوو و ده‌که‌وته مه‌ترسییه‌وه. من، له کاتی گۆرانپوتنی ئایینیدا، به‌ته‌نیا ده‌ستم به پیکه‌نین کرد و کردیانمه‌ ده‌روه‌وه، له کاتی ناولینان و قبوولکردنم له کلێسادا دامه‌قاقای پیکه‌نین و خۆم به‌ده‌ستی (نه‌رم) قه‌شه‌که به‌لیدان دا و ته‌نانه‌ت له‌و کاته‌شدا نه‌متوانی ری له پیکه‌نینه‌که‌م بگرم. تا مامۆستا که‌مان به‌ته‌واوی شیتگیر بوو و ده‌ستی به‌گریان نه‌کرد، له پیکه‌نینی خۆم نه‌که‌وتم. رۆژیکیان که له قوتابخانه‌وه ده‌گه‌رامه‌وه، هینده زۆر و پر به‌دل پیکه‌نیم هینده‌ی نه‌مابوو به‌ده‌م پیکه‌نینی خۆمه‌وه نه‌خۆش بکه‌وم و ئاخریکه‌ی چیتر خۆم بۆ نه‌گیرا و هه‌ر به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه میزم به‌خۆمدا کرد و پانتۆله‌که‌م ته‌ر بوو، به‌لام له‌و کاته‌دا ته‌ریق بوومه‌وه و به‌ده‌م ده‌نگدانه‌وه‌ی پیکه‌نینی گالته‌ئامیزی ئەوانی دیکه‌وه له‌گویمدا به‌دزییه‌وه خۆم به‌مالدا کرد.

ئیتر له‌وساوه له پیکه‌نیدا هینده ئازا و بویر نه‌بووم، به‌لام پیم وایه که ئاخریکه‌ی له‌و کاته‌وه پیکه‌نیم له‌ده‌ست دا که

به‌دهم رپوره‌سمی ناولینان و وه‌رگرتنه‌وه له کلپساوه، ده‌م به
خه‌نده، رووم بۆ لای هاوړی هه‌ره خوښه‌ویسته‌که‌م وه‌رگیرا بۆ
ئوه‌ی بۆی بسه‌لینم که منیش ریک وه‌کوو ئه‌و خوّم له‌و
رپوره‌سمه هیچ و بیمانایه به‌رزتر راده‌گرم، که‌چی له‌بری
ئوه‌ی رووبه‌رووی خه‌نده و گالته‌ی ئه‌و ببه‌وه، ده‌موچاویکی
له فرمی‌سکدا نقووم بووم بینی که ئه‌و رپوره‌سمه به‌ته‌واوی
داگیری کردبوو. ئیتر له‌وساوه بویری خوّم به‌ئاگای هینامه‌وه
و ترساندمی و پیم وابوو له شتی‌کدا به هه‌له‌دا چووم.

هاورپيه كانم، هاورپياني يارى و نازاردان، به هه لپه و به را كردن به رهو پروم هاتن و هاواريان ليكردم: "له گه لمان ديتت بچين سهيرى مه سعه ده كه بكهين؟" مه سعه ده كه له خووه تازيه دايه كه تاييهت بو كاروبارى كارگيرى هه نديك له دامه زراوه كان دروست كراوه. بو ئه وهى سه رنجم را بكيشن و هاوكاتيش فه رمانيكم به سه ردا بدهن، وتيان: "له گه لمان وهره، تا پيشانت بدهين مه سعه چيه!"

ليم پرسين: مه سعه چيه؟

(كارل) سنگى ده رپه راند و وتى: ته نانهت نازانيت مه سعه ديش چيه؟ و ئه و جا هه موويان، ئه گه رچى خو شيان سه عاتيك له و به ر، بو يه كه م جار، چاويان به مه سعه ده كه وتبوو، به خو هه لكيشانه وه ده ستيان به پي كه نين كرد.

(كارين) يش، به خو ي و زانياريه تازه كه يه وه و به نازو نووزيكه وه، ده ستى پي كرد: مه سعه ده بو سه ره وهى خانووه كه به رزت ده كاته وه، به ناو كو نيكي گه و ردا ده چي ته سه ره وه و دي ته خو اواره وه و چه ندان ژوورى بچكو له و له سه ريه ك هه لچنراوى هه يه. ژووره كان له پيشه وه ئاوه لان و به بي وه ستان به رهو سه ر و خو ار ده بنه وه. ئه گه ر به ته وي ت سوار ببيت، ده بيت به خي رايى خو تى تى فرى بدهيت و له چوونه ده ره وه شدا به هه مان شي وه!

منيش پرسيم: ئى باشه پياو بو ده بيت سوارى مه سعه ده بيت؟ پليكانه ي لى نيه؟

يه كيكيان وتى: گه لحو! بيگومان پليكانه ي ليه، به لام مه سعه ده بو ئه وه يه له برى پليكانه به كار به يترى ت. ئه وانه ش كه وه كو و تو ن و ناو يرن هيج شتيك تا قى بكه نه وه، ده بيت پليكانه كان به كار به يتن. به لام ئه وه قسه ي تيدا نيه كه ئيمه مه سعه ده كه به كار ده ينين.

به گومانیکه وه لیم پرسین: "قەت سواری بوون؟
کارل وتی: نه! به لام له خه یال و بیرى ئەوه دا بووین
چاوه ری بین تا تۆش دیت. ئیستاش کاته، با راکهین!
به دوودلییه وه لیم پرسى: به لام چی ده بێت ئەگەر پیاو فریا
نه که ویت له وهختا باز بداته دهره وه؟

(لاش)، که هه میشه له من زیاتر دهرتسا، وتی: ئەوسا
ده که ویته به ری و ده فلیقیته وه! و له سه ر قسه کانی به رده وام
بوو وتی: مه سه ده که تا سه ربان هه لده کشیت و ئەگەر له
وهختا فریا نه که ویت بیتیته دهره وه ده که ویته بهینه وه و
ده فلیقیته وه!

به لام – ئیتر دهستم له پرس و راکانی خۆم به ردا و
هیچیش له مه سه ده تینه گه یستم، ته نیا شتیک که لئی حالی
بووم ئەوه بوو که لئی بترسیم و نه مه ویت سواری بيم.
ئەوسا به ره و مه سه ده که راپیچیان کردم.

قسه هه ر قسه ی ئەوانیش دهرچوو: مه سه ده که به ناو
کونیک له خانووه که دا به ره و سه ره وه هه لده کشا و چه ندان
ژووری بچکۆله ش له سه ر به کتر که له که کرابوون و به ته واویش
کرابوونه وه، وا پیده چوو مه سه ده که دیواری له دیواره کانی
خانووه که قه رز کردبیت و به رده وامیش ئەم کون خۆی ده دایه
ده ست ئەو کونی دیکه و به و شیوه یه به رده وام ده بوو.

یه کیکی له خۆمان به ته مه نترم بینی که چوو نه ناو
مه سه ده که وه و به ره و سه ره وه له ناویدا ون بوو و منیش به
ترس و له رزه وه به وانی ترم وت: به لام بۆ کوئی ده چییت؟ چی به
سه ر دیت؟ بیگومان فریای ئەوه ناکه ویت لئی بێته دهره وه!

بیرم کرده وه که قەت ناویرم بچمه ناویه وه و هاوکاتیش که
بینیم له سه ر پارچه ته خته یه ک نووسرابوو قه ده غه یه مندالان

سواری مهسعهدهکه بین، ههستم به لهشسووکی و دلنهوایی کرد.
بهتهوایی له بهرانبهریدا ههلسلهمیمهوه و وتم: نابینیت
نووسراوه که بۆ مندا لان قهدهغهیه سواری بین؟

ههر ئهوساش ههموو پیکهوه دهستیان به پیکهین کرد و
وتیان: ئی خو تو لهوانه نیت گوئی به قهدهغه و قهدهغهکراو
بهدهیت. ئهی نایهتهوه بیرت که بهسهه سههۆلهکهدا، ئهگهرچی
قهدهغهش بوو بهسهریدا برۆیت، رۆیشتیت؟

ئای له من! ههر ئهوهنده بهس بوو بیهرم بکهوتایهتهوه!
تهنانهت به بیرلیکردنهوهشی له جیی خویدا رهق دهبووم.
پیشتر که بهسهه سههۆلهدا رۆیشتبووین، لهسهه پارچه
سههۆلیک بهر بوو بوومهوه بۆ ناو ئاوهکه و له دواچرکهدا
پزگار کرابووم و کاتیکیش هاتبوومهوه مالهوه لهبری ئهوهی
به پزگار بوونم شاد و خهنی بن، تیروپر دارکاریان کردبووم.
لهپریکدا وتم: من ئیتر دهرومهوه! خو ههر نهبیته چاوم به
مهسعهدهکه کهوت!

(کارل) وتی: شتی وا نییه! که پیکهوه هاتووین، ههر
پیکهوهش دهگه پێینهوه! و ئهوجا، بۆ ئهوهی له دهستیان
دهرباز نههم، به ههموویان ئهلقهیهکیان له دور بهستم.

(کارین)، که زۆر له من جوان و ژیکهلهتر بوو و ههموویان
خۆشیان دهویست، به پهروشهوه، وتی: ئیستا دهزانم چی
دهکهین، گرهو دهکهین بزانی کئی یهکهم کهس دهبیته سوار بیته!
یهکسهه دلّم خهبهههری دا. ههستم کرد که له گرهوهکهدا
گزی دهکهن و من به یهکهم کهس ههلهدهبژێردریم. ههرواش
بوو، به تهنیا من، به خووم و درێژترین دهکهشقارتیهوه لهنیو
دهستمد، مامهوه.

وتم: نامهویته! بهلام بهوپهههری سووکایهتیپیکردنهوه پیم

پیکه نین. به دەم لووشکه لووشکه وه وتم: ئاخر ناویرم! و له هه مان کاتیشدا بینیم چۆن پیاویک به هیمنی خوئی به مه سعه ده که دا کرد. رووی له (کارل) وه رگپرا و پپی وت: تۆش سوار ده بیت؟ و له دواچرکه شدا (کارل) ی له گه ل خویدا په لکیش کرد و هه ردووکیان بۆ سه ره وه به رز بوونه وه.

پیراگه ی شتم (کارل) ببینم چۆن زه رد هه لگه رابوو و له و کاته دا بیرم کرده وه: رهنگه چیتر نه یبینینه وه! به لام هینده ی نه برد به پلیکانه کاندایه ره وخوار بووه وه و به که شخه یه که وه وتی: خو بینیتان! هی ئه وه نییه لئی بترسیت!

بۆ تاقیکردنه وه ی منیش رووی تیکردم و وتی: سوار به، ترسنۆک!

به لام به په له فریای وه لامدانه وه ی که وتم: بۆ تۆ ئاسانه وا بلئیت، به لام خو تۆ ئه و پیاوه یارمه تی دایت و ئازایه تی خو ت نه بوو!

(کارل) ی ش وتی: تۆ له سه ر یارمه تی په کت نه که وتوو! و ئه و جا پالئیکی پپوه نام و که وتمه ناو مه سعه ده که وه و، له کاتیکدا که ئه وانی دیکه تا توانایان تیدا بوو پیده که نین و هاواریان ده کرد: خو ت هه لده! بازده! و له و ژوو ره بچکۆله یه دا به ره و سه ره وه به رزی کردمه وه.

به لام من ئه وه نه بووم بویرم باز بده مه ده ره وه و هه ر ئه وه نده م پیکرا له په لوپۆکه وتوو له جیی خو مدا راوه ستام و ئه ویش به رز و به رزتری ده کردمه وه، رپک له و کاته شدا گویم لپیان بوو به ده نگیکی پر له ترس و له رزه وه هاواریان ده کرد: خو ت هه لده! بازده تا به ته واوی نه گه یشتوو یته ته سه ری سه ره وه!

گویم له دهنگی گه وره یه کیش بوو هاواری ده کرد: بازده به

ملی شکاو و ئەستۆ و رانی وردت! بەلام من نەمتوانی باز
بەدەمە دەرەووە و هەر ئەوەندەم پیکرا خۆم دا بەسەر
ئەرزەکەیدا و بەدەم ترس و لەرزەووە لێی پال کەوتم و
هاوکاتیش گویم لێیان بوو بە پلیکانەکاندا رایانەکرد و
یەکیک قیژاندی: مەسەدەکە بوەستین!

لەر استیشدا مەسەدەکە راوەستا. دەستیکی تۆکمە و
پتەویش پەلاماری دام و رایکشامە دەرەووە و بەدەم
راوەشانەنمەووە وتی: سەلکەسەگ! لەناو ئەو مەسەدەدا چیت
دەکرد؟ نازانیت قەدەغەیه منداڵ سواری بیت؟

منیش هەر ئەوەندەم پیکرا دەست بە لووشکەلووشک و
گریان بکەم و ئیتر ئەویش بەزەیی پیمدا هاتەووە و بە
پووختییهووە لێی پرسیم لە کوێ دەژیم و مألان لە کوێیە.
زمانم چوو بوووە کلیلە، بەلام هەرچۆنیک بوو ناو نیشانەکەمانم
پێ وت. ئەویش وتی: دەی لێرە بەند نەبیت و راکە بۆ مألەووە.
بەلام من سەری نارەزاییم بۆ راوەشاندا و ئەویش لێی پرسیم:
دەتەوێت لەگەڵتدا بێم؟ بەپەرۆشەووە سەری رەزنامەندییم بۆ
راوەشاندا و ئەویش دەستی گرتم و دەیویست بەرەو
مەسەدەکە، کە بەرەو خوارەووە دەرۆیشت، پەلکیشم بکات.
بەلام من تا لە توانامدا بوو بەرەنگاریم کرد، ئەو دەستی بە
پیکەنین کرد و وتی: دەکەواتە با بە پلیکانەکاندا بچینه
خوارەووە!

ئەوجا پیکەووە بە پلیکانەکاندا چووینە خوارەووە و کاتیکیش
گەشتینە نەۆمی خواری خوارەووە، بینیم هاوڕیکانم لەو ناو
نەما بوون و بە جێیان هیشتبووم.
بەلام، بە تەریقی و شەرمەووە، هەموو لەسەر سووچیکێ
ئەو جادەیهی لێی دەژیاین کۆ بوو بوونەووە.

پیاوه که تا بهر دهر وازهی خانووه کهی بردم و منیش تا له
توانامدا بوو به راکردن به هر پینچ پلیکانه‌ی خانووه که دا
خۆم گه‌یاندده به‌رده‌رگای مائی خۆمان و خۆم به ژووردا کرد.
پاشان چند سه‌عاتیک له ترساندا، له جیی خۆم، رهق و
گرمۆله بوو بووم و دواى ئه‌وه‌ش، جار له دواى جار، له‌گه‌ڵ
هر سوار بوونیکدا، ئه‌و یادوهرییه‌م له‌نیو خۆمدا ده‌ژيانه‌وه.

شانزه سال و شانزه گولی سوور!

به‌دهم ئەوهوه که چاوه شینه‌کانم پر بوون له شانزه سال و گشت ئەندامه‌کانی له‌شیشم به شانزه جار سیسه‌دوشه‌ستوپینج رۆژ گران بووبوون له خه وه‌ه‌ل‌سام.

(موددی) وتی: بیری لێ بکه‌روه، وا شانزه سالی ته‌مه‌نیشت پر کرده‌وه! و ئەوجا ده‌موچاوه شاد و سووره‌لگه‌راوه‌که‌ی به‌سه‌ر جیگا‌که‌مدا چه‌مانده‌وه و زه‌رفیکی بۆ درێژ کردم که ده‌ستی ته‌واو قورس کردم.

ئەو شانزه گولە سووره به ده‌مولیوی ئاونگایوی نیوه‌کراوه‌وه له‌نیو گول‌دانیکی که‌مه‌باریکدا رووبه‌رووم وه‌ستان و شانزه ماچی سووریان به‌ روودا هه‌لام.

که زه‌رفه‌که‌شم کرده‌وه، شانزه کرۆنی به‌ بریقوباق به‌سه‌ر سه‌رچه‌فه‌که‌مدا تل بوونه‌وه. (موددی) ده‌ستی به‌ پیکه‌نین کرد و وتی: ده‌توانیت، به‌ که‌یفی خۆت، چۆنت بویت ئەو شانزه کرۆنه به‌ کار به‌ینیت. خۆت ئیتر گه‌وره‌یت و ده‌زانیت چی ده‌که‌یت.

به‌دهم هه‌ز و ئاره‌زووییه‌کی زۆره‌وه ده‌ستم به‌ له‌شه‌ شانزه سالییه‌که‌مدا هینا، که به‌و ده‌مده‌سته‌ مۆله‌تی گه‌وره‌بوون و ئەوه‌ی پیدرا‌بوو که چۆن بیه‌ویت و بکات و له‌کاتی‌کدا که به‌دهم تاسه و ئاره‌زووه‌وه له‌ په‌نجه‌ره‌ی کراوه‌ی ئەو به‌یانیه‌م ده‌روانی، ئەو په‌نجه‌ره‌یه‌ی به‌ باله‌ شووشه‌یه‌کانیه‌وه ئیشاره‌تی بۆ ده‌کردم، بیرم کرده‌وه: ده‌مه‌ویت له‌م ژووره‌وه به‌ خۆم و گشت خه‌مینیه‌کانمه‌وه بفرمه‌ ده‌روه و به‌ شادی و خه‌نیوونیکی هه‌میشه‌یه‌وه بگه‌ریمه‌وه.

به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا (ی. پ. یینسن) به‌ خۆی و پا‌که‌تیکه‌وه خۆی به‌ ژوردا کرد. به‌ سه‌رسوورمانه‌وه ته‌ماشایه‌کی ئەو

شانزه کرۆنه‌ی کرد و وتی: ده‌ی با وا بێت! ئاخۆ ئەو پارانه له کوپۆه هاتبن؟ و ئەوجا به ته‌وسیکه‌وه سه‌پریکی (موددی) کرد. چ‌ه‌ند کتێبێک له‌ناو پا‌که‌ته‌که‌دا بوون. (موددی) به ترسه‌وه سه‌پری کتێبه‌کانی کرد و پاشان به لۆمه و سه‌رزه‌نشتی‌که‌وه رووی به لای ئەودا وه‌رگێرا. ئەویش به هێمنیه‌وه وتی: هیچ ترسی ناوێت! پیاو شانزه سالان بێت، به‌رگه‌ی ئەوه‌ش ده‌گریت (هال‌که‌ین) بخوینیته‌وه، بێجگه له‌وه‌ش ئیتر وه‌خته بۆ ئەو له‌وه تیبگات گه‌وره‌بوون چیه. پاشان به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه ژووره‌که‌ی به جێ هێشت و جارێکی تریش به لاچاوێک ته‌ماشای کرۆنه‌کانی کرده‌وه.

که‌وتبوومه ناو بێر و خه‌یالاتی خۆمه‌وه. بۆ خۆم دووباره ده‌کرده‌وه: ده‌بزانه گه‌وره‌بوون مانای چیه! به‌لام نامه‌وێت گه‌وره بم! نامه‌وێت وه‌کوو ده‌سته‌خوشکه‌کانی (موددی) م لێ بێت!

(موددی) له پرس و خه‌یالاته‌کانمی دا‌بریم: ده‌بێت هه‌میشه هه‌ول‌ بده‌یت له‌وه شادتر خۆت پێشان بده‌یت، که هه‌یت! پیاو که بوو به شانزه سالان، ئیتر هه‌موو ژیان له به‌رده‌میدایه. هه‌ر ئەوه بۆ خۆی دل‌خۆشیه‌کی گه‌وره‌یه. ئەوجا وتی: هه‌سته و جله‌کانت له به‌ر بکه، تا میوانه‌کانت نه‌هاتوون! و له خۆشیاندا وه‌کوو ئەوه‌ی ئەو شانزه سالانی پر کردبێته‌وه، به‌ده‌م قنگباده‌وه، خۆی به موبه‌قه‌که‌دا کرد.

به‌لام هه‌موو میوانه‌کان ده‌سته‌خوشکانی (موددی) بوون، نه‌ک هی من. هه‌ندیکیان هێنده قه‌له‌و و زل بوون که به خۆیان و پیرۆزباییه‌کانیان‌وه خۆیان به‌سه‌ردا ده‌دام و به ته‌واوی له ژێر له‌شیاندا ون ده‌بووم و، منیش مه‌جبوور نارازی و خه‌مبار خۆم لێ ده‌کێشانه‌وه دواوه، ته‌نانه‌ت بۆ چرکه‌یه‌کیش ده‌ستبه‌رداری ئەوه نه‌بووم به بیرمیدا به‌هێنه‌وه، که ئەو رۆژه،

لهو کاته و له هه موو چرکه یه دا، شانزه سالانم پر کردووه ته وه! شانزه مۆم له کیکه که چه قینرابوون، (شانزه سالان) یکیش به پیتی گه وره له سه ر ئالایه ک نووسرابوو و به سه ر کیکه که وه بوو، وه کوو ئه وه ی مژده هی نی سه رکه وتنیک بیت، ده شه کایه وه. شانزه سال، به دم هه مووانه وه بوو و نه ده پرایه وه. بیر بکه ره وه، شانزه سالان بیت! ژنه کان به خو یان و سنگ و به رو که توند جه رینراوه کانیا نه وه هه ناسه یان هه لده کیشا و چاویان پر بوو بوو له و خه ونانه ی مه له یان ده کرد و ده میشیان، وه کوو به روو تییاندا ته قیبت، له قسه کردن نه ده که وت.

ژنیکیان، به دم هی تانی دنکه شقارته یه که وه به قه راخی شقارته که دا، دنگی لی به رز کرده وه و وتی: ئه گه ر ئیسته شانزه سالان ده بووم! ئه وسا هه ر خو م ده مزانی چیم ده کرد! و به دم هیلکه هیلکیشه وه شانیک ی له شانی ئه وه ی ته نیشتی دا. ئه مه له چاوی مندا هه ر زۆر سه یر و سه مه ره دیار بوو. به لام ئیتر (موددی) به خو ی و قاوه که ی ده ستیه وه خو ی به ژووردا کرد و ئه و قسه وباسه ش ژیانیک ی تری تیکه وته وه و به دم قسه و قاوه خواردنه وه وه کیکه که شیان خوارد.

من بچووکتین پارچه یم به رکه وت و ئه مه ش نابه دل ی کردم. یه کیک له ژنه کان که چاوی به کتیبه کان که وت، هه آیدایه وه و وتی: ده ی ده ی ئه مانه شت وه رگرتوو! و قسه ره قانه ئه م پرسیاره ی لی کردم: به لام ئه ی جار ی، نه ختیک، زوو نییه بو ئه م شتانه! دنگ له (موددی) وه نه هات و منیش له و بیده نگتر و ئیتر ئه و به په له په ل که وته وه سه ر ئه وه ی قاوه یان بو تی بکاته وه. که سیش چیتر باسی کتیبه کانی نه هی نایه وه پیشه وه. له نیوه راستی ئه و داوه تی قاوه خواردنه وه یه دا، (ی. پ. یینسن) خو ی به مالدا کرد. من له جیه که ی خو مدا ره ق

بووم. به لّام ژنه‌کان گورجتر و وه‌کوو ئه‌وه‌ی هیچ شتیک نه‌بوویت، له‌سه‌ر قسه‌وباسه‌کانیان به‌رده‌وام بوون.
ئاوها! لیره دانیشتوون و جه‌ژنی شانزه‌ساله‌ی له‌دایکبوونی پیروژ ده‌که‌ن! ئه‌مه‌ی وت و به‌شووشه‌بیره سه‌وزه‌که‌ی ده‌ستی زرمه‌یه‌کی له‌می‌زه‌که‌ه‌لّسان و کووپه سپیه‌کانی له‌جیی خو‌یان به‌رز کرده‌وه. بینوتانه‌چهند ده‌وله‌مه‌ند بووه؟ شانزه‌کرو‌ن! شانزه‌کرو‌نی وهرگرتوو و هی واش هه‌یه هه‌رچی پئی بلّیت پاره له‌گیرفانیدا نییه! و هه‌ر به‌ده‌م ئه‌و قسه‌یه‌شه‌وه، که‌وته هه‌لگیرانه‌وه و پيشاندانی گیرفانه به‌تاله‌کانی.

ژنه‌کان له‌نیو خو‌یاندا ده‌ستیان کرد به‌حیلکه‌حیلک. (موددی)ش پشیو و خه‌مبار دیار بوو. من بیرم کرده‌وه: پاره‌کان ده‌شارمه‌وه، تا ده‌ستی پیداندا رانه‌گات. ئه‌وه‌م بیر که‌وته‌وه که‌چۆن ئه‌و سه‌عات و بازنه‌زیرینه‌می که‌له‌کاتی به‌ته‌واوی قبوولکردنم له‌کلّسادا به‌دیاری وهرمگرتبوون، به‌بارمته‌دابوو و تا ئه‌و کاته‌ش له‌به‌ر ده‌ستکورتی و بیپاره‌یی توانای وهرگرتنه‌ویانی نه‌بوو.

بو ئیواره‌که‌ی که‌چووم و پراکشام، ئه‌و زه‌رفه‌ی که‌شانزه‌کرو‌نه‌که‌ی تیدا بوو، له‌ژیر سه‌رینه‌که‌مدا شاردمه‌وه.
به‌ده‌م شه‌رده‌می (موددی) و (ی. پ. یینسن)ه‌وه‌خه‌به‌رم بووه‌وه.

(موددی) جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ده‌کرد: هیچ هه‌قیت نییه، واکه‌یت! ئه‌وه‌دیاری جه‌ژنی له‌دایکبوونی ئه‌وه‌ئاخر پاشان ئه‌و چی ده‌لّیت و چۆن بیرت لی ده‌کاته‌وه!
ئه‌و وه‌لامی دایه‌وه: ئه‌و هه‌موو قسه‌یه‌ی بو‌چییه! هه‌ر ده‌مه‌ویت لی قه‌رز بکه‌م و هیچی تر. من ئیستا پئویستم به‌قوومیکی تره‌.

(موددی) وتی: هیچ ههقیکت نییه. من ماوهیهکی دوورودریژ
خهریکی کۆکردنهوهیان بووم و ئەویش ههقی خۆیهتی دهیهویت
چی پێیان بکریت، بیکریت.

ئەوجا ئەو تووره بوو و قیزاندى: ههچۆنیک بیت، پاره
پاره ی منه! له گیرفانم دهرتهیناون و دزیوتن! ههچیهک له
ماله دایه هی منه! تیگهیشتییت! و به توندی دهرگاکه ی له
دوای خۆیهوه بهیهکدا دا.

زهرفهکه م له ژیر سه رینهکه م دهرهینا و خسته م سه ر
میزه که ی ته نیشته جیگا که م.

بۆ سبهینی که له خه وه له ستام، زهرفه که له جیی خۆی
نه مابوو و شانزه گو له سووره کهش به خه مینییه وه لاره مل
بوو بوون و هیچ که سیکیش چیتر گوئی به وه نه ددها که من
شانزه سالانم پر کردبووه وه.

هاوینه و هتاوه!

بهیانیی ئەو یهکشه ممهیه ده مه شینه ئاسمانیییه که یه کردبووه و تیشکی خۆریش بپه روا و وهکوو ئەوهی بیهویت بهر شهوارهم بخات، خۆی به ژووره که مدا کرد و به رووناکییه که یه درزیکی له چاوه هیشتا خه و الووه کانمدا، که هیشتا تاریکی شه و بهری نه دابوون، هه لکه نه د.

سه عاتی دیواره که شهش جارن، به نهرمییه که وه، لئی دا . زیاتر ههزم به وه ده کرد له ژیر لئفه که مدا بمینمه وه و ئەو پۆژه هاوینه بییه م به خه ونه کانم بهۆنمه وه .

به لام وا پیده چوو رووناکایی خۆر هاوارم لئ بکات: ئاخه هاوینه، هه تاوه و یهکشه ممه شه! و ناچاری کردم له جیگا که م هه لسم .

به ره و په نجه ره که رویشتم و له وپوه به ره و خوار چاوم له دۆلی جاده که بری . هه رچییه که دهیتوانی بروات و بجوولیت، به ره و هه مان ئاراسته، به ئامانجی گهیشتن به ده ریا، ته وژمی بو دهره وهی شار ده برد .

وا پیده چوو، ترامه به خه لک ئاخراوه کان، به دهنگه گر په کانیا نه وه، زهنگی "به ره و ده ریا! به ره و ده ریا!" لئ بدهن و ئەو پاسکیلسوارانهش که به خۆشیی هاوینه وه خۆیان رووت کردبووه وه، به ره و پپیش، جووت جووت و له ریزی دریژ دریژدا، شنه یان بوو . سیبه ری خۆریش له سه ر رانه روو توقووته کانیا ن سه مای ده کرد و وا پیده چوو هه ر له و کاته شدا خۆر له نیو چاوه کانیا نندا پی بکه نیته . ئۆتۆمۆبیله کان ده یاندا به لای پاسکیلسوار و ترامه کاند و هه ندیکیان، وهکوو ئەو کاتانه ی که شه بقه که ت فری ده ده یته پشت ملت، سه ریا ن هه لدا بووه وه . ده متوانی ریک به ره و خوار ته ماشایان بکه م و به خیرا بییش

تیشکیک له بهخته وهری ئه و گهشتیارانهی که بۆ چوونه
سهیران په لهیان بوو و له خویشیاندا له قسه و یاس نه ده کهوت،
لیی دام.

که گه رامه وه ژووره کهشم، بیرم کرده وه، هاوینه، خوړه تاو
و یه کشه ممه شه و سه عاتیش هیشتا هوتی به یانییه و هه موو
پوژده کهش، وه کوو ئه به دییه تیکی دریژ دریژ، له بهرده ممد
پاکشاوه. هاوکاتیش که وتمه پرس و پراوه: به لام چی له م
ئه به دییه ته بکه م!

هه ره له بهر ئه وهی که سیکم نییه له گه لیدا به پاسکیل و به
جووته به ره و ده ریا ببینه وه، یان که سیکم نییه یاریی هاوین و
خوړ و یه کشه ممه ی له گه لدا بکه م، ده بیته یه کشه ممه که م له و
باخچه بچکوله یه دا که شتمان تیدا ده چاند، به سه ره بهرم.
ماندوو و له شبه بار ئاوها بیرم کرده وه و به نابه دلش رووم
له وی نا.

باخچه بچکوله که ی ئیمه، هاوبهش، له نیو کوومه لیک
باخچه ی تر دا بوو و هه موو ئه وانیه له وی کو بوو بوونه وه،
نیوه رووت و نیک له یه کتر خویمان دابوو بهر تیشکی هه تاوی
هاوین و ژنانیش، بی باک، رووتوقووتیی خوړیان، که
پکه بهر کی هه موو یاساکانی جوانی و قه شهنگی ده کرد،
پوشیبوو و ده یانقیژاند و به دهنگه گر و یه کتر هاندهر و
هاوینه ییه که یانه وه، هاواریان له یه کتر ده کرد.

من، وه کوو هه میشه، نه ختییک به شه رمه وه خووم به نیو
ده رواز که دا کرد و خووم گه یانده باخچه بچکوله که مان. له وی
هیچ جیگه یه ک بۆ خه ونیکی تیکنه دراو و دوور له وان
نه ما بووه وه، چونکه ئه و په رژینه ی له چاوی دراوسپیه کان به
دووری ده گرتین، وه کوو هه موو په رژینه کانی دیکه ی

دەورو بەری باخچە بچکۆلەکان، ھەر تا ناوقە دەم بەرز بوو. ھەموو ھەر چاویان لە یەکتەر بوو و دەروازەى ھیچ کام لە باخچەکانیش دانەدەخران و ھەموو دەمانتوانی، یەكسەر و بى ھیچ رێگرێکیش، بۆ لای یەکتەر بچین. گرامۆفۆنەکان، لە شاباشی ھاوین و خۆر و ئەفیندا، ئەو ناوەیان پر کردبوو لە ھاوار و دەنگەدەنگ و، لە گشت لایەکەو، بەسەر پەرژینەکانیشدا لەگەڵ یەکتەردا شەپە دەم و قسە دەکرا و خەلکی رۆژنامەیان لەگەڵ یەکتەردا دەگۆرپیەو و شووشەبیرەیان بۆ یەکتەر درێژ دەکرد و بە خۆشیی یەکتەرەو نووشیان دەکرد و، تا جارێکی تریش شەپ و بەگژیەکتەردا چوون دەستی پێ دەکردەو، بۆ ماوەیەك، تا دل ھەز بەكات، دۆست و ھاوڕێی یەکتەر بوون و بە خۆشییەو بە شان و قۆلی یەکتەریاندا دەکیشا.

تا رۆژیش بەرەو ئیوارە ھەلەدەکشا، شان و قۆلی رپووتی ژنانیش بە تیشکی ھەتاو سوورتر ھەلەدەگەران و چاوی پیاوانیش بە بیرەخواردنەو قورستر دەبوون و بەرامەى گۆشت و ماسیی برژاویش لە کۆلیتی کراوہى باخچەکانەو بەسەر گۆل و دەوہنەکاندا، کە مرۆف بى مەبەست و بە خۆشیی ھاوینەو پێی پێیاندا دەنا، دەھاتە دەر. لەو گپەى نیوہرۆی ھاوینەدا، دەوربەرى سەعات دوو، رۆژنامەکانی ئیواران دەگەییەنرانە جى و بۆ ماوەیەك بیدەنگی و خامۆشی ئەو ناوہى دادەگرت و تەنیا دەنگی خشەخشی ھەلەدانەوہى رۆژنامەکان و دەنگی بەریەکتەرکەوتنی شووشە و پەرداخى بیرە بەر گۆج دەکەوت، بەلام پاشان ھەموو، ھەر وەکوو ئەوہى ئیشارەتیکیان بۆ کرابیت، بە بۆن و بەرامەى قاوہ کە ئاسمانی باخچەکانی دادەگرت، بە ئاگا دەھاتنەو و لەگەڵ یەکتەردا دەکەوتنەو قسە و شەپە دەم.

من حەزم لەو ئیوارە ھاوینانە ی ئیو ئەو کۆمەلە باخچە یە
نەبوو، کە تێیاندا خوار دنەوہ ی خۆر و بیرە خوار دنەوہ خەلکی
دەخستە ئیو دنیا ی غەلبە غەلب و ھاوار و دەنگە دەنگەوہ، کە
تێیاندا پیکەوہ بوون و شادی و خەنیوون بە ژیان بە دەم قیژە
و ھاوارەوہ بە یەکتەریدا ھەل دەشاخان بۆ ئەوہ ی ئەمیان باوہر
بە راستی ئەو ی دیکە یان بەینیت. ھەمیشە خەمینیہ کی
قوول دایدە گرتم و، لە چاوہ نواری نەرمونیانی بیدەنگی
ئیوارەدا، خۆم بۆ تاریکترین سووچی باخچە کەمان پەلکیش
دەکرد.

تا ئەو کاتەش کە پروناکیی شینی ئامالبۆری ئیوارە، وەک
تەمیک ئاسمانی باخچە کە ی دادەگرت و دەنگی ئەو
مرۆڤانەش، کە ھاوین و خۆر و یەکشەممەیان دەپەرست، کپ
و خەفە دەبوو و تیشکەکانی ئاویش لە سۆندەکانی ئەو
ئیوارە یەوہ بە ھەوادا دەپەرژینران و ئاورشینی باخچە ی میوہ
و گولەکانیان دەکرد و بە دەم ئاورشینەوہ خەونیکی تاریک
دەکەوتە بن قەدەکانیان، تا ئەو کاتە نەمدەتوانی بەبێ ئەوہ ی
لیم تیک بدریت خەونی رۆژی یەکشەممانی ھاوینە ی خۆم
ببینم.

هیشتا هر به بلیتی مندالان سوار دهبیت؛ پشکنه‌ری ترامه‌که، به گومانیکه‌وه، لئی پرسیم و چاوی به‌ره‌و مه‌مکه‌کانم، که پرچه‌کانم وه‌ک دوو گوریسی کال تییان ئالا بوون، شوور کرده‌وه.

به شه‌رمه‌وه ته‌ماشای ئه‌رزه‌که‌م کرد، به لام پشکنه‌ره‌که هر زوو بریاری خوئی دا و له بلیتی گه‌وره‌کانی بو لیکرده‌وه.

بلیته‌که‌م وه‌رگرت و نیگه‌ران و خه‌مگین بیرم کرده‌وه: هر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بلیتی گه‌وره‌م بو بردراوه، ئیتر کاتی ئه‌وه هاتووو پرچه‌کانم بپریم و قژم به ته‌واوه‌تی به‌ر بده‌مه‌وه.

چووم بو لای سه‌رتاش و ئه‌ویش خو‌شحال دیار بوو کاتیک پرچه‌کانمی کرده‌وه. به ده‌ربرینیکی خه‌ونئامیز و پر له ریز و حورمه‌ته‌وه، قورسایی قژمی، له‌نیو ده‌سته‌کانیدا کیشا. پاشان هر زوو گه‌راه‌یه‌وه سه‌ر حالی خوئی و تی: له پیشدا ده‌بیت ته‌واو کورتی بکه‌ینه‌وه و مقه‌ستیکی گه‌وره و زبری هینایه پیشه‌وه.

منیش چاوم نوقاند.

مقه‌سته‌که به‌نیو قژ پروچه‌که‌مدا که‌وته خرمه‌خرم و کارکردن و قژم به بی‌ده‌نگی، چنگ له دوا‌ی چنگ، ده‌که‌وته سه‌ر ئه‌رزه‌که.

نه‌مویرا ته‌ماشای ئاوینه‌که بکه‌م، به لام سه‌رتاشه‌که‌م، به خو‌شحالیه‌وه، به ده‌ورمدا هه‌لده‌به‌زیه‌وه و له قسه‌وباسی خوئی نه‌ده‌که‌وت. هر له خو‌ت دیت! ئه‌مه‌ی وت و پاشان: هر نه‌ختیک چاککردنی ئه‌ملا و ئه‌ولای ماوه! و ئه‌وجا مقه‌ستیکی بچکۆله‌تری هینایه پیشه‌وه و خیرا خیرا و به په‌له له‌سه‌ر برینه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو. پاشان چهند هه‌نگاو‌یک چوو ده‌واوه و مقه‌سته‌که‌ش له هه‌وادا، به‌بی ئه‌وه‌ی به‌ر قژم بکه‌ویت،

لهسه برینی خوئی بهردهوام بوو. هر بهو شیوهیهش به خوشییه وه لهسه کارهکهی خوئی بهردهوام بوو، به لام من پیم و ابوو که له جریوهی خه مباری مه لیک ده چیت.

ناچار بووم پرسیاری لی بکه م که ناخو بهو زوانه لی ده بیته وه. نهویش وتی: هر ئیسته ته واو ده بم! و هر له گهل ئه و قسه یه شیدا دوا جریوهی به هه واکه دا به ره لا کرد. ته ماشای ناوینه که بکه!

ته ماشایه کم کرد و یه کسه روم و هر گپرا. سه ری ره زامه ندیم به رووی شاد و خه نی بووی سه رتاشه که دا راوه شانند و به هه نگاهی دریت به سه ر قزه که وتوو ه که مدا که وه کوو فه رشیکی کال، له سه ر نه رزه که که وتبوو، هه نگاهی هه لهینا. به په له به ره و مال بوومه وه، بو نه وهی به زووترین کات ده موچاوه رووته که م، قزه کور تبرا وه که م، بشار مه وه.

زوری خایاند تا دهسته کانم و ازیان له گه ران به دوا ی پرچه کانمدا؛ خه ونه له دهسته چوو ه کانمدا، هینا.

دوا ی نه وه و هر له گهل برینی پرچه کانمدا، دنیای گوره کان، له هه رجییه ک، به روومدا ناوه لا بوو، به لام به هیچ جوریکیش، له وه زیاتر که نااسایی ساردی و سه رما له پشتملی ده دام، هه ستم به زیاتر گوره بوونی خو م نه کرد.

دهسته خوشه که کانم پییان وا بوو که ئیتر ده توانن، بی نه وهی ناچار بن له به ران به ر سه روسیما مندا لانه که مدا هه ست به شه رم بکه ن، له گهل خو یاندا بمبه ن بو جیی سه ما و هه لپه رکی.

به لام، بیجگه له مؤسیقا که، هیچ که سیک داوا ی لی نه کردم سه مای له گهل دا بکه م.

نا، چه ندی به ناواتی نه وه بووم به ته نییا، له گهل مؤسیقا که دا، سه ما بکه م و له شم بکه مه به ر دهستی تا له گهل خویدا به رزی بکاته وه، داگیری بکات!

به لَام نه مده و پِرا له جيِي خومدا بجووليم. هر ته نيا نه و نه دم
له دست ده هات به دهموچاويكي وهك مانگ ره نگره رده وه و،
له گه ل باسوخواسه كاني ناخي خومدا، له جيِي خومدا
بوهستم، نه مهش له كاتيكا كه ئاوازي موسيكاكه به وپه ري
گورجوگوليه وه تيره كاني خوي ده گرتنه له شم، نه وه له شه ي له
سه ما ترسابوو و سلي لي ده كرده وه.

من دهمبيني كه چه كاني ديكه، به وه ي كه ده يانو پِرا شاد
و خو شيني خويان پيشان بدن و شانازي به له شه جوان و
گه نجه كه يانه وه بكن، له وه ده چوو خويان داواي سه ما له
خويان بكن.

له كو يوه نه و ئازايه تيه يان به دست هينا بوو؟
من سه ما كه ره كانم به چاو هه لده لووشي. به چاوي ريزه وه
له و كچه بو يره و گورجوگولانه ورد ده بوومه وه و هاوكاتيش
ئيره ييم پي ده بدن كه ده يانو پِرا هينده به به رزي پي بكنن و
بي سلكر دنه وه پشتمله كور تبرا وه كانيان به ملا و نه ولا با
بدن و بجوولين، سه ريان هينده به شانازيه وه به به رزيه وه
را بگرن، له شيان كه وانهي و به و گورجوگوليه ببزوين و
دلنيا و به شانازيه وه وه كوو كه شتي چاروكه دار له باوه شي
نه وانهي سه ما يان له گه لدا ده كردن بين و چن، هه موو
نه مانهش له كاتيكا كه چاريك به لاي راستدا و چاريكي
ديكه به لاي چه پدا ده يان نرواني.

چون ده يانو پِرا؟

نه ي چون زاتيان ده كرد، ته نانهت له قوولايي نه و
تاريكيه شدا كه ده وري سه ما گاهي ته نيبوو، له سه ر
پي كه نيني خويان به رده وام بن؟

باران! باران! باران!

باران که وهکوو کۆمهله ته لێکی بریسکه داری له تهنیشت
یهکه وه ریزکراو ده رژایه خواره وه. باران به سه ر دهموچاودا،
که میک سارد. سه رو قژی ئالسۆکاو، که به سه ر لاملدا لار
ده بو وه و وه کوو چه که گه لایه کی رهش به شانوملدا ده هاته
خواره وه.

به سواری پایسکیله وه، به نیو لیزمه ی بارانه که دا،
ده خلیسکام و پایسکیله که م وه کوو پیلاوی خلیسکینه به سه ر
ئه و جاده قیرتا و کراوانه دا ده خلیسکا، که بارانه که پاک و
خاوینی کرد بوونه وه. به نیو تاریکی ئه و ریگیه دا که
دره خته کانی ئه مبه ر و ئه و به ری سه ریان له یه کتری گیر
کرد بوو و ئاسمانیکیان له چلوچۆ بو دروست کرد بوو،
ده خلیسکا.

دره خته کان به زمانه باران به گوپی یه کتریدا ده یانچرپاند،
ماچی روممه ته گه لای یه کتریان ده کرد و بارانه زهنگی قورس
قورسیان ده چۆرانه خواره وه.

باران له ده مدا، تامیکی شیرین و نه رم. گوله باران له سه ر
کراسه که م، که هینده ی نه ده برد کراسی له تاریکی
هه لده کیشا و وه کوو پارچه په رۆیه کی لینج و ته ر به هه موو
له شدا ده نووسا.

به لام من نیتر ئه وه نده م باران به سه ردا باریبوو، به س بیته.
چاوم له ده روزه یه که ده گییا. به لام ده بوو له پی شدا به سه ر
پایسکیله که مه وه ئه و ریگا دوور و درێژه بیرم که به
دره خته کانی ئه مبه ر و ئه و به ری ته نه رابوو، پاشان ده بوو به سه ر
پردیک و مه یدانیکی گه وره دا به رده وام بم، به ر له وه ی به و
جاده یه بگه م که چه ندان ده روزه ی تییدا بوو.

ئەو رېڭايەى درەختەكان ئەمبەر و ئەوبەريان گرتبوو، دريژ و پانوپۆر بوو، لە هيچ لايەك يەو خانوو نەبوو و دوو چەم لە ھەردوو لايە، وەكوو دوو پشت يەنەى زيوين، دەور يان دابوو و دلۆپەى بارانەكەش، بېبرانەو، تەختايەكەى دەرزىئاژن دەکرد.

ھىشتا ھەر بەسەر پايەسكىلەكەمەو ھەبووم و بارانەكەش لەشى ساردتر دەکردمەو. گولەكانى چاوم رەق بووبوون. ئۆتۆموبيلەكان بە لامدا گيڤەيان دەکرد و تىدەبەرين.

ھىندەى نەما بوو بگەمە سەر پردهكە. زەنگى كەشتىيەك بەرز بوو ھەو كە دەيوست بە ژيژ پردهكەدا بپەريتەو، بەلام نەيدەتوانى ئەو ستوونە لەخۆبایيەى كە چارۆكەكانى پيۆ ھەسترا بوو لە ئاست تاقي پردهكەدا بچەم يەتەو. دەبوو پردهكە كەوانەى بە روى ئاسماندا خۆى بكاتەو و رىي دەربازبوونى بۆ خۆش بكات.

ھاتوچۆ لە جيى خۆيدا وەستا، راوھستا و كەوتە نىو دنياى بىرکردنەو ھەو.

پردهكە دەمى، بە تەواوى، داچەقاند. بارانىش بە ھەلپە و ليزمە دارژايە ناو ئەو بۆشايەو و پرى دەکردەو.

كەشتىيەكە بە شانازىيەو بەنىو دەمى كراوھى پردهكەدا رەت بوو، وەك ئەوھى سەر كەوتنىكى بە دەست ھىنابەت، زەنگىكى دىكەى لى بەرز بوو ھەو. پردهكەش دەمە داچەقاوھەى خۆى داخستەو.

ھاتوچۆ لە بىرکردنەوھى خۆى كەوت.

جەرھەسى پايەسكىل و ھۆرنى ئۆتۆموبيلەكان دەستيان بە بەگژاچوونەوھى يەكتر كرد تا ھەريەكە و بۆ جاريكى دىكەش بەتەواوى جيورپى خۆى لەسەر رېڭايە لەجوولەنەكەوتوى ھاتوچۆدا دۆزىيەو.

هەر به سواری پایسکیله که مه وه گه یشتمه مهیدانه گوره که و باران به ته و اووی ئەویشی شۆردبووه و به بلاوهی به خه لک کردبوو. ته نیا چهند کۆتریک نه بیت، که تا به سنگیان له نێو بارانه کهدا ته پر بووو و، لیره و لهوێ، نادلنیا به نێو بارانه کهدا ده گه ران و له پریکدا له شقهی بالیان ددا، ده فرین و، وه کوو ئەو ده ستانهی بو مائناوایی راده وه شینرین، له هه لبه ز و دابهزی خویان نه ده که وتن.

دهستم بو لای راستی شه قامه که درێژ کرد و پچم کرده و. بارانه که، ده موده ست، ده ریاچهیه کی بچکۆلهی له سه ر له پی دهستم دروست کرد. له پایسکیله که م دابهزیم و خۆم کرد به ده روزه کهدا.

چیتر دهنگی بارانه کهدا له گویمدا نه ده زنگایه وه. نێو ده رگا که تاریک و خامۆش بوو، به لام بینیم تارماییه کان ده جوولانه وه. جگه ره کان داده گیرسان و ده موچاوه کانیش ده گه شانه وه. جگه ره و ده موچاوی گه شاوهی پیاوان بوون، ته نیا هه ر پیاوانی لی بوو، که به خویان و گوله ئاگرینه کانی نێو ده میانه وه، لامسه لایی، ته ماشایان ده کردم.

ههستم به ترس و له رزیک کرد و خۆم گه یانده سووچیک و دانیشتم. ده مویست بو به ر بارانه که بگه پیمه وه! نێو ساردی و سه رمای بارانه که م له و بیدهنگیه ئاگرینهی پیاوه کان پی خوشتر بوو!

له وهدا بووم به ره و ده روزه که هه نگا و هه له پیمه وه، به لام دهنگیکی نووسا و به ر گویم که وت: سهیری ئەو بوو که به بارانه بچکۆلهیه بکه ن، خوا بوی نار دووین! و دهستی به پیکه نین کرد! پیاویک لیم هاته پیشه وه و منیش به دوا ی یارمه تیدا

سەيرىكى دەۋرۈبەرەكەى خۆمم كىرد . بەلام ئەۋانى دىكە لەۋە
زىاتر كە لەسەر تەماشاكردنى خۇيان بەردەوام بوون، هېچ
گوپيان پى نەدا . ئىستا ئىتر پياۋەكە هېندە لىم ھاتبوۋە
پىشەۋە، كە دەمتوانى ھەست بە بۆنى بىرەكەى بكەم .
دووبارەى كىردەۋە: بووكەبەبارانى بچكۆلەكەم! و يەكسەرىش
دەستى بۆ درىژ كىردم .

دەنگىكى گر ھەلدايە: ۋاز لەۋ مندالە بەھىنە!

ئەۋەى لىم ھاتبوۋە پىشەۋە، خۇى بۆ چەماندەۋە و وتى:
مندال! مندالى چىتە! تەماشاكە هېندەى ژنىك دەبىت! و
لەگەل قسەكەيدا دەستى بۆ درىژ كىردمەۋە و، منىش، رىك لەۋ
كاتەدا كە بە پەلە لە دەروازەكەۋە چوومە دەرەۋە، ھەستم بە
زىرى دەستى كىرد لەسەر پوومەتم .

خۆم ھەلدايە سەر پايسكىلەكەم و دەنگى بارانىش
گەرايەۋە نىۋ گوپىيەكانم .
باران! باران! باران!

ئەۋ بارانەى ۋەكوو تەلبەندىكى بىرىسكەدارى بە لىزمە
دەھاتە خوارەۋە . ئەۋ بارانەى بە فىنكى بەسەر دەموچاۋمدا
دەرژا و سەرۋقژى دەئالۆسكاندم، بەسەر لاملمدا لار
دەبوۋەۋە و ۋەكوو چەكەگەلايەكى رەش بە شانوملدا دەھاتە
خوارەۋە .

دلىش زىاتر بە ئاۋاتى دلىيايى ساردوسرى نىۋ بارانەكەۋە
بوو، نەك گەرموگورى نىۋ دەروازىكە!

زۆر جاران، بهی هیچ مه به ستيك، به نيو ئو مهيدانه دا كه
 ماسييان تيدا ده فروشت، به سواری پايسكيه وه رويشتبووم.
 به لام به يانيه كه سه رساميه كه كسپه ي له دلم هه لساند:
 خو ژنه ماسي فرۆشه كه ش، بي به زه ييانه وه كوو ئو ژنه ي كه
 قوماش ده بریت، سه ری ماسيه زیندوو هكان لی ده كاته وه.
 له گه ل به ربوونه وه ی سه ری هه ماسيه كيشدا، زیاتر دلم
 تيكه ل ده هات و نارحه تتر ده بووم.
 له پايسكيه كه م دابه زيم و به دهم بير كردنه وه و خه يالاته وه
 له گه ل خو مدا به سه م مهيدانه كه كه بوئی خوینی لی به رز
 ده بووه وه رويشتم.
 ماسی، مقه ست، چه قو و پوله كه ی ماسی، له
 ده رويه رمد، وه كوو برووسكه ی زيوين، هه لده به زينه وه.
 ماسيه كان، له نيو حه وزه بچكوله كانياندا، له يه كتر ئالا
 بوون و مه له يان ده كرد.
 په نجه ی ده سته كان، وه كوو ناوسكى هه لواسراو كه
 خوینيان لیوه ده تكايه خواره وه، راده وه شينران.
 مقه سته به په له خوین سووربووه كان ده میان كردبووه وه:
 سه ری مردووی ماسيه كانيش به دهم ئازار يكه وه كه ته نانه ت
 نه شيانده توانی بقیژین بهر ده بوونه وه.
 له هه موو لايه كه وه، له پشتمه وه، له پيشمه وه، هه هه مان
 ديمه نم ده بينی: په نجه كان له نيو حه وزه كاندا به دوی
 ماسيه كدا ده گه ران، ماسيه كه بو ماويه كه له نيو په نجه كاندا
 خو ی راده پسكاند، مقه سته كه ده يپری و سه ری ماسيه كه ش
 به و دلۆپه خوینه قه تيسماوانه ی نيو چاو و ئه ملالوای ده ميه وه
 ده كه وته سه ر ئه رزه كه، چه قو كه پوله كه كانی له شی زيوين و
 بی سه ری ماسيه كه ی داده هینا، پوله كه كان وه كوو ئوی

سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌ه‌وادا په‌رش و بلاو ده‌بوونه‌وه. پاشان ماسییه‌کی تر و دواى ئه‌ویش یه‌کیکی دیکه ده‌گیرا: درامایه‌ک بوو که له‌ژیر بارانى ماسیگره زیقاو له‌کاندا، له‌نیو ژنه ماسیفرۆشه ده‌مه‌ه‌راشه‌کاندا و له‌نیو زرینگه‌ی به‌ربوونه‌وه‌ی پاره‌زیوینه‌کاندا بو‌نیو ئه‌و قاپه کاشییا نه‌ی له‌به‌رده‌م ژنه ماسیفرۆشه‌کاندا دانرابوون، خوینی لی ده‌تکایه خواره‌وه.

له‌سه‌ر ئه‌رزه به‌ردرێژکراوه‌که‌ش فه‌رشیک له‌سه‌ری خویناوی ماسییه‌کان، ناوسکه هه‌لدراوه‌کانیان و په‌ره‌که به‌ردراوه‌کانیان، که له‌باوه‌شینی بچکۆله بچکۆله ده‌چوون، پ‌اخرا بوو.

په‌ست و خه‌مگین سواری پایسکیله‌که‌م بوومه‌وه، مه‌یدانه‌که‌م به‌جی هیشته و پرس و رایه‌کانیشم له‌ئاست دۆزینه‌وه‌ی کتوپری ئه‌و دراما پ‌ له‌زه‌بروزه‌نگه و نابیانیی درێژخایه‌نی خو‌مدا، له‌برانه‌وه نه‌ده‌هاتن.

تاقیکردنه‌وه به هه‌ره‌شه و پئی وه‌کـوو پشکۆ داگیرساوه‌کانیییه‌وه نزیک بووه‌وه. خۆم له دۆزه‌خی گهرمای باخچه‌که ماندا به‌ند کرد و بی‌وچان له‌گه‌ڵ خویندنه‌وه‌ی وانه‌کانمدا خهریک بووم و تا ده‌هات زیاتریش بۆم دهرده‌که‌وت که هیچ، به هیچ جوړیک هیچ شتیک، نازانم. ئەو رۆژانه، گهرم، پرووکینەر و پر له نیگه‌رانی بوون. هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش که ده‌بوو له دهرگای باخچه‌که مانه‌وه هه‌نگاو به‌ره‌و دنیای گه‌وره‌کان هه‌لبه‌هینمه‌وه، ناوچه‌وانم ده‌ئیشا، شان و مل و له‌شم وه‌کوو ئاگر ده‌سووتان و ده‌سته‌کانیشم وه‌کوو قارچکی شیداریان لیها‌تبوو، دل‌ره‌قانه رووبه‌رووی (موددی) ده‌بوومه‌وه و پێیدا هه‌لده‌شاخام و ئەویش ده‌گریا، هه‌ردوو‌کمان ده‌گریاین و له‌شیشم گوله‌ئاگریینه‌ی گه‌وره و سپی دایگرتبووه‌وه و تیشکی هه‌تاو سه‌راپای سووتاندبووم و منیش له‌تاواندا به‌ نینۆکه‌کانم هه‌موو قۆل و باسکی خۆم پر کردبوو له‌ خوین، چونکه ده‌بوو له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا سه‌رکه‌وتن به‌ ده‌ست به‌هینم و ده‌بوو پێشانی دایکی (موددی) بده‌م که هه‌لگرتنه‌وه‌ی مندالی خانه‌ی مندالان بئی سه‌مه‌ر نییه و سه‌اله‌کان، هاوکیشه‌کان، ناوی په‌پوله و ناوی رووباره‌کان له‌ می‌شک‌مدا سه‌مایان ده‌کرد و گوله‌باخه‌کانیش پر بووبوون له‌ هه‌نگ و به‌ ده‌وریاندا ده‌سوورانه‌وه و شووشه‌بیره‌ی نیوه‌خوراوه‌ی (ی. پ. یینسن)یش به‌ خۆیان و ده‌مه‌ بۆگه‌نکردوو‌ه‌کانیانه‌وه له‌سه‌ر می‌زکه‌که دانرابوون و (موددی)ش هه‌ر خه‌ریکی دل‌دانه‌وه‌ی من بوو و یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک شوکولادی بۆ ده‌کولاندم، به‌لام خۆ پیاو له‌ رپیی خواردنه‌وه‌ی شوکولاده‌وه، سه‌رکه‌وتنی له‌ تاقیکردنه‌وه‌کانیدا به‌ ده‌ست نه‌ده‌هینا! (موددی) له‌گه‌لمدا بۆ قوتابخانه‌هات و

تفی (بهخت- یار)ی به دوا دا پۆ کردم و گۆره پانی قوتا بخانهش گۆردا بوو، گشت کونج و قوژبنیکی بهو قوتابیییه ترساو و بیدهنگانه گیرابوو، که وهختی تاقیکردنه وهیان هاتبوو. مامۆستا کانیش، یهک یهک و، وهکوو گورگی ته نیا به سه ر گۆره پانه زیخه لانه که دا دههاتن و دهچوون و له قوژبنیکدا (کارین) راوهستابوو و دهگریا، له کونجیکی تردا (دۆریس) راوهستابوو و شانی پيدا کردبوو و خه ریکی خۆه لکیشان بوو، به لام من نه ده مویست نیگه رانی و نه هیچ شادی و خۆشیییه کیش له چاوی ئه وانی دیکه دا به دی بکه م، به بیدهنگی به سه ر گۆره پانه که دا ههنگاوم هه له ئینا و پۆله که شمان هه مان پۆله که و نارا که ی جار ان نه بوو، که مرۆف دهیتوانی به قاقای پیکه نینیک داگیری بکات، کپ و خامۆشی بالی به سه ر گشت ره حله کاندای کیشابوو و بۆ ماوه ی دوو هه فته ی ره به قیش، هه موو رۆژیک، له لای میزه سه وه زه که وه له گه ل سۆ دادوه که مدا، که به رده وام پرسیاریان به سه رمدا ده باراند، دانیشتم و کاتیک وه کوو که سیک که به دم خه ونه وه قسان ده کات، وه لامی پرسیاره کانیا نم ده دایه وه، زۆر باش بۆم ده چوووه سه ر و که وه کوو به چکه مه لیکیش به دنووک به ر ده بوومه پرسیاره کان خراپترین وه لام له دم به ر ده بووه وه. بیرم له وهش ده کرده وه: به لام هه ر ئه وه نده له تاقیکردنه وه دا سه رکه و تن به ده ست نه هیتم، هه ر ئه وه نده ده رنه چم، خۆم هه لده دم و خۆم له ئاوی ده ریچه ی (ستۆرته دام) دا ده خنکینم!

به لام هینده ی نه برد به سه رکه و تووی به خۆم و پسووله ی تاقیکردنه که مه وه له به رده می (موددی) دا قوت بوومه وه و (موددی) ش که وته دنیا ی به خته وه ری خۆیه وه و هه ست به

شانانزیکردن هه‌موو گیانی داگرتبوو و به‌لام من، من ته‌نیا
ماندوو بووم هیچی دیکه، سه‌رسامیش بووم به‌وه‌ی که هینده
هه‌ستم به خوشیی ئه‌وه نه‌ده‌کرد که سه‌رکه‌وتنم به ده‌ست
هینابوو.

که داد و سکا لام له دهست شهوه ترسناکه کانم کرد، بهوه هیمنیان کردمه وه، که به ته نیا خهونی ناخویشن که شهوه کانم لی تیک ددهن و هیچی تر و دهیانوت: که شووت کرد، شهوه ترسناکه کانیشت کو تاییان دیت!

به سه رسامییه وه ته ماشای ئه و که سه م کرد که ئه و قسانه ی له دم دهرچوون و له خوّمم پرسی: شووکردن چ پیوه ندییه کی به خهونی ناخوشه وه هه یه!

شهوه کانم که جاری جارن هه واریکی هیمن و ئارام بوون بۆ من، ئیستا ئیتر پر بووبوون له و ترسانه ی ئازاریان ددهام. ته نانهت بهر له وه ی برۆمه نیو جیگا که شمه وه، دهرسام. به وردی ته ماشای ژیر جیگا که مم و ژیر کورسییه کانم ده کرد، دو لآب و پشت په رده کان ده گه رام، له بهر ئه وه ی نه با که سیک، یان شتیک، خو ی له نیویاندا شار دبیته وه. پاشان راده کشام و بی جووله چاوه روانی خه ونه کانم ده کرد. زۆریشی نه ده خایاند، تا ترس ده هات و هه موو له شی داده گرم و له په لوپۆی ده خستم.

له سه ره تادا وا هه ستم کرد که بووبم به دوو کهس: یه که میان ترسا وه که و دوو همیشیان ئه وه ی که هه و لی ئارام کردنه وه ی ترسا وه که ی ددها، به لام هه میشه هه ر ترسا وه که ده یبرده وه و به ته واوی داگیری ده کردم. هه ر ئه وه ندهت ده زانی ئه و دهموچاوانه م لی دهرده که وتن که چاویان وه کوو کونی ره شی کلپه سه ندوو وا بوون و به هه ره شه وه به ره و رووم ده هاتن، پاشان بۆ چاوترووکانیک له بهر چاو ون ده بوون و نه دهمان و دیسان له لایه کی تره وه دهرده که وتنه وه. تارماییه نه بینرا وه کانیش سه ر ئه رزه که یان پر کردبوو. قۆلم بۆ دریز ده کران و ده یانویست ده ستم تیوه بدهن.

بهو هیوایه‌ی که له ترسی قورستر بکه‌م و زه‌حمه‌تتر بیت بۆی تا بتوانیت بمگریت، خوّم له ژیر سه‌رچه‌فه‌که‌مدا گرمۆله ده‌کرد. ئەژنۆکانم له سه‌رچه‌فه‌که‌م توند ده‌کرد و سه‌ر و ئەژنۆکانم به ده‌سته‌کانم ده‌شارده‌وه، به‌لام ترس هەر خووی پئی ده‌گه‌یاندم. ئەندامه‌کانی له‌شمی له‌یه‌کتر جوئی ده‌کردنه‌وه، نینۆکه‌کانی له‌پێسته‌که‌م هه‌ڵده‌چه‌قاند، خووی له‌سه‌ر سنگم توند ده‌کرد، به‌شیوه‌یه‌ک که به‌زه‌حمه‌ت هه‌ناسه‌م پئی ده‌درا، نیگا دیوناسا‌که‌ی خووی به‌سه‌ر نیگامدا ده‌دا و به‌ده‌م پێکه‌نینه‌وه شه‌وه‌زهنگه‌که‌ی خووی به‌سه‌ر و روومدا ده‌دا. به‌دریژایی شه‌و، به‌و شیوه‌یه، به‌رده‌وام ده‌بوو، راوی ده‌نام، پیم پێده‌که‌نی، به‌ویه‌ری هیزه‌وه ده‌یبردم به‌ناخدا و دیسان هه‌ڵیده‌گرتمه‌وه و به‌ره‌و نه‌بوون فریی ده‌دام.

قیژاندم و به‌لام قیژه‌م له‌ده‌م نه‌هاته‌ ده‌ره‌وه. له‌جیگا‌که‌م ده‌رپه‌ریمه‌ ده‌ره‌وه، به‌لام به‌هیچ کوپیه‌ک نه‌گه‌یشتم. چونکه‌ که‌ترس بۆ چاو‌ترووکانیک ده‌ستی لێ به‌رده‌دام، ئەوه‌م بۆ ده‌رده‌که‌وت که‌هیشتا هەر له‌جیگا‌که‌مدا راکشام و که‌سێش گووی له‌هاوار و قیژه‌م نه‌بووه. هه‌موو له‌شم ده‌نیشته‌ سه‌ر ئاره‌قه، به‌ر له‌وه‌ش ترس په‌لامارم بدات و داگیرم بکاته‌وه، ده‌نگی سکا‌لا‌ک‌ز و بیهیزه‌که‌ی خوّم ده‌بیست. به‌و شیوه‌یه ئەمشه‌وم به‌و شه‌ویان سپارد و به‌ره‌نگاریان بوومه‌وه، که‌به‌یانیش داده‌که‌وت به‌ته‌واوی بیهیز و سه‌راسیمه‌ ده‌بووم.

پێیان وتم: باشتره‌ بچیته‌ لای دۆکتۆر، ئەو ده‌توانیت ده‌رمانیکی هێمنکه‌ره‌وت بدات!

چوومه‌ لای دۆکتۆر و باسی شه‌وه‌کانی خوّم بۆ گێرایه‌وه. دۆکتۆزه‌که‌ش زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئارام و هێمن نیوه‌ی روومه‌تی داگرت و وتی: ئاوها... شه‌وه‌کانت هێنده‌ ناخۆشن!

دهسته گهوره و گهرمهکانی دۆکتۆرهکه، کاتیک دهستی
خستبووه سهر شانهمکانم و به چاوه وهک دهريا شینهکانیهوه
لیی دهروانیم، تهزوییهکی خوشیان به لهشمدا دههینا.
شاردنهوهی ترسی شهوانم لهنیو پۆبه سپیهکهی ئهودا و
ههستکردن به قورسایي دنیاییکه رهوهی تهمنی ئهوه که
وهکوو لیفهیهکی نهرمونیان بهسهر خهون و خهیاڵاته نادنیا
کچانهکهمدا درابوو، ئارامی و هیمنی به لهشم دهگیاندا.

زهردهخهنهی دۆکتۆرهکه ئهوه ئهلقانهی به بیر دههینامهوه
که لهسهر ئاوی ئارامی دهریاچهیهک، دواي ئهوهی بهردیکت
تی فری دابوو، دروست دهبوون. به پانتایي دهسته
سپیهکانی ههردیکی پر له دهماي شین و سهوز پاکشابوو.
رهنگی قز و سمیلی، له رهنگی قاوهیی تۆخی پاییز دهچوو.

بلوزهکهم داکنه. دۆکتۆرهکهش ئاسقییهی ژیرکراسهکهی
ترازاندم و نیگا دهریاییهکهی بهسهردا پرژاندم و، بۆ ئهوهی
گوئی له تریهی دلم بگریت، رومته زهرهکهی نا به سنگمهوه.
مهکم وهکوو بهچکهپشیلهیهکی بچکۆله بهسهر گویدا
کهوتبوو و ئهویش به دهمه سوورهکهی گوئی دهگرت. دهوهنیک
له گهندهموو لهنیو گوئی دۆکتۆرهکهدا روابوو.

وتی: به قوولی ههناسه ههکیشه! منیش هینده به قوولی
ههموو ئهوم به ههناسهیهک ههکیشه، پشیووی دایگرت و به
پهله وتی: ههناسه بدهروهه! ههناسه بدهروهه!

پاشان ژیرکراسهکهی تا سهر ناوكم داکیشه و ههردوو
دهستی لهسهر سهینهکهی سکم دانا و پالی نا به سکمهوه،
ههستم کرد قورساییهکی گهرم ههموو ئهندامهکانی لهشی
داگرتم. لیوهکانم قورس بوون و دهیانویست له یهکتر جیا
بینهوه. بیدههنگیهک لهنیو رانهکانمدا کهوته زهنگلیدان. بهلام

دۆکتۆره که له سههر پالپۆه نانی خۆی بهردهوام بوو، بۆ ئەوهی که مۆکه یه کیش پيشانی بدات، که له شهم لهو کاته دا چ ههستیکی ههیه. له شهم دهگۆردرا، جارنا گهرم دادهات و جار جاریش سارد دهبووهوه، جارنا وهکوو ئەوهی کلوه به فری سارد دایپۆش بێت و جاروباریش وهک ئەوهی ههزاران پشکۆی کلپه سههندووی له سههر بێت گهرم دادهات.

دۆکتۆره که وتی: له وه زیاتر که گهره بوویت، ههچ که موکوورییه کی ترت نییه! ده بێت ئیتر خۆت له سههر ئەوه رابهینیت که وهک ژنیک بژیت! به لām له گهڵ ئەوه شدا ده رمانیکی هیتور که رهوت بۆ دهنووسم. ئەوجا رووی له ویدیو کرد و رووی لێ وهرگێرام.

نه مویرا لێی بپرسم مه بهستی له وه چی بوو که ئیتر له مه و دوا ده بێت وه کوو ژنیک بژیم. سهیری پشته پانو پۆره کهیم کرد و بینیم چۆن نووسینیکی شین له پاندانه که وه پژایه سههر رهچه ته کهی بهردهمی. به کاوه خۆ خۆم له بهر کرده وه، له پریکدا، به بۆ ئەوهی بزانه بۆ، خه مینی دایگرتم.

دۆکتۆره که، بهر له وهی برۆم، وه کوو ئەوهی داواي شتی کم لێ بکات، خۆی به سههر دا چه ماندمه وه. ههستم به تهزوویه کی گهرم کرد که هه موو له شی داگرتم و، به دهمی کراوه وه، سهیرم کرد. به لām لهو کاته دا ته نیا زهرده خه نه یه ک گرتی و پاشان، وهک ئەوهی په شیمان بوویته وه، رووی لێ وهرگێرام و منیش له گهڵ قورسای دهسته کانیدا له سههر له شهم رووم لێ وهرگێرا و به جیم هیشت.

خۆم له دسته خوشکه کانم و نیهنیه کانیان جیا کردهوه و وا به بیرمدا هات که: نا، کهواته دهپرۆم و به تنیا خلیسکینه دهکهه! به پهله خۆم گه یاندهوه مالهوه، پیلای خلیسکینه کانم که وهکوو پۆلا دهبریسکانهوه هه لگرت و بهسه شانی چهپمدا دا و له گه ل نهینیه قه شهنگه کهی خۆمدا به رهو ئه و جیهی خلیسکینهی لی دهکرا رویشتم. هه ره له دوورهوه شنهی مؤسیقا که به رهو رووم هات و هه ره ئه وهنده نه بوو دهست بداته با لم و، به نیو ئه و ریگی ئیوارهیه دا که ئه مبه ره و ئه و به ری به درخت ته نرابوو و، له گشت لایه کیشه وه رووناکی و تاریکی به سه ردا دهباری، هه لمبگریت.

هیندهی نه برد به خۆشییه وه به سه ره ئه و ئه رزه سه هۆلینه دا که وهکوو ئاوینه دهره وشایه وه که و تمه سه ماکردن. مؤسیقا که یه که له دوا یه که ئه و (فالس) انه ی لی دها که سه ماکارانی ده هینایه جۆش و خرۆش و منیش چه ند جاریک، به وه پری شادی و خۆشییه وه، به دهوری ئه رزه سه هۆلینه که دا خولامه وه.

پاشان، له گه ل ئاوازه که دا، جاریک له سه رخۆ و جاریک خیراتر، که و تمه سه ماکردن. جاریک هه نگاوی کورت و جارنا هه نگاوی درێژم هه لده هینایه وه، جاریک له سه ره ئه م قاچ و جاریکی دیکه ش له سه ره ئه وی تریان خۆم به رز ده کرده وه، بو پشته وه و به ره و پیشه وه ده رویشتم و خۆم له سه ره نووکی پی به رز ده کرده وه و وهکوو زه مبه لیکیک به دهوری خۆمدا ده سوورامه وه.

ئا، چ خۆشییه کم له و سه ما ئازاد و کیتییه نه ده بینی! سه ما که رانی تر به ده ورمدا تیژرۆ وهکوو با ده هاتن و ده چوون. هه ندیکیان ته نیا بوون و به لای یه کتر و به دهوری

یہ کتردا تیدہ پھیرین. ھندی کیش بہ دم قسہ کردنہ وہ لہ تہ نیشٹ یہ کہ وہ خویان لہ سہر سہ ھولہ کہ دہ خلیسکاند. بہ لام دلدارہ کان، دہستیان لہ دہستی یہ کتری ئالاندبوو، دہستی یہ کتریان گرتبوو و روومہ تیان لہ یہ کتر دہ خشاند و، خہ ونہ کانی دواروژیان کردبووہ چاروکہ و بیدہنگ بہرہ و پیشہ وہ خویان دہ خلیسکاند، بہ رووی یہ کتردا دہ تریقانہ وہ، نیگیان دہ گورییہ وہ و لہ پریکدا لہ قاقای پیکہ نینیان دہدا و بۆ ئوہی زیاتر سہرنجی یہ کتر رابکیشن سہریان بہ رووی یہ کتر دہ چہ مانده وہ و پیکہ وہ خویان فریخ دہدایہ نیو گیزہنی سہمایہ کی ھاوبہ شہ وہ. بہ لام دیسان بۆ باوہشی خہ ونہ کانیان بہر دہ بوونہ وہ و لہ ویدا گیریان دہ خوارد، ھیواشیان دہ کردہ وہ و بہ دم باوہ شکردنہ وہ بہ یہ کتردا بہ ھہنگاوی دریز دہستیان بہ خوخلیسکاندن دہ کردہ وہ، روومہ تیان لہ یہ کتر ھہلدہ سوو و بہ رووی یہ کترہ وہ پیدہ کەنین و نیگیان دہ گورییہ وہ.

بہ لام من! من ئو یارییہم دہ کرد کہ لہ نیو ھموو بایہ کاند
تیزرۆترین بام!

یہ کہ لہ دوا ییہ کہ بہ بایہ کانی تر: با تہ نیاکان، ئو
بایانہی لہ گہل یہ کتردا گفتوگوئیان بوو، با دلدارہ کان،
دہ گہیشتمہ وہ، پیشم دہدان و دہمگرتن.

جاریک و دوو جار پییان گہیشتمہ وہ و گرتمنہ وہ و بۆ
جاری سییہ میس کہ ئاوازہ تایبہ تہ کہی (قالتیؤفیلس) بہرز
بووہ وہ بہ لای دوو دلداردا تیپہر بووم، کہ پیکہ وہ لہ گہل
ئاوازہ کەدا دہیانوتہ وہ: "خۆشم دہوئیت، خۆشت دہوئیم!" و
ئیتر لہ بہردہوامیی ئہواندا منیش ئہم ئاوازہم بۆ خۆم
دہوتہ وہ: "بہ لام من کہ سہم خۆش ناوئیت، من، من ئازادم و

كەسم خۆش ناوئیت!" و ھەر بەدەم ئەو ھەشەو ھەسەر نووکی
پى نووشتامەو ھە و چەند جارێك، ھەر ھەكوو ئەو ھەى بمەوئیت
جەخت لەسەر ئازادىيە پى لە خۆشىيەكەى خۆم بگەمەو، بە
دەورى خۆمدا خولامەو.

ھەر بە راستىش ھەستم بەو دەکرد كە چۆن
پەنجەگەرەكانم لەسەر كەمەرە بچكۆلە ئازادەكانى خۆيان
پاكشاپوون.

ئەوجا بە نەرمىيەو ھەو خۆم بۆ قالسەكە چەماندەو ھەر
لەگەل قالسەكەشدا بە خىرايى بەرزم كردەو، ھەنگاوى
دریژم نا، ھەنگاوى بەپەلەم نا، لە جىيى خۆمدا پراوھستام، بە
دەورى خۆمدا سوورامەو، ئەو دوو دلدارەش كە "خۆشم
دەوئیت و خۆشت دەوئیم!" يان وت روو بە روو پراوھستان و
يەكتريان ماچ كرد، بەلام من ھەر ئەو ھەندەم لە دەست ھات
بەدەم گۆرانیوتنەو: "من كەسم خۆش ناوئیت، من ئازادم و
كەسم خۆش ناوئیت!" بە لاياندا رەت بووم و ھەر بەدەم
ئەمەشەو بەتەواوى باسكەكانم كردەو و باوھشم بە ھەوا
فینكەكەدا كرد.

بەلام لەپىركدا بايەكى تاريك لە تەنیشتمەو پراوھستا.
شەبقەكەى داگرت و لىيى پرسىم كە ئاخۆ دەتوانئیت ياريى بام
لەگەلدا بكات.

سەرم لى پراوھشاندا و وتم: نا... نا... بەلام ھاوكاتىش
چەند نىگايەكى فریودەرم تى گرت و بەدەم خۆخولانەو ھە و
وتنەو ھەى گۆرانیيە ئازادەكەمەو: "بەلام من كەسم خۆش
ناوئیت!" بە رى كەوتەو ھە. بەلام ئەو با تاريكە ھەر ھەروا بە
ئاسانى دەستى لى ھەلنەگرتم، دوام كەوت و جارێكى دىكەش
شەبقەكەى بەرز كردەو ھەمان پرسىارى لى كردمەو.

ديسان وه لّام دايه وه: نه خيّر... نه خيّر... و به لّام دهستكيشه سووره كه مم لّی به ربووه وه و به په له خوّم بوّ چه مانده وه و هه لّمگرته وه و له شه ماندا ده موچاوم سوور هه لگه را و من له سه ر خلیسكینه ی خوّم به رده وام بووم و با تاریکه كه هیش هه ر به دوامه وه بوو. چه ند جارێك به دهوری ئه رزه سه هۆلینه كه دا له شه قه ی باّم دايه وه و دوو دلداره كه ش ئیستا ئیتر له سه ر كورسییه ك دانیشتبوون و یه كتریان له ئامیز گرتبوو: "خوّم دهوئیت، خوشت دهوئیم!" یان دهچری.

به لّام دیار بوو كه شتیك له و خوّ له دهست ده ر باز كردنه فریوده ره مدا له من رووی دابوو، چونكه پیم وا بوو چیتر ئه وه نده خوّش و شادیه پنه ر نه بوو به "كه سم خوّش ناوئیت!" وه لّام بده مه وه. - له شیشم چیتر ههستی به ئازادی و شادی نه ده كرد و كاتیكیش كه با تاریکه كه، سه ره له نوئ، شه بقه كه ی به رز كرده وه و به چاوه كانی لّی پرسیم، هه ر ئه وه نده م پیکرا به نه رمییه كه وه به سه ر وه لّامی بده مه وه و ئه و جا رووم لّی وه رگی را. ئه ویش ئیتر ناچار دهستی هه لگرت و چیتر دوام نه كه وته وه.

كاتیکیش كه دوو دلداره كه بوّ جارێکی دیکه ش به خویان و گۆرانیه كه یانه وه: "خوّم دهوئیت، خوشت دهوئیم!" به لامدا تیپه رینه وه، هه ستم به خه مگینی و له شبه باریی خوّم كرد و ئیتر ئه رزه سه هۆلینه كه م به جی هئشت.

به لّام به ر له وه ی برۆم، بینیم با تاریکه كه دهستی كرده بوو به راوانانی بایه کی تازه و منیش له خوّم پرسى: بوّ نه مده توانی كه سیكّم خوّش بووئیت!

یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی، تۆنهکانی قالسکه له پیاو کۆن و شکستۆکه کهوه دادهبارین. مامۆستای سهماکردنیش، بهدم به دهوری خۆدا سوورانهوهوه، هاواری دهکرد: "یهک - دوو - سی و یهک - دوو - سی." پیاوئێدهرکهش سهری بهرز دهکردهوه، دایدهنهواندهوه و بهرزی دهکردهوه و دایدهنهوانهوه و دهسته سپیهکانی وهکوو بائنده بهسهر ددانهکانی پیاوکهوه بازیان ددها، دههاتن و دهچوون. مامۆستا که فهرمانی پیداین: یهک - دوو - سی و یهک - دوو - سی. با پیاوهکان داوای سهماکردن له ژنهکان بکهن و پیاوئێدهریش "یهک - دوو - سی و یهک - دوو - سی." دهستی به ددانهکانی پیاوکهوه دا کیشایهوه.

له خۆم پرسى: ئاخۆ کهس داوا دهکات سهمای لهگهڵدا بکهم؟ و که کۆری تاریکی کورپهکانیش بلاوهی لى کرد و یهکه یهکه وهکوو سیبهری سامناک بلاو بوونهوه، خۆم بۆ ناو گهرمه دئنیاکهه کۆری کچان کیشایهوه. یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و دهنگه قوول و گرهکان داوایان کرد: دهتوانین سهما بکهین! دهتوانین پیکهوه سهما بکهین! یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و دهنگی ههندی له کچهکان به ساردیهوه وهلامیان دایهوه: بۆ نا! و ههندیکی تریش به شهرمهوه: ئا، سوپاس! و ههندیکی دیکهش ههبوون وهلامیان نهدهدایهوه. بیرم کردهوه: منیش، وهکوو ئهوان، وهلام نادهمهوه و بهلام، یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و مامۆستا که مان ئارامی له بهر ههگیرا بوو و به پهنجهکانی ئاماژهی بۆ دهکردین: خیراکهن! خیراکهن! با دهست پى بکهین!

بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌وروبه‌رم، ساردوسر و چۆلوهۆل بوو. ئە‌ی ئە‌گەر که‌س داوام لێ نه‌کات سه‌مای له‌گه‌ڵدا بکه‌م؟ ده‌مویست به‌ ناخی ئە‌رزه‌که‌دا رۆ بچم و جووله‌یه‌کی مندا لانه‌م کرد و په‌نجه‌م خسته‌ ده‌مه‌وه، به‌لام یه‌ک - دوو - سێ، یه‌ک - دوو - سێ و سێبه‌ریکی ره‌ش به‌ سه‌رمدا چه‌ماوه‌یه‌وه و وتی: ده‌توانین سه‌ما بکه‌ین؟ به‌بێ ئە‌وه‌ی بویرم ته‌ماشای بکه‌م، سه‌ری ره‌زامه‌ندیم بۆ له‌قاند و ئە‌ویش له‌گه‌ڵ خۆیدا بۆ سه‌ر ئە‌رزه‌که‌ به‌ کیشی کردم و هه‌موو گیانی‌شی بۆنی ئاره‌ق و دووکه‌لی جگه‌ره‌ی لێ ده‌هات.

یه‌ک - دوو - سێ، یه‌ک - دوو - سێ و بی‌رم کرده‌وه: ئیستا ئیتر، هه‌ر چۆنیک بوو، منیش یه‌کی‌کم له‌ به‌شدارانی سه‌ماکه‌ و مامۆستا که‌شمان ئیتر دُنیا بوو که‌ سه‌ما ده‌ستی پیکردوو و پیا‌نۆلیده‌ره‌که‌ش به‌ ته‌واوی که‌وته ئاواز لێدان و له‌شی جارێک به‌ لای راستدا و جارێک به‌ لای چه‌پدا ده‌هات و ده‌چوو و پێچکه‌کانی پیا‌نۆکه‌ش یه‌ک - دوو - سێ، یه‌ک - دوو - سێ ئە‌و ناوه‌ی هی‌نا‌بووه له‌رزین و سه‌ماکه‌رانی‌ش، جووت جووت و به‌ دوودلییه‌وه، که‌وتبوونه سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی.

من قه‌ت پێشتر سه‌مام نه‌کردبوو، قه‌تیش کورپیک ده‌ستی له‌ که‌مه‌رم گیر نه‌کردبوو، من شه‌رم ده‌کرد، به‌لام ئە‌وه‌ی که‌ سه‌مای له‌گه‌ڵدا ده‌کردم هه‌ر به‌ دوا‌ی خۆیدا کیشی ده‌کردم و یه‌ک - دوو - سێ، یه‌ک - دوو - سێ، هه‌ستم کرد وه‌کوو به‌ردیک قورس و سه‌نگین ناتوانم له‌ جیی خۆم ببزویم و پیم وا بوو که‌ ئە‌و به‌ر پێی گرتووم. ئایا قاچم بخرمه‌ نیو قاچییه‌وه، یان نا؟ به‌لام نه‌مویرا ئە‌م پرسیا‌ره‌ی لێ بکه‌م و رانه‌کانی‌شم له‌وه‌ ده‌ترسان به‌ر رانی بکه‌ون.

یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و ئەو هەر سه‌مای ده‌کرد و به‌بێ موبالاته‌وه سه‌یری سه‌ره‌وه‌ی ده‌کرد و منیش هه‌ستم کرد وه‌کوو بووکه‌دارینه‌یهک به‌ده‌سته‌یه‌وه و له‌نی‌و باوه‌شیدا دێم و ده‌چم. ئاوازه‌یهک له‌مامۆستا که‌مان به‌رز بووه‌وه: یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی! و ده‌ستی یه‌کی‌ک له‌سه‌ما که‌ره‌کانی گرت و بۆ ماوه‌یه‌ک پێکه‌وه که‌وتنه سه‌ماکردن و سوورانه‌وه به‌ده‌وری یه‌کترا. ئاها، خۆزگه به‌وه‌ی که‌ ده‌یتوانی ئاوا بسووریته‌وه و سه‌ما بکات!

یه‌کی‌ک له‌ده‌سته‌خوشکه‌کانم پێی وتبووم: بویریت سه‌ما بکه‌یت، ده‌ویریت ئەوه‌ی تریش بکه‌یت و بینیبووشم چۆنچۆنی به‌ده‌وری خۆیدا سه‌مای ده‌کرد و سه‌مای ده‌کرد و پیاوانیش له‌ده‌وری کۆ بووبوونه‌وه و چه‌پڵه‌یان بۆ لێ دها و یه‌ک - دوو - سی، یه‌ک - دوو - سی و پوومه‌ته‌کانی وه‌کوو پشکۆ داگیرسابوون و کراسه‌که‌شی وه‌کوو چه‌تریک له‌ده‌وری قاچه‌ریک و جوانه‌کانی کرابوووه‌وه، یه‌ک - دوو - سی، یه‌ک - دوو - سی و ئا به‌و جوژه‌ی ئەو خۆت فی‌ری سه‌ما بکه‌ و دنیاش به‌له‌وه‌ی که‌ ده‌ویریت ئەوی تریان بکه‌یت. منیش ئەوی تریان بوو که‌ سه‌زم ده‌کرد، بویرم بیکه‌م. یه‌ک - دوو - سی، یه‌ک - دوو - سی و مامۆستا که‌مان هاواری کرد: پێ به‌پیدا مه‌نی! توند ده‌ستی بگره‌ و وا مه‌زانه‌ ده‌تسووتیت! و ئەو کورده‌ی له‌گه‌لمدا سه‌مای ده‌کرد و به‌ره‌و خۆی راپیچی کردم، سه‌رسمیکم دا و شه‌رم له‌ سووره‌لگه‌رانی ده‌موچاوی خۆم کرده‌وه و ده‌سته‌کانیشم ته‌ر بووبوون و ئاره‌قه‌یه‌کی ته‌نکیش له‌سه‌ر لێومه‌وه خوی تکانه‌ نی‌و ده‌مه‌وه و یه‌ک - دوو - سی، یه‌ک - دوو - سی و پیا‌نۆلیدەر و ئەوه‌ش که‌ له‌گه‌ل مندا سه‌مای ده‌کرد، ماندوو بوونیان له‌بیر چووبوووه‌وه.

بویره بژیت، پی بکه‌نه، سه‌ما بکه و یهک - دوو - سی،
 یهک - دوو - سی! پی بکه‌نه، سه‌ما بکه و بویره بژیت و
 مامۆستاکه‌مان ده‌نگی به‌رز کرده‌وه: ئیستاش به پیچه‌وانه‌وه
 سه‌ما بکه‌ن، به‌لام قاچمان تیکه‌لوپیکه‌ل بوو و منیش
 پارسه‌نگم تیک چوو. مامۆستاکه‌شمان وتی: بتوانیت به لای
 راستا سه‌ما بکه‌یت، ده‌شتوانیت به لای چه‌پدا سه‌ما بکه‌یت
 و ده‌موچاویشی به ته‌واوی سوور هه‌لگه‌را‌بوو.

بویریت سه‌ما بکه‌یت، ده‌شویریت بژیت و
 یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و ئیتر ترسم شکا و
 که‌وتمه سه‌یرکردنی ئەو کورپی سه‌مام له‌گه‌لدا ده‌کرد،
 ده‌موچاوی پر بوو له زیبکه و به‌وپه‌ری گوپینه‌دانیسه‌وه
 ته‌ماشای ده‌کرد و ئیتر وا پی به په‌نجه‌کانمدا دا، که له
 تاواندا چاوم پر بوون له فرمی‌سک و یهک - دوو - سی،
 یهک - دوو - سی و بویریت سه‌ما بکه‌یت، ده‌شویریت بژیت.
 مامۆستاکه‌مان پی راگه‌یاندین: ده‌ست به‌ر مه‌ده‌ن، تا
 خوّم پیتان ده‌لیم! هیشتا کاتمان ماوه و فریای چه‌ند
 سوورپکی تریش ده‌که‌هین و یهک - دوو - سی،
 یهک - دوو - سی! من به ته‌واوی له په‌لوپۆ که‌وتبووم، به‌لام
 بویریت سه‌ما بکه‌یت ده‌شویریت بژیت و خوین له له‌شمدا
 که‌وتبووه گه‌ر و قاچه‌کانیشم وه‌کوو داری ته‌پلیدان ده‌هاتن و
 ده‌چوون یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و بویریت
 سه‌ما بکه‌یت، ده‌شویر... مامۆستاکه‌مان هاواری لی
 کردین: بوه‌ستن! وانه‌که‌مان ته‌واو بوو! پیا‌نۆکه‌ش له لیدان
 که‌وت.

بو‌ماله‌وه رویشتمه‌وه و یهک - دوو - سی،
 یهک - دوو - سی! و بویریت سه‌ما بکه‌یت، ده‌شویریت بژیت!

له ناخمدا دهنگی ددهایه وه، به لام له سه رسو چپکدا چهند
دانه یهک له سه ما که ره کان وه ستا بوون و پی ده که نین و وتیان:
ته ماشاکهن! و دلنیا بن له وهی که تا ئیستا تامی نه وهی
تریانی نه چیشووه —
نه مویست گویم له به رده و امیی قسه کانیاں بیت، چونکه
بویریت سه ما بکهیت، ده شویریت بژیت!

هینده خۆم به ئازاد و دلشاد دهزانی، نهبیتهوه. جادهکه تا حهز بکهیت، درێژ و پانوبه‌رین بوو. دلشادییه‌که‌م تا دل پیتی خوێش بێت، گه‌وره و سه‌ربه‌ست. له لای چه‌پمه‌وه، شیشه‌به‌ندیکی به‌رز هه‌بوو و سه‌وزاییه‌کی ره‌شباو باسکه‌کانی لێوه درێژ کردبوو و له‌و به‌ریشه‌وه ئۆتۆموبیله‌کان تێده‌په‌رین.

به‌لام سواری ئۆتۆموبیل نه‌ده‌بووم! پێویستیشم به‌وه نه‌بوو له باسکه ره‌شه‌کانی سه‌وزاییه‌که‌ بترسیم! هینده هه‌ستم به تیزڕۆیی و ئازایه‌تی خۆم ده‌کرد، نه‌بیته‌وه. شه‌قام که‌وتبووه به‌ر پێم و ئه‌وسه‌ری نادیار و نه‌براه‌وی له هه‌چ کوێیه‌که‌وه دیار نه‌بوو. له پشتیشمه‌وه هه‌روه‌ها. ده‌متوانی بفرم و له‌نیو ئه‌و دوو جه‌مسهره نادیار و نه‌براه‌ویه‌ی شه‌قامه‌که‌دا سه‌ما بکه‌م. ده‌متوانی ئه‌و قالۆنچه ره‌شه‌ی به ژێر دلخۆشییه بیسنوره‌که‌مدا ده‌رۆیشت، به پێیه‌کانم پانوپلیش بکه‌مه‌وه، به‌لام پر به دل حه‌زم به‌وه ده‌کرد هه‌موو شتیکی بزێ و به وریاییه‌وه به لایدا تێپه‌ریم.

به‌لام رێک له‌و کاته‌دا له سووچی‌که‌وه که سێبه‌ر دایگرتبوو، هاوارێک هات: سه‌یرکه، چ مه‌مکیکی پێوه‌یه! ئۆه! خوای بێ خوایان، خۆ مه‌مه‌که‌کانم له بیر کردبوو! و ئیتر شه‌قام هینده ته‌نگه‌به‌ر بووه‌وه، هینده ته‌نگه‌به‌ر بووه‌وه، که ئاواتم به‌وه ده‌خواست ئۆتۆموبیله‌کان چۆنیان بووێت له‌گه‌ڵ خۆیاندا بمبه‌ن، له‌شم هینده گه‌وره و هینده قورس بوو، مه‌مه‌که‌کانیشم هینده گه‌وره و پرووت و به‌ره‌لا و شه‌رمه‌نده، که ده‌متوانی قالۆنچه‌ی جوانی و قه‌شه‌نگی له ژێر پێیه‌کانمدا بقلیقینمه‌وه. ده‌بوو به هه‌موو قورسایێ خۆمه‌وه، برۆمه‌وه بۆ ماله‌وه و له‌شه زۆر قورس و گرانه‌که‌م قوتار بکه‌م، رزگاری بکه‌م، بيشارمه‌وه و چاری مه‌مه‌که بيشه‌رمه‌کانیشم بکه‌م.

(ئیلین) ئی پرسیم: به لام بۆ مه مکه کانت وا پان ده که یته وه؟ و به سه رسوورمانه وه سه یری ئه و پارچه قوماشه ی کرد که به توندی له دهوری سنگم، به جوړیک که به حال هه ناسه م بۆ ده درا، گریم دا. ئه و وتی: تو که مه مکه کانت هینده خرت و قوتن. به راستی ئیره ییت پی ده به م. نابیت خراپیان بکه یت. ئه گه رنا پیاوان هه زیان لی ناکه ن.

به تووره ییه وه لیم پرسی: ئاخر بۆ خاتری خوا! پیاوان هه قی مه کی منیان چیه؟ ئه و پیکه نی: ئه و روژه دیت پیاوان مه مکه کانت ماچ ده که ن و توش هه زی لی ده که یت.

پیاوان مه مکه کانم ماچ ده که ن؟ نه متوانی پرسیاره که م بینمه سه ر زمان و هه ر ئه وه نده م پی کرا به سه رسوورمانه وه سه یری (ئیلین) بکه م. زوړیش هه زم ده کرد لی بپرسم که ئاخۆ پیاوان مه مکه کانی ئه ویان ماچ کردووه و ئه ویش هه زی لی بووه، به لام له بری ئه وه به هیواشی ده رگا که م پیوه دا و رویشتمه ژووره که ی خو مه وه.

باوهشی پیدا کردم و وتی: ئاه، که نایابیت! و هینده له باوهشیدا هیشتمیوه، که له راستیشدا خهریک بوو باوهر بهوه بکه‌م، که زۆر نایابم.

به‌لام چی له‌م نایابییه بکه‌م؟ له خوّم پرسی و دهستم به گریان کرد به‌سه‌ر نایابییه‌که‌مدا که نه‌مده‌زانی چی لی بکه‌م و که‌لکی چی ده‌گریت.

نا، دهستیان لی مه‌ده! دهستیان لی مه‌ده! بی‌دهنگ دهسته‌کانیم لابرده و له‌بریان، لیوه‌کانم پیشک‌ه‌ش کرد، که پر به دلّ ده‌مویست ماچیان بکات. به‌لام نه‌یده‌ویست لیوه‌کانم ماچ بکات، ته‌نیا ده‌یویست مه‌مکه ترساوه‌کانم بگریت و له‌نیو دهسته‌کانیدا به‌ندیان بکات، خوّم له دهسته‌کانی راپسک‌اند، دیسانه‌وه به‌ندی کرده‌مه‌وه و سه‌ری زمانی ئاخینییه ناو گوئی سه‌رسامه‌کانمه‌وه، دهسته برسییه‌کانیشی له دهوری مه‌مکه ترساوه‌کانم خوئیان گرمۆله کرد، به‌لام نه‌یویست له لیوه ئازاکانم بخواته‌وه.

به خاوه‌خلیچکییه‌کی تاریکه‌وه هه‌موو له‌شمی خسته ژیر ئاره‌زووییه‌کی قووله‌وه. هه‌ر که پریشکیکی به‌جییه‌کی له‌شمه‌وه دهنه، به‌جیی ده‌هیشته و، ترسناک‌تر، ده‌که‌وته داگیرسانی پریشکیکی تر و، زۆر گران بوو خو له‌وه‌هه‌موو پریشکه ترسنۆکانه بپاریزیت، که نه‌یانده‌ویتره گر بگرن. ته‌نیا ده‌م، ئه‌وه جییه‌ی له‌شم که بیباکانه ده‌یویتره، ئه‌وه نه‌یویست و دهستم به‌ گریان کرد. ئه‌وسا، به‌ توندی خوئی به‌سه‌ر مل‌مدا چه‌مانده‌وه و تا هاوارم لی هه‌لسا هه‌ر گازی گرت، پاشان پیکه‌نی و وتی: وه‌ره با پیکه‌وه ئاوازیکی لی بده‌ین! له ته‌نیشته پیانۆکه‌وه دانیشته و دهستی کرد به‌ لی‌دانی ئاوازیکی پیکادۆر و په‌نجه دریژه باریکه‌کانیشی له‌نیوان ددانه ره‌ش و سپییه‌کانی پیانۆکه‌دا وه‌ک ئاگری سپی سه‌مایان ده‌کرد،

پاشان دەستەکانمی بەرزکردەوه و وتی: دەی نۆرەى تۆیە!
منیش بەردەوام بووم و ئەویش وتی: خیراتر، خیراتر! و چەند
جاریک ئاوازەکه مان پیکەوه لیدا، تا تەواو ماندوو بووین و
هیز و پرستمان پى نەما . ئەوسا ئەو بە پیکەنینهوه هەستا و
دەرگای پيانۆکهى بەیەکدا دا و وتی: ئاوازی پیکادۆر ئاوها
لى دەدریت، دنیاشم که قەت له بیرت ناچیتەوه.

دهبیت هر ئیستا روو بدات. دهبیت روو بدات. هه موو ئهوانی تر ئهوهیان به سهر هاتبوو. ئیستا ئیتر دهبوو به سهر منیشدا بیت. دهمیک بوو شهقامهکان وهکوو ئیواره رووباری قوول و دریژیان لی هاتبوو، ئه و رووبارانهی که چاوهکانی من وهکوو گولّه زهنهقی رهش له ناویاندا مهلهیان دهکرد، مهلهیان دهکرد و پئیاندا دهگه ران و هر کاتیکیش که سیک دهیویست دهست بهریت و بیانچنیتهوه له ترساندا نوقم دهبوون. ههنگاوی نیوان دارتهلی سهر شهقامهکانیش، که چهندان جار ژماردبوومن و ههمیشه ژمارهیان له جاریکه وه بو جاریکی تر دهگوردرا، به لام خو دهبوو جاریک له جارن راست دهرچن. ئا، دهبوو ئیستا که له منیش روو بدات، یهک دوو ئیوارهش له مه و بهر خوّم به خوّم وت، دهبیت ئیتر روو بدات. یه کهم جار له چیشتهخانه یه که یه کترمان بینی و ئیتر له وساوو چه ند جاریک یه کترمان بینی بوو. به لام ئیواره ی پیشووتر پیی وتم، که ئیتر دهبیت روو بدات. ئازاریشی نایهت، به لام پاشان نهختیک خوینی لی دیت. — به راست! خوینی لی دیت! ده که واته، هر چوئیک بیت، ئازاری هر دهبیت. هه ندیک ده لاین وهک جزوویه که و پاشان خوینی به دوا داد دیت. ئی که واته وهکوو جزوویه که ههستی شی پی ده که بیت و پاشان خوینی لی دیت، ده مادام وایه ناو پیرم خوّم له قهره ی بدهم، به لام ئاخر خو چاوهکانیشم ناتوانن تا هه تاهه تایه وهکوو گولّه زهنهقی رهش به و ناوه دا له نیو ئیواره رووباره کانداه له بکه ن و دهبیت جاریک له جارن ژماره ی ههنگاوهکانیش راست دهرچن. هه موویان، هه موویان پییان وایه که ده توانن دهست بهرن و چاوهکانم بچنه وه و ده لاین: هینده جوانن، هینده گه یوون، هر

مهپرسه! به لَام ئیستا هر چۆنیک بوو دهبوو روو بدات و
 ئەویش پی وتبووم و منیش هیچ نکولییه کم لی نهبوو.
 ئەم ئیواریه، روو دهدات! ئەو پی وتبووم: له پیشدا
 دەرۆین نان دەرۆین و ههروهها شهرا بيش دەرۆینهوه، رهنگه
 ئەوساش ئاسانتر بۆمان بچیته سهه. ئەگهه روای شهرا ب
 خوار دهنوه، ئاسانتر بیت، ئەوا ئەم ئیواریه شهرا ب زۆر
 دەرۆمهوه، ئاخه هر ئەم ئیواریه شهه که ده بیت روو بدات.
 ئەو مه یگیره ی خزمه تی ده کرین، وتی: کچیکی زۆر جوانه، زۆر
 زۆر جوانه و تۆ بلیت ئەمیش به سه ریدا هات بیت. چی به
 سهه هات بیت؟ ئاوها! بیگومان! بیگومان! پیوه ی دیاره! ههه به
 راستیش، که واته روای ئەوه پیته وه دیاره و له خۆشم ده پرسی
 که ئاخۆ روای ئەوه چۆن دهر ده که ویت. پیدا ده چیت و پاشان
 خوینی لی دیت، تی ده چه قیت و پاشان خوینی لی دیت، به لَام
 ئەو وتبووی، ئەگهه شهرا ب بخویته وه، هینده ههستی پی
 ناکهیت. به لَام خۆ شهرا بی سووریش وه کوو خوی سووره. ئەو
 میوانانه ی له م ژوورده له گه لماندان، ده توان به دلنیا ییه وه
 ئەوه له مندا ببین، که ههه ئەم ئیواریه لیم روو دهدات، له
 شه ماندا سووره له گه ران له نیو جله کانمه وه دهر وشیته وه،
 پیدا ده چیت و پاشان خوینی لی دیت، تی ده چه قیت و پاشان
 خوینی لی دیت، به لَام ئیستا ئیتر چاوه کانم بوونه ته وه به
 گوله زهنبه قی رهش، به نیو ژوورده که ده گه رین، له به رده م
 وینه ی ژنیکی رووتدا، که قژی داده هی نیت، ده وه ستن و به
 گه لاکانی خویان سنگی داده پۆشن و ئەوجا ده گه رین و ده چن
 به سهه ئۆرکی ستراکه وه، که سوور ده چیته وه، دهنیشه وه،
 هه موو شتی که له م ژوورده سوور ده چیته وه، به لَام له هه مووان
 سوورتر که مانه که یه، که چاوه کانم له ناویدا ون ده بن.

زەحمەت نەبیت، ھەقە کەمان؟ ھەر وا زوو؟ بە ئاگا دیمەو ھە و
چاوەکانم بە خێرای دەگەرینەو ھە بۆ لای ترسەکە ی خۆیان،
پیدا دەچیت و پاشان خوینی لێ دیت، پیدا دەچیت و پاشان
خوینی لێ دیت. تەکسی بگرین؟ ئە ی لەو، سواری ئۆتۆموبیل
دەبین، نەک ترام! کەواتە ھێندە ناخایەنیت ڕوو دەدات، چونکە
بە ئۆتۆموبیل زۆر خێرا دەگەیتەو ھە مالا ھە.

ئۆتۆموبیلە کە بەنیو ئیوارە ڕووبارەکاندا: چزوو، خوین،
خوین، چزوو، بەلام ھێندە نابات و ھەموو شتی کۆتایی
دیت. ئەو زۆر جار لێ دەپرسیم بۆچی مەمکەکانم
دەشاردەو، بەلام من ھەمیشە رقم لە خرتی و دەریەری نیان
دەبوو ھە. ئەو پێی و تبووم کە ئازاری نایەت و دوای ئەو ھەش
ھەست بە خۆشییەکی زۆر دەکەیت و ئاساییشە کە ئەو ھەر
دەبیت ڕوو بدات، ئەگەر نا پیاوان پیت پێ دەکەن. بەلام من
ئێستا ئەو ھە لێی ڕوو دەدام و ھەر لەم ئیوارە ھەش درەنگتر
نەبوو، کە ڕووی دەدا. وا ئۆتۆموبیلە کە وەستا. پلیکانەکان
نابرینەو: چزوو، خوین، خوین، چزوو، کلیلی ناو قفلە کە،
دەرگاکە لە دوامانەو دادەخریتەو، چاوەروانیی بێدەنگی
ژوو رکە.

پیدا دەچیت و پاشان خوینی لێ دیت، پیدا دەچیت و
پاشان خوینی لێ دیت. ڕووتوقوت لە تەنیشت یە کترەو ھە پال
دەکەوین، دەستەکانی، دەستە ساردە تەرەکانی، بە لەشمد
دەگەرین، دەمەویت ماچی بکەم، بەلام ئەو ڕوو وەر دەگیریت،
خۆی دەخاتە سەرم، سەیری دەموچاوە ئارەقاوییە کە ی دەکەم،
سەیری لێوھەکانی دەکەم کە دەمەویت گازیان لێ بگرن، چزوو،
خوین، ئێستا شتیکی نامۆ بە لەشمد دەچیت، بەلام خۆ
دەبیت لە پێشدا وەکوو چزوویە ک تیی ھەلچەقیت و ئەوجا –

ئەو دەلەيت: نەختىك زياتر قاچت بلاو بکەرەو! بەلام من ناویرم، چاوهکانم پەنا بۆ پاریزی گولەزەنبەقەکان دەبەنەو. ئەو دووبارەى دەکاتەو: نەختىك زياتر قاچت بلاو بکەرەو! شتىك لەناومدا بەرەهەستى دەکات، پىر بووم لە ترس، چزوو، خوین، ئەو هەول دەدات و منیش بەرەهەستى دەکەم. ئەو دەلەيت: با پشووێک بەدەین! ئەوجا هەول دەدەینەو! ئاوها! جارىكى تریش هەول دەدەین، چزوو، خوین. ئەو دەچرپىنەت بە گویمدا: هەر نەختىكى ماوه! لى دەپرسم: ئەوانى تر قىژاندىان؟ کامانى تر؟ – ئەو ژنانەى تر کە وات لەگەلدا کردوون. – ئەو ژنانەى تر کە وام لەگەلدا کردوون! ئا... هەندىکيان قىژاندىان. ئاها، ئەوان لە پاشاندا قىژاندىان، چزوو، خوین و پاشان قىژاندىان. ئەو دەلەيت: دەى با خەرىک بىنەو!، بەلام من لە ترساندا داخراوم و ناكریمەو، – چزوو، خوین، قىژە، چۆن ئەوانى تر زاتيان کردووه و ئەمەيان کردووه، ماندووم، لە پەلویۆ کەوتووم و دەمەوێت بە خەویک هەموو شتىك لە بىر خۆم بەرمەو.

که رادمه کرد بق ئه وهی بیبینم، هه م نیگه رانی و هه م به خته وه ریش له هه نگاوه کانمدا هه بوون. چاوه کانم، به سه ره بهرده زهرد و بۆزه کانی شه قامه که دا، وه کوو په پووله باله فریایان بوو، ئۆتۆموبیله کان به لامدا گیقه یان ده کرد و تیده په رین و ته نووره که میان پر ده کرد له با. مه مکه کانم وه کوو دوو چیا ی بهر خۆره تاو ده گران، رانه کانم وه کوو قاقله ی لمین قورس و گران بوون، به لام وه کوو شاره میرووله ی بهر گه رمای هاوینانیش پر له ژیان و جموجوول بوون، نیورانیشم وه کوو کاله کیتی گیوو، ته رو بر بوو.

که چاوم به ئۆتۆموبیله که ی که وت، هه زاران زهنگۆله ی بچووک بچووک له نیو ئه ندامه کانی له شمدا که وتنه چکه چک، لیوه کانم له یه کتری جیا بوونه وه، هه ستم کرد که لیوی ژیره وه م، وه کوو دلۆپه ئاویکی پر له هه نگوین قورس بووه، له پی ده سته کانم پر بوون له ئاونگه ئه ستیره ی بچووک بچووک و کونه لووته کانیشم وه کوو بالی په پووله ده له رینه وه.

به لام کاتیک که ئۆتۆموبیله که له بهرده ممدا راوه ستا، نیگه رانی به سه رمدا زال بوو و گشت زهنگۆله کانیش له چکه چک و لیوانی خویان که وتن، په پووله ی ناو چاوه کانیشم بالیان لیک نا و خوی کرد به نیو گو له کانی نیو ته نووره که مدا، لیوه کانم به یه کتر گه یشتنه وه و به وریاییه وه به دوری هه ز و تاسه ی دانه کانمدا داخران و رهنگزهرد وه کوو په یکه ریگ له مه رمه ر خۆم به ئۆتۆموبیله که یدا کرد. له ویدا، له ترسی ده سته کانی، له په لوپۆکه وتوو، دانیشتم؛ به لام هاوکاتیش پر بووم له هه ز و تاسه ی ئه وه ی که ئاگره که ی ناخمی به سه ردا بیڕژینم.

ده مه یینایه پیش چاوی خۆشم که چاوه کانی، ده موچاوی و

هه موو ئەندامه کانی له شی، کاتیک که بۆ بینینی من سواری
 ئۆتۆموبیله که ی بوو بوو، پر بوون له پیکه نین. ئۆتۆموبیله که ی:
 له یستۆکه تازه که ی! به خویشییه وه پیده که نی، پیکه نینی
 نه رمونیان، پیکه نینی گهرم، پیکه نین هه ر بۆ پیکه نین و بیری
 له به ژنوبالا شلومل و نه گه یوو که م ده کرده وه که هیشتا
 شیوه ی له شی ئافره تیکی قهیره و پیکه یوو نه گرتبوو، بیری
 له به ره له ستکار ییه مندا لکارانه که م، له ترس و سه له مینه وه م،
 له چه زوتاسه م که له پر پیکدا دهیتوانی ده ریچه ره شه که ی
 خو ی بکاته وه و به قوولاییه که ی بیتر سی نیت، بیری له
 توور ه بوونم ده کرده وه کاتیک دهستی ده برد و بۆ ماوه یه کی
 دوور و در یژ به نیو شوینه نه ی نییه کانی له شمدا ده گه را و که
 بیریشی له دهسته بچکۆله داخرا وه کانم ده کرده وه که وه ک
 داری ته پل ده یانکی شا به شانوم لیدا، پیده که نی، به گریان و
 شه ری بیمانای خو م له گه ل خو مدا، پیده که نی.

به و په ری که یف و خویشییه وه، کاتیک که له شولاره
 کاله که می بینی وه کوو پروناکییه ک له نیو زه رده په ری ئیوار هدا
 پرته پر تیتی، پیکه نی. که دهستی شی به هۆر نه که دا نا،
 داچ له کیم و له جیی خو م سه ر بووم و وه کوو کارا سکیکی
 راوناو گویم را دیرا، ئای! ئه و دهیزانی، به ته واویش ههستی
 به وه کرد بوو که چی له ناخ و دهرووندا ده گه ری ت. من ئیتر
 وه کوو به چه که مه لیک بووم که زاتی ئه وه ی کرد بوو به ره و
 به رزایی ئاسمان بفری ت و ئیستاش له ترسی به ربوونه وه
 هه موو گیانی که وتبووه هه شو که و له رزین. من له زه بر و
 به هیزیی ژیان ده ترسام. ئیستا ئیتر ئه و ئۆتۆموبیله که ی
 راگرت و به تیه ی چاوه شینه پیکه نینا وییه کانی سهیری
 کردم.

بۆ ماووهیهک دەستی بۆ نه بردم. دانیشتبووین و پێدهکهین و به زایه لهی وشهکانیش بهرانبه رینمان له گهڵ یه کتردا ده کرد. دەستی له رامووسانم هه لگرتبوو و چاوهر پێی ئەوه بوو له شم به بیئاگاییه وه، وهکوو ئەوهی داوای رامووسان بکات، به رهو لای ئەو بچه مپته وه. ئەوسا دەستی کرد به ماچکردنم، خوشلکردن و خوڤه دهستدانه شینه کهی له ئامیز گرتم، تاسه و حهزه نه رمونیانه کهی هه لمژیم. به لام هه ر ئەوه ندهی زمانی خسته ناو دهممه وه، به ترسه وه خوڤم راپسکاند و وهکوو گوئیکی ته زیوو له جیی خوڤدا رهق بووم.

هه ر ئەو گوڤه ته زیوو هه ش بوو ئەوی گه رم کرد و زریان هه کهی، زریان هه ناوه خته کهی خوڤی، به سه ردا رژاندم. هیشتا فریای ئەوه نه که و تبووم که له گهڵ ده ستلیدانی شوینییکی له شمددا رابیم، دەستی بۆ شوینییکی تری له شم ده برد و منیش ده بوو له گهڵ ئەوه دا که هیشتا پێی ئاشنا نه بوو بووم بکه ومه به ره ه لستی و به گژدا چوونه وه. ئەو به قوولی زمانی له ته نگه به ریی ددانه کانم هه لچه قاند و دهسته په رو شه کانیشی له نیو مه که کانمدا، له نیو رانه کانمدا، ده گیرا؛ به لام هه یچ شوینییکی له شم وه لامی حه ز و ئاره زوو هکانی ئەوی نه ده دایه وه، ئەو ته نیا په شیمانی له ناخمدایه به ئاگا هینا بووه وه و ترسه کاله کهی قژیشم وه کوو له زریانیک دهوری سه ری دابووم. ئەوجا وازی لی هینام و به ده م زه رده و پیکه نینه وه ئۆتۆموبیله کهی خسته وه ئیش.

به ده م گریان و له ره زوه له ته نیشتی هه دانیشتم و ئەویش هه یچ گوئی نه ده دا به دلدانه وه و ئارا مکر دنه وه م. حه زی له وه بوو له نیو زریان هه کهی خوڤدا به به ندرکراوی بمبینیت، بمبینیت چۆن وهک شیتییکی بچکۆله به ره ه لستی ده که م، ئاه!، ئەو

دهیتوانی هه‌موو شتێک له چاوه‌کانمدا ببینیت: دیمه‌نی ده‌روده‌شت، بالنده‌ریته‌له‌کردوو‌ه‌کان، ئه‌و شادییه‌ی تیکوپی‌ک شکی‌نرابوو و بووبوو به‌سه‌راسی‌مه‌بوون، ئه‌و گولاله‌سوورانه‌ی له‌نیو کی‌لگه‌یه‌کدا که‌رویشکه‌یان ده‌کرد، ده‌ریاچه‌سارده‌کانی چیا، ئه‌و رۆژه‌باراناوییانه‌ی له‌برانه‌وه‌نایه‌ن، که‌شتییه‌سه‌هۆلینه‌کان، ئه‌و ژنانه‌ی له‌زه‌رده‌په‌ردا خۆیان خنکاندبوو، ژنه‌گریاوه‌کان، ئه‌و ژنانه‌ی پێ‌ده‌که‌نین، هه‌موو ئه‌م شتانه، ده‌یتوانی هه‌موو ئه‌م شتانه له‌چاوه‌کانمدا ببینیت و ئه‌مانه‌ش من بووم.

پێ‌چی به‌ئۆتۆموبیله‌که‌ی کرده‌وه و به‌ره‌و مائی ئه‌وان گه‌راینه‌وه.

به‌بێ‌ده‌نگی له‌ماله‌که‌یدا راوه‌ستم. گوێ و چاوه‌کانیشم به‌نه‌رمه‌گژوگیای ماندوو‌بوون داپۆشرا‌بوون، هیچم نه‌ده‌بینی، هیچم نه‌ده‌بیست، به‌بێ‌ده‌نگی چوومه‌ژووری‌که‌وه، که‌دیواره‌کانی به‌گژوگیا داپۆشرا‌بوون. له‌سه‌رقه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیشتم و به‌ده‌وروبه‌ری خۆمدا ده‌م‌پروانی و پر‌بوو له‌ئه‌لقه‌ی ره‌ش ره‌ش. ئه‌و کتێ‌ب‌یکی دامی، به‌لام من له‌وه‌ماندوو‌تر بووم بتوانم بخوینمه‌وه و بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌سیمه‌وه له‌سه‌ر قوولایی ژووره‌که‌ی پراکشام. چاوه‌کانم داخستن و خوینیش له‌گوێمدا ده‌ستی کرد به‌شنه‌شن، به‌لام ئه‌وه‌خویننی من نه‌بوو و خویننی هه‌زاران ئه‌سپ بوو که‌غاریان دهدا و سمکۆلانیان بوو، خویننی هه‌رگیز رانه‌وه‌ستاوی بایه‌کان بوو که‌ده‌یکیشا به‌گوێمدا. ته‌ماشای ده‌سته‌کانم کرد، وه‌کوو ئاسنی داگیرساو وا بوون، سه‌یری ته‌نووره‌چرچولۆچه‌که‌م کرد و به‌دزییه‌وه‌ده‌ستم خسته‌سه‌ر ناوگه‌لم و ئه‌ویش وه‌کوو ئه‌ستیره‌یه‌کی تازه‌به‌ریبووه‌وه‌ده‌گرا و ده‌موچاوم له‌نیو ده‌سته‌کانمدا شارده‌وه و ئاویکی هیمن و

ئارام بینی که له بنیدا ههزاران ئەستێره نووستبوون،
پیاویکی سپیپۆشم بینی که له بن داریویکی پر له گولدا
خهریکی پشوودان بوو، خۆم بینی له بهر دەرگای کایه نیکدا
دانیشتبووم و گوله به یبوونیکم هه لده مژی.

به دهم ئەو پرسیاره وه که ئایا هیچ ته ماشای کتیبه کهم
کردوه، بیدار بوومه وه. پاشان ئەو رویشت و منیش له نیو
گژوگیای پشوودانه که مه وه هه لسام و دهستم کرد به
هه لدانه وه ی لاپه رهکانی کتیبه که. چهند وینه هیک له کتیبه که وه
بهر بوونه وه، هه لمگرته وه و ته ماشام کردن. به په له خستنه
لایه که وه و به لام هیچم نه وت، ئاه! بیرم کرده وه، ده بیت ئەو
ئێستا له ژووره که دا بیت و به دهم جوولە ی به په له ی
په شیمانیه وه رووی خۆم وەرگیژرا و ئەو له پشتی
په رده یه که وه راوه ستابوو و پیده که نی. وا پیده چوو
پیکه نینه که ی بلایت: هه ها! حه زت له وینه کان نه بوو! تووره یی
له ناخدا دهستی کرد به که فوکول، دهستم دایه کتیبه که و
گرتمه سه روچاوی، هه موو وینه کان بهر بوونه وه، به لام ئەو
ته نیا هه ر پیده که نی و پیده که نی و پیکه نینی به سه ردا
ده باراندم. به هه موو هیژ و توانامه وه به ره له ستیم کرد،
ده موچاویم به نووورچ رووشاند، ئەویش لئی دام، من گریام،
ئەو پیکه نی، من پارامه وه و ئەویش ته نووره که ی خویناوی
کردم. خۆم له دهستی راپسکاند و به ره و دەرگا که رامکرد،
به لام ئەو پیمگه یشته وه و پری کرد به قژمدا، من به ته واوی
توقیبوووم و به هه موو توانامه وه هه ولّم ددا خۆم له دهستی
رژگار بکه م. کانتیک که له پشتمه وه دەرگا که به یه کدا
درایه وه، ئەو به دهم پیکه نینه وه راوه ستابوو و چنگیشی پر
بووبوو له قژم. له شم پر بووبوو له بهرد، به ردی قورس و
بیده نگ و به شه له شه ل به پلیکانه کاندا هاتمه خواره وه.

که درگای مال‌کھی کرده‌وه پئی وتم: شه‌ممه، یه‌کشه‌ممه،

دووشه‌ممه! و دووشه‌ممه تو ئیتر ژنیت!

منش سه‌ری ره‌زانه‌ندیم بۆ له‌قاند: ده‌بیت منیش، جاریک له‌جاران، سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر ئه‌و شته‌دا که لئی ده‌ترسیم به‌ده‌ست به‌ئینم، ئه‌و شته‌ی که ده‌میکه لئی راده‌که‌م، ئه‌و شته‌ی زۆر به‌تاسه و ئاره‌زووییه‌وه بووم.

شه‌ممه درێژترین رۆژی هه‌فته‌یه، چونکه یه‌کشه‌ممه‌ی به‌دوادا دیت، یه‌کشه‌ممه‌ی بی‌هۆشیش که به‌هیچ کاروباریکه‌وه سه‌رگه‌رم نییه، کورتترین رۆژی هه‌فته‌یه، چونکه باری گرانی دووشه‌ممه‌ی به‌دوادا دیت. به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه، له‌کاتیکدا که هیشتا رۆژی پووناک بوو، په‌رده‌ی به‌پووی شه‌ممه‌دا دادایه‌وه و ژووره‌که بوو به‌شه‌وه‌زنگ.

به‌لام کاتیک که من ئیتر ئه‌وه‌م به‌سه‌ر هاتبوو که هینده لئی ده‌ترسام، ئه‌وه‌ی که بۆ ماوه‌یه‌کی دووردریژ له‌ده‌ستی هه‌لاتبووم، ئه‌وه‌ی که ماوه‌یه‌کی دووردریژ به‌تاسه و ئاره‌زووییه‌وه بووم و هه‌ر بۆشاییه‌کی گه‌وره له‌ده‌وربه‌رمدا مابووه‌وه، ئیتر هه‌ر بێده‌نگییه‌کی له‌په‌لوپۆکه‌وتوو له‌ناخمدایه‌وه شنه‌شنی بوو.

نه‌مه‌ده‌توانی خه‌ون و راستی له‌یه‌کتر جیا بکه‌مه‌وه.

پیم وا بوو که‌وتوو مه‌ته‌ نیو بیابانیکه‌وه و بالنده بێده‌نگه‌کانیش له‌ده‌ورپه‌شتم کۆ بوونه‌ته‌وه و به‌چاوه‌ سووره‌کانیان سه‌یرم ده‌که‌ن و بارانیش به‌سه‌ر باله‌ وه‌کوو میتال شینه‌کانیانه‌وه ده‌بریسکیته‌وه.

له‌ته‌نیشته‌ بیره‌کانیشه‌وه ژنه‌کان راوه‌ستان و له‌به‌رخۆیانه‌وه گۆرانییه‌ خه‌مه‌ینه‌ره‌کانیان ده‌چرن و به‌گۆزه‌ی گه‌وره‌ ئاو هه‌لده‌کیشن و ده‌یکه‌نه‌وه بیره‌کانه‌وه و

گۆرانیه کانیشیان له دووری دوورهوه، لهنیو نادیاریدا، پیچ دهخۆن و دهکشین.

قوولایی ئاسمانیش له قوولترین قوولایی قوولتره، ئەو قوولاییه که قهت جاریک له جاران نه بهرهوخوار و نه سه رهوژوور پیمدا نه روانیوه.

دهریاش بووبوو به ملیۆنان شهپۆلی گورجوگۆل و بهدهم یاریکردنه وه وهکوو بهچکه پیشیله به دهوری یهکتردا دههاتن و دهچوون.

بیرم کردهوه، دهریا ههر دهتوانیت خۆی خوش بوویت، بهلام له هه مان کاتیشدا له خۆم دهپرسی ئەو مندا له بچکۆلهیهی که بهر له ههزاران سال له نیو قامیشه لانه سهوزه کهدا دۆزیانه وه و هه می شه سه ههزاران سال دوا ی ئەمرۆش ههر له نیو هه مان قامیشه لانی سهوزدا ده دۆزیته وه، چ ههستیکی هه بووه که له بێشکه ی سهوزی قامیشه لانیان دابریوه و بهره و پروناکیی تیزی ژیان هه لیا نگر تووه.

خهون یان راستی، هه موو یه کشه ممه کان کۆتایان دیت، ته نانه ت یه کشه ممه سووره کانیس!

ئه و جا به یانی برینه خۆری خۆی کردهوه.
که واته ئەمه بوو لئی ترسابووم، لئی هه لاتبووم و هاوکاتیش به حهز و تاسه وه بووم بوئی!
پیکه نینی بالنده که بیکۆتایی بوو.

خهون نهیده ویست به جیم بهیلت.
پیاوه کان به نیو ئەو خاکه تازه کیلراوه دا ده رۆیشتن و تۆوپرژینیان ده کرد، ئەو تۆوه ی ئەوانیش ده یان پرژاند، نه وره سه برسییه کان ده یان چینه وه.

یه کیک له پیاوه کان دهستیکی هه بوو که په نجه کانی وهکوو

دەمەچەقۆ تىژ بوون و ھەر بەو دەستەش سەرى ھەموو
گولالە سوورەکانى بىرى.

کەواتە چىتر من خۆم نىم، بىرم کردەو، بەلام من ژنم!
پر بە دل تاسە و ئارەزووى ئەو دەم دەکرد، کە سىک دەم
دابخت، ئەو دەمەى دەيوست بقیژنیت و بقیژنیت.
نا، ئەو من نەبووم کە ئەو بەيانى دووشەممەى خەبەرى
بوو ھە.

ئەو کاراسکىک بوو، کە لە باخىكى ھەلدا بەندکرا بوو.
ئەو گولالە سوورەىەک بوو، کە مى پەرىنرا بوو.
ئەو ئەو مندالە بوو کە ھەزاران سال لەمەوبەر لە بىشکەى
قامىشەلانە سەوزەکەو بەرەو رووناكىى بەشەوارەخەرى ژيان
ھەلگىرا.

کە بە خۆم و بەتالىى دووشەممەکەمەو بە پلىکانەکاندا
ھاتمە خوارەو، زانىم کە زۆر دەخايەنیت تا بەشدارى
شەممە، يەکشەممە، دووشەممە! يەكى دیکە دەبمەو.
ئاھ! ئەگەر ئىوھش بەشدارى ئەو بەيانىيە ناخۆشانە
دەبوون!

من تەنيا يەک مانگ بەرگەم گرت!
دەبوو ئىوھش لەگەل مندا بەنىو ئەو شارە پر رەشەبا و
ساردوسرەدا، پاشانىش بەنىو ھۆلى ئەو کارگانەدا کە
گۆشتيان لى کوت کوت دەکرا و بۆنى خويىيان لى دەھات،
بگەراناىە، تا ئاخريەکەى بە دۆزەخى پر لە دەنگەدەنگى ئەو
نووسىنگەىە بگەيشتنایە کە بە ژماردەنەو سەرگەرم بوون.

چ بەيانىنک بوون، ئەو بەيانىيانە!
شەقامەکان تاکە تاکە نەبیت کە سىکيان پىو نەبوو. بەفر
لە سەرماندا شىن و سىپى دەچوو ھەو. چاوى ھەموو
پەنجەرەکان بە گۆلى سەھۆلین کویر بوو بوونەو.

بەلام پىمى ھەرەشەكەرى چلوورەكان، زۆر چلپسانە و بە
 ھەرەشە و توورەيىيەو، بە گويسوانەكانەو شۆر بوو بوونەو.
 بايەكانىش! ئەوانىش دەژيان و بەدەم سەرکەوتنەو بەنيو
 بيابانى شەقامەكاندا سەمايان دەکرد، لەوحەى ژەنگاويى
 ھەلواسراوى سەر دەرگای دوكانەكانيان رادەوھشاندا و
 ژيانىكى پىر لە زرنگەزرنگان بەو ناو دەبەخشى. بە دەميان
 گازيان دەگرت و ساردوسەرمای تىژى وەكوو چەقۆى خۆيان
 دەکرد بە سەرى لووت و نەرمەى گووى و روومەتەكاندا و
 لەسەر ھەر سووچىكىش خۆيان بۆ چەند بايەك دابەش دەکرد
 و جلەكانيان لە بەردا رادەكيشام و دەياندراندن و بە
 پەرۆشەو پىريان بە چمكى بەدەم باوھ شەكاوھى پالتۆكەمدا
 دەکرد، وەك ئەوھى بيانەويت يارى لەگەل چارۆكەيەكدا بکەن.
 منىش بەدەم وردەلەرزەو پالتۆكەم لە خۆمەو دەپيچا، بۆ
 ئەوھى چيتر تەنانەت بايەكى بچووكيش نەتوانيت پىر بە
 چمكىكىدا بکات.

ئای چەندە سەرمام بوو و چۆنىش ھەولم دەدا لەبەر
 ھەلمەتى بايەكاندا خۆ رابگرم! چاوەكان فرميسكى
 سەھۆلينيان دەگرياند. دەم داخراو و گرژومۆن و
 دەستەكانىشم بەدەم سووكايەتيپيكرنەو خۆيان لەنيو
 دەستكيشەكاندا گرمۆلە كرديوو.

ئەوجا نۆرەى ئەو راپرەو دەھات كە لە پىرپىكدا لەبەر
 دەمدا قوت دەبوو و شەقامە رەنگى مردوو لينيشتووھەكانى
 بەو ھۆلانە دەگەياند كە گۆشتيان لى چاك دەكرا و
 بليسەيەكى سووريان ليوھ بەرز دەبوو.

ئای لەو بەيانىيانە!

بۆنيكى گەرم و شيرىنى گۆشت و خوین خۆى دەدا بە
 روومدا و بەنجى دەکردم.

یهک له دواى یهک عه ره بانه پر له گوښته کان که هیشتا
هه لایوان لی هه لدهستا به دواى یهکتردا راپیچ دهکران.
دهنگی گری پیوانیش فه رمانی دابه شکردنی گوښتیان
دهقیژاند و دهنگی زیقاو لهی ژنانیش وه لامیان ده دانه وه.
لاشه تازه سه بر او هکان داده گیران، له توپهت دهکران، بار
دهکران و ده بردان.

پارچه گوشتی کلپه کردوو و هه لواسراو له هه موو لایه که وه
به قولایه ئاسنینه کانه وه، لاشه ی سپی و چلکنی به رازه کان
هه لواسرابوون و ده سووران هه و تال تال خوینی
ره قهه لاتووشیان پیدا ده هاته خواره وه: بینیم که چون
چاوه کانیاں له هه موو بینینیک پاک بو بوونه وه.
سه ری براوی گویره که کان له نیو ته شتی گه وره گه وره دا
خوین ده گریان: چاوه کانیاں هیشتا خهونی نیو میرگه کانیاں
تیدا مابوو.

ئه و ورگ و ریخولانه ی تازه ده ره یئرابوون، هه لایوان لی
هه لدهستا و ته پولکه یه کیان له ماری سهوز، رهش، زهره و
شینى سوورباوی پر له بریقوباق دروست کردبوو.
پیاهه کان قوله تووکنه کانیاں له ته شتی پر له خوین
ده رده هیئا و له گه ل ره وه شاندى ده ستیاندا گوله خوینیاں به
دهوروبه ری خویندا بلاو ده کرده وه، پیده که نین، دهسته کانیاں
به و خاولیپانه وشک ده کرده وه که له خوین هه لکیشرابوون.
ته نانهت فه رشى بیدهنگی ئارده دار پیوه کراوی ئه رزه کهش
پرپوو له خوین.

بوئی گوشت و خوین! هاتوهاوار به دواى گوشتی زیاتر و
خوینی زیاتردا! هه موو ئه مانه دلپان تیکه ل ده هیئام و به لام
ناچاریش بووم، بو ئه وهی بگه مه نووسینگه که، ده بوو به نیو

ئەم راستە پىيەدا بىرۆم كە بە پارچە گۆشتى كاپە كىردوو و
لاشەى گيانلە بەرە ھەلئاسراو ھەكان دەورە درابوو، دەبوو بە نىو
ئەو پىياواندا بىرۆم كە پىدە كە نىن و دەستە خويناويىە كانى
خۆيان ھەلدە گلۆفت.

ئەوجا دەشمبىنى كە ئەوانىش ئەو دەبىن كە چۆن بىزم
لەو ھەموو شتە دەبىتەو ھە و لىي دەترسىم.

بىنىشم كە چۆن كە يفىان بە ھالى من دەھات، چونكە
كاتىك كە زاتم دەنايە بەر خۆم و بە نىو پارەو ھەكەدا
دەرۆيشتم، پالىان بە كە لاشە كەنەو ھەنا بۆ ئەو ھى بە
ھەرە شەو ھەرو لای من بسوورپىنەو ھە. منىش دەبوو بە
تەواوى خۆم بچە مېنمەو ھە، نەبا كە لاشى بە رازىك بەر روومەتم
بەكەوئىت و، تا قوولايى نووسىنگە كە و دۆزەخى تەقەتەقى
ژمارەكانىش پىكە نىنە ناقلەكەيان ھەر بە دوامەو ھەبوو.

ئاي لەو بە يانىيانە!

مەكىنە و مەكىنە لە ھەموو جىيەك!

مەكىنە ھى ژماردن، گەرە و بچووك. مەكىنە ھى نووسىن بە
پىز دانراو. مەكىنە ھى كونكردن. مەكىنە بۆ دادانى قەلەمەكان.
ئەو ھەموو مەكىنانە ھى چكە چكىان بوو و پىشبركىيان
لەگەل ئەو تەلەفۆن و دەنگانەدا دەكرد كە نەدەبرانەو ھە و
ھاوارىان دەكرد: دە كىلو گۆشت! دە لىتر خوئن! و
تەلەفۆنەكان بە يەكدا دەدران و دادەخرانەو ھە و زەنگ لە دواى
زەنگ بە دواى يەكتردا دەھاتن.

دەستە چوست و چالاكەكان بەسەر مەكىنە ھى
نووسىنەكاندا دەھاتن و دەچوون. دەستە چوست و
چالاكەكان بە مەكىنە ھى ژماردەكانىاندا دەكىشا و
مارەكاغەزىنە ھى سپىش كە بە ژمارەكان داپۆشرا بوون بەسەر

ئەرزەكەدا لوول دەبوون و پېچيان دەخوارد. كە دەسكى مەكینهى ژماردنهكان و مەكینهى قەلەمدادانهكانيان با دەدا دەنگىكى زىقنيان لى بەرز دەبووه كە بۆ ماوهيهك لە گویدا دەزرنگانهوه، بەلام دەنگى ئەو مەكینهانى كونيان دەکرد هینده نەدەزرنگانهوه و ھەر چكەچكیكيان دەکرد و دوایی دوو كونی رەش سەپريان دەکردن.

ئیمە سیوپیچ كەس بووین كە بە مەكینهكانماندا دەكیشا و لە ریزیكى دوورودرێژدا، وەكوو رەحلهكانى قوتابخانهیهك، دانیشتبووین و ھەموو روومان لە بەرپۆبەرەكە بوو، كە وەكوو دىكتاتورىك فەرمانرەوایی دەکرد و بەسەرماندا دەینەراند و دەیقريشكاند و جوینی وای پى دەداین كە بە باشى لییان تى نەدەگەشتین، بەلام بەشى ئەوھیان دەکرد كە سەرورووومان سوور ھەلبگەرین. دەرگاكان دەكرانهوه، دەدران بە یەكدا و بۆنى گوشت و خوینیش وەكوو بایهكى شیرین بە پیدزكە خۆی بە ژووردا دەکرد و كریكارەكانیش بە بەركۆشى خویناوی و نیگا ناقولاکانیانەوه خۆیان بە ژووردا دەکرد.

منیش بە درێژایی كات لەنیو دەفتەرێكى گەورەدا، بەدەم لیدانى تەلەفۆنەكان و لاپەرە لە دواى لاپەرە، دەمنووسی: دە کیلو گوشت، دە لیتر خوین و چكەچكى مەكینهكانیش ھەر لە كاردا بوون و كاغەزەكانیش ئەرزەكەیان داپۆشیبوو و بەرپۆبەرەكەشمان دەینەراند: ئاژاوه و ھەرایهكى ببیرانەوه و كۆتایی بوو.

ئای لەو بەیانییانە!

بینیشم كە چۆن ئەو كچە خەونی دەبینى، ئەو كچەى زۆر جارن باسى ئەو درەختە سەوزانەى بۆ دەکردم كە بەدەم خەم و ئازارەكانیەوه پالى پتووه دەدان، ئەو كچەى كە باسى ئەو

ئەسپانەى بۆ دەکردم كە لە سمكۆلاندا بوون و ئەمىش بەسەر
پشتيانەوہ بوو بۆ ئەوہى لە دەست ھەموو شتتیک ھەلبەت،
بەند كرا و لە جىيى خۆيدا ماىەوہ.
بەلام من، من لە دەست ئەم شتانه ھەلھاتم و رامکرد!

(مودى) به هه‌له‌دا چووبوو كه وتى گه‌وره‌بوون هه‌چ ئيش و نازاريكى نيه. ئيش و نازارى گه‌وره‌بوون زور بوون.

ئاي له وه‌موو چاوانه‌ي هه‌ليانده‌مژيت و جي‌سووتاني هه‌لمژيني خويان له دواي خويان به جي ده‌هيشت. ئەو هه‌موو پي‌كه‌نينانه‌ي رووتوقووتيان ده‌كرديته‌وه، ئەو پي‌كه‌نينانه‌ي له ده‌موچاوه تووكن و ده‌مه پر له ليكه‌كانه‌وه ده‌هاتن. ئەو هه‌موو ده‌ستانه‌ي پريان پيدا ده‌كرديت، به‌نديان ده‌كرديت و به جييان ده‌هيشتيت. ئەو هه‌موو ماله بچكوله نارامانه‌ي گه‌وره‌ده‌بوون و ده‌بوون به‌و خانوو پر له هه‌ره‌شانه‌ي سه‌ريان له هه‌وران ده‌سوو. ئەو هه‌موو ئيواره سوورانه‌ي ده‌زيانه‌وه و مه‌حال بوو تينوويتيان بشكيتريت. ئەو هه‌موو فرميسك و ده‌ستانه‌ي ئاسمانه‌كاني خويان له يه‌كتره‌وه ئالاند و به ده‌وري يه‌كتردا لولييان خوارد. ئەو هه‌موو ريگا ئاوه‌لانه‌ي كه له پري‌كدا و بي هه‌چ راقه‌كردنيك ده‌بوون به ريگا هه‌ره ترسناكه‌كان. ئەو هه‌موو روژه رووتوقووتانه‌ي به‌ره‌و ئاسمان هه‌لده‌كشان و دريژ ده‌بوون، به‌بي ئه‌وه‌ي ئاسمانيكيان هه‌بيت له خوiane‌وه‌ي بپيچن.

ئەو هه‌موو سه‌وز و سووريه، به‌لام له پشته‌وه‌يانه‌وه هه‌ميشه ئاوينه‌يه‌كي ره‌ش. ئەو هه‌موو پرسورايه و به‌لام هه‌ميشه‌ش نوخته‌ي ره‌شي "نه‌كه‌يت!" به دواياندا. ئەو هه‌موو هاواره، ئەو هه‌موو بالنده‌يه، ئەو هه‌موو گولله‌يه و ئەو هه‌موو بالنده‌ كوژراوانه! ئەو هه‌موو ته‌ونه‌جال‌جالۆكه ناسكانه‌ي به ده‌ستي سپي ژنان ده‌هۆنانه‌وه، به‌لام چ قريشكوهوريكی ترسناكيان پيوه نه‌نووسا!

ئاي، له وه‌موو ده‌موچاوانه‌ي له پشت په‌رده‌ي ده‌خته‌كانه‌وه شاردرابوونه‌وه، ئەو هه‌موو ماسيه

خویناویانەى بە دەزوو زىوینەکانەو خۆیان پيشان دەدا و ئەو هەموو کەسانەى بووبوون بە ژیر قورسایى ئەو پرسىارانەو کە وەلام نەدەدرانەو.

ئەگەر گەرەبوون بۆ من هیندە ئیش و ئازارى هەبوو پیت، بۆ (موددى) ش هەروا بوو. ئەو زۆر لەو دەترسا خوشەویستى منى لە کيس بچیت. خویشى و منیشى بە دەم غیرەیه کەو دەتلاندهو، کە تا دەهات خوێ لە دەربړینىکى ترسناکدا پيشان دەدا و وای لى کردم کە لە هەموو کاتىک زیاتر لە مالهو نارهتەم.

بەیانىیەکیان بە دەم ورتەورتى (موددى) یهوه، کە لە بەردەمى پەنجەرەى بەیانى زوودا راوەستابوو و خەرىکى ئاودانى گولەکان بوو، خەبەرم بوو ووه و گۆرانى دەوت: قەحبه، قەحبه، تۆ قەحبه یه کى راستەقینەى! کە بە دەم ناره زاییدەربړینهو لە جیگا کەمدا رووم لى وەرگىرا، بە هەلەداوان خوێ بە ژوورە کەمدا کرد و زرم پەردە کەى هەلدا یهوه و کتیب و شتى دیکەى تى گرتم و هاوارى کرد: قەحبه! قەحبه! تۆ قەحبه یه کى راستەقینەى، کتومت وەکوو دایکە قەحبه کەت! منیش تا توانیم بە دەستەکانم خۆم پاراست و کاتىک کە ئاخريه کەى هیندە ماندوو بوو و لەپال جیگا کەمەو کەوتە سەر چۆک و دەستى بە گریان کرد، دلەم دایهوه و گفتى ئەو هەشم پيدا کە چیتەر ئەو پیاو نەبینم کە ماوهیه ک لەوهو پيش بە تهواوى بە خوێهوه خەرىکى کردبووم. ئەو بیستبووى کە ئەو پیاو ناوونابانگىکى خراپى هەیه. پاشان بە دەم پیکە نینهوه کتیبەکانمان هەلگرتەوه و ئەویش قاوهى بەیانى کولاند و هیندەى نەبرد وەکوو دوو دەستە خوشک لە دەورى یه کتر دانیشتىن و دلەمان چوو سەر یه ک.

به لّام ئیستا ئیتر (موددی) به ته وای خستبوومیه ژیر
 چاودیرییه وه و هه میشه چا و له دوی ئه وه بوو له کویم و
 خه ریکی چیم. کاتیک که به ره و مال دهگه رامه وه، له پریکدا
 له سه سووچی شه قامه که قوت ده بووه وه و پرساری سهیر و
 له پری لی ده کردم و له وه لّامه کانیشمی ده کوئییه وه. ئه گه بۆم
 بگی راپه ته وه که یم بینیه وه و هه موو شتیکم به وردی بۆ
 بگی راپه ته وه، ئه وسا سووکانیم داده ات. به لّام ئه گه ر
 ههستی به وه بگردایه که شتیکی لی ده شارمه وه، زۆر به
 خرابی غیره دهیگر و به جۆریک شتیگیر ده بوو که دهیوانی
 هه موو شانوقۆلم بروشی نیت، تا خوینیان پیدا دههاته
 خواره وه. هه میشهش به وه کو تایی پی دهینا که له دایکم
 ئاگادار بکاته وه، که زۆر له وه ده ترسا به دایدا بگه ریم و
 زۆریش له وه ده ترسا وه کوو ئه وم لی بیت.

له سه ر بینینی ئه و پیاوهی که جیی باوه ری ئه و نه بوو،
 ئه گه رچی نکۆلیشم لی ده کرد، به رده وام بووم و ئه ویش،
 ئه گه رچی به گه رمی چاودیری ده کردم، وا خۆی پیشان دده
 که باوه رم پی ده کات. ئا به و جۆره بۆ ماوهیه کی دوورودریژ
 یه کترمان خسته ژیر چاودیری یه کتره وه، جاسووسیمان
 به سه سهروسیمای یه کتره وه کرد و چاوه ری شتیگیری و
 تووره ییه که ی ئه و بووین، که هه ر دوو کمان ده مانزانی که
 ده بیت بقه ومیت. کاتیکیش که قه وما، له هه موو کاتیک
 خراپتر قه وما: وه کوو فیشه که شیتیه که به رووما هه لّاشاخا
 و په نجه کانی لی بلاو کردمه وه و قیژاندی: ده تکوژم!
 ده تخنکینم! و منیش پریم به جانناکه ی ده ستمدا کرد و به
 هه لّه داوان به پلیکانه کاندای به ره و شه قامه که رامکرده خواره وه
 و ئه ویش به دوامدا به راگردن و قریشکوهور و من دهستم له

تهكسييهك راگرت كه له په نجه چه ماوه كاني و هاتوهاواره
شيتانه كه ي دووري خستمه وه. نه وه يه كه م شهو بوو، كه بؤ
ماله وه نه گه رامه وه.

بؤ سبه يني كه به رپوه بووم بؤ نووسينگه كه، له وه تر سام
له سووچي شه قامي كدا رووبه رووي بيمه وه و له
نووسينگه كه ش پيم وتن كه رپي نه دريت بيته ژوره وه. به لام
له پريكدا له بهر ده رگا كه دا قوت بووه وه و كه بينيمي باوه شي
پيدا كردم و به دم لووشكه لووشك و گريانه وه له بهر ده ممد
كه وته سهر چوك و ده پارايه وه كه له گه ليدا بجمه وه بؤ ماله وه.
به لام من نه ده مويرا بؤ ماله وه برومه وه و نه ده شمويرا
نه رومه وه. بويه گفتم پي دا بگه ريمه وه. نه وسا (موددي)
خوشترين خواردن كه هزم لپي ده كرد بوي تاماده كرد بووم
و سفره ي رازانده بووه وه و نه يده زاني چه نده چاكه ي مني
ده و يت، به لام هه ر دوو كيشمان خومان له و باسه لادا كه
بیرمان لي ده كرده وه. (موددي) له باس كردني نه م شتي
پروپوچه وه ده يگواسته وه بؤ باسي نه وي ديكه و ده نگيشي تا
ده هات زيقن و زيقنتر ده بوو. به و ده نكه ي به ناگا هاتمه وه و
له پريكدا چاوم تي بري و سه يرم كرد و نه و به شيويه كي
نااسايي ده موچاوي سوور هه لگه رابوو و كاتيكيش كه كه وته
ناو نيگا بيداره كاني منه وه، نيتر ده ستي له باس كردنه ي شته
پروپوچه كاني خوي هه لگرت و به توورپه ييه وه ته ماشاي
كردم. پاشان به توورپه ييه وه ده موچاوي به سه ردا شوړ
كردمه وه و دداني لي جير كردمه وه: يه ك دوو شهو له مه وبهر
به چه قوي نانقا ش كردنه كه وه له سه ر سهرت وه ستابووم و بيرم
له وه ده كرده وه كه بيكه م به قورقور اگه تدا يان نا!

نه مويرا هيچ شتيك بلپم، نه مويرا نه وه پيشان بدم كه

چهنده دهترسام. بهلام پاشان (موددی) ون بوو و بهدهم
خوبادان و سهماکردنهوه خوئی به موبهقهکهدا کرد و وهکوو
ئهوهی هیچ شتیک رووی نهدابیت، به قاوهوه خوئی کردهوه به
ژووردا. بو ماوهیهکی دووردریژیش دواى ئهوه، هموو
ئوارهیهک ملیچیکی ئهستورم له ملمهوه دهپچا.

(موددی) دنیاہک خوشہویستی پیدام، بہ لَام (ی. پ. یینسن) دُنیاہی دہوروبہری ئەو خوشہویستیہی تیک شکاند. چہند زۆریش (موددی) خوشہویستی پیدام، بہ لَام لہ گەل ئەوہشدا نہیتوانی قەرہبووی سالانی بی خوشہویستی سەرہتای ژیانم بکاتہوہ. ہەمیشہ وەکوو پەپوولہیہکی کویر بہ دواہی گولی تازہدا بالەفریم بوو. دہبوو خوشہویستیم ہەبیت، لہم شیوہ یان لہو شیوہدا. یان لہ ریکای نەرمونیانیہوہ، یان لہ ریکای توندوتیژیہوہ. تەنیا منیش بووم کہ ہەستم دہکرد لہ دنیای یہکیکی تردا ہەم یان نیم. رۆژانی وا ہەبوون کہ بہتہواوی بہ راکیشانی سەرنجی ئەوانی ترہوہ خەریک بووم. گورہکانم ناچار دہکرد، کہ بہ منہوہ خەریک بن. دەست بقۆ خەوشەکانم راکیشران، لیدانم خوارد و زۆر بہ دہگمەنیش ئافەرین کرام، بہ لَام ئەمیان گرنگ نەبوو و سەرنجراکیشانی ئەوانی تر گرنگ بوو. ہەمیشہش گورہیہکم دہدۆزیہوہ و وا بہ خەیاالی خۆمدا دہہینا، کہ باوکم یان دایکمہ و خوشہویستی خۆم بہسەردا دہباراند و لہگەل ئەوہشدا کہ (موددی)م زۆر زۆر خوش دہویست، دہمتوانی بہ سەعاتان لہبەر پەنجەرہی مائی ئەوانی تردا بوہستم و چاوپرچی بم تا دینہ خوارہوہ و وشہیہکی خوشم پی دہلین.

ئا بہو شیوہیہ لہ ریی تافی مندالیئمہوہ نەختیک خوشہویستی لیرہ و نەختیک لہویم قەرز کردبوو و ہەمیشہش کہسیک ہەبوو کہ دہیویست نەختیک خوشہویستیم بہ قەرز بداتی. ہەموو بہہاریکیش سەوزایی درکہکانی خۆی لہ دلم دہچەقاند و ہەموو پاییزیکیش تاریکایی لہ خۆیہوہ دہپچام و چاکی دہکردمہوہ و وەکوو ہیلکہشەیتانۆکیہک خۆم لہ مالہکەمدا گرمۆلہ دہکرد و تاریکاییم بہ تیشکی خەونہ خوشہویستیہ داگیرساوہکانم رپووناک دہکردہوہ.

چ قهله مبارزیک بوون ئەوانەى نەمدەتوانى بیا نەدم، کام
قهله مبارزانە بوون!

ئەگەر -

هەولێ کام قهله مبارزانەشم نەدا! بەلام دەستەکە،
پیکەنینهکە، گوللەکە، برووسکەکە و تاریکییەکە هەمیشە
رێیان لێ دەگرتم و منیش قەت گورم نەبەستەو و پامنەکرد.
چ ئاویک هەبوون نەتوانم دەسەلاتیان بەسەردا بگرم!
کامانە بوون ئەو ئەسپانەى کە نەمتوانى بەرەو زەردەپەرە
داگیرساو هەکان سواریان بم! کامانە بوون ئەو باخچانەى کە
نەمتوانى بیانروینم! ئەگەر ئەو تەلدەرکانە نەبوونایە! ئەگەر
ئەو ماسییانەى کە گولەخوینیان بە دەمەو بوو لەپاڵ
کەنارەکەو ریزیان نەبەستایە! ئەگەر ئەو بەژنانەى پالتۆى
رەشیان پۆشیبوو، بە جموجوولە پەیکەرئاساکەیان رێیان پێ
نەگرتمایە! ئەوسا دەمتوانى ئەسپەکان مالى بکەم، دەست
بەسەر ئاوەکاندا بگرم، بەرى ئەو زەویانەى بە گژوگیا
داپۆشرا بوون، لە ژێر شادیى بێپایانى ئاسماندا، فراوانتر
بکەم!

کام باسکە نەرمونۆلانە بوون کە نەمتوانى لە ملی ئەو
کەسەى بنائینم کە بە تەنیاى جیھێلرا بوو! بە چ ریزە مایکى
ئاگرین بوو کە نەمتوانى ئەو تاریکییە پراوینم کە لە
خۆشەویستەکەمەو ئەلابوو! ئەگەر من زووتر و لە ژيانى
پیشوو ترمدا بەو قوولییە بۆ ناو بیرە بێبەنەکە بەر
نەبوومایە تەو!

چەند پەژەهێ لە گوريس دروستکراوم نەچنێبوو؟! بەلام
قەت هێندەى پێویست درێژ نەدەبوون. چەند دەستی
یارمەتیدەر پەژەهێ لە گوريس دروستکراوى بۆ نەچنێبووم!؟

به لام قهتیش هیئدهی پئویست به ره و قوولایی بۆیان شۆر
نه کردمه وه.

کئییه ئه وهی ههردوو دهستی له دهوری نه مامه کهم دهچه قینیت
و رهگه کهم به خشتوخۆله وه هه لده کیشیت؟

ئاخۆ ده بیت بتوانم به قوولی خۆم بچه مینمه وه، هیئده
قوول که بگه مه تاریکایی له دایکبوون و له ویشه وه خۆم به
جامولکهی دهسته کانم، که لییان ده تکیته خواره وه؛ بهرز
بکه مه وه، رهگه که شم به خشتوخۆلی ده ور به ریه وه هه لکیشم
و له جییه کی تر دا بیروینمه وه، تا له نوژنه نرا برویته وه!؟

خەمىنى، سىروشت و دياردەكانى، ژيانى رۆژانە و خۆشەويىستى: خۆشەويىستى نىوان ھەلسوكەوت و بىركردنەو، خۆشەويىستى نىوان من و تۆ، نىوان من و خەلكى، نىوان تۆ و خەلكى، خۆشەويىستى بۆ خۆشەويىستى، خۆشەويىستى بۆ ژيان و خۆشەويىستى بەر لە ھەر شتىك، لە بابەتە ھەرە گىرنگەكانى شىعر و پەخشانە ھونەرىيەكانى (مارىيا قىنە)ن.

نووسىنە سەرەتايىيەكانى مارييا، بەتايىبەت پەخشانە شىعرەكانى، پىرن لەو پروداو و بەسەرھاتانەى دنيائى مندالىكى تەنياجىھىلراو پىك دەھىنن. مندالىكى دوور لە ئامىزى گەرموگورى خۆشەويىستى، دوور لە ھەستى پىر لە سۆزى دايك و باوك.

ئەو رەشبىنى و بىھوودەيى و بىھىوايىيەى بەرھەمى زۆربەى نووسەرانى دواى جەنگى دووھى گرتبوو، بە ئاسانى لە نووسىنەكانى ماريادا ھەستىيان پى دەكرىت.

تارمايى ئەو ترس و نىگەرانيىيەى بەسەر دنيائى بەرھەمە ئەدەبىيەكانى ماريياو دەبىنرىت، پروانگەيەكى تايبەتى پى بەخشيو و بەردەوام لەو شتانەشدا كە پاك و بىگونناھ دىنە پىش چاو، مەترسىيەكى گەرە – مەترسىيە پەلاماردانى ژيان و لەئىتوبردىنى – دەبىنرىت.

مارىيا قىنە لە ۱۹۱۲/۷/۸ لە دانمارك، لە كۆپنھاگن، لە دايك بوو.

لە سالى ۱۹۳۶دا دەبىتتە ئاشناى نووسەرى گەرەى سویدی؛ ئارتور لوندگفيست و تا مردنى ئارتور پىكەو لە پىئوھندىيەكى سەرەست و لە سرووتىكى ئازاددا دەژىن.